

குறு ல ய ர ந த த !

சுந்தரபுரம் ஸமஸ்தானாதிபதியாகிய
மஹாராஜ ராஜபூஜித மஹாராஜ ராஜஸ்ரீ

இராஜ ஜகத்வீர

சூமார எட்டப்பமஹாராஜா ஐயனவர்கள்

வேண்டுமோளினபடி

செ. ஸமஸ்தானம் ஸமஸ்கிருதவிதவான்

சங்கரநாராயண சாஸ்திரிகளவாகள்

செய்த மொழிபெயர்ப்பும்

செ. ஸமஸ்தானம் தமிழ் விதவான்

முகவூர் - மீனாட்சிசுந்தரக் கவிராயரவர்கள்

சுலோசனாள்ளி மொழிபெயர்ப்புக்கிசைத்த செய்யுட்களும்

செனளை பச்சையப்பன் காலீஜ ஸமஸ்கிருதபண்டிதர்

திருமலை ராசசம்பாடி சதாவதானம்

ஸ்ரீ நிவாஸாசாரியரவர்களாலும் 6129

தமிழ் உபாத்தியாயர் ஜனூர்

சிங்காரவேலு முதலியாரவர்களாலும்

பாவையிடப்பட்டு

செ. ஸமஸ்தானாதிபதியாகிய

மஹாராஜ ராஜபூஜித மஹாராஜராஜஸ்ரீ

இராஜ ஜகத்வீரராம வேங்கடேசுவர

எட்டப்ப மஹாராஜா ஐயனவர்களின்

கனிஷ்டபிதாவும் யுவராஜாவாகிய

மஹாராஜ ராஜபூஜித மஹாராஜராஜஸ்ரீ

வேங்கடேசுவர எட்டுப்பாண்டியனவர்களால்

செனளை

செங்கல்வராயநாயகரது ஆர்ப்பேஜைச் சீக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன

1895.

Registered Copyright.

**அமரர் கி. அருணாசல முதலியார்
அவர்களின் திணைவாக அன்பளிப்பு
அளிப்பவ்**

**திருமதி A சியாமளா அருணாசலம்
(1932) சீர்க.ழி.
அலங்காரங்களின் பெயர்.**

பக்கம்

உதவது	உவமையணி (உபமாலங்காரம்)	க
உ	இயைபினமையணி (அநவயாலங்காரம்)	௪
கூ	புநழிபொருளொப்பணி (உபமேயோபமா)	௧௪
௪	எதிராநிலையணி (பிரதிபாலங்காரம்).	௧௦
நு	உருவகவணி (ரூபகாலங்காரம்).	௧௫
௧௪	திரிபணி (பரிணாமாலங்காரம்)	௨௩
எ	பலபடப்புனைவணி (உலலேகாலங்காரம்)	௨௪
௮	நினைப்பணி (ஸம்நிதிமதலங்காரம்)	௨௪
௧௦	மயங்கவணி (பிராப்திமதலங்காரம்)	௨௪
௧0	ஐயவணி (ஸந்தேஹாலங்காரம்)	௨௪
௧௩	வெற்றெளிப்பணி (சுததாபந்துதி)	௨௦
௧௨	தொகுப்பணி (உதாரிசோகாலங்காரம்)	௩௪
௧௩	உயர்வு நவிறகியணி (அதிசயோகதி).	௪௪
௧௪	ஒப்புமை குறுவணி (துலையியோதிதா)	௫௪
௧௫	வினககணி (தீபகாலங்காரம்)	௬0
௧௬	பின்வருவினககணி (ஆவாத்திதேசம்)	௬௨
௧௭	தொடர்முறையுமையணி (பிரதிவஸ்துப மாலங்காரம்)	௬௪
௧௮	எடுத்ததுக்காட்டுவமையணி (திருஷ்டாந தாலங்காரம்)	௬௭
௧௯	காட்சியணி (நிதாசநாலங்காரம்)	௬௮
௨0	வெறுமையணி (வியதிரேகாலங்காரம்)	௭௬
௨௧	உடனவிறகியணி (ஸஹோகதியலங்காரம்).	௭௮
௨௨	இவமைநவிறகியணி (விநோகதி).	௭௯
௨௩	நருங்குபொலலணி (ஸமாஸோதி)	௮௬

உச-வது	கருத்துடையணி (பரிகராலங்காரம்).	அஎ
உரு	„ கருத்துடையடைகொளியணி (பரிகராலங்காரம்).	கூக
உசூ	„ சிலைவையணி (சிலைவாலங்காரம்).	கூஉ
உஎ	„ புனைவிலலிப புகழ்ச்சியணி (அபரஸ்துதபரசமஸாலங்காரம்).	கூஈ
உஅ	„ புனைவுளளி விலாவணி (பிரஸதுதாங்குராலங்காரம்).	கூகூ
உகூ	„ பிறிதினவிறசியணி (பரியாயோகதம்).	ககக
கூ0	„ வஞ்சபபுகழ்ச்சியணி (வியாஜஸதுதி)	ககரு
கூக	„ வஞ்சபபழிப்பணி (வியாஜநிந்தா)	கககூ
கூஉ	„ எதிராமறையணி (ஆகேசபாலங்காரம்).	ககஉ
கூகூ	„ முரணமேல விலாவணி (விரோதாபாலங்காரம்).	ககரு
கூசூ	„ பிறிதாராய்ச்சியணி (விபாவாலங்காரம்)	கககூ
கூரு	„ காரணவாராய்ச்சியணி (விசேஷோகதி).	கககூ
கூசூ	„ கூடாமையணி (அஸம்பவாலங்காரம்).	கககூ
கூஎ	„ தொடர்பினமையணி (அஸங்கதி).	கககூ
கூஅ	„ தகுதியினமையணி (விஷமாலங்காரம்).	கககூ
கூஈ	„ தகுதியணி (ஸமாலங்காரம்)	கககூ
சூ0	„ வியப்பணி (விசித்திராலங்காரம்).	கககூ
சூக	„ பெருமையணி (அதிகாலங்காரம்).	கககூ
சூஉ	„ சிறுமையணி (அற்பாலங்காரம்).	கககூ
சூகூ	„ ஒனதுகொனதுதவியணி (அநயோநயாலங்காரம்).	கககூ
சூசூ	„ சிறப்பநிலையணி (விசேஷாலங்காரம்).	கககூ
சூரு	„ மஹத்தகாககலணி (வியாகாதம்)	கககூ
சூசூ	„ காரணமாலையணி (காரணமாலா).	கககூ
சூஎ	„ ஒற்றைமணிமாலையணி (ஏகாவளி)	கககூ
சூஅ	„ மாலையினசகணி (மாலாதிபகாலங்காரம்).	கககூ

சுசு-வது	மேன்மேலுயாச்சியணி (ஸாரம்).	கசுஉ
ரு0	,, நிரலநிலையணி (யதாஸங்கியாலங்காரம்)	கசுச
ருக	,, முறையிற்படாச்சியணி (பரியாயம்)	கசுரு
ருஉ	,, மாறநிலையணி (பரிவிரத்தியலங்காரம்)	கசுஅ
ருங	,, ஒழித்துக்காட்டணி (பரிஸங்கியா).	கசுசு
ருச	,, உறழ்ச்சியணி (விகலபாலங்காரம்).	கஎ0
ருரு	,, கூட்டவணி (ஸமுச்சயாலங்காரம்)	கஎக
ருசு	,, வினைநுதலவிளக்கணி (நாரகதீபகம்).	கஎங
ருஎ	,, எளிதினமுடிவணி (ஸமாதியலங்காரம்).	கஎச
ருஅ	,, விறலகோளணி (பிரத்தியநீகாலங்காரம்)	கஎரு
ருசு	,, தொடரநிலைச்செய்யுட பொருட்பேறணி (காவியாரததாபத்தியலங்காரம்).	கஎசு
சு0	,, தொடரநிலைச்செய்யுட குறிப்பணி (காவி யலங்காலங்காரம்)	கஎஅ
சுக	,, வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி (அாதநா தநியாஸாலங்காரம்).	கஅசு
சுஉ	,, மலாச்சியணி (விகஸவராலங்காரம்)	கசு0
சுங	,, கறஞோநவிறசியணி (பிரௌடோகதி)	கசுஉ
சுச	,, பேருயத்துணாவணி (ஸம்பாவன).	கசுங
சுரு	,, பொயத்ததகுறிப்பணி (மித்தியாததிய வஸிதியலங்காரம்).	கசுசு
சுசு	,, வனப்புநிலையணி (லளிதாலங்காரம்).	கசுரு
சுஎ	,, இனப்பணி (பிரஹாஷணாலங்காரம்).	கசுசு
சுஅ	,, துன்பவணி (விஷாதநாலங்காரம்).	உ0உ
சுசு	,, அகமலாச்சியணி (உலலாஸாலங்காரம்).	உ0ங
எ0	,, இகழ்ச்சியணி (அவஞ்ஞாலங்காரம்).	உ0சு
எக	,, வேண்டலணி (அநுஞாலங்காரம்)	உ0எ
எஉ	,, இலேசவணி (லேசாலங்காரம்).	உ0சு
எங	,, குறிநிலையணி (முத்திராலங்காரம்).	உ0ங
எச	,, இரத்தினமாலையணி (இரத்தநாவணி).	உ0சு

எந்-வது	பிரிதினகுணமபெறலணி (தத்குணம்).	உக௭
எ௭	தொலவருபபெறலணி (பூவருபம்).	உக௭
எ௭	பிரிதினகுணபபேறினமையணி (அதத குணலங்காரம்).	உக௭
எ௮	தனகுணமிகையணி (அதுகுணலங்காரம்).	உக௭
எ௯	மறைவணி (மீலிதாலங்காரம்).	உ௨௨
௮0	பொதுமையணி (ஸாமானியாலங்காரம்).	உ௨௩
௮௧	மறையாமையணி (உனமீலிதாலங்காரம்).	உ௨௩
௮௨	சிறப்பணி (விசேஷகாலங்காரம்).	உ௨௩
௮௩	இறையணி (உத்தராலங்காரம்).	உ௨௭
௮௪	துடபவணி (ஸஞ்சந்தமாலங்காரம்).	உ௨௯
௮௫	கரவுவெளிப்படுபணி (பிஹிதம்).	௨௩0
௮௬	வஞ்சநவிறசியணி (வியாஜோகதி).	௨௩௧
௮௭	குறிப்புநவிறசியணி (கூடோகதி).	௨௩௪
௮௮	வெளிப்படைநவிறசியணி (விவிருதோக தியலங்காரம்).	௨௩௫
௮௯	உத்தியணி (புகதியலங்காரம்).	௨௩௭
௯0	உலகவழக்குநவிறசியணி (லோகோகதி).	௨௩௮
௯௧	வல்லோநவிறசியணி (சேகோகதி).	௨௩௯
௯௨	மடங்குதனவிறசியணி (வககிரோகதி).	௨௪0
௯௩	தனமைநவிறசியணி (ஸவபாவோகதி).	௨௪௩
௯௪	நிகழ்வின்விறசியணி (பாவிகாலங்காரம்).	௨௪௩
௯௫	வீறுகோளணி (உதாததாலங்காரம்).	௨௪௪
௯௬	மிகுதிநவிறசியணி (அத்தியுகதி).	௨௪௫
௯௭	பிரிநிலைநவிறசியணி (நிருகதியலங்காரம்).	௨௪௭
௯௮	விலககணி (பிரதிஷேதாலங்காரம்).	௨௪௮
௯௯	விதியணி (விதியலங்காரம்).	௨௪௯
௧00	ஹேதுவணி (ஹேதுஅலங்காரம்).	௨௫0
௧0௧	சுவையணி (ரஸவதலங்காரம்).	௨௫௪
௧0௨	கருத்தணி (பரோயோலங்காரம்).	௨௫௬

க0 ௩ -	வநு வனமையணி (ஊர்தி ஸவித அலங்காரம்)	உருஅ
க0 ௪	,, தோகையணி (ஸமாஹித லங்காரம்).	உரு௬
௪0 ௫	,, பாவகத்தோற்றவணி (பாவோதயம்).	உ௬0
க0 ௬	,, பாவக சோகையணி (பாவஸூதி)	உ௬0
க0 ௭	,, பாவக கலவையணி (பாவசபனம்).	உ௬௧
௪0 ௮	,, சாக்ஷிபிரமாணவணி (பரதியஷ்டபரமா * ஸ்ரலங்காரம்).	உ௬௨
க0 ௯	,, அநுமானபிரமாணவணி (அநுமான பரமாஸ்ரலங்காரம்)	உ௬௩
௪௧0	,, ஒப்புப்பிரமாணவணி (உபமாநபரமாஸ்ர லங்காரம்)	உ௬௫
௧௧௧	,, சொற்பிரமாணவணி (சந்திரமாணம்)	உ௬௬
௧௧௨	,, பொருட்பேற்றப்பிரமாணவணி (அரத் தாபத்தியலங்காரம்)	உ௬0
௧௧௩	,, நுகாசசிரிமையணி (அநுபல்பதி).	உ௬௧
௧௧௪	,, நிரப்புப்பிரமாணவணி (ஸம்பவம்)	உ௬௧
௧௧௫	,, எடுத்துக்காட்டுப்பிரமாணவணி (ஸ்திஹ யாலங்காரம்).	உ௬௩
௧௧௬	,, சோவையணி (ஸமஸருஷ்டி).	உ௬௪
௧௧௭	,, உறுப்புறுப்பிக்கலவையணி (அங்காவதி பாவஸங்கராலங்காரம்)	உ௬௬
௧௧௮	,, இரண்டி முநியமாகவிளங்குகலவை யணி (ஸம்பராதாநயஸங்கரம்)	உ௬௮
௧௧௯	,, ஐயக்கலவையணி (ஸந்தேஹஸங்கரா லங்காரம்).	உ௬௯
௧௨0	,, ஒரேசொல்லையனுதிவிளங்குகலவை யணி (ஏகவரதாநுபரவேஸங்கரா லங்காரம்).	௨௭௦

சாத்திகவிகள்.

கடிகை - சுப்பிரமணியப்பலவரவர்கலியற்றிய

இருபத்தெண்சீரடி யாசிரியவிருததம.

பூமேவுமிளசைச்சமஸ்தானமதிலரசு
 புரியுமனுமுறையினவிதியான
 புரியுமெணமடவாரொணவகையுறுப்பினிலகம
 பூரித்துமருவுநிதியான
 புவிமதித்திடுகுமாரெட்டமகுணாகரசு
 பூடணனெனச் சொறுதியான
 புகளுளமவளாவேங்கடேசுடொட்டமனெனும
 புலவாகுருநிகருமதியான
 மீமேவுசுராகதிஞ்ஞமரனமேணமலய
 வெறபிலுறைமுனிவாகேடக
 விருமபியுளையெண்முதலிலககணத்திதுதிமே
 வியவணிபபொருளோமுனனோ
 வியந்தியறகவியாலமைத்துகனாகளவடநூலின
 மிகுபேதமதனிலறிய
 மேவாததாலதனபேதமிதினமேவவே
 விளமபுகியெனபபுகலவே
 தாமேவுவடகலையினெலையுஞ்சுருதியின
 சொலலையுமுணாநதநேமன்
 தொழுகுலமவிளங்குசங்கரசாஸ்திரியெனவே
 துலங்கத்தழிஇயநாமன
 னுணிவாயிலககணவிலகியஞ்சநதிரிகை
 தோனறவடநூலினவழியாது

துதிமருவுதமிழினுனமொழிபெயர்த்துதவயிரு
சுவையுமதனோடுமருவ

வாமேவுமவவழியதாததமிழவழங்கெலலை
யதிவூறபபலகவிகளா

லறிஞாசபைகேடகவுமவேண்டுபயனடையவு
மணிநூலையினசைமுதூ

ரநனிலவவரையனோவலசாரணமாக
வமைசுவலயாநந்தமா

வணிகொணமுகஞ்ஞானமீனாடசுகநதரகவிஞ
ன்னபுறப பாடினனரோ.

பதினான்குசீக்கழிகெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பரமபரனாகநீயானமுனவடநூலாந
தாயவயிறுறுபவிததவைநது

பாவையாகடகிளையாளப்பாபபவாகட
கலநகாரபபாவையாநி

வரமபுகடவாதுறையோமங்கைதனை
முன்புபலாவழுககடர

வளாகவியாஞ்சிலபணியிடவைவிடுத்தா
ரியாருமவளவருணபேத

நிரமபவுணாவதற்கரிதாநின்றனளசங்
கரசாஸதிரிநியதியாசசெய

நிகழுமொழிபெயரப்பாலபேதமயா
வருமயியநிதமீசனஞா

சிரமபரவுமுகஞ்ஞாவாழமீனாடசி
சுநதரமால்திருமபசசெயபுட

டிகழணிபூட டிளசைநகாசுருமாரொட்டேந
திரமகுமணஞ்செயவிததானே.

எட்டிசுரக்குருக்கள் அவர்களியற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

சீர்திகழுகயிலையஞ்செழுங்கிரியதனி
 லோதிகழுமையவளினியகணகளிப்பத
 தினந்தினமபிரமனாதியரடிபரவத்
 தனந்தனவெனநடித்தருளசெயுமபரமன
 மந்தமாருதநதிகழமலயமாமுனிவற
 கந்தநாளுரைத்தவருநதமிழப்பரவும
 எல்லையுளுறையைநதிலககணத்தணிநைய
 பலவகையியலாற்பகாநநனாபலரும
 அவறனுடபேதமற்றறிநதிடலரிதால
 நவிறனுமபேதநாடவெளிதா .
 விளங்குகிமவடதூலவிதிப்படிமேனமை
 வளாந்திநிநநமிழாலவழுத்துகவெனவே
 அமரா தமமுலகினுமதிவளங்கெழிதுக
 சமலவா விகளுங்காமாபூஞ்சோலையும
 மாடமா விகைகளுமமாமணிசசிகரமுங்
 கூடகோபுரமுங்குலவுறுமிளசையில
 அரியணைமீதிலவிரமதிககுடைக்கிழந
 தரியலாகுழுமித்தாழநதுபரவப
 பொன்னிறமருவிப்புரைதவிராழி
 மன்னுமா தவனெனமழிநதினிதிருநகே
 காரத்திகேயனங்கழுமுமாமலைவாழ
 முாததிதாளிணைமலா முடியினிறகுடிக
 கிளாநதிநஞ்செலவமுங்கோத்தியுநதழைய
 வளாநதுமனனுராகணமகிழவுநீஇமலக
 மண்டலமுழுதுமனுநெறிகாகும
 எணடிசைபுகழுமுமாபொட்டமநயாந்நி
 அன்னவனபினனுவவதநிகதிராகவன

பின்னவா ககிணையாபபிறங்கிடுபுனிதன
 சங்கமுததமிழப்பயிர்தழைவுறவளாகும
 எங்கணமாலவேங்கடேசுரெட்டேநதிரன
 பணித்தருளவண்ணம்பரவியவடதூற
 கணிப்பருங்கடற்ககைகடந்தமுதறிவினன
 சங்கரநாராயணசாஸ்திரியெனு
 மங்களவேதியனவடநூலுவைழி
 டுவுமையாகியாபுதுமணியிலகணம
 நவிலைக்கியமொடுநாட்டுசந்திரிகையைத்
 தெற்றெனத்தமிழிறசெயபுவழங்க
 குற்றமதகலக்குறிப்பிழாது
 பலகலைவாணருமபரின்றகமகிழ
 நலகலித்துறைமுதனவிலபலசெயபுளாற
 குவலயாநந்தமாங்குவலயாநந்தம
 நவரசமுடனேநலங்கெழீஇக்குலவட
 பாடியிவவிளசையமபதிவேத்தவையின
 நாடொழுமபுகழநனகரங்கேற்றினன
 முகலுரொன்னுமுதூர்தன்னில
 அகமகிழவாகவனுதினமவாமூ
 தானாடசியாயமுததமிழுணா
 மீனாட்சிசுந்தரமெயநடாவலனே

மு க வு ன ா .

உலகத்தில வழங்குங கலவிகளனைத்து மிலககண ன்மைதியின வழங்கலழகுடைதது. அவற்றுட செந்தமி முக்கிலககணம் எழுத்துச்சொறபொருள யாப்பணியென வைவகைதது. அவ்வைநதனுளிறுதியிற கூறிய அணியிலககணம், “மாடகஞ்சசித்திரமும் மாநகாக்குககோபுர மும் ஆடமைத்தோணலலாக கணியும்போல” இயற்கையின விளங்குஞ் சொறபொருளியைநத யாப்பிற்குப் பன்னூலாராயச்சி யுடையா மனம்கிழவிககததகக பலசதுரப்பாட்டா னணிபெறச் செயவதுபற்றி யணியிலககணமெனக் காரணக்குறிபெற்றது.

இவ்வணி யிலககணம் வடநூற்கடலுணமிக விரிவாகவும் பறபல சாதுரியமாகவும் தண்டியாசிரியா முதலிய சான்றோரா லியற்றப்படடிருக்கின்றது. அஃதமமுறையானே கவிசொலவிரும்பிய கவிகடஞ்ச சொன்னெறி சான்ற நன்னெறிதது. அததண்டியலங்காரத்தினைத் தமிழ் நூலாசிரியரும் மொழிபெயர்த்து வழங்குவாராயினா. அவ்வணி சொல்லணியெனவும் பொருளணியெனவு மிருவகையாக்விருக்கின்றது.

அவற்றுள் பொருளணியை வடநூலிற் சிறந்த மகாகவியாகிய காளிதாஸா உவமையணிமுதல ஏதுவணியீடுக நூறணிகளவிளங்க இலககண விலககியமமைநத சுலோ

கங்களாக வியற்றிச் சந்திராலோகமெனப் பெயரிட்டனா. அந்நூலுக்குப், பெயாபெற்ற மகாவிதவான அபபையதீக்ஷித ரூபமிட்டு ஆங்காங்குற்ற பல சுலோகங்களை யுதாரணங்களாகக் காட்டியும், அவற்றிற் கினறியமையா வலங்காரங்களை வாககியநுபமாகத் தெரிவித்தும், நூற்றுகருமே லாற்றாக இரஸவதலங்காரமுதல ஏகவாசகாநுபபிரவேச ஸங்கராலங்காரமீரூக இருபதணிகளைச் சோதனம், குவலயாநந்த மெனப்பெயருள்ள வோர் நூலாக முடித்தனா. அஃதேனைய வணிநூல்களினு மெளிதினுணர்நது அம் முறை கவிகூற மிகச்சாதனமாக விருக்கின்றது.

இவ்வகைச் சிறப்புற்ற வகடுவலயாநந்தத்தின பொருட்களைப் பலகாலாயநது வொலகாபபுகமுற்றவாகளும் “தாமினபுலுவ துலகினபுறக்கண்டு காமுலுவாகற்றறிக தா” எனற்படி யப்பொருள்களைச் செந்தமிழ் நாவலருங் கூட்டுண விருப்புற்றவாகளும் திருநெல்வேலி ஜிலலாவைச் சார்ந்த எட்டயபுரம் ஸமஸ்தானாதிபதிகளுமாகிய மஹாராஜ ராஜபூதிந் மஹாராஜராஜபூ இராஜ ஜகதவீர ராம குமார எட்டப்பமஹாராஜா, ஐயனவாகள் தங்கள் ஸமஸ்தான ஸபையிற் பணடிதசிகாமணிகளாக விளங்கி வல்லிப் பரிணய சம்புபிரபந்தத்தை வியற்றிக் கவிகேஸரியென்ற பெயாபெற்ற பிரமமபூ ஸவாமிதீக்ஷிதரவாகளின மாணாக் கருந் தங்கள் ஸமஸ்தான ஸமஸ்கிருத பணடிதருமாகிய சங்கரநாராயண சாஸ்திரிகளைக்கொண்டு சென்ற 1889 லுத் திற றெளிவுறத் தமிழின மொழிபெயாபபித்தந் தங்கள் ஸமஸ்தானத் தமிழ்விதவான முகலூர் - மீனாக்ஷிசுநத்ரக் கவிராயரவாகளாற் சுலோகங்களின மொழிபெயாப

புகளைச் செய்யுட்களாகவமைப்பித்தும் அவ்விதம் முற்றுப் பெற்றவணிநூலைத் தங்களுடையிலுள்ள வடநூற் றென னூற புலவர்களுடன் குழுமிப்பயின்று வந்தனர்.

இத தென்னூற் குவலயாநந்தத்தைக் குவலயமெங் கும விளங்கச் செய விருப்புறறவாகளும், விற்பன்னாக ளும், கற்பனைக்கடல்களு மிரஸிக சிகாமணிகளும் மேற் படி ஸமஸதானுதிபதிகளாகிய மஹாராஜ ராஜபூஜித் மஹாராஜராஜஸ்ரீ இராஜ ஜகதவீரராம வேங்கடேசுவர எட்டப்பமஹாராஜாஜயனவாகளின கனிஷ்டபிதாக்களும் யுவராஜா அவர்களும்மாகிய மஹாராஜ ராஜபூஜித் மஹா ராஜராஜஸ்ரீ வேங்கடேசுவர எட்டுப்பாண்டியனவர்கள் இப்பொருளணிநூலைச் சென்னை பச்சையப்பன் காலீஜ என்னுங்கலாசாலை ஸமஸ்கிருதபண்டிதரவர்களாகிய திரு மலை ஈசசம்பாடி சதாவதானம் ஸ்ரீமத் உ. வே. ஸ்ரீநிவா ஸாசாரியாரவர்களாலுந் தமிழ் உபாத்தியாயர் ம-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ ஆனூர் சிங்காரவேலு முதலியாரவர்களாலும் பரிசோதிப் பித்தது 1895-ஆண்டிற் சென்னை செங்கலவநாய நாயகரது ஆர்ப்பணேஜ் அச்சுக்கூடத்தி லச்சிடுவித்தனர்.

இந்நூல் எட்டயபுரம் ஸமஸதானத்தினின்று வெ ளிப்பட்டமைதோன்ற மேற்படி ஸமஸதானம் மஹாராஜா அவர்களை யொவ்வொரு கட்டளைக்கலித்துறைகடோறு முன்னிலையாக வைத்திருக்கின்றது

சிலேஷை முதலிய சிறுசிலவிடங்களிற் செய்யுட்க ளமைதலுக்கேற்பச் சுலோகப்பொருள்கள சில பேதப்பட டிருக்கின்றன.

மேற்கூறிய மஹாராஜா அவாக ளாதரணையிலுள்ள சுப்பிரமணியஸ்தலமாகிய கமுகுமலையையும், விஷ்ணுஸ்தலமாகிய சாததூரையு மாங்காங்கு குறிப்பித்திருக்கிறது.

இஃது புகிய மொழிபெயர்ப்பாகவும் முதற்பதிப்பாகவும் இருந்ததலா லேதேனும் வழுக்ககளுளவாயின அவற்றைச் சீர்திருத்திச் செயற்பால முறையைத் தெரிவிக்க விரண்டாமபதிப்பிற் றிருத்தியச்சிடுவதுடன் பப்பணத்திற் களுக்கு நன்றியும் பாராட்டப்படும்.

உ
குமரனதுணை.

❀ கு வ ல யா ந ந த ம். ❀

தே வி வ ண க் க ம்.

சுட்டனைகதலிததுறை

பொன்னு ருலகத் தரிவையா வாசனைப் புகுமுழ லின்
மனனா மதுரப் புதுத்தே னருந்திசை வணடினஞ்ஞ
தென்றாக மீனறமெ யம்பிகை பாதச செ முராகமல
மெநநாளுமேதுணை யானசொ லுமபாநிறை வேறுதமசே.

நூல்

க - வ து உ வ மை ய ணி.

(உபமாலங்காரம்.)

செய்யுள்

இருபொரு ளுக்குத் தகுமொப் புமைவெளி யிடிலங்க
வருவ துவமை யணியாம புகழயா வானதியில
மருவின தோதிமம போலென விலகநியம வந்ததுரோத
திருவள டொட்ட புரமவாழ குமாரொட்ட சீதரனே. (க)

எங்ஙனம், உவமானோவமேயங்களின் ஒப்புமை
காவய டஸ்ததில பண்பட்டாரித்யுததை மகிழ்விக்கத்தக்க
படி வெளிப்படையாக விளங்குகின்றதோ விது உவமை
யணியாம. இதற்குப் புகழென்பதுமுதல உதாரணம்.
ஒதிமம்-உவமானம். புகழ்-உவமேயம் பொலென்னுஞ்

சொல உவமையுருபு. வானதியின மருவுதல-பொதுத
தன்மை. இந்நான்கும் விரிந்தமையால விரியுமையணி.
இதனை வடதூலா புரணோபமாலங்காரமென பா

வெண்பா

இரதுவிடத தைச்சிவனபோ லேகுணங்குற றத்தினைஞா
னத்தெளிவா னோனகிரக ணம்புரிந்து—முந்தினதை,
சேகரங்கொண டேவிளங்கு செயதுகடை யுற்றதையம்
மாகளத்து னேயடக்கு வான.

(சுவலயாநந்தம்) இதில சிவன உவமானம். தெளிவா
னோன உவமேயம். போல உவமையுருபு. இரதுவையும்
விடததையும்போனா, குணத்தையுங் குற்றத்தையுங் கிரக
ணம்புரிதல பொதுததன்மை இவைகளி லுவமானமாகிய
சிவனிடத்தில், இரது விடங்களின் கிரகணம்புரிதலாவது
செய்கையாம். அவறறுபு மிந்துவைச சேகரங்கொண
டேவிளக்கலென்பது, முடியிலிருத்திப் பிரகாசிக்கச் செய
தலாம். விடத்தைக் களத்துளடக்கலென்பது, கண்டத்
தினுள றிருத்ததுதலாம். உவமேயமாகிய தெளிவானோ
னிடத்தில், குணங்குற்றங்களின் கிரகணம் புரிதல உண
ரரசியாம். அவறறுபு குணத்தை முடிக்கொண்டே
விளக்கலென்பது, சிரக்கம்பத்தாற கொண்டாடி விளங்கு
செய்தலாம். குற்றத்தைக் களத்துளடக்குத லென்பது,
கண்டத்தி னினனும் வெளிவிடாமையாம். இவ்வகை
உவமான உவமேயங்களுக்கு ஒரு தன்மையாஈனும்
பொதுவாக விணங்காவிடினும், விமப்பிரதிவிமப பாவத்
தினால் இரது விடமென்பவற்றிற்கும் குணங் குற்ற மென
பவற்றிற்கும் அபேதமெனக்கொளவதானுஞ், செய்கை
புணர்ச்சி யெனவற்றிற்குக் கிரகணம் புரிதலென்னுஞ்
சொல்லொறுமை யிருப்பதானும், முடியிலிருத்திப் பிர
காசிக்கச் செய்தல சிரக்கம்பத்தாற கொண்டாடி விளங்

கச்செய்த லென்பவைகளுஞ்சு சேகரங்கொண்டே விள
ககலென்னுஞ் சொல்லொறுமை யிருப்பதானும், களத்தி
னுள்ளிருத்ததல கண்டத்தினினும் வெளிவிடாமை
யென்பவற்றிஞ்சு, களத்துளே யடக்கு வானென்னுஞ்
சொல்லொறுமை யிருப்பதானும், மிது அபேதாத்தி
யவசாய சாதாரண தாமமேயாம் (அதாவது இயற்கையில்
வெவ்வேறாய் விளங்கினும், கவியின் கொள்கையால்
அபேதமாய் கிரகிக்கப்படும் தனமைகள்) எனக்கொள்க.
விமப்ப பிரதிவிமப பாவமாவது எற்றேல, உவமை
யணிக்ரு ஆதாரமாயுள்ள தனமை உவமான உவமேயந்
களுக்கூப பொதுவானதொன்றிராமல், உவமானத்தில்
வேறும் உவமேயத்தில் வேறுமாயிருக்கினும், அந்தத்
தனமைகளுக்கு ஒன்றோடொன்றுள்ள வொற்றுமையால்
அபேதத்தைக்கொண்டு மேற்சொன்ன தனமைகளை வெவ்
வேறாகப் பிரயோகிப்பதாம் இங்கு, விருப்புறச்செயவ
தும் வெறுப்புறச் செயவதுமாகிய பொதுத்தனமை
களால் முறையே இருது குணம் எனப்பைக்கொடும், விடம்
குற்றம் எனப்பைக்கொடும், அபேதமாகவேண்ணி இவை
காரணமாகச் சிவனுக்குந் தெளிவானேனுக்கும் ஒப்புமை
யுரியதென்க.

தொகையு்வுமையணி.

(வாழ்த்தோபமாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

வாயும் பொதுமை யுவமை யுருபுவ மானமு
மேயமொன றுமபல வுங்குறைந் தாற்றொகை மேவுவமை
நேய மதிநிச ராமுகி மினபொ னிறத்ததுமெய்ய
ளையுங் கயற்கண்ணி யெனன ஶீதாரண மெட்டமனே (உ.)

(கு-ம.) பொதுத்தனமை முதலிய நான்கனுள்ளான
றேனும் பலவேனும் மறைந்துவரிற் றொகையுவமையணி

யாம இதனைவடநூலா லுபதோபமால்ங்காமமென்பா
இதற்கு “மதிநிகரா முகி” யென்பது முதல உதாரணம். மதி
நிகரா முகி யென்பது பொதுத்தனமைத தொகை. அஃது
“காந்தியாலமதிநிகரா முகி” யென விரிககப பெறுவதா
லிங்ஙனங் காந்தியெனும் பொதுத்தனமையுரைப்போனது
சூறிப்பாற பிறந்தது “மினபோன விறந்தது மெய்யன”
என்பது “உவமையுருபிலதுவமைத தொகையே” என
னுஞ் சூத்திரத்தான் உவமை யுருபுத்தொகை. அது
மினபோனும் பொனவிறந்தது மெய்யனென விரிககப
பெறுவதாலிங்ஙனம் போலுமென்னுஞ் சொல் தொகுககப
பட்டது. “கயற்கணணி” யென்பது பொதுமை யுவமை
யுருபுத்தொகை. அது கயலபோற பிறமுங் கணணி
யென விரிககப பெறுவதா லிங்ஙனம் மேற் காட்டிய
சூத்திரத்தா லுவமையுருபும், உரைப்போனது சூறிப்பாற
பொதுத் தனமையும் பெறப்பட்டனவெனக் கொள்க

உ-வது இயைபின்மையணி.

(அநநவயாலங்காரம்.)

செய்யுள்

உவமான மாபு முவமேய மாபு மொருபொருளோ
எவணமே வலாயின தோவது வேயியை பின்மையணி
இவணமா மதிமதி போற்காந்தி மானென நிலக்கியந்தோ
தவமே விளசைக் குமாரொட்ட லுமென றயாநிதியே. கூ.

எங்ஙனம், ஒரோபொருள் உவமானமாகவு முவமேய
மாகவும் வாணிக்கப்படுகிறதோ, அது இயைபின்மையணி
யாம். இதனை வடநூல் ரநநவயாலங்கார மென்பா.

(சந்திரிகை.) உவமையணி யுரைத்த துணையானே,
யது காரணமாகத் தோன்றிய வணிகருக்குட்பொருந்திய

வாணிககப்படுமெதற்கு அதனோடு ஒப்புமைத்தொடாபி
னமையா ஸீப்பெயாபெற்றதாமெனக. தொடாபிலாப
பொருளே வருணிப்பது ஒப்பான வேறு பொருளில்லை
யென்பதை விளக்குதற் பொருடடாமெனக. மதி மதி

வொப்புமையுள்ள புகழ்பொருளொப்புமை யணியைக
கூறுது, ஒப்புமை பொருந்தாத வியைபின்மையணியை
முற்படக கூறிய தென்னையெனின்² முன்னு வ தொட
புமைப பொருளொன்றில்லை யெனனு மணியினு, மிரண
டாவதொப்புமைப பொருளொன்றில்லை யென்னவருந்
சிறப்புப்பற்றியெனக ஒரோபொருளுவமானமாகவு முவ
மேயமாகவும வருத லியைபின்மையணியென்றால்,

உரைபோலப் புத்தி புத்தியும்போ லொழுககம்
மருவொழுககம்போற் புசுராமால

என்னும் ரசனோவமை யணியிலும், புத்தி யெனனு
மோர் பொருளுக குவமானத தனமையு முவமேயத
தனமையு மிருத்தலாலிதுவு மியைபின்மையணி யாமே
யெனின், அற்றனது-இயைபின்மையணி, ஒருபொருளுக
கொருபொருளால் நிரூபணஞ் செயப்பபடு முவமானத
தனமை யுவமேயத தனமைகளால் விளங்குகிறது. ரச
னோவமையணியிற் புத்தி வென்னும் பொருளுக்கு உரை
யென்னும் பொருளா லுவமேயததனமையு, மொழுகக
மென்னும் பொருளா லுவமானத தனமையுங் கிடைத்
தவெனக. ஒரு பொருக கொரோபொருளா லுவமானத
தனமையு முவமேயததனமையும நிரூபணஞ்செயவ
தியைபின்மையணி யென்றால், “அநதரம்போ லம்புதமு
மம்புதம்போலநதரமும” எனனும் புகழ்பொருளொப்ப
ணியில், அநதரமாகிய வொருபொருளுக்கு அம்புதமாகிய
வொரோபொருளால் நிரூபணஞ்செயப்பபடு முவமானத
தனமையு முவமேயததனமையு மிருத்தலால், இதுவு

போற காந்திமாஞமென்ற சந்திரனுக்கு வேறு ஒபபான பொருளிலையெனப் பெற்றதெனக்.

செய்யுள்.

(கு-ம) பூமி மேலவெளி புமவெளி போன்றது
பூமி நுழகட லுங்கடல போன்றது
ராம ராவண ரானவா போருமே
ராம ராவணப் போரிக ரானதே.

முனகாடடிய வுதாரணத்திற காந்தி யென்னும் பொதுத்தனமை விரிந்தது. இவ்வுதாரணத்திற காடடிய வெளி முதலியவைகளில் விசாலம் முதலிய பொதுத் தனமைக டொக்குவதன. இதுவே யிவற்றுள் பேத மெனக்.

௩-வது புகழ்பொருளொப்பணி.

(உபமேயோபமாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

இருபொரு ளுக்குவ மாணோவ மேயத் தியல்புதனைப் பரியாய மாக்கிற புகழ்பொரு ளொப்பணி பாரதற்குப் பொருள்போலநிறை புமமறம்போலப் பொருணிழையுந் தராம்தென றோத லுதாரணந தென்னிள சைத்தலனே.

மியைபினமையணியாமே யெனின, இயைபினமையணி யில் ஒருபொருளேயெனச் சொல்லிய பிரிநிலை யேகா ரத்தால, ஒருபொருளுக்கு அப்பொருளாலே ஒப்புமை நிரூபிக்கப்படுமெனவும், புகழ்பொருளொப்பணி அவ வாறு வாராதெனவுங்கொள்க.

இரண்டு பொருள்களுக்க குவமாவேவமேயத தனமைகளை யெதிர்படமாறிகூறல் புகழ்பொருளொப்பணியாம் இதனை வடநூலார் உவமேயோபமாலங்காரமெனபா. முனரூவ தொப்பதொன்றிலலை யெனபதை விளக்குதல் பயனும். பொருளறங்களுக்கு ளொன்றோடு மறற்றொனதுக கொப்புமையுரைத்தபோதே, அதற்கு மற

• (ச-கை.) இவ்வணியில் இரண்டு பொருள்களுக்கு இரண்டு வாககியங்களாற்றனித்தனியுவமானத் தனமையும் உவமேயத தனமையும் கூறப்பட்டன. அவற்றுள் முதலிலவந்த வாககியத்தில் பொருள் உவமானம், அறம் உவமேயம். இதற்கெதிர்படவந்த விரண்டாவது வாககியத்தில் அறம் உவமானம். பொருள் உவமேயமெனக. இவ்வணிக் கியைபின்மையணியோடு வேற்றுமை தோன்ற விருப்பொருள்களுக்கெனவும்; தாற்பரியத்தாலிருப்பொருள்களுக்கு குவமானத் தனமையு முவமேயத் தனமையும் விளங்கும்,

வானரினு மாம்பலும் வகையொப்ப வாழ்வனபா
தேனமீனொப்பாமவிழித் தேமொழியே.

என்னும் உபயவிசராத சாதிருசியோவமாலங்காரத்தோடு (அதாவது மதியும் மூகமும் ஒப்பெனப்பதுபோல உவமையுருபு உவமான உவமேயங்க விரண்டனூள் ஒன்றைப்பற்றாது இரண்டற்கும் பொதுவாயிருப்பது) வேற்றுமைதோன்ற வாககியபேதமெனனும் பொருளபடுமாறு பரியாயமாக்கிலெனவும்; கூறியதாமெனக. அற்றேல (செ-எ.) “உரைபோலப்புத்தி புத்தியும்போலொழுக மருவொழுகமபோற புகழாமால்” எனனும் ரசனோவமையிற், புத்தி ஒழுகக்கெனனு மிரண்டு பொருள்களுக்கு குவமானத்தனமையு முவமேயத்தனமையு மிருப்பதாலிதுவுமபுகழ்பொருளொப்பணியினபாற படுமேயெனின,

ஞெனறுடஞெபுமையானது தாறபரியத்தாற கிடைக்கினு, மதை வாசகத்தாறபகாதன மூன்றாவதொப்புப் பொருளிலையெனப் பெறுமாறு காண்க.

செய்யுள்

(கு-ம.) அந்தரம்போ லம்புதமு மம்புதம்போ லந்தரமுடு, சந்திரனபோ லஞ்சமுமஞ சம்போலச—சந்திரனும் வெள்ளாமபலபோனமீனும்போலவெள்ளாமபலமுண்டெள்ளாமபல முததுடையா யோர்.

முன்னையுதாரணத்தில் நிறையுமென்ற பொதுத்தன்மை விரிந்தது. இவ்வுதாரணங்களிற் களங்கமினமை முதலிய பொதுத்தன்மைகள் தொகு வந்தனவாம். தலைவனிடம் பொருளறங்குளிறைவையும், சரத்காலத்திலாகாயம் நா முதலியவையின் களங்கமினமை முதலியவைகளையும், தற்காலத்தில் வாணிககவேண்டுமாதலாலிய விரண்டுதாரணங்களினும் வாணிககவேண்டு மிரண்டு பொருள்களுக்கே யுவமாவோவமேயத்தன்மையைக் கூறலாயிற்று. இவ்வாறன்றியும் வானியாவானியங்களுக்கும் மிவவணி வருமெனக் கொள்க அஃதுவருமாறு.

அறநன்று; இரண்டு பொருள்களுக்கென்ற துணையானே ஒன்றுக்கொன்றுவமாவோவமேயத்தன்மை யிருக்கவேண்டுமெனக் கிடைத்ததாலென்க. இவ்வாறொன்றுக்கொன்றெனக் கொள்ளாகாற, பரியாயமாக்கிலென்பதே யியை பினமையணியை விலக்கியிடுமாதலா விரண்டு பொருள்களுக்கெனச் சொற்றது, வாளாகூறியதேயா மென்க. இன்னுமிவ்வணியை, உவமை யெதிராநிலையணியென்றவது, இரண்டுவமையணி யென்றாவது, கூறுவாமெனினிவ்வணியிற் பரியாயமாக்குஞ் சிறப்பிருத்தலால் அவ்வாறு கூறலாகாதெனக்கொள்க.

செய்யுள்

கலலகம்போ விககிரியிக கரிபோலக கலலகநாளு
சொல்லருமுன் னதமாகித் துலங்குமலை யருவியொப்பத்
தொல்லுலகி லமாபுரியித் துமபிமதப பெருக்குமிதன்
வலலமதப பெருக்கொப்ப மலையருவி யுமமிகுமே.

இககவிரில உன்னதமும மிகுதலும பொதுத்
தனமை. இக்கரி, இத்துமபி, எனவந்த கூட்டுகள், தற்
காலநது வருணிக்கவேண்டுமபொருளாதூதாவளமெனப்
தைத் தந்தவெனக்

ச-வது எதிர்நிலையணி.

(பிரதீபாலங்காரம்)

செய்யுள்

வழங்குவ மாநதநி னுகுவு மேயத்தன மைவிளம்பில
ஒழுங்குநு நாம மெதிர்நிலை கணபோ லுளதுகஞ்சம்
எழுஞ்சகி யானனம் போலுள தெனப் நிலக்கியங்காண
டொழுமபலவேந்தரைக காகுந குமாடொட்ட சுந்தரனே.

பிரசித்தமான வுவமானத்திறு எதிர்நிலை வுவமேயத்
தனமை கூறுதல எதிர்நிலையணியாம். இதனை வட
நூலார் பிரதீபாலங்கார மெனப்.

(ச-கை.) "வமானவேமேயத்தனமை யுபாப்போ
னது குறிப்பாய விளங்குதலால், முகமுதலியவைகளுக்
கும உவமானத்தனமை பொருதுமாநலானாண்டு முவ
மையணியேயாகலாமென்ற சங்கையை நிவாததிக்கும்
பொருட்டு, வழங்குவமானத்திறு கெதிராக வுவமேயத்
தனமை கூறுதலென்றதெனக். ஆகவே, இயலபா
கவே வுவமேயத்தினும் சிறப்புற்ற வுவமானத்திற்குக்
குறைவுதோன்ற உவமேயத் தனமையும, உவமேயத்

செடயு

கனகமலை முலையாயுன விழியொப பான

காந்தியுன சுவனைய முழுகிற் றுன்ற

நனமருவு கதிரையரு சரித்த சோம

னவமுதிலான் மறைந்தனனுன னடைய நாடு

மனுசரித்த நடைகொளனம போன துனனொப

பானவையான மயலசிறிதாற் றுவமென ருறு

மினியகட வுருககதுவும பொறுகக விலலை

யெதுவேனுஞ் சொல்லுவையா னெனசெய வேனே.

இவவுதாரண நிற காந்திமுதலிய பொதுத்தனமை
என விரிந்தன.

இரண்டாமெதிர்நிலையணி.

செடயு

உவமான மாமுவ மேயத்தி னுறபுக முடபொருளுக

கவமான மோதி விரண்டா மெதிர்நிலை யாமுகமே

யிவாகாந தியாலுனைப போனமதி னுணடுனக கேன்கருவ

நவிலவாயென றேந விலக்கிய மெட்ட நகாககரசே. (சு)

திறகுச சிறப்புத்தோன்ற உவமானத்தனமையும் கூறுத
லாம். (முனருவதைந்தாவ தெதிர்நிலையணிகட கொத்
திறுக்குமபொருட டிங்ஙனம் இவ்வாறு விரித்ததெனக்
கொள்க.)

(ச-கை.) உவமானத்தினும் உவமேயத்திறகு மேன
மைதோனதுகின்ற வியதிர்கோலங்காரத்ததுக்கு மிவவணிக
கும பேதமியாதேல, அவ்வணியில உவமான உவமேயங்
களின் ஒற்றுமைக்குரிய குணதாமமவேலும் சிறப்பிற்
குரிய குணதாமம வேலுமாகும். இவ்வணியில் ஒற்று
மைக்குரிய குணதாமத்தானே சிறப்பென்றுமுணாக.

மூன்றாமெதிர்நிலையணி.

கக

(கு-ம) உவமேயம உவமானமாகிச் சிறப்புறமும்,
உலகவழக்கில உவமானமாக வேறபட்டிருக்கும் ஒரு
பொருளை உவமேயமாகச் செய்கிற வளவினுஞ்சகியா நிலை
பிரிபுபுழியதற்குப் பிரசித்த உவமானமாகிய உவமேயத்
தால் இழிவு கூறுதல இரண்டா மெதிர்நிலையணியாம்.
முதலாவதெதிர்நிலையணியினு மிதிற குறைவுதோன்றக்
கூறும் விசேடமே பேதமெனக்கொள்க.

செய்யுள்.

கண்ணினு லேனநி கருவங் கொள்கிறு
யெண்ணிய திகைதொறு மிலஞ்சி மீதிவிங்
வண்ணமாங் குவளையும் வதியுங் கோகிலப்
பண்ணமை யமுநெனப் பகரும் பாவையே

(கு-ம.) முந்திய வுத்தரணத்திற காந்தியென்னும்
பொதுத்தன்மை விரிந்தது. இதிற பொதுத்தன்மை
தொக்கது என்க

மூன்றாமெதிர்நிலையணி.

செய்யுள்.

புகழுவ மேயத்தி னாவ மனப் பொருட்குநிறை
பகருவ மேலது மூன்ற மெதிர்நிலை பாசகர
நிகழுனக கேனுக நிரத்தாற செருககுனை நோநநமினனா
மிகவுள ரொப நிலக்கியஞ் சந்திர வெற்புளனே. (எ)

(கு-ம) நிகரிலாச் சிறப்புறமையா லோரிடத்தி
னுந் தானுவமானமாதலை ஏற்றுகொள்ளாத வவமானப்
பொருளுக்குப் புகழப்படுமேயமேயப் பொருளுளதாகக்
கூறியமாததிரத்தினுல இகழ்ச்சி தோன்றுவது இரண்டா
மெதிர்நிலையணிககு மாறுபடவரு மூன்றாமெதிர்நிலை
யணியாமென்க.

செய்யுள்

கயமான கடன்மீது வருநில மகவாழி கலுமாலமே
பயமீய வருவாரு ளொருநா னுனதமான பரனேயென
நியமாக வளாமா கருவமேவி மகிழேனு னிகராகவே
கயமானகுணவீனாசொலுவாச கமனே உதொகைமேவுமே

நான்காமெதிர்நிலையணி.

செய்யுள்

புனைவுளி யோடுவ மானதநி னுககொப புமையிலெனி
லனைவரு நானகா மெதிர்நிலை யாமெனப ரமபுயநின
வனைமுகம போலமின னுளதெனில ிணவ வாதமலாப
பொனையனை யெனன லுதாரண மெட்ட புரத்தரசே (௮)

(சு-ம.) பிரசித்த உவமானத்தினை, தன்னினுஞ்
சிறந்த வாணியத்திற்கு வுலமேயமாகக் கூறுதன்மாத்
திரையும் பொருந்நினைந்நான் நான்காமெதிர்நிலையணி
யாம். இது முன்னையமுன்றினுஞ் சிறப்பற்றது. இங்
நானம் வீணவவாத மென்றமையால் ஒப்புமையிலை
யெனக்கிடைத்தது

வெண்பா

பங்கயவி லோசனத்திர் பாரிடையான சொலவதுகே
ளுங்கலையோ னுமமுகத்தநுக் கொப்பாகத்—தங்குமறி
வெள்ளளவு மிலலாரா லெனலுமியம் பப்படுவான
றளருத்தலிலலாநிச சயம்.

(ச-கை.) இவாமுகத்தைப், பாத்ததற்கமையாதவே
றுலகத்திலிருக்கின்றவாகளதற்கு மதியை யொப்பாகச்
சொல்லினு மெதிரிலிரண டையும் பராக்கும பாருலகத்தா
ரொட்பாகக் கூறுவது பொய்யாதலா லவாகளை யறி
வெள்ளளவு மிலலாதாரொன்றா. அதனால் மதியொப்பு
மைப்பொருளானறென்பது பெற்றும்.

ஐந்தாமெதிர்நிலையணி.

கந

ஐந்தாமெதிர்நிலையணி.

செய்யுள்

பயனினைமையையு வ மானததி னுக்குப் பகரிலைநதா
கியசொ லெதிரநிலைபெணமுகங் காணக கிடைத்தவாககே
யியனமதி யாற்பய னெனமரை யாற்பய னென்னெனவோ
தியதிங் குதாரணந தேரெட டயபுர சீதரனே. (கூ)

(கு-ம.) உவமானததாற கிடைக்குமபயனுவமேயத
தாற கிடைப்பதா லுவமானததாற பயனினமென நிகழ்ச்சி
தோன்றக கூற லைந்தாமெதிர்நிலையணியாம.

செய்யுள்

பொருசி லைக்கொடை நளனபிர தாபமும புகமும
பெருக லாவிவா மிகையென்ப பிரமனுங் கெண்ண
மருவு போதெலாம விலக்குருண டலக்குறி வாளசே
நிருக திரக்குழா கோளெனுங் கைதவத திடுவான.

(கு-ம) தண்டியாசிரியாமுதலியோரா இயைபினமை
யணி, புகழ்பொருளொப்பணி, யெதிரநிலையணி, யென்ற

(ச-கை.) இங்ஙனம் ஸானகாவது ஐந்தாவ தெதிர்
நிலையணிகளி லொப்புமையிலையென்றே யுரைப்பதால
முன்னைய முன்னுமே உவமையணியின்பாற படுமென
பதே தண்டியாசிரியா கருததாம். அதனையு மாரா
யுங்கா லுவமையணியின முக்கியமாகப் பொதுத்தனமை
யாற சிறப்புத தோனறுதலாலும், எதிரநிலையணியிற்
பொதுத்தனமையாதாரமாக வுலுமானவிகழ்ச்சியாற சிறப்
புத்தோனறுதலாலும், அமலுனறெதிரநிலையணியு முவ
மையணியி லடங்காவெனக, இயைபினமையணியினும்
புகழ்பொருளொப்பணியி லு மிரண்டாவது முன்னு

மூனனும, உவமையணியினபிரிவுகளாகவேயிருத்தலானவ வணியினபாற படுமெனவும, வாமஞ்சாரியா முதலியோரா ஐந்தாமெதிராநிலையணியை, அவமானத்தை வீணென்று சொல்லு மெதிராமறை யணியினபாற படுமெனவுஞ், சொல்லுப.

தொப்புமைப் பொருளிலையென்பதைக் காட்டுஞ்சிறப் பிருத்தலானவை பொதுத்தன்மையான மாந்திரம் சிறப் புத்தோன்று முவமையணியி லடங்காவெனக். இவ்வா றன்றி யொப்புமை தோன்றுதலாலே இயைபின்மையன்றி முதலிய மூன்றணிகளு முவமையணியினபாற படுமே யன்றி வேறெனெனத் தண்டியாசிரியா முதலியோருரைத் தாராலெனின (செய்யுள்)

சத்தியொடுலாவணயந்தகசகம்பிரமுயகொண

டத்திக் கொப்பா ஈடனமிககாம.

என்னும் வேற்றுமை யணியை முவமையணி யிலடக்காது வேறுபிரித்துக் கூறியது குற்றமன்றோ வென்பாக்கு வேற்றுமையணிபிற பொதுத்தன்மை யிருக் கினு மதலோடிரண்டிலொன்றுக்குச் சிறப்பிருத்தலால் வேறுபிரித்தோதினரெனினிவ்வணிகளுக்கு மவ்வாறே யொவ்வொரு பேதமுணமையால் வேறுபிரித்துக் கூறின ரெனக். இவ்வைந்தாமெதிராநிலையணியில் உவமானத் திற்குப் பயனின்றென்பதாகிய விகழ்ச்சியிருப்பமையால், ஐந்தாமெதிராநிலையணியை யெதிராமறையணி யென்று வாமஞ்சாரியா முதலியோரா கூறுவது பொருந்தாத் தேயாம.

ரு-வது உருவகவணி.

(ருபகாலங்காரம)

செய்யுள்

ஒறறுமை யாலதன செயகைரி னுலுவ மேயமதிற
பறறுவ மானத்தை யாரோபித தாவிரு பானமையுட
லுறறி நுருவகந தானமிகை யுங்குறை யுமமிரண்டு
மற்றதுஞ் சோந்திட வாறாகு மெனப ரறிஞாகளே. (௧0)

ஒறறுமைபுருவகத்துக்குதாரணம்.

சிறதைக கிசையெட டமகேள நிறைமதி சோந்திசிவ
னிந்தப ியின றளிககு மெனலு மிவனுதறகண
சந்தித திடாத சிவனென லுமபொருந தாபுரநி
யுந்தப புரியிவன முன்னே னெனலுமு தாரணமே.

அதன் செயகை புருவகத்துக்குதாரணம்.

மறுவார மதிக்குயா வாயிவ வதன மதிவிளங்கப
பெறுமே யெனலுமிக கற்புமின வாரிப பிறப்பினமறுப
பொறியே யெனலு மிவணமுக சோமனித புந்திமகிழ
வுறலாலச சோமனி னென்னே யெனலு முதாரணமே.

(கு-ம.) உவமேயமாகிய முகமுதலியவைகளி லுவ
மானமாகிய தாமரை முதலியவைகளை யாரோபித்து
(அதுவது துணிமுதலியவற்றிற்குச் சாயமுதலியவற்றால்
தன் நிறம்போக்கிச் சாயப்பொருள்களினிற்றம் உண்டாக்கு
வதுபோல உவமேயத்திற்கு உவமானத்தின் குணங்கள்
முழுதுமேறறுவதன லுவமானமுவமேய மிரண்டையு
மொன்றாக) சிறப்புத்தோன்றக கூறல உருவகவணியாம்.
இதனை வடநூலார ரூபகாலங்காரமென்பார். இஃது உவ
மேயத்திலுவமானத்தினொற்றுமையை (அபேதம்) ஆரோ
பித்தலாலும் சிலவிடங்களில் ஒறறுமையின்றி யதன்செய

கையை (தததாமம்) ஆரோபித்தலாலும் ஒறறுமையுருவகம் (அபேத்ருபகம்) எனவும், அதன செய்கையுருவகம் (தாத்ருபயருபகம்) எனவும், இரண்டு வகையாம் அவ விரணடி லோபம் உவமானத்தின் மிகை - குறை - இரண்டு மின்மை, ஆகிய மூவகையால் உறழ அறுவகையாம். அவ றறுவொறறுமையுருவக முன்றினுக்கும் “சிறதைகதிகை” யென்னுங் கவியில் முறையே ஈதாரணங்களுந், அதன் செய்கையுருவக முன்றினுக்கும் “மறுவாராமதிகு” என னுங்கவியில் சிரலே ஈதாரணங்களுந், கூறப்பட்டன. “நிறைமதிசோந்திச சிவனிந்தப புவியின்றளிக்ரும்” என னுமிடத்தில் நிறைமதிபொருந்தி ஈலகத்தைக் காககினு னென்றமையால், முன் சிவனாகவிருக்கும்போது குறை மதிபொருந்திக் காதத்தினுமிப்போது நிறைந்த புத்தி பொருந்திக் காககினுன்னென்ப நிலையால் மித்தி தோன்றுதலால், மிகையொறறுமையுருவகம், “இவனுதற கணசந்தித்திதாத்திவ”னென்னுமிடத்தில் துதறகணசந்தி ததிதாத்வென்றமையான, சிவற்கு முந்தியநிலைமையினு மிநநிலைமையினு தறகணிலலாக குறைவு தோன்றுவதாற குறையொறறுமை ஈருவகம். “பொருந்தாரபுரந தீபுரநப புரியிவனமுனனோ” எனனுமிடத்திற் பகைவருரிலககினி யைச்செலுத்தியவ னென்றமையால், அச் செய்கையுள்ள வப்பிறப்பினு மிப்பிறப்பின் மிகையுங் குறைவுந் தோன்ற மையா விரண்டுமி லொறறுமையுருவகம். “மறுவார மதி கசுயாவாயிவ்வதனமதிவிளங்கப் பெறுமே” யென்னுமி டத்தில், மறுவார மதி இவ்வதனமதி யென்றமையால் ஒற றுமையின்மைஈடம், பிரசித்தமதியினும் வதனமதிக்குக் கா ங்கமினமையாகியவுயாவு தோன்றுதலு மிருத்தலால் மி கையதன்செய்கையுருவகம். “இக்கற்புமின வாரிப்பிறப் பின் மறுபொரியே” எனனுமிடத்தில் வேறு பொரியெ ன்றமையா லொறறுமை யின்மையும், வாரிப்பிறப்பில் பொறியொன்றமையால் பிரசித்த திருமகளினு மித்திரும

கருங்குருகு குறைவு தோன்றுதலு மிருததலாற் குறையதன் செய்கையுருவகம். “இவள முகசோமனிற புந்கி மகிழவுறலாலச் சோமனினென்னே” எனனுமிடத்தில இவணமுக சோமனச சோமனென்றமையா லொற்றுமை தோன்றாமையானும், பிரசித்த சோமனிலு முகசோமனுக்கு மிகை குறை கூறாமையானும், இரண்டுமிலதன் செய்கையுருவகம் என்க.

செடயுள்.

நிவ உதிநி வருங்காவிவ வாரியெனனே
நடுங்குவது நிருபமுனசே -
துவமவகுத்திட டவனெனவுங் கடைதலபுரிந் -
தவனெனவுந் தோன்றிற் றோபா
எவனுறுகண டத்திலுமே நினக்குவச -
மாகாதா-நினமை தனைக
கவினுறுசெந் திருவுனையிட போதகலா--
நிருபபதனைக சண்டுந் தானே.

(கு-ம.) இங்ஙனம் சேதுவகுத்தல, கடைதலென்னுஞ்செயலகலா நீ செய்தவனென்னு, அச்செயலகலாச் செயத்திருமாலுடன், புகழ்ப்படு மரசனுக்கு ஒற்றுமை கூறி, சேதுவகுத்தற்கேதுவாகிய வேறு • கண்டங்குறி பகையுள்ளமையும், தனம்புரிதற்கு எதுவாகிய இலக்கு மி யிலலாமைபுங் கொண்டிருந்த திருமாலவதாரத்தினும், இவ்வவதாரத்தில் எககண்டங்குறிலும் பகைவரிலலாமை யும், இலக்குமி பிரியாமைபுமாகிய மேனமை கூறியதனான மிகையொற்றுமைபுருவகமெனப்படும.

செடயுள்.

பாகமறையோளமினனா-புலுநிதிப பாலுமிரண் -
டாகப் பிராந்தி யமைத்தனனம்—மோகத்தில்
மிகவுறுப புறறவன்பு-மிகக-ணரவுருக்கொள்
மகமுந்-லுமபரநா தன.

இங்ஙனம் “தக்கமுதலாம் பரநாதன்” என்றமையால் விருப்பமில்லாதானாகுப பிரசித்த சிவபெருமானொடு ஒற்றுமையும், நரவுருவெனமையால் தேவவடிவமில்லையென்னுங்குறைவுந், தோன்றுதலாற் குறையொற்றுமையுருவகம்.

சோரி ஸபொத்தாழிசைக்கலிப்பா

மதியொளியாறபிரகாசமாவிளபகுமணற்குன்று
வதிசரபுமணலிடைகருமாரசித்தரிருவருக்கு
முத்திரைருக்கவிளையாட்டுவெகுநேரமுண்டதுவே.

இது தரவு

அன்னவரிலேயொருவனகைடவனாகியவசுரன்
முன்னியவெம்போரினிடையுமுனமடிந்தானென்றதான
மற்றொருவனபுதக்கதினவடிவெடுத்தகஞ்சனென்போன
செற்றிடுவெம்போரிடைமுனதீர்தனென்றேயுரைத்தான
அதனுணமையாகினதையந்தீயுரைத்திடுவாய்
முதலிலிவாகளிலெவனுனதுநிறநதுமுடிந்தவனே.

இவை முன்றுந் தாழிசை.

அந்நால

இது தனிச்சொல்.

ஐயுறவெனக்குமகன்றிடவேண்டும்
பொய்யுறவிலலாபபுகழைச்
செய்யுறுமிருந்திடு செலவததோனே.

இது ஈரிதகம்.

இங்ஙனம், அநதநியென்று கைடவனையுங் கஞ்சனை யுங் கொன்ற திருமாவுடனொற்றுமையைக் காட்டி, யவ்வாசனேநோக்கிக் கைடவன கஞ்சனினவாகளினிறப்பின டாடா டினனைக்கேட்டமையா லெவ்வொற்றுமை யுறுதிபு

பட்டதாலும், திருமாலவதாரத்தினு மிவவதாரத்தில மிகை குறை தோற்றமுமையாலு, மிரண்டுமிலொற்றுமை புருவக மென்க.

செடயுள்

அரிய கனமு டாமதியே யாவி யகன்று தமயந்தி
பெரிய மனநம மிடததுவரப பெறுமென திருநதா யோமரணத
துரிய மனஞ்சந திரனிடத்தி லுறுமென மறைய ராமுகசு
திரனுக காககி மதப்புலவன றெளிவா பெனக்குத டெரிககினுன.

தமயந்தி செயபுஞ் சந்திரோபாலமபத்தில், மரண
காலத்தில் மனஞ் சந்திரனிடத்திற் செலவுமெனற சுருதி
யின றுறபரியததைப் பிரசித்த சந்திரனிடம், மறுத்து நள
முக சந்திரனுக்காககிச் செலவதிற, பிரசித்த சந்திர
னிலும் நளமுகசந்திரனுக்குச் சுருதியின தாறபரியத்
துக்கு விடயமாகுமெனமை யிருப்பதான மிகையதன
செயகையுருவகம்.

செடயுள்

நாயகவி யாசனெரு நானமுகமில் வேறுவிதி
நாயவிரு பாணிகொடு மாய்மவுலி—ஆயஉனல
நீறிநி பாலவிழி மேவுதலி-லததிவ
னீறுமரு வாதமறை யா.

இங்ஙனம் வேறுவிதியெனறு விசேடங் கொடுத்
தமையா லிரத முனறிடத்துமன செயகைமாதிர மாரோ
பிக்கப்பட்டது. இவற்றுள் நான்குமுக முதலியவைக
ளில்லாககுறை தோனலினமையாற குறையதன செயகை
யுருவகம். இதை வாமனசாரிய ரொருகுணம் குறைந்து
மறையக குணமுழுது மொத்திருக்குமிடம், விசேஷாக
தியலங்காரம் என்று தானொரலலிய விசைகணப்படி யதற்
குதாரணம் பாட்டி ஆவொலி.

செய்யுள்

கமலமலாக் கவினேழ்மறுக காதுளதே!
 களிப்புவிழி கடகீ யாதோ
 கமலைமக னுகஞாயாவு காணுநதக
 கணத்திலுளிக-காதோ பெண்ணே
 கமநினமுகக கலைநிதியம வேறுமொரு
 கலைநிதியேன ககனந தோனனும்
 கமழுகதையக கணனநெனக கருவமுண்டே
 கனிவாயிற கனிபு மிபகே.

இங்ஙனம் வேறுமொருகலை நிதியெனறமைபாற, பிர
 சித்த கலைநிதியினும வதனகலைநிதிகு வேறுமைகாட்டி-
 வதனகலைநிதிகுப பிரசித்த கலைநிதியினது செய்கை
 யைக் கூறியதனாலும், மிகை குறை தோன்றமைபா
 லுமிரண்டுமில் தன செய்கை யுருவகமெனக.

(ச-கை.) இவ்வாறு, உருவகவணி யகுவகையாக
 வநதமையன்றியும், சாவயவம் - நிரவயவம் - பரமபரி
 தம் - என்று முவகையுமாம். அவற்றுள் சமஸ்தவஸ்து
 விஷயமெனவும், ஏகதேசவிவாததி பெனவும் சாவயவ
 உருவக மிண்ணிவிதமாம். நிரவயவ உருவகமும், கேவல
 மெனவும், மாலாவெனவு மிண்ணிவிதமாம். பரமபரித
 உருவகம், கேவலசிலுஷ்டமெனவும், மாலா சிலுஷ்ட
 மெனவும், கேவலஅசிலுஷ்டமெனவும் மாலாஅசிலுஷ்ட
 மெனவும் நான்குவிதமாம். அவை வருமாறு.

செய்யுள்

சந்திரிகைப் பூதியின்வெண ணிறமபடைத்து
 முடுவெழும்பு தரித்துந் தோற்ற
 விரதைசெயல விரும்பிநீநீ வென்னிலிருந்
 தொன்றிநுசகு மேவீச செலவாள

(ச-கை)

இந்தவிராத திரியெனுங்கா பாலிகையோரா
சந்திரனே யெனுங் கபாலச
சந்தமணிச சிமிழினமறு வெனுங்கைதவச
சிததுமைபுந தரிததுத தானே.

இக்கவியிற் பிரதானவிராததிரியின்கண, காபாலிகை
மாத்த யாரோபித்த விருப்பதாலும், அதன அவயவமாக
விருகமும் நிலவு முதலியவைகளில் காபாலிகையி் அவயவ
மாயுள்ள விபுதி முதலியவைகளை யாரோபித்தவிருப்ப
தானுமிது, சாவயவரூபகத்தில் சமஸ்தவஸ்து விஷயம்
என்க.

செய்யுள்

வண்டரளம் போற்குடச மாமலாபோ லாமபுயனீர்த்
தணைவலை வானடந சாலையிடைக—கண்டதொரு
மின்னலினபுட பாஞ்சலியின் மிக்கவிளக கம்புரியும்
அன்னதுபா ரன்னநடை யாய்.

இக்கவியிற் பிரதானமான வாககியத்தாற், செய்யப
படு நடநசாலையி னாரோபத்திறகவயவமான மின்னலிற்
பெண்ணை யாரோபித்தல ஞாலலப்படாமல், கருத்தா
லேறப்படுவதானும், ஏகதேசமான வாகாயத்தில் வசனத்
தால் ஆரோபமிருத்தலானும், இது ஏகதேசவிவாதத்திருப
கம் என்க.

செய்யுள்.

பிணையென விசையிற் சடங்குச வறச்செய
பெற்றியாற் கேட்டிருக கினுமே
துணையியி னிடநா யகனவர லாற்றைச
சொலச்சொலிக கேட்கவைந் திடலால்

(ச-கை.)

அணைமனத் தெனறும் விளங்கலாற புதுமை
யாமயற கொடியினை யனங்கன
இணையிலா மகளபா லமபுதான விடுததே
யிறையவா வளாததிடு வானே.

இங்ஙனமயறகொடி யெனறமையாற, கேவலநிரவய
வந் தோன்றிற்று.

செய்யுள்.

மனததையனு வகலாத மாதுருடா மணிவனபபி
னதியாயு மகிமை சோயெள
வனத்தினுவப பாகியும் வினோத மாக
வருவசனங் கருககுவிததை யாயுமினபந
தனக்கிருப்பா கியுமபிரகா சத்தின மேனமை
தருசெயகை யாகியுமவே தங்களாயநதோன
கனப்படைப்பின வடிவாயு மிருந்து மேயங்
கசனகணையா கவுமெளியேன கண்ணுறமுளே.

இக்கவியில மாலாநிரவயவந் தோன்றிற்று.

செய்யுள்.

எந்தவுல கத்தினுமே யிங்கிதமாங் காந்தியுற
வந்திடுந் யேகினைககு வாய்த்தமுததுச—சந்தமணி
யெனறுநினைச சொல்லாதா ரொங்குமிலை வேற்கரத்துக
கந்தனென வந்திகழ்வா கா.

இங்ஙனஞ் சிலேடையாகிற் கிளையென்னும் பதத்
தாற சுற்றத்தில வேணுவை யாரோபித்தலானும், அரசு
னிடத்தில் முததுமணியி னாரோபமிருத்தலானும், இது
கேவலசிலுஷ்டபரமபரிதம. மறறைய வுதாரணமனைத்து
மிகவாறு கண்டுகொள்க.

கூ-வது திரிபணி.

(பரிணாமாலங்காரம்.)

செய்யுள்

செபபுவ மான முவமேய மாகத் திரிந்துதொழி
லைபபய னுககொ ளவந்தாற றிரிபணி யாகுமதி
கபபெறு கணணி தெளிவாம விழிப்பங் கயத்திறகண்டா
இப்பொழுதெனப் திலககியந்தோதென னிசைமனனே.

எங்ஙனம் ஆரோபிக்கப்படு முவமானம் பரகிருதகாரி
யத்திறகுபயோகமாக நிவந்தனை செய்யப்பட்டு, இயலபிற
றனக்கு அககாரியத்திலுபயோகப்படுந் தனமையிலலா
மையா லுவமேயமாகத்திரிந்து அககாரியத்தி லுபயோ
கப்படுகிறதோ, அது திரிபணியாம். இதனை வடநூலார
பரிணாமாலங்கார மென்பா. “விழிப்பங்கயத்திற கண்டா
ளெனனு” முதாரணத்திற (பங்கயத்திறகே சிறப்பிருத்த
லாற காணுதலெனனுந் தொழிலிற பங்கயமேயுபயோக
மாக நிவந்தனை செய்யப்பட்டதேயன்றிக் கணணககாரி
யத்திற பொருந்தவிலை) பங்கயத்திற கியலபிற பாக
ருந்தொழி லிலலாமையால விழியுருகுகொண்டு திரிந்த
தெனக.

செய்யுள்

சீதையிலக குவனொழி ரா கவனபுத
நாதனமுடித தெரிய லாந்தே
வாதிநதி கடந்துமாக கலனாக
குதற்கிலக்கு வனபா லுள்ள
வோதருமன பொத்திடுமன-பிணையோடக
கூலியதா வுபகா ரஞ்செய-
தேதகைவேட டுரிவையாகொஞ் சந்தொடரச
செனனனனிசித்-திரகூ டகதே.

இங்ஙன மாரோபணஞ் செயப்படு மோடககூலி இலக்குவனிடத்திருக்கு மனபுபோன்ற வனபாகத்திரிந்து மரக்கலனாகிய குகனுக்குச் செய்து முபகாரமென்னுங் காரியத்தி லுபயோகப்பட்டது. இராகவனது அநுகிரகத்தின் வேண்டுதலையனறிக கூலியை யிச்சித்தலிலலா ஓடசு குகனுக்கு, அக்கூலி யன்புருக்கொண்டனறித தனனுருவி லுபயோகப்பட்டமாட்டாது.

எ-வது பலபடப்புனைவணி.

(உலலேகாலங்காரம்)

செய்யுள்.

எடுததொன றினைப்பலா பலவித மாக வியமபலபல படப்புனை வாமன்னன மினனா மதன்னென்ப பற்றலாகா மிடற்சம னென்ன விரவோர தருவென்ன மினனுவென்ன றிடப்பெறு கின்ற திலக்கிய மாகுநல லெட்டமனே. (கஉ.)

எங்ஙனம் பலவிதமான தனமைகளினியைபுள்ள வொருபொருள், அந்தந்த தனமைசம்பந்த வேதுவின் பேத்ததினா பலராத பலவிதங்கூறப்படுகிறதோ அஃது பலபடப்புனைவணியாம். இதனை வடநாலா உலலேகாலங்காரமென்பா அதற்கு “மன்னென்பது” முதலுநா ரணம். இங்ஙனமன்ன ஒருவனே அதிகவழக்குதங்கி யிருத்தலால் மினனாகா மதன்னெனவும், மிகப்பராகிரம மிருத்தலாத பகைவாகா சமன்னெனவும், கொடுத்தலா லிரவோர கற்பகத்தருவெனவும், விளங்கினு னென்றமையால், இது பலபடப்புனைவணியாம். மின்னா முதலிய வாகா மன்னை மதன முதலியவாகளாகக் கூறுவதற்கு - ஆவல் - பயம் - பொருள்பெறுகை - ஆகியவை றிரலே காரணங்களாகின்றன.

பலபடப்புனைவணி.

௨௫

செய்யுள்.

கண்ணன் விருத்தையராற கைமலேகாத நானென்றும்
வண்ணத் தருணிகளால மாமணஞ்செய—யண்ணலென்றும்
வாலையரா லப்போது வாய்வடிவ னென்றமகிழந்
தேலவுணா பேசவுற்றா னிங்கு.

இங்ஙனம் கண்ணனொருவனே, இல்லறக் கடலி
னினனும் பயமடைந்து கடக்க விருமபு முதிர்ந்த வய
துள்ளாமடந்தையாகள், கராவாற்பிடிக்கப்பட்டு வருந்திய
தந்தாவளந்தைக்காததவ னிவனெனவுந், தருணிகள்,
இலக்குமிதேவியை மகிழ்ச்செய்தினற நல்ல யௌவன
புருட னிவனெனவும், வாலையாகள், அக்காலத்துள்ள
வேடத்தைக்கண்டிவ வேடங்கொண்ட விவனோபுருட
னெனவுங் கூறவிளங்கிடுனென்பதிற, பலவித வுலலேக
மிருப்பமைபா விதுவு மவ்வணியேயாம். முன்காட்டிய
வுதாரணத்திலோர் அரசனிடத்தில மனமதன முதலிய
வாகளை யாரோபித்துக் கூறுவது மிவ்வுதாரணத்தி லாரோ
பமினறிக் கூறுவதும் பேதமாமெனக்.

இதுவுமேலையவணி.

செய்யுள்

ஒன்றைப் பலவித மாகப் பலவிட யத்
வனறெரித தாலு மதுவே யிவன்குரு வாக்கிலவிலனின
குன்ற விலாப்பய மீவோ னருச்சுன்ன கூடபுகழி
லென்ற லுதாரணந தோகருக் கோட்டை யிறையவனே.()

இங்ஙனங் காட்டிய வுதாரணத்தி லொரோபுருடனா
லரசன், வாக்குவிடயத்திற குருவெனலும், விலவிடயத்
திற பயமீவோனெனலும், கோத்திவிடயத்தி லருச்சுன்
னெனலும், கூறப்பட்டன. இவ்விடத்திற சிலேடை

யாகக குருவெனபதற்கு மேலோ னென்னும், வியா
முன்னெனும், பயமீவோ' னெனபதற்குப் பயத்தைக
கொடுப்போனெனும், கங்காபுத்திரனென்னும்; அருச
சுன்னெனபதற்கு சுத்தனென்னும், பாரதநென்னு மிரு
பொருள வருமாறுணாக

செய்யுள்

தனங்கன்றி பெருத்து மருங்குளிற சிறுத்துந்
தாராமில் நீண்டு மெலகி
கனமதி-லகனனு-மிடங்கன்றி செவந்துங்
கவினுறு சுருணை விசாலி
அனகத பாவி தனபெரு நிதிய
மானசங் கரியுமை யடிபேன
மனமெனு மிடத்துப் பவனினை யனைத்து
மாற்றிட வந்துதோற னுகலே.

முந்நிய வுநாபணத்திற் பலவிடயங்கன்றி சிலே
யாகவு மிங்ஙனத் தனிமையாகவுமுள்ள பேதமுணாக.

அ-வது நினைப்பணி. கூ-வது மயக்கவணி.

(௩ மிருதிமதலங்காரம்.) (பிராந்திமதலங்காரம்)

க0-வது ஐயவணி.

(சந்தேசாலங்காரம்)

செய்யுள்

நினைவு மயக்கமு மையமு மெப்படிமை யாலநிகழி
லனையவை யுணமு னினைப்பணி நாபபண மயக்கவணி
நினைப்பொரு வைய வணியென மூன றுகடும் பேருணாவாய்
புணையு மகுட பதிவாங் குமாரெட்ட பூபதினோ. (௩ அ)

நினைப்பணி. மயக்கவ்ணி. ஐயவணி. உ ஏ

உதாரணம்

சந்த மரைகண்ட வென்மனம் பெணவ தனநினைக்கு
நிந்த மதப்புது வண்ணின் முகமரை யென்னுணரு
மந்த முகமரை யோமதி யோதெளி வாகவிலை
முத்துமெனக்கெனலகாட்டாம நினையினமமூன்றிறகுமே.

எங்ஙனம், ஒருபொருளோட ாண்டவுட னொப்புமை
யின் மற்ருபொருளி னினைவுண்டாகிறதோ அங்ங
னம் நினைப்பணியாம். எங்ஙனம், ஒருபொருளில், ஒப
புமையால் வேறு பொருளுள்ள மயக்க முண்டாகின
தனோ அங்ஙனம் மயக்கவணியாம் எங்ஙன மொருபொ
ருள, ஒப்புமையால் வெவவேறு பொருள்களாகச் சந்தே
பிக்கப்படுகிறதோ அங்ஙனம் ஐயவணியாம் இவைகளை
வடநூலார் நிரலே ஸமிருத்திமதலங்கார மெனும் பிராந்தி
மதலங்காரமென்றுஞ் சந்தேகாலங்காரமென்றுங் கூறுப.
“சந்தமரைகண்ட வென்மனம் பெணவதன் நினைக்கும்”
என்பதிற றுமரைக்கு முகத்திற்கு மொப்புமையிருப்பமை
யாற றுமரையைக்கண்டவுட னுயவியினுடைய முகநினை
வுண்டானது. “இந்த மதப்புதுவண்ணின்முகமரை யென்
னுணரும்” என்பதில் முகத்தினொப்புமையால் வண்டிற
குத் தாமனையென்னு மயக்கமுற்றது. “அந்த முக மரை
யோ மதியோ தெளிவாகவிலை முத்துமெனக்கு” என
பதில் முகத்தி லொப்புமைபாற றுமரையோ சந்திரஸோ
வெனச் சந்தேகமுற்றது

செய்யுள்

வானவர் தமக்கும வியப்பினை யளித்து
மலாந்திடு வனசநீ கையேந்தி
மானவந திராபோற நனக்கெதி றுறவே
வாண்புன்ற லுறையி னினறே

லானவோர தெரிவை தனைவிழி நோக்கி
யாமுநதவா ரிதியிடை மதனந்
தானியற நினதை நினைந்தனன கமலத்
தண்ணருட கண்முகுந தனுமே.

நினைப்பணிக்கு, முன்காட்டிய வுதாரணத்தி லொப்
பான பொருளுக்கே நினைவு கூறலாயிற்று. • இங்ஙனம்
பெண்ணுகொப்பான விலகலுமியினினைவுமுலமாக வவ
ளுறபத்திகுக் காரணமாயி சமுத்திரமதனத்தினினைவு
கூறலாயிற்று. முன்காட்டிய வுதாரணத்தினுமிது பேதப்
படவந்ததென்க.

வெண்பா.

வண்புர சம்பூவென மாலமுருவிப் பைங்கிளியின
றுண்டமதில் வீழுகிறதந் தோவதுவுங்—கண்டநவவ—
லின்கனியென றேமயக்க மேயந்தனை யுங்கவர
நன்குவிருப் பங்கொளுமன னு

முன்காட்டிய வுதாரணத்திலொன்றுக்கு மயக்கமுண
டானது இங்ங இரண்டிற்கும் ஒன்றுக்கொன்றில மயக்க
முண்டானது பேதமெனக்கொள்க

செய்யுள்.

கனகம் வாங்கிடு காலீ வணங்கியு
மனது தீர்ந்தபின் னேறிமிர்—வாகியும
இனம் ருந்திடு மீனா துலாவுக்குச்
சின்ன ரோபெரி யாரோ தெரிந்திலேன.

முன உதாரணத்திற் சந்தேகிக்கப்பட்ட பொருள்
கள் உலகபிரசித்தமானவை. இவ்வுதாரணத்திற் கவியி-
னா கற்பிக்கப்பட்டவையெனக் கொள்க.

கக-வது வெற்றொளிப்பணி

(சுததாபநதுதியலங்காரம்.)

செய்யுள்.

மறுதரு மந்தனை யாரோபித தற்கிட மாம்பொருளில்
உறுதரு மததை மறைததா லதுவெற றொளிப்பறியப்
பெறுமிது திங்க ளிலேவே நெதென்ற பெருவிணதி
இறைவெண மனையென னுதாரணந் தோக விளசைமன்னே.()

புகழ்க்கூடியபொருளில், ஒப்பான வேறுபொருளின்
றருமத்தை யாரோபித்குமபொருட் டதன் இயற்கைந
தருமத்தையும். கவிகளினு லுத்திரோக்ஷிக்கப்படுந் தரு
மங்களையும் மறைப்பது வெற்றொளிப்பணியாம். இதை
வடநூலா சுததாபநதுதியென்பா. இதற்கு, “அறியப்
பெறுமிது திங்க” னென்பதும், அடியிலவரும் “இந்திர
நீலத் துடைபடு” மென்பதும், நிரலே உதாரணங்கள். இங்
கன “மறியப்பெறுமிது திங்களிலே” யென்னுமிடத்துத்
திங்களென்னும் பொருளி லொப்பான வெணடாமனாயின
றருமத்தை யாரோபித்கற்கு மதியிலியலபாகப் பொருந்திய
தருமத்தின் மறைவு திங்களிலையென்றதாற கிடைத்தது.

செய்யுள்.

இந்திர நீலத் துடைபடு துணிபோ
லீநதுவிற நெரிநதிடு கறுப்பைப்
பந்தமா மறுவென் பராசிலா மானென
பராசிலா படியுடைப் பரவை
தந்திடு சேறென் பராசிலா புடவிர
சாயையென பராசில ரதைரா
வந்துவாயக கொளுமபே ரிருளசெறி வுறறு
வயிறுநிடை யமைந்தகென பேனே.

இங்ஙனம் ஒப்பான விருளினை நருமாரோபததைப் பயனாகக்கொண்டு கவியினுலுத்பிரோக்ஷிக்கப்படு மறு முதலியவையின் தருமத்தின் மறைவு சிலாசிலொன்றமையால் விளங்கியது.

கடி-வது காரணவொளிப்பணி.

(ஹேதுவபநதுதியலங்காரம்)

செய்யுள்

முற்கூறியவொளிப பேதுவி னோடு முடிந்திடல
திறகா ரணவொளிப பென்பே நுநுமெமமை செயதிடலால்
அறகோதை சோமனன் நென்றிர வாகையி னன்னுவரி
யிறகூர் வடவையென் றுள்ளெ றிலக்கிய மெட்டமனே ( )

முற்கூறியபடி வேறுதருமத்தி னாரோபத்தின்பெ
ருட்டு ஒருபொருளி லந்நியலடான தருமத்தையாவது,
கவியினு லுத்பிரோக்ஷிக்கப்படுந் தருமத்தையாவது, கார
ணங்கூறி மறைப்பது காரணவொளிப்பணியாம். இதை
வடநூலார் ஹேதுவபநதுதி யென்பார். இதற்கு “வெம
மைசெயதிடலா” லென்பது முதலுதாரணம். இங்ஙனம்
சந்திரனிடத்து வடவையின்றருமத்தை யாரோபித்தற்கு,
வெமமைபைச் செய்யுமென்னுங்காரணங்கூறி யியலபான
சசியின் தருமமும், இரவாகையாலென்னுங் காரணங்
கூறிக் கவியினு லுத்பிரோக்ஷிக்கப்படும இரவியின் தருமமும்,
மறைக்கப்பட்டன. அம்மறைவு “மதியுமனது” “என்று
மன” நென்றமையால் விளங்கிறது.

செய்யுள்.

மந்தரவெற படியுறுக லுரினூதலாற

பெற்றிடுபுண வடுவு மேவி

இந்தநடு விளங்குமதைப் புவியினசாயை

யொன்றுமக லாதிருக்கு மிரலையென்று

வேறுபாட்டொளிப்பணி.

நக

மந்தமுய லெனறுமொழி வதுமிகவு
மறிவிலா சொல்லா மவைக்கு
வந்துபுற றணுவனவா யினுமுளதோ
வவண்புலவீர மதிகுநு காலே.

இங்ஙனஞ் சந்திரவிடத்திற களங்கத்தில புணவடு
வின றருமாரோபத்திறகாகப் புவியின சாயை, முதலியவை
களின் றருமம மறைக்கப்பட்டது. இது அறிவிலாசொல
லெனறமையால் விளங்குதிறெனக்

கரு-வது வேறுபாட்டொளிப்பணி.

(பரியஸ்தாபநதுதியாலநாரணம்)

செய்யுள்

ஒருபொரு ளினறரு மந்தனை யவவிடத் தேயொழிந்து
மருவதை வேறொன்றி லாரோபஞ் செய்ய வரிலதினபே
ரருமவேறு பாட்டொளிப் பாங்காட்டுந் திங்கனி தனதுமறறே
துளையென்ற பெண்புகுந் திங்க ளெல்லெட்ட ஓரரசே.()

ஒருபொருளின் றருமத்தை யதன்கண் மறைத்து
வேறுபொருளி லாரோபிப்பது வேறுபாட்டொளிப்பணி
யாம். இதை வடநூலார பரியஸ்தாபநதுதியென்பார்.
இதற்குத் “திங்கனிதனதுமற” றென்பது முதலுதாரணம்.
இங்ஙன மதியீதனறென்ற மதியினிடத்திருக்கும் தருமத்
தின்மறைவு புகழ்க்கூடிய பெண்புகுத்திற திங்கனின் றரு
மாரோபித்தைப் பயனாகக்கொண்டிருக்கின்றது.

செய்யுள்

கடலுருவ வருமால் காலமவிட மலதிருவே
விடமிதனில மாறுபட மேதினியோர் நினைக்கின்றார்
மிடலரன ரதைமாநி விழித்துவசகின் றரவனாத
தொடவுடனே மீர்மயங்கித் தூங்குகிறார் திருநெடுமால்.

ஆலகாலத்தின் றருமம், அதையுண்ட சிவபெருமான விழித்துவக்கின்றாரென காரணத்தால் அதனிடம் மறைக்கப்பட்டு, திருவைச்சோந்த திருமால் மயங்கித் தூங்குகிறானென காரணத்தாற்றிருவினிடத்தி லாரோபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிற காரணங் கூறப்பட்டதால் முந்திய வுதாரணத்தினும் பேதமெனவழிக. இவ்வணியு முந்திய பேதத்தைப்போ லேதுவுடனகூடியும் ஏதுவிலலாமலும் வருமெனக்காணக.

• ~~கசு~~-வது மயக்கவொளிப்பணி.

(பிராந்தாபநதுதியலங்காரம்.)

செய்யுள்.

உள்ள துறாததொரு வாகுது சங்கை யொழித்திடுதல விளளு மயக்க வொழிப்பா ம பனிப்பொடு வெப்பினைநான் கொள்ள வருமென் வஞ்சுர மோவெனக் கூறுஞ்சகீ தள்ளதை வேளென விலக்கியந தேரிள சைத்தலனே ()

ஒருவனுக்கு நோந்த சந்தேகத்தை உணமையைக் கூறிவிலக்குவது மயக்கவொளிப்பணியாம். இதை வடநூலா பிராந்தாபநதுதியென்பா. இதற்குப் “பனிப்போ” டென்பது முதலுதாரணம். இங்ஙனங் கம்பத்துடன் தாபத்தைச் செய்யுமென்று தனக்கு நோந்த மனம்தவிகாரத்தைக் கூறும் நாயகியின் வசனத்தைக்கேட்டுச் சுரமுமச்செய்கைசெய்யுமாதலாற் சுரமோவென வையமுற்றபாங்கிக் கையம் நீங்குமபொருட்டு அநநாயகி சுரமல்ல, வேளிவ வண்ணஞ் செய்கிறுனென வுணமைகூறியதெனக.

செய்யுள்.

ஒபட டணக்காரா வோங்குதலுண் டாகியிரண
டேபக கமுமவா லிருக்குமிது—தாபிப்பா

யென்னெருமை யெனறவவஃ தின்னுமபற் குட்டியிது
துன்னு துதிககைவா லனது.

யானைக்குட்டியைக்கண டிருபக்கத்திலும் வாலுள்ள
வுயரந்தவிஃதொரு எருமையென நிச்சயித்து மயக்கங்
கொண்ட லோரறிவிலலானுக் கமமயக்கம் நீங்குமபொ
ருட்டு, நாகரிக (பட்டணத்திலுள்ளா) னொருவனிஃதொரு
மைமலல, யானைக்குட்டி, யிஃது வாலலல, துதிககை
யெனவுணமைகூறி மயக்கத்தை விலக்கினுன. முந்திய
வுதாரணத்தி லையமான மயக்கமென்றும், இவவுதார
ணத்தில நிச்சயமான மயக்கமென்றும், கொள்க.

ஒருவனுக்கு மயக்கமுண்டாகாமலிருக்க மயக்கமுண்
டானதாசந தீர்மானித்து அதை விலக்குவது மிவ்வணி
யேயாம். இதை வடநூலார் கறபிநபிராநநாபநதுதியென
பா இதற்கு உதாரணம்.

செய்யுள்.

இதுசடையு மலபினிய குழலமிடறு
தனிலவிடமு மிலகந தூரி
அதிகமண முறுதலையில மதியுமல
மலரணிமெ யதின் றனறு
பதிவிரக மதினமருவு தவளநிற
மடமதன பழமை யாகி
வதிபுரச மரனெனவு மயாவணுகி
யெனைபடிக்க வருகின ருயே.

இங்ஙன மன்மதனுக்குப் பின்னறகுழல முதலியவை
களிற் சடைமுதலியவைகளென்ற பிராந்தி யுண்டாகாம
லிருக்க, அவ்விதமுண்டானதாகக் கறமித்து அட மதனே
இது சடையலல பின்னலாகச்செய்த கூந்தலெனக்கூறி
யேரா விரசாபடங் கந்தைவிலக்கினா, இங்ஙனாந் சடை

யலல பின்னலாகசசெயத கூநதலென் றுணமையை
புரைததமையால தணடியாசிரிய ரிதனை புணமை நவிறி
புவமை (ததவாககியானவுவமை) அணி யென்பா.

வல்லோரொளிப்பணி.

(சேகாபநதுநியலங்காரம்)

செய்யுள்.

மன்னு மொருவனசந தேகித்த தோநதுணமை மையறைததல
தனனைவல லோரொளிப பென்பா புலமியென ரூடபறதுண
டென்னவு நாயக னேவென றவருக கெழிந ற்வே
பொன்னினசிலம்பென னிலங்கியந்தேடோட்ட பூபதியே.()

தான் சொல்லியசொல வேறொருவராத கேட்குப
படின தனது வசனத்திற்கு வேறுபொருளாக கமழித்து
மெய்யைமறைததல வல்லோரொளிப்பணியாம். இதை
வடநூலா சேகாபநதுதி யென்பா. இதற்குப் “புலமியி
யெனா” னென்பது முதலுதாரணம். இங்ஙனம் நாயகி
தனது நேயமான பாங்கியிடத்திற் புலமிககொண்டென
காலைப்பறதுதலுண்டென்று தனது நாயகனது செய்கை
யைச்சொல்ல வசச்சொல்லக்கேட்ட மறொரு பாங்கி
நாயகனேவெனச் சங்கைகொண்டு கேட்டதற்கு அதை
மறைக்கும்பொருட்சி சிலம்புக்கும் புலமியிப் பாதங்களைப்
பறதுநதொழிவிருத்தலாற் சிலம்பெனக்கூறி புணமையை
மறைத்தாள் என்க.

செய்யுள்.

சீததென பயிற்றவிதழை செவவடுமெய யிறபுளகம்
பூத்திடவுரு செய்யுமெனற போதுநக—ரேததுககன்
இன்பமுறச் சோநதானே வென்றசகீ யனறனு
துன்பனிகா லத்துறுகாற நு.

இங்ஙனம் பாங்கியுடன் சீதகாரத்தைப் பயிற்ற லத ரத்தின வடுவைத்தல புளகமுண்டாககல செய்யு மென்று தனது நாயகன் செய்கையைச் சொல்ல வச்சொல்லைக் கேட்ட மறொரு பெண் நாகரிகபுருஷன் கலவிசெய்தா டோவென்று ஐயமுறு மதை மறைக்கும் பொருட்பி பனிககாற்றுகுமசெய்கை இருந்தலாற் பனிககாற்றெ னாகூறி நாயகி யுண்மையை மறைத்தாள இவ்விரண்நீதார ணங்களிலும் சொல்லைமாற்றாமல் வேறு பொருளின சோக கையாலுணமைப்பொருளின மறைவு கூறப்பட்டதெனக்.

வசனத்தினாலுஞ் சொல்லுருவினை மாற்றியு முண் மையை மறைப்பது வருமாறு.

செய்யுள்.

பொனது னுனது விழியை நினைப்
புறநே ஸ்கா புனகுழலிற்
றெனனாந் திருக்கு மென துளமா
திரநின் காரிப்பில விலையா னேன
என்னுக் கனவிற புலடபுவகேட
டெழுத்து சினக்கும் ராதையினுல
முன்னே யுட்பட்டப் பட்டவடகம்
மூன்று முனாமால புரக்குகவே.

இங்ஙன மறற்பபெண்களை நினைத்தமையால் மிகவுங் கோபங்கொண்ட இராதையினுல அட்பட்டப்பட்ட கண் ணன பொனதுள நீரை மாத்திரம் எனனு மிமமுன்னு பெயா கருக்கு முன்னில் யணமைவிளியாகக்கூறிய சொற்களை இராதையி னிடமாகவே யுமததுணமையை மறைத்த துணாக. இமமுன னுதாரணங்களினும் வேறு விஷயம் கூறிநினைத்த விஷயத்தை மறைத்தல் விளக்கப்பட்டது.

ஒரோவிஷயத்திலும் நிலைமையை மாற்றலா லுணமைக் கருத்தமைததனு மிவ்வணியேயாம். அவை வருமாறு.

செடியுள்

தூததைபதி யுஞ்சகியாத தோனமினதால சோரபதி
சோதகசெய லோநுமபோ தேபதியைப— பாத்தமுணர்ந
தேசகியப போதுவிழிந தேனெனமுற முக்கினளிவ
வாசகிமார பாலவெதுபபு வை.

இங்ஙனம் தன்னுடன் சயனித்துக்கொண்டிருக்கும்
நாயகனைப் பாங்கியென நினைத்து அவனிடஞ் சோரநாய
கனது வரலாற்றைக் கூறுமபொழுது பின்பு நாயகனை
னத்தெரிந்து, சகியே இவ்விதமிருக்கும்பொழுதே விழித்
துக்கொண்டேனென்று, சோரநாயகனது வரலாற்றைய
வொரோ விஷயம், சொப்பன நிலைமையால் மறைக்கப்
பட்டது.

கைதவ்வொளிப்பணி.

(கைதவாபநதுதியலங்காரம்)

செடியுள்.

கைதவ மேழுத லாகிய வாசகங் காட்டி மறை
வெய்த வுரைகந் லதுகை தவ்வொளிப் பிழைலேவி
மைதவழ் நோக்கமென கைதவந் தாலமதன வாளிவரும்
ஏதுற வென்ன லுதாரண மெட்ட நகரக்கரசே. (௨௦)

கைதவமுதலிய சொற்களைக்கூறி யுலமேயதருமத்தை
மறைத்தல் கைதவ வொளிப்பலியாம். இதை வடநூலார
கைதவாபநதுதி யென்பார். இஃதற்கு “இன்றலேவி” யென
பது முதலுதாரணம். இங்ஙனம் பொய்யென்பதை விளக்
குநகைதவமென்னும் சொல்லா னையகியினேக்கத்திலதனை
செய்கையைமறைத்து வாளியின தன்மையை யாரோ
பித்திருக்கின்றது.

செய்யுள்

நீரொன்றுசொ லோயகாணிடை நீளநணபகல வெயிலால
வாரொன்றிய சூடுண்டவண வதிதாருகள் கிளையின
சாரொன்றெரி சிகையென்றகை தவமேகொடு நாவைக
காரொன்றிட நீளசெய்திர வுறுமேயிது காணாய்.

இங்ஙனம் கைநவபதந்தா லககாட்டுத்தீயின சிகையி
லதின்றருமத்தை மறைத்து நாவின்றனமை யாரோபிககப
பட்டது.

கஉ-வது தற்குறிப்பணி.

(^௧ கபிரோகூடா லங்காரம்)

செய்யுள்

ஒன்றும் பொருளைமற றோட்பொரு ளாகவு ளோதுபயன
இன்றவை யேது பயனாக யுதித்த லேதற்குறிப
பெனலும் புலத்தி னவைமுன் விரிதொகை யெனலுபின
நின்றவைபுணமைமினமையெனலுமாலு நிகழ்ந்ததுவோ. ( )

செய்யுள்.

பகரப பேட்டின மயற்றிப புகைக்குழு வாழ்கமத்தைப
புகக நினைவு மருக கின்றது போலங்கத்தை
மிககவின மையப்பெய கின்றது போலு மெயுனமெனகால
இக்குயில வைக்கு மதனற செவந்த திதுநிசமே.

செய்யுள்.

விதுநின் முகவொளிப பெடபால மமையோடு மேயிகலு
மிதுநிசங் கொங்கையை யேந்தப்பொன னுண்களி னுலிடைவீக
குதலுற்ற தோநின் பதமொ டிரிமை கொளமனாநா
பதினோனபதோவெனலுநாரணநதேரோட்டபாணடியனே.

ஒன்றிரகருக்கு தருமத்தினொற்றுமைக காரணத்
தால் மறநெ னறையதுவாகு திததல தருகுறிப்பணியாம்.

இதை வடநூலா நுதபிளோக்ஷாலங்கார மெனபா. அது பொருளவிஷயமெனவும், ஹேதுவிஷயமெனவும், பயன விஷயமெனவு முவகைப்படும். அவற்றுள் முதலாவது, ஒருபொருள் மஹேருபொருளாக ஹுகித்தல பொருட்டா குறிப்பணி யெனலும், இரண்டாவ தேதுவலலதை ஹேது வாகஹுகித்த லேதுத்தறகுறிப்பணி யெனலும், முன்னாவது பயனலலதைப் பயனாக ஹுகித்தல பயனாறகுறிப்பணி யெனலும் பெயாபெலும். இவற்றுள் முன்னதாகியபொ ருட்டாறகுறிப்புப் புலத்தின விரிவாலுந தொகையாலு மிருவகைப்படும் மறறிரணமும் புலத்தி னுணமையாலு மினமையாலு மிருவகைப்படும். இவ்வா றதுவகைப்பட்ட வைக்குச “சககரபேடடி” னென்ற பாட்டினுனும், “விது நினமுகவொளி” யென்ற பாட்டினுனும் நிரலே யுதார ணங்கள் காட்டப்பட்டன. அவைகளிற் “சககரபேட டின் மயற்றிப் புகைக்குழுவாந தமத்தைப்புகக நினைவு” மென்னுமிடத்தில் கருமை, கணகீர் மறைந்தல முதலிய தொக்கியிருக்குந தருமத்திறை லுமைக காரணத்தால ளலலாத்திசை களி லும் புத்திதா கச சேவலை விடப்பி ரிந்த சககரவாகப்பேடுக ளெல்லாவற்றி னிருதயத்தில் விருத்தியடைகிற மயற்றியினது புகைக்கமமலாக மாணியி லெலகும் பரவியிருக்கு மிருகீர் பூகித்திருப்பமையா விது விரிபுலப்பொருட்டா குறிப்பு, இதில் தமமென்னும் புலம் விரிந்திருக்கின்றது. “அபபுகின்றதுபோ லஙக தத்தைமிகக விணமையைப் பெய்கின்றதுபோலுலுமே” யென்னுமிடத்தி லறசெருககை ஆகாயமுநற பூமிவகையி லெல்லாப் பொருளகீர்யு மிகக்கருமையாகச செயவ தென்னங காரணத்தா லிருந செயகிற பூகதலாக பூகித் தலும் விணசெயகிற மைப்பெயதலாக ஹுகித்தலு மிருந தலாலிவை தொகைப்புலப்பொருட்டாறகுறிப்பு இதி லிருளின செருககைக கூருமையாற செருககெனனும் விஷயந தொக்கியிருக்கின்றது. இங்ஙனம் வியாபித்த

லெனுங் தருமவொறுமையாகிற காரணத்தா விருளைப் பூசுகின்றதென்ற வினையினபேரில் வந்த விசுவதினப்பொரு ளாகிய காததாவாகவும், பூமிவரையில் நெருங்கியகறுப் பின் வியாபிததலெனனுங் காரணத்தா லாகாயத்தைப் பெய்கின்றதென்ற வினையினபேரில் விளங்கிய விசுவதின பொருளாகிய காததாவாகவு முதபிளோகூதித்து இவ்விரண டி டங்குளிலும், அல - எனனும், விண - எனனும் விஷயம் விரிந்திருப்பமையா விதுவும் விரிபொருட்டறகுறிப்பே யாயிருக்கத் தொகைப்புலப்பொருட்டற குறிப்பெனும் பிறிதோதெனிர கூறுவாம். பூசுகின்றது பெய்கின்றது என்ற விரண்டு வினைகளினபேரிற்றேனறிய விசுவதினத்தா காததா சொல்லப்படடி நுநதாலும், அககாததா வினைக்கு டெங்கியவனறி அவை முக்கியமாகாவாம் வினையின முதனிலையாகிய செய்கையே முக்கியமாகலா லதற்கு டெங்கிய விசுவதினப்பொருளான காததா உத்பிளோகூதித் தலாளுசெய்கையால் மறநெரு பொருளோடு ஸம்பந்தப் படமாட்டாதெனனும், இருளின் வியாபிததல விஷயமே யல்ல திருள விஷயமல்லவெனனும், ஆராய்ந்து தொகைப் புலப்பொருட்டறகுறிப் பென்றதெனவறிக. இவ்வாறே தண்டியாசிரியருஞ் செய்கைக்குடங்கிய விசுவதிப்பொரு ளாகிய காததாவை உவமையணியி லுவமானப்பொருளா கக்கொள்ளக்கூடாதென்றா. *அன்றியும் சிலா அல விண என்ற இவ்விரண்டினையும் தாமிகளெனனும், பூசுதலும் பெய்தலும் அவற்றின் பொருள்களான தாமங்களெனனும், வருமிவற்றைத் தருமத்தற்குறிப்பென்று முனாகுகின்றனா. அவர்கள் மத்திற்ற பொருட்டறகுறிப்பில் தருமத்தற் குறிப்பென்று தருமத்தற் குறிப்பென்று மிரண்டிவித முண்டெனக் கொள்க. “உனமெனகாலிக் குவிலவைக்கு மதனா செவந்ததிது நிசமே” எனனுமிடத்தில் மெலவிய நாள்விருக்கு மியலபான செவப்புகியலபிற பூமியில் வைத்தல் காரணமல்லாதிருநது மதைக் காரணமாக ஆகித்

திருப்பமையாலும் பூமியிலவைத்த லுணமையாகையாலு முணமைப்புலவேதுததற்குறிப்பு. “விது நினமுகவொளிப பெடபாலமனாயொடுமேயிகலு மிதுநிசம்” எனனுமிடத்திற் சந்திரனுக்குந் தாமரைக்குமுள்ள வியலபான விரோதத்தில் நாயகியின் முகவொளிபெறுதல காரணமல்லா திருந்து மதைக்காரணமாகச் சொல்வதாலுஞ் சுபாவத்தின நாயகியின் முகவொளி வேண்டுதலென்னும் புலமினமையாலு மின்மைப்புலவேதுததற்குறிப்பு. “கொங்கையேநதப பொன்னுணகளினு லிடைவீசுகுதலுற்றதோ” வென்னுமிடத்தி லிடையிலபாகவே கொங்கைகளை யேநதுகிறதேயல்லது பொன்னுணகளாக வாரோபிக்கப்பட்டவுதரமடிப்புகளின் வன்மையினுல்லலென்னும், இடையில விளங்குகிற பொன்னுண்கட்குக்குக் கொங்கையை யேநதுவது பயனல்லாதிருக்க வதையதன்பயனாகக் கூறுவதாலும், கொங்கையையேநதுதலென்னும் பயனாகிய புலனுணமையாகையாலு முணமைப்புலப் பயனற்றகுறிப்பு. “நின்பதமொ டிரிமைகொள மரைநீர்பதிநோன்பதோ,” வென்னுமிடத்தில தாமரையினது இயலபான நீரிலவசிக்கதலென்னுந் தொழிலுக்கு நாயகியின் பாதத்தோடு உரிமை கொள்ளுதல் பயனல்லாதிருந்து மதையதற்குப் பயனாகக் கூறியதாலு மியலபின் நாயகியின் பாதத்தோ டொற்றுமை கொள்வதென்னும் பயனாகிய புலமினமையாலுமினமைப்புலப்பயனற்றகுறிப்பு. இவ்வணிகளுக்கு நிரலே வேறு தாரணங்கள் வருமாறு.

செய்யுள்

மலரா திரண்டாம பிறைபோல

வளைநது மீகவே செவந் திருக்கும்

பலவாம் புரட்சம் போதுகளப்

போதே வசந்த பருவ மெனு

நலமாங் கொழுந னொடுபுணர்ச்சி

நடத்தி யிருக்கும் பழுவ மெனுங்

குலநா யகிபா லியைநத நகக

குறிகள் போலும் விளங்கிடு மால்.

வளைவு செவப்பாகிய விரண்டு தாமங்கவிறைந்து
மைக காரணத்தாற் புரசம்போதுகளை யககாலையிற்
செய்த நககுறிகளாக ஊகிப்பதாலும், புரசம்போதென
னும் புலமவிரிநதிருப்பமையாலும், விரிபுலப்பொருட்டற்
குறிப்பணி. முந்திய வுதாரணத்திற் காரணமாகிய தாம்
வொற்றுமை தொக்கிருந்ததென்றும், இங்ஙனம் வளைவு
செவப்பாகிய தாமவொற்றுமைக் காரணம் விரிநதிருக்கற்
தென்றும் பேதங்காண்க. போலென்ப துவமையுருபு
என்ப பிரசித்தமாதலால் “அற்புதகின்றுபோ லங்கத்தை
மிகக் விண் மையைப்பெய்கின்றது போலுறுமே” யென
னுமிடத்திற் பூசுகின்றது பெய்கின்றது என்ற வினையி
னிடத்து விளங்கிய விசுதியாற் சொல்லப்படுங் காததா
தொழிலுகளுடங்கி முக்கியமாகாமையா லுவமானமாக
வாராதிருக்கினும், இவ்வுதாரணத்தில் நககுறிகள்போலு
மென்னுமிடத்திலிருக்கும் போலென்றதை யுவமையுரு
பாகவைத்துப் புரசமலாகள் நககுறிகள்போல விளங்கு
கின்றனவென துவமையணியாகவே சொல்லவோமெனில்,
உத்தரமகூறுவாம். உவமையி லெவவிடத்திலேனுமிருந்
தும் நககுறிகளோடொப்புமை சொல்லக்கூடு மாகையா
லிங்ஙனம் வசந்தபருவமென்னும் நல்ல கொழுநனோடு
புணர்ச்சி நடத்தியிருக்கும் பழுவமென்னுங் குலநாயகி
யினது என்றவிசேஷணம் வேணொதின்றும். அவ்வித
சிற்பு, புரசம்போதுகளை நககுறிகளாக ஊகிக்குநதாற்
பரியத்தைக் கொடுக்கச் செய்வித்ததென்க. அவ்விதங்
கருதாவிட லவ்விசேஷணம் பயனின்றமே! தூரத்தில் வரு
கின்றவனை யிவ்வ தேவந்ததன்போல விளங்குகின்ற

னென்னுமிடத்தில் டோலென்னும் சொல் உத்திரோக்ஷிபி
லும் வருவதாலீண்டும் அவ்வாறேவந்தநெனக காண்க.

செய்யுள்.

வாரி வெணடினா முகங்களால் வருநுரை யென்னும்
வாரி யைந்தசந துரைத்திடு வளமையே போலும்
வாரி யங்கதைத் திசைகளா மாதரைக கரத்தால்
வாரி சத்தினை வாட்டுவோன் வணைவதே மாணும்.

இங்ஙனங் துரைமுகங்களா னுரையி னொதுக்கு
தலைச சந்தன முரைத்தலாகவும் சமுத்திரத்தினின்றெ
ழுந்த சந்திரனது கரங்கள் முன்னம்பரவையிற் பரவிப
யினபு திகடுகளில் வியாபிப்பதை அதனாற் செய்யப
படும பூசுதலாக வழங்கிநோக்கித்திருக்கின்றது. இங்ங
னம், கடற்கண் சந்தனம்போல வெண்மையாக துரை
திரளவதும், அழிம்பொருந்தின சந்திரகிரணங்களின் சம
பந்தத்தால் திசைகள் வெண்மையாதலும், தருமவொற்று
மைக காரணங்களாம். துரையி னொதுக்குதலுங் கிர
ணங்களின் வியாபித்தலுமாகிய இரண்டு புலன்களுந்
தொக்கி ரூபமையாற் றொகைப்புலப் பொருட்டறகுநிப
பணி. இங்ஙனம் வசனத்தினாற் சொல்லப்பட்ட சமுத்தி
ரஞ் சந்திரனென்னும் பொருள்களுக்கே அவைகளாற்
செய்யப் படுமுரைத்தல் பூசுதலென்ற தருமங்களி னுந்
பிரோக்ஷ யென்று சொல்லுகின்ற அலங்காரஸாவஸவநா
ராதிகளின் மத்திலுமுந்நிய வுதாரணத்திலோர் தாமிரில்
மற்றொரு தாமிரினபேத முத்திரோக்ஷித்தலெனவு மிங்ங
னம் தருமியிற் றருமசம்பந்தத்தை யுத்திரோக்ஷித்தலென
றும் பேதமுணாக.

செய்யுள்.

அந்த வேறகரத் ததிபதி யனலியு மிரவில
இநது வானதும் பகலினி லினமையாற் போலும்

எதக வேர் ஈய முதிருதி மெழிமுசை தாபநு
சுந்த மாமடிகு ஸிரனாடையு தனித்தனி படைத்தான.

இங்ஙனம், அரசன் பிரதாபத்தையும் புகழையு முற
பத்தி செய்து, நொவிசிரவி யிலலாமையு பகலிற் சந்திர
னிலலாமையு காரணமனவி யிருந்தும் அதற்கு, அதை
யேதுவாக ஊதித்தலாலு மிராபபகல்களிற பாணுதிகளி
னிலலாமை யெனனும் விடயமுணமைநிருத்தலானும்
இது உணமைப் புலனை துத்தற்குறிப்பணி.

செய்யுள்.

ஆதவன்ற னுயிரங்கோ வானவையோ டுஙகூடப்
பூதலத்தோரோ கோககருமப போதேகொண்—டேதினாயிற்
செனறுபுககாண் போலுமத னுற்றெரிய விலலையிற்
தாநியிலை—யெதிமுரத நால.

இங்ஙனப்பலிற் கண்டெரியாமைக்குச் சூரியன் பூத
லத்தோரங் விழிகளோ யபகரித்தல காரணமலலாதிருந்து
மலையதற்குக் காரணமாகக் கூறுவதாலுஞ் சூரியன் கண்
கோ யபகரிப்பதெனனும் புலனியலபிலினமையாலு மின
மைபுலனேதுத்தற்குறிப்பணி.

செய்யுள்

பெரியமதி தலைபபெறுதாங் ப பெருக்கும்த் கரித்திடத்தன்
னூரியகத்தி மணிககாந்தச் சிலையினிலு முயாசேவல
பிரிவுலுசக கிரவாகப் பெடைநயனத் திலுநிரம்ப
விரிபுனலை விலைககினு னெனசஙகை மிசுந்ததுவே.

இங்ஙனம், சந்திரகாந்த மணிகளிலுஞ் சககிரவாகப்
பெடுகளின் விழிகளிலுந் தண்ணிரப் பெருகச்செய்வத
ற்கு மதிமுறை செய்யப்படும வாரிதியின் பெருக்குப் பய
னலலாதிருத்தமதை யதற்குப்பயனாகக் கூறியதாலும் அப்
பாணுதிய புலமுணமைபாலு மிது உணமைப்புலப்பயன்
தற்குறிப்பணி.

செய்யுள்

இரவி தனநிருத தேரிவி மிமபழம்
புரவி மாறியி தெற்குப் போலுயா
பரிக ஞறபவம் பண்ணும் வடதிசைக
கருமை யாமபிர யாணஞ் செயதானரோ

இங்ஙனம், உத்தராயணத்திற் சூரியனுடைய வடதிசைப்பிரயாணமென்னுந் தொழிலுந் நிரதத்திற் கடட்டியிருக்கும் பழம் பரிகை மாறலுவது பயனல்லாதிருந்து மதையதற்குப் பயனாகக் கூறுதலாலும் பழம் பரிகை மாறலுதலென்னும் புலமினமையாலுமிது இனமைப் புலத்தற்குறிப்பணி. தற்குறிப்பணியில் “நினைக்கின்றேனா ஸ்ரீமதுணிவு நிச்சயமுணமைச் சொ லனைத்தவை யெல்லா முருபேயாம்.” எனபதனு னினைக்கின்றேனா முதலிய சொற்களுருபாவருமெனக் கொள்க. இவைகளினறியும் வந்த “உன கீர்த்தி முவுலகுமுறையா வுறலுமபா நதி மனபிரவேசங்கொளும் பூமா” என்னுமிடத்திலுருபுந் தொகைத் தற்குறிப்பெனக்கொள்க.

கந-வது உயர்வு நவற்சியணி.

(அதிசயோகதியலங்காரம்.)

உருவகவுயர்வு நவற்சியணி.

(ருபகாதிசயோகதியலங்காரம்)

செய்யுள்

வயமு வ மேய மதைமொழி யாதுவ மானத்தை
நயமுதச் சொல்லியதைக்காட டிடினன னதுருவக
வுயர்வு நவற்சி யிருகு வோயினின றெண்கணையு
தயாபு லு மெனன லிலக்கியந் தேரினை சைநதுனாயே.

முதம முதலிய உவமேயப்பொருள்களைத் தத்தமபதத தால கூறுது சந்திரன முதலிய வுமமானப பொருள் களைச் சொல்லுகின்ற பதங்களைக்கூறி யவைகளாற்கொள டுந்த லுருவகவுயர்வு நவீகசியணி. இதை வடநூலா ருபகாதிசயோகதி யலங்காரமென்பா. இதற்கு “இரு குவளை யென்பது” முதலுதாரணம். இங்ஙனம், குவளை மலொனும் சொல்லால் கணனுங், கண்ணெனும் சொல் லால் பாவைகளும் கொள்ளப்படுதலால் கணகுவளையும் பாவை சரமுமாக நினைக்கப்பட்டன.

செய்யுள்.

அந்தரத்தோர் வாவியிவங் கிடுமதினமேய

பொம்படிபா லமைவ தாய

விந்திரநீ லத்தியற்றோ ரடிப்பாழை

யிருக்குமத்த கெதிரே டுணயா

வந்தடைவா சந்தினமரை மிடமுளவாய

விளங்குமிரு மலையுண டாங்கே

பந்தமுற்றோக கமுதகரன் சனிதானத

தேயமிர்தம் பலிக்குந் தானே.

இங்ஙனம், அந்தர முதலான வுமமானபொருள் களா லிடை முதலிய வுவமேயப்பொருள்கள் கொள்ளப் படுகின்றன. இவ்வணியி லுருவகமென்ற விசேஷணங் கொடுத்திருப்பமையா லுருவகவணியிலிருக்குஞ் சிறப்புக் ளெல்லாமிதினும் வருமெனக் காண்க. அதனால் ஒற்றுமை யுருவகவுயர்வு நவீகசியணி எனும், அதன்செய்கை யுருவகவுயர்வு நவீகசியணி யென்று மிரண்டு விதமாம். அதிலு மிகை குறை இரண்டினனும் யென்ற பிரிவுகளுமாங் காங்காராயநது கொள்க. அவற்றுளிரண்டின்மை ஓயாற் றுமை யுருவகவுயர்வு நவீகசியே யிவ்விரண்டுநாரணங் சரியுமுண்மையுணாக.

செய்யுள்.

புண்ணியதேள ளமுதுணவைப புசிககவுகதி யானாநதி
எண்ணுசகோ ரமுநனுந நலவெணில விரிபபதுமா
யாணனலிலா முயலதுமா யமரிவிதுக ககனமிலாக “
கண்ணெதுமே லீட்மவிழியே விசசி,ரிது கருதுகவே. ( )

இங்ஙனம், முயலனறியிருககுமிமதி யெது என
றமையால பிரசித்தமான மதியினும வேறெனபது. முய
லென்னுங் களாக “வாழிவான மேனமையுங் கிடைத்த
மையால மிகையதன் செய்கை யுருகவுயாவு நவிறி
யணி யெனக்கொள்க. இதனை வடநூலார் அதிக தாத
நுபய ருபகாதிசயோகதி யென்ப”. இவ்வாறு மறையா
பேசுவதனும் கண்ணாக

ஒழிப்புயர்வுநவற்சியணி.

(ஸாபனனவாதிசயோகதியலங்காரம்)

செய்யுள்.

நுவறகி பெறுமுன் னயதொழிப போடு நுவலவரி
லுவபபுறு செநதமி தோரிடு நாம மொழிப்புயர்வு
நவிறகிமன னாவி லமுதா மருளா மதிககணதைப
பவிககுமென பாரென நிலகிப மெட்டம பாண்டியனே. ( )

முன காட்டியவணியே யொழிபபுடன வருமாகிது
ஒழிப்புயர்வு நவற்சியணி. இதை வடநூலார் ஸாபனன
வாதிசயோகதி என்பா. இதற்கு “நின்சொல்லிலெனபது”
முதலுதாரணம். இங்ஙனம் அரசனது சொல்லிலிருக்கு
மினிமையே அபிராதமெனப புகழ்ச்சி செயது அது மதி
யிடத்திலிலையென வொழித்திருப்பமையா லொழிப
பணியையுமுள்ளாககிக கொண்டதெனக கொள்க.

செய்யுள்.

மதுதரளம பவளமவை கஞ்சுகநடு
 விருககுமலா மதுவ தெனனு
 முதுவசனத தினைவாளாச கமநதிடுமல்
 விரணடுகஞ முழுவாள வட்ட
 மதியிடங்கொண டனவலையா லிலையதுவும
 வலாழுடியில் வாயநது தோனனு
 முதயகிரி யருகிலிலை பிவைககவலோ
 யறிந்திலாவே னுரைப்பா மாதோ.

இங்ஙனம், முததுமுதலிய வுவமானப்பொருள்களாற்
 பல முதலிய வுவமேயப்பொருள்களைக் கொண்டமையாலு
 மதரத்துவிருககு மினிமையை யமுதெனவே கூறி மல
 ரிடந்திலிலையென நொழித்தமையாலு மிதுவு மவ்வனி
 யேயாம. அலங்கார ஸாவஸவகாரா பொருட்டறகுறிப
 பணியு மொழிப்பணியுடன் வருமெனக் கூறினா அது
 வருமாறு.

செய்யுள்.

இப்பிரா னனைபிர புனலிடை விலாயாட
 டியறறுகால திமிங்கிலத் தினுசுருத்
 தப்பிராக குழலநான றலகுலை மறைக்கத்
 தனையகல மாதரை நோக்கி
 அப்பிரா நினனு காந்திசெய நுராயி
 னவையெனுங் கைதவத தாலே
 சிப்பிரா நதிதா னகைபுரிந் திடலபோற்
 நிகழநடுகு கினறதைப் பாரப்பிரா.

இங்ஙனம், நுரைக் கூட்டமெனனுங் கைதவத்தா
 லென்பதால் நுரைக்கூட்டத்தை யொழித்தனதைச் சிப
 பிராந்தியி னகைத்தலாக வுத்பிரேசுதித்திருப்பமையால்
 கைதவ வொழிப்பணி யுடன் கூடிய விரிபுலப்பொருட்

டற்குறிப்பணி என்க. முன்காட்டிய வொழிப்பணியுடன் கூடிய வருவகவுயாவு நவிறசியணியி னுதாரணங்களுக்கு மிவவுதாரணதகிற்கும் பிரிவுபாதே லவற்றின் முதலாவதுதாரணத்திலரசன வாகநிலிருக்கு மினிமையேயமுது. மதியினிடத்திருப்ப தமுதலல வென்றமையாலு மிரண்டாவதுதாரணத்தி லதரத்திலிருக்கு மினிமையே தேன மலரினிருப்பது தேனலல வென்றமையாலும் வேறுபாட டொழிப்பணியுடன் கூடியிருக்கின்றனவேயாம். இவவுதாரணத்திற் கைதவ வொழிப்பணி, உடன் கூடியிருக்கின்ற தெனக்கொள்க. தற்குறிப்பணியும் வேறுபாட்டொளிப்பணியுடன் கூடிவரும், அது வருமாறு.

செய்யுள்.

அதிகச் செவப்பா விதுதானே
விமப்பமாக நினைக கினதேன
இதனாக கோட்டம் விமப்பமென்ப
தினிதா விளங்கிற் விவவிரண்டி.
வந்துவி சேடக தனையிதயாத
தமியா நிருக்கு மாநிதாங்கவ
விதமா னவையின் பேரிடத்து
மிகவு மயக்க முண்டதுவே.

இங்ஙனம், இதுதானே கொவவைக்கனி யென்னு மிடத்தி லிருக்குந தேற்றேகாரத்தாற் கொவவைக்கனியின றனமையை யதிலமறைத்தன்னதைச் செவப்பாகிய தரும் வொற்றுமை யென்னுங் காரணத்தாலிதழி லுத்பிரேசுத்திற் திருக்கின்றமையா விது வேறுபாட்டொழிப்பணியுடன் கூடிய விரிபுலப்பொருட்டற்குறிப்பணியாம். வேறு பாட்டொழிப்பணியுடன் கூடிய வேறுதற்குறிப்பணிக் கு முன்காட்டிய அவ்வணியிலுதாகரித்த (ஆதவனறனனாயிர ன்கோ) எனனுங் கவியே உதாரணமாம், அங்ஙனந் திமி ரத்திற் கண்டெரியாமைக்குக் காரணமாக தனமையை

பிரித புயர்வ தீவிரசியணி. சுக

மறைத்து அதை பிரவேசித்த அநாகளினையனங்களை பகரிககப்
பட்டமையிலுதிரேகூழித்திருக்கின்றது. பயன், றறகுறிப்
பணியும் வேறுபாட்டொளிப்பணியுடன் கூடிவருமாறு.

செய்யுள்

பாணுவின்வெம் புக்கயம்ப பாணுவின்னே யப்பதும்
ஆனவையை வாட்டிடத்த டாகமதிற—போனதன்றி
தோயநதிடுதற கனதுரிசு உ துன்னுமத மாததோயவில்
வாய்தபய னிலையலல வா

இங்ஙனம், யானை. தடாகத்திற் பிரவேசித்தலுக்குப்
பயனாக தனமையைத் தோயதரி லொழித்துப் பதும்
வாட்டுதலி லாரோபித்திருக்கின்றது இங்ஙிதமொன்றைப்
பற்றி யெனது கூறிய பெரு நுமாதலாவிங்ஙனம் நிறுத்தி
னம்.

பிரிநிலையுயாவு நவிரசியணி.

(பிரிநிலையுயாவு நவிரசியணி)

செய்யுள்

இதனை மெனவும் பிரித்து வநணித திடலாலாகுப
பொதுவா நியதரு மங்களை யாகிற் புதலும்பெயா
அதுபி நிநிலையுயாவு நவிரசியெட டயவவன்னை
இதயகம் பிரம பலமிவவே மெனப் திலககியமே (உச)

பலரிடத்திருக்குங் கமரீர முதலிய தருமங் ளினும்
வாணிககப் படுகிறவனிடத்துள்ள அவற்றிற் மெனவும்
தோனலுவதற்காக விது வேறெனது பிரித்துச் செல்லுதல்
பிரிநிலையுயாவு நவிரசியணி இதை வட நாலா பெயர்தி
சயோசுதியென்பு. இதற“கெட்டா வவ்வநிதயம்மபர்”

மெனபது முதலுதாரணம். கூட்டிந்நீர்வரசாகளிடத்தி
 லிருக்குங் கமபீரம பலம இனவகஜே, ப பாகுகினும வா
 ணிககப்படு மரசனிடத்திலிருக்கின்ற கமபீரத்திறகும
 பலத்திறகு மேனமை தோனனுமபொருடடிவவேறென
 றுனாககலாயிறறு.

செய்யுள்.

இச்சுந் தரசசெலவ மேவேறூரு சாதுரிய
 மெசகந தரதோ ரணிவேரு—மசசலசப
 போதாம தொத்தவிழிப புவைபடைப பெணகணற்குச
 சாதா ரணமலவே தான.

இங்ஙனம், மறப பெணகளிடத்திலிருக்குங் கந்தரஞ்
 சாதுரிய மிவைகளினு மிப்பொழுது வாணிககப்படும
 பெண்களிடத்திலிருக்கின்ற கந்தரஞ் சாதுரியங்களுக்கு
 மேனமை கூலுமபொருட்டு வேறெனறு கூறலாயிறறு.

இங்ஙன “மெணகணற்குச சாதாரணமலவே” யென
 றமையான மறப பெண்களின் படைப்பினு மிப்பெண
 னின் படைப்பு மேலென்பபெறதெனக.

தொடர்புயர்வு நவீற்சியணி.

(சம்பந்தாதிசயோகதியலங்காரம்.)

இயைபின றியதை யியைபு படுத்தி யிசைத்தொடா
 புயர்வு நவீற்சியிம் மாநகா மாடத் துறுசிரமொள,
 ளியவிது மணடலத தைத்தொடு மெனப திலககியஞ்சி
 பயிலெட டயபுரம் வாழுங் குமாரோட பாண்டியனே. ( )

சம்பந்தமில்லாதிருக்கும் பொருளைச் சம்பந்தப்படு
 ததிககூறுவது தொடர்புயர்வு நவீற்சியணி. இதை வட

நல்லா சம்பந்தாதிசயோகதி யெனபா. இதற்கு “இமமா நகாமாடததுஸிர” மெனபது முதலுதாரணம். இங்ஙன மாடத்தின சிரங்கள விதுமண்டலத்திற் சம்பந்தப்படா திருந்தும் மிகவுமுயரமுள்ளவையெனும புகழ்ச்சி தோன லுமபொருட்டு அவை யதிற் சம்பந்தப்பட்டிருப்பன வாக வாணிகப்பட்டிருக்கின்றமை யுணாக. “மாடத்தின சிரமிந்து மண்டலத்தைத் தொடுவது போலு” மென்று போலென்னுஞ்சொற் கூறப்பட்டிருக்கி லுத்தமிழோசை யாக விளங்குதலாற் போல முதலிய சொற்களிலலாதிரு க்குமிடத்திற் கமயோதப்போசை யாகுமாதலாலிவ்வதார ணத்தில சொலிலலாமைப் பற்றிக் கமயோதப்போசையாகக் கூறலாமே அவ்வாறு கூறுவிடில், “உலகோத்தி முவுலகு முற்றயாவும் மன பிவசெய்கொளும பூமா.” எனனு மிடத்தில மட்டும கமயோதப்போசையாவதேனெனில் இவ்வித நியதி மற்ற வணிகட்கு விஷயமல்லாதிருக் கில் வருமெனக்கொள்க அவ்வாறு கொள்ளுகால “முகம மதி யிடு நிஜ” மென்னுமிடத்திலு மிது நிஜமென னுஞ் சொல்லிலலாவிடில் கமயோதப்போசையாதிவிடு மனோ” ஆதலால் மீட்டத்தின சிர மிங்ஙுமண்டலத்தைத் தொடுமென்னுமிடத்திற் சம்பந்தமல்லாதிருப்பதைச் சம்பந்தப் படுத்திக்கூறுஞ் சிறப்பிருந்தலாற் கமயோதப் போசையாநாதெனக். உலகோத்தியென்னுங் கவியில், அய்யாவுறுதலென்னு மேதுவினுதப்போசைத் தொசையா விருக்கின்றதே யன்றி வானதிழுதுதலென்பதிலின்றெனக் கொள்க.

செய்யுள்.

பிரதாப ருத்திரமே பிரனுதி பிகை
தரலாற் பகலமுதலு நற்காங்—கரணகன்
ககருவடு சினனுன்ற காணுமற் போமெனவே
சுகராபபே டெக்ககரிக்ஞ தான.

இங்ஙனம் சக்கரப்பேட்டுக்குச் சூரியனுடைய அஸ்தமன காரணமாகிய மகாமேரு காணாமற் போவதா இன்னா டாறிய வுலாபின சம்பந்த மில்லாதிருந்து மனதச் சம்பந்தப்படுத்துதி கூறியிருக்கின்றது.

தொடர்பிலுயர்வு நவீற்சியணி.

(அசம்பந்தநாதிசயோக்தியலங்காரம்)

செய்யுள்

அடரு மியைபுள ளதையினையி பின்பி யணையாமது
தொடாபி லுயர்வு நவீற்சி வளலெனத் தேனாறலீனி
படரை நருககளை யாமவிரும போமதி பாவெனவோ
திடவரு கின்ற திலகநிய மெட்ட நோந்திரனே. (உசு)

சம்பந்த மிருக்கும்பொருளுக்கஞ்ச சம்பந்தமினமை கூறுவது தொடர்பிலுயர்வுநவீற்சியணி இதை வடநூலார அசம்பந்தநாதிசயோக்தியலங்கார மென்பர். “வளலெனத்தேனாற” லெனபது முநலுதாரணம் இங்ஙனம் நதருககளை விருமபுதலீன சம்பந்தமினமை கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்

கூர் விருத்தியுங்கொணர் லீன
யார கவாககமவைககுநீன
யார பிடத்திடமவாயத்திடா
தோவினக்குறுபபேயநதுளாய

இங்ஙனம் விருத்தியுடையின்ற கொங்கைகளுக்கஞ் மாபிணிடங் கொளுந்தலீன சம்பந்த மிருந்துமதைச் சம்பந்தப்படுத்தாமல் வாயத்திடாதெனதே கூறியதுணாக.

.முறையிலுயர்வு நவீற்சியணி.   ௩௩

முறையிலுயர்வு நவீற்சியணி.

(அகரமாதிரியோகதியலங்காரம்)

செய்யுள்

உயற்கா ரணமொடு காரிய மோர்பொழு தேயுறுதல
முறையி லுயர்வு நவீற்சி நினமபு முனைவாகுழாம்
இறைவ வெஃமோசம யத்துமண னூரி யீனையுறறவென
றறைவ திலக்கியங் காண்பாய குமாரோட்ட னுமண்ணலே

காரணமுங் காரியமு மொரோ காலத்துணடாகின்ற
தாக வருணித்தல முறையிலுயர்வு நவீற்சியணி. இதை
வடநூலார் அகரமாதிரியோகதி யென்பார். நினமபு என
பது முதல்துள்ளரணம் இங்ஙனம் அமபு மணனூரியைச் சம
படுத்தப்பட்ட போதே பகைவா மணனூரியைச் சோந்த
தாக ஹேதுகாரியங்களொன்றா யுணடாதல கூறப்பட்டது.

செய்யுள்.

நலமீர மன்னவனறன வாடபொனுறை
விடுபொழுதே நண்ண லாரும்
பலவாமபொன னுறைவிடுததா ரதுகமப
முறுபொழுதே பரவன லேரும்
வலமாறிக கமபமுறா ரதுபொறையை
விடுபொழுதே வணங்க லாரு
நிலமாகும பொறைவிடுததா ரநதிகமும்
வந்திகளா நீமை யோரோ.

இங்ஙனம் ஹமமீரமன்னவனது வாள பொன்னுறை
யை விடுதல முதலிய காரணமுங் சந்தருக்கள் பொன
னுறையை விடுதல முதலிய காரியமு மொரோ வேலையி
லுணடாமிருக்கின்றன.

வினாவினுயர்வு நவீற்சியணி.

(சபலாதிசயோகதியலங்காரம்)

செய்யுள்

வருகா ரணமுணா போதேயங் காரியம் வந்திடுதல்
வினாவி னுயர்வு நவீற்சியன பன்பிரி வேனெனவும்
அருமா தரசிகு மோதிர மேவளை யாயிறறெனலை
மருவு மிலக்கியங் காணெட டயபுர மாமன்னே. ( )

காரணத்தை யுணரு மாததிரமே காரியமுண்டாவது
வினாவினுயர்வு நவீற்சியணி இதை வட நூலா சபலாதி
சயோகதி யென்பா. அனபனென்பது முதலுநாரணம். இங்
ஙனம் நாயகன பிரயாணமாகிப் போனதின பின்பவனைப்
பிரிந்த விரகத்தினுலுண்டாகத்தக்க வுடலீகாத லென
னுங் காரியம் நாயகன பிரயாணமாகிப் போகிறதென்ற
சொல்லைச் சொன்னவுடன் வளைந்ததென்பது “மோதிரம்
வளையாழி” நென்றமையாற் காரியத்தால தோன்றியது.

செய்யுள்.

எடுத்திடப் பூவோ தரமவிழிக கவுற்சேந்
திட்டகை யலத்தக மிடச்சொல
லடுக்கவுஞ் செவந்த வடியுட லிடைச்சு
தணிந்திட நினைக்கவுஞ் சிரமந்
தொடுத்திடு மினிலே நெதுசொல வேண்டுந்
தோன்றலே பிவடனக கோதி
மடுத்திதினி ருக்கு மியறபரி மளமும
வருக்கொண்ப பாரமா கிறதே.

இங்ஙன மலா முதலியவையின கொயதல முதலிய
காரண வுணர்ச்சி மாததிரத்திலே செமமை முதலிய காரிய
முண்டானமை காண்க.

மிகையுயர்வு நவீற்சியணி.

௩௩

செய்யுள்.

தென்னமரு நாயகனுஞ் செலவின்றேன செலவிலலை
யென்னவுங்க முனறனமுன னிட்டவளை—பின்னிடுத
லுறறவளை யுநதெரித்த துணடிநத நாயகிபோற
பறறுதலவைத தாளெவளப பா.

இங்ஙனம் நாயகனது பிரயாணத்தினு லுண்டாகு
முடம்பிளைத்தலும் பிரயாண மிலலாமை யாலுண்டாகு
முடம்பின பூரிப்பும போகிறேன போகவிலலை யெனற
வுடன முநதியவளை நழுவினவென்றும பிநதியவளை வெடி
த்ததெனதுங் கூறியதாற றேனறினமையறித.

மிகையுயர்வு நவீற்சியணி.

(அத்கியநதாதிசயோகதியலங்காரம்)

செய்யுள்

அமைகா ரியங்கண டபினகா ரணமுமுண் டாகுமதற
குமிகை யுயர்வு நவீற்சியென பாரமுனங் கோதையினகோ
பமங் கழிந்தது பினகோ நயநதிடப பட்டனஞ்சுத
கமியென நிலங்கியங் காணபாய குமாரொட்டச்சுதகுணனே.

இயல்பாகவே காரணமுண்டாகிய பின்பு காரியமுண
டாகுமுண்டாகிய காரியமுண னுண்டாகிக் காரணம் பின்
னுண்டாவது மிகையுயர்வு நவீற்சியணி. இதை வடநூலாரா
அத்கியநதாதிசயோகதி யெனபா. இதற்கு “முனங்கோ
தை” யெனபது முதலுதாரணம். கோபம் நீங்குதலென
னுங் காரியமுண்டானபின் காரணமாகிய நயநதுகொள
ருந்தலுண்டானது காணக.

செய்யுள்.

முன்புமது ரித்கவியிற றலைமை யானோ
முன்றிறொறு முணவினுக்கு முயலி ராகுத

தினபுசெயவண டினமவிருமபு மிருகோட மெப
 விடுமுகப பெருகினமண மெழுது வீசும
 பின்பினிய பாறகடலி னமுத ளாவும்
 பெருநதிரைபோல விளங்குபிர தாப ருத்திர
 னனபுநிறை திடுபாவை யவாகள மீதி
 லகலாது வீழ்ந்திடுங்கொண டாடத தானே.

இங்ஙனம் பிரதாப ருத்திரனது பாவையினாலுண
 டாகுங், கவிஞரின் முன்றிலிடத்து யானைகளினிருத்த
 லென்னுங் காரியமுண்டாகி யதன காரணமாகிய வவ்வரச
 னது பாவை பின்னுண்டாயிற்று. இம்முன்னுயாவு நவிற
 சியணிகளுங் காரிய வினாவைக்காட்டுகின்றன.

கசு-வது ஒப்புமைக்குழுவணி

(துலஸியயோகிதாலங்காரம்)

இனமாம புனைவுளிக கேனும புனைவிலிக கேனுமுது
 வனவாந தருமத்தி னெறறுமை யெய்வொப புமைக்குழுவே
 உனுமா மதிழின் மரைதூர்த தையாழுக முடகுவவரம்
 எனலே வருணியத தொப்புமைக கூட்டத திலககியமே ( )

வலலிநின் மெய்மெனமை நோக்கு மளவி லெவாமனதில
 மலலிகை யிரது கலைவாழை வனமை யெனமதிபப
 திலலை யெனல வருணியத தொப்புமைக கூட்டததிருகே
 புலலு மிலககியஞ் செங்கோலகொ ளெட்ட புரிமன்னனே.

பலவாணியப்பொருள்களுக்கேனும பலவவாணியப
 பொருள்களுக்கேனு மொப்பான தருமத்தினால் முடிவு
 கூறுவது ஒப்புமைக்குழுவணி. இதை வடநூலார் துல
 யயோகிதாலங்கார மெனபா. இதில் “மரைதூர்ததைய
 லெ” என்பது முதலவாணியத்தொப்புமைகூட்டவணி எழும

“வல்லி நின்மொழிமொனமை” யென்பது முதல அவாணியத் தொப்புமைக்கூட்டவணிகளும் நிரலே யுதாரணங்களாம். இங்ஙன மொறுமையான தருமத்தொழிலாகவேனுங் குணமாகவோறு மிருக்கும். முத்திய வுதாரணத்தில் வருணிகத்தக்கவைகளான மனாகந்தரும வேளியிற நெரியத கூட்டித் தோற்று வெஞ்சுக்கொண்ட தூததையரின முதங்க வருங்குந் சந்திரோதயநாலத்தி லுண்டாகத்தக்க உட்குவ வன்னுந் தொழிலாற் தருமவொறுமை யிருக்கின்ற தெனச

உ-வது உதாரணத்தில் நாயகியினது தேக ஸௌந்தரிய வாண்னையில் அவாணியங்களான மலலிகை, இதது கல், வாழை இவைகளுக்கு வன்மையென்னும குணமாகிய தரும வெறுமை கூறப்பட்டது.

- செவவிதழை மேவிர செவப்பா டலம்பு,து நவயிமிது நனாபகலோ னுலவிபாங்கி—யிவவிருத்தி
- புற்றனகோ டைக்காலத் துடிப்பவா பகறபோதுந் துடிப்புன்ற புட்கரப்போ தும்.

இங்ஙனங் கோடைக்காலத்து வருண்ணையி லக்காலத் தில் வாணிகத்தக்க பகறபோதுக்கும் புட்கரப்போதுக்கும் விருத்தியடைந்தென்னுந் தொழிலாகிய தாமவொறுமை விவாக் துகின்றது.

செட்டி

மாதங்கத்தின் னுதிக்கைப்புந் திசு காமா
வாய்க்கிட டாறு முரிவன்மை மெவலி
பொத்த கத்தி னயமே யிருக்கினு
மோர் தமடைபுந் திதா மெவலி
வெநங் கத்திய ல்கது கரைத்திட
மேவி லே மொழிக் காடுந்ரு பார்த்தி

லேதங் கத்தி விரியா டெ டைக்குறே
நினமை யாவெளி நீட்டி பட்டனே.

இங்ஙனம் பா"வதி தேவியினது தொடைகளின் வா
ணனையில் அவ் விரியங்கனாகிய யானைத்துதிககைகளுடைய
மரமபைபுறத்து மரமபைபொருளாதலினால் வெளிப்
படுதலென்ற கணமாகிய தருமவொழுமை யிருக்கி
ன்றது.

செய்யுள்

உறவ் றிடத்தும் பக்கவ றிடத்து மொழிவி தருசெய
கிறதை யுரைப்பது மவ்வணி யேதுநிக வின்றவருந்
செயுநரு மாசு வணமுந் தீசொவை செலவவென்ப
பெறுவ துதாரணம் தே வா ய்வசைப் பிரபலனே

மிதகிராகவிட்டதருந் துருக்கவிட்டதரு மொழி
விதமான செய்கையைக் கூறுவது மவ்வணியே. இதற்குத்
“துதிககின்றவ” என்பதுமுதலாகாரணம். இங்ஙனம்
துதிககின்றவ றிடத்துத் செலுந் றிடத்து மாசுவணமுந்
செய்து லென்னுமொழி தெரழிலைச் செய்தமை காண்க

செய்யுள்

நிம்பெழி வாறுமுகம் நொயொழிதேன பெயவாணு
குமபரிம ளம்பெரிது கொண்ட பகோ—மெழுவாற
பூசுந் தாக குங்குபுபு

இங்ஙனம், வொடுகின்றவனுடைய, நொயொழி தே
னப்பெய்கின்றவனுடைய சந்தனம் பரிமளப்போ நுகொ
ண்டு பூசித்தவனுடைய வேம்பு, கசப்பென றொழிநங்கு
றப்பட்டதாம் முந்நியவுதாரணம் துதியாகவுமிவ்வதார
ணம் நிரதையாகவு மிருக்கின்றது. இஃதபிரிவு ஸாஸவதி
கணம் பாரணத்திற் கொல்லப்பட்டது.

ஒப்புமைக்குழுவணி.

ருக்

செய்யுள்

பொருளொன்றை மேனமைப் பொருள் ஈ ளுடனபுத திபுதல
வருவது மவ்வணி மனை நமனும் வருணனுடன
திருநிதிமானரி நீடி முலகைந தினமபுரநது
மருவுகின் றீரொ றிலககியந தேதொட்ட மாமன்னனே.

வருணிககந்த்க வேர்பொருளை மேனமையான
பொருள்களுடன் சோத துககூறுவதுமவ்வணியே இதற்கு
“நமன” எனபதுமுத லுநாரணம். இங்ஙனம் வாணிககத
தககவரசனை நமனமுதலிய விமையோகளோடு சோ
கதுக கூடின்மைகாணக

செய்யுள்

மரணிகாகண ணாகலாய் மரணின காந்தியுமே
லானகன முறறிருப்ப வாயினுமே—தாமிரணம்
மரத்திராயும நிறக வரா.

இங்ஙன மரணிகாகணணா கலவி, மரணகாந்தியுட
னென்று சோததுககூறப்பட்டது முநுயவுதிரணத்திற்
றுதியாகவு மிவவு ராரணத்தினிந்தையாகவு மிருக்கின்றது.
இப்பிரிவு காவியாதரிசமென்ற பிரபந்தத்திற் காணபிககப
பட்டது, சிலரிப்பிரிவினை

செய்யுள்

ஒற்றுமை நோன்றுதற் கோபொரு ளான துறுபெயரை
மறனும் பிரசித்த மாகும் பொருள்க ளுடனுவகுககப
பெற்றது சித்தி யணிவேந்த நீயிப பெருமபடையா
லுற்ற கடற்புன் லானமேனமை யென்ப துநாரணமே.

என்று ஐயதேவாசுற்றி ல்கூண்ப படிக்குச சித்தி
யணி யென்று கூறுவதுமுண்டு. மறுவரு சிலரிதை விளக
கணி யென்று ரெனக.

கரு-வது விளக்கணி.

(திபகா லங்காரம்)

செய்யுள்

உன்னும புனைவுளிக குமபுனை விலங்கு மோதருமட
தினமுடி வாநல விளக்கணி சீறறத திபமதததால
மின்னு மரசு பிரதாபத தாலென விஸ்னாதலே
மன்னு முதாரணங் தோக குமாரொட்ட மாமன்னினே. ( )

வருணியங்களுக்கு மவருணியங்களுக்கு மேதரு
மததினலொறனுமை கூறமுடிததல விளக்கணி. இதை
வடநூலா திபகா லங்கார மெனபா. இதற்கு “சீறறத்திப
மதததா” லெனபதுமுதலுதாரணம். இங்ஙனம் அவருணிய
மான யானைக்கும் வருணியமான வரசனுக்கு மின்னாதலே
ன்னுங் தொழிலாகிய ஒரேதருமத்தின முடிவு கூறப்பட
டிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

கருவியிற் றேய்தத மணிபடை யுமுத
கனவடு வுளசது மங்கி
அருமத முறறி யினேத்தமா சரற்போ
தமைந்துசாயந் திடுமணற குறை
மருந்தி யிளமைக கலைமதி கலவி
வயினுறச சோரிபாங் குமரி
பெருநிதி யிரப்போக களித்தமன குறைவு
பெறனுமேல விளங்கிடு மாதோ.

இங்ஙனம் வருணியமான மன்னனுக்கும் அவருணியங்
களான மணிமுதலியவைகளுக்குமேல விளங்குத லென்
னுங் தொழிலாகிய தருமத்தி னொறனுமை கூறப்பட்டிருக்
கின்றது. மேனமாடத்தில வைக்கப்பட்ட தீபம் இரதவீதிக
குழப்பகார மாருதலபோல வருணியத்தி லிருக்கின்ற லொ
ப்பான தருமம் அவருணியங்களுக்கு முபகாரப்படுவதா
லிது விளக்கணி யென்ப போப்பெற்றது.

செய்யுள்.

பொன்னி றைந்து பொலிவுற
மின்னு பூமியை வீரனும
உன்னு சேவக னுங்கவி
மன்னு வந்தடை வாகளே.

இதற்குரியில் வருணியங்களுக்கும் அவருணியங்களுக்கும் தருமத்தின் ஸம்பந்த மொரேவேனோயிற ரோனறுகிற தே? “சிறந்திப மதத்தா” லென்னுமுதாரணத்தில் முதலாவது அவருணியத்திறற்றரும ஸம்பந்தப்படுகிறதே? யென்றாலங்ஙன மியலபாக வருணியத்தைப் பிரதான மாகக் கொண்டு வந்த தரும மவாணியத்திலும் ஸம்பந்தப்படுவதா லத்தருமத்திற்கு வருணியத்திற ஸம்பந்தங் கெடாதிருப்பமைகாண்க. மேன மாடத்திற்கு மிரதவீதிக் கு மொரேவேனோயி லுபகார மானுலுந் தீபத்தின் முக்கிய ஸம்பந்த மேனமாடத் திற்கேயல்ல திரத வீதிக் கலலாமைபும், மருமகனுக்காகிய உணவை முதலில் அதிதிகளுக் குப்பயோகப்படுத்தினு மவாகளுக்காகச் சமைத்ததலலாமைபும் போலத் தரும முதலாவ தவருணியத்திற ஸம்பந்தப்படா லு மொரே வேனோயில் வருணியத்திலு மவருணியத்திலும் ஸம்பந்தப் படா லு மதத்தருமத்திற்கும் வருணியத்திற்கு மிருக்கும் பொருத்தம் நீங்காமை காண்க. ஒப்புமைக்கூட்ட வணியி லொன்று வருணிய மெனற சிறப்பிலலாமையா லெல்லாவற்றையும் பிரதானமாக் கொண்டே தருமங் கூறப் பட்டதா மென்க. ஒப்புமைக் கூட்டவணியிலு மிவ்வணியிலு முவமை யணி யுள்ளடங்கியிருப்பது ஸமானமாக் விருந்தாலு மிவ்வணியில் அவாணிய ருவமான மெனறும் வருணிய முவமேய மெனறு மவ்வணியி லுரைப்போனது குறிப்பா லுலமாண் உவமேய பாவத்தின் விளக்க மெனறும் பேதமுணாக்.

யசு-வது பின்வருவிளக்கணி.

(ஆவாததிதிபகாலங்காரம்)

செடயு

முனமா விளக்கணி மேவு தரும முடிவுதனித
தனியே வரிப்பின் வருவிளக காமது தானுஞ்சொல்லா
கனிவா கியபொரு ளாலவ விரணடுங் கதுவுதலா
வினிமூன நெனவரு மெட்ட புரமவள ரிந்திரனே. (௩௮)

பொருவினமை மேக நிராயும வருடம் புரியுமிந்த
இரவும் வருடம் புரியுங் கதம்பமு மேயலரும்
மருமல லிகையு மலருஞ் சிகியு மதிப்புறுஞ்சீ
தருசா தகமு மதிப்புறு மெனப துதாரணமே. (௩௯)

விளக்கணியில விளங்குந் தருமத்தி னெறுறுமையை
ஆங்காங்குத் திருமபக கூறல பின்வரு விளக்கணி. இதை
வடநூலாராவாததிதிபகாலங்காரமெனபா. இஃது பொரு
ளவேறுமை யுள்ள ஒரே வசனத்தைத் திருமபக கூறுவ
தாலும் வசன வேறுமை யுள்ள ஒரே பொருளைத்திரும
பக கூறுவதாலு மொரே பொருளுள்ள ஒரேவசனத்தை
த்திருமபக கூறுவதாலு மூவகைப்படும. இவை களுந்குப
“பொருவிலமை மேக நிறையும வருட” மென்னுங் கவியில
நிரலே யுதாரணங்கள் வந்தன. இதிற் பொருவிலமை மேக
நிறையும வருடம் புரியு மிந்த விரவும் வருடம்புரியுமென
னுமிடத்திற் பொருள வேறுமை யிருந்தாலும் வருடம்
புரியு மென்ற ஒரே சொற்றிருமபப பிரயோகித் திருப்ப
தாவிது சொற்பின்வரும் விளக்கணி. “கதம்பமுமேயலரும்
மரு மலலிகையு மலரும்” எனனு மிடத்தில அலரும் மலரு
மென்ற சொல்வேறுமை யிருந்தாலும் பொருளைத்திரும
பக கூறுவதாவிது பொருட்பின் வரும் விளக்கணி. “சிகியு
மதிப்புறுஞ் சீதரு சாதசமு மதிப்புறு” மென்னு மிடத்

தில் மதித்த லென்னு மொரே பொருளுடன் கூடியமதிப
புறு மெனற சொல்லைத் திருமப்ப பிரயோகித் திருப்பமை
யாலிவ விரண்டும் பின்வரும் விளக்கணி. இவைக ளுக்கு
நிரலே வேறுதாரணங்கள்.

செய்யுள்

கயத, தவ்வா யா துமந கவர்திடுகம சிறுகருபு வை
மயக்கமுத்து மேற்கெடுக்கு மாறியறி யிடுங்காபந
கயத தவ்வா யா துமந கவர்திடுகம சிறுகருபு வை
மயக்கமுத்து மேற்கெடுக்கு மாறியறி யிடுங்காபந

இங்ஙனம் பொருளறேறுமையுள்ள மயக்கமுத்து
மேற்கெடுக்குமாறியறி யிடுமெனற வொரே சொற்றிரு
மபக கூறப்படடிருக்கின்றது.

செய்யுள்

கருமேக தானாகளசா நகங்களுகு நெடுங்காலம்
வருங்க மதைமுழுதும் போககினவே மடவாக்கண
டருநீரின் முனாகளா டவாதமது வெறிடத்து
வெருவாத பினாயாண ருசியதனை விலக்கினவே.

இங்ஙனம் போககினவெனதும் விலக்கினவென்றுஞ்
சொல வேறுமையிருந்தாலும் ஒரோபொருள் திருமபக
கூறப்படடிருக்கின்றது.

செய்யுள்

கருதரமின னேயுன நடுகமத னுறப்பொருத
சுந்திரவிம பங்கந தரம்கனில — வந்தமறை
கின்றதர வித்தக கிளபரவா கப்புனலிற
றுறை மறைகின்றது.

இங்ஙனம் மொரோபொருளுள்ள மன்றகின்ற தென்ற
சொல திருமபக கூறப்படடிருக்கிறது. விளக்கணியில வரு
ணியா வருணியங்களுக்கது தருமகதினொறுமை முடிவிரு

பபதுபோ லிவ்வணியிலிலலாமல வருணியங்களுக்கும் (ந)
மிருதாலு மொனறினது தரும மறறொன்றுக்கும் அம்பந
தபபடுகிற தெனபதை மாததிரம வைத்திதற்குப் பின்வரு
விளக்கணி யெனப்பெயர் கூறலாயிற்று.

கௌ-வது தொடர்முற்றுவமையணி.

(பிரதிவஸ்தூபமாலங்காரம்)

செய்யுள்.

இருவாக வியக்குத் தருமத்தி னொற்றுமை யேழுடிக்க
வருவ தனித்தனி யேற்றொடா முற்றுவ மையயிரவி
தருதாபத தாலு நில்லங்குந திறலிகொள் சாபத்தினுல
மருவ மினுமென நில்லக்கியங்காணேட்ட மாமனன்னோ. ( )

உவமாநொவமேயங்களாகவிருக்கிற விரணடுவாககிய
ங்களில ஒரேதருமத்தைத்தனித்தனியாக வெவவேறுசொ
றகளால கூறிமுடிப்பது தொடர் முற்றுவமையணி. இதை
வடதூலா பிரதிவஸ்தூப மாலங்கார மென்பர். ஒவ்வொ
ருவாக்கியத்திலும் ஸாதாரணதருமம் இருப்பதனாலேவ
ணி இப்பெயர்பெற்றது. இதற்கு “இரவிதருதாப” மென்ப
து முதலுதாரணம். இங்ஙனம் இரவிதருதாபத்தினுள்
லங்கு மெனறவுவமான வாககியத்திலுந் திறலி கொள்
சாபத்தினுல மருவமினுமென உவமேயவாககியத்திலும்
பிரகாசித்தலென்ற வொரேதருமம் இலங்கு மெனறும்,
மின்னுமெனறும் தனித்தனிகூறி முடிக்கப்பட்டிருக்கிற
தெனக.

செய்யுள்

நல்லபண்பி னாதிர்மா நல்லொழுககர சற்குணமே
யல்லன மதியா லவியாது—புலஹம்
கதிாமணியின நீபவொளி காற்றி னடியாது
மகிதுநற போ லுமட வாய்.

இங்ஙனம் உலமாஜோவ் மேயவாக்கியங்களில் கேடி-
லலாமையாகிற வொரோதருமம் அவியாது நசியாது
என்று சுட்டித்தனி நல்லாறிறது.

செய்யுள்

பரமபொருளே நினதமுதப பெருக்கூற்றும் பதமலாபபுட
கரங்களிலே புருதுமன்க காரணமென விதவேறென
துறங்கொளவே விருமபுவனமே ஊற்றறவிற தமுமிருக்க
தாமபெயமவண டருநீரினமுள விதனை நோக்காதே.

“பரமபொருளே நினதென” வுலமேயவாக்கியத்தி-
ல் விருப்பமில்லாமை தருமமெனும் “தேனுற்றறவிறதமு-
மிருக்க” வென்ற வுலமானவாக்கியத்தில நோக்காமை தரும-
மெனும் தருமப்பேத விருப்பதாகத் தோன்றினாலுமஇயுல-
பிஷுலென்கூட விழக்கூடிய நோக்கத்தி னினமைகூறுவது
பொருநகராமையா ஸ்கங்கனம் நோக்கா தெனறதற்கு இர-
சையோடும நோக்காதெனும் பொருள கொணடுவிருப-
பரில்லாமையே தருமமாக வைத்து தருமவொறுமையிரு-
க்கின்ற தென்க. பொருடபின்னரு வினகநணியில் வருணி-
யங்கருங்கேனு மவருணியங்களுக்கேனு மொப்பான தரு-
மந்தனிப்பனி கூறப்படுகிறதென்று பேசங்காண்க. அன-
றியு மவ்வணியின் முாணை தருமத்தா லொறுமை
வாராதென்று நினைவையி லெவ்வய வருமென்றுங்
கொள்க அடுத்து ஈருமாறு

செய்யுள்

பரச வித்ததுவான சரிசொலுஅ கிரமும படிமே
பிரச வித்ததுவா வித்தவா னேயுறிக திடுவான
பிரச வித்ததுவா வேதனைப பேரையறுங் கருவின
பரச வித்ததுவாழ வந்தியுந் தானவி யானே.

இங்ஙனம் “பரச வித்ததுவா” எனப்பது முதலிருக்கும்
உபமேயவாக்கியத்திலறிதல்தருமமாகவும் “பிரசவித்தது”

வென்பது முதலுள்ள வுமாவாவாகியததி ஸ்ரீவிஷ்ணு
மை தருமமாகவு மிருக்கினு மிவ்வணியேயாம் அவ்வாறு
யி னுவமான உவமேயவாகியங்களுகு வெவ்வேறு த
ரும புருத்தலா லிவ்வாகியங்களுகு குவமானேவமேய
மாவிருக்குந் தனமை யெவ்வா ஸ்ரீவில் வித புவான சகி
சொல்லுந் சமத்ததை யுத்தொழிநுள்ள வனறிவா னென
றமையாற கிடைத்த வனிக் துவானறிவாமடடா வென
றதை யுமேயமாக வைத்து வந்த பின்பு வேதனை யா
யானென்பதை உவமானாக வைத்தாவது வந்தி பின்பு
வேதனையையறிவா னென்பதும் கிடைத்த பின்பு வித்தவா
அவ்வேதனை யையறிவா னென்பதை யுவமானம் உவந்து
வித்தவானது சகி சொல்லுந் சமத்ததை யுத்தொழி
நுள்ளவனே யறிவா னெனதை யே யுவமேயமாக வைத்
துவது தரும வொருமனையுண டென்பதென

செய்யுள்.

மாந்தரிட மபண்பிருக்கு மாநெ லை யுத்தனியே
தாநதுவநு நானமதிற் றநகுமணை—போ கதுபல
ராணையிந் தேதடையிட டாலுமடங் சரதுமணிப
புணையுடை யாரிதைநம பு

இங்ஙனம் “மாந்தரிடமபண்பிருக்கு” என உவம
யவாகியததில் பண்பினியற்கைத் துலகந் தருமமாக
வும் “நானமதிற்றநகுமணை” மென்கது முதலுள்ள வுமாவா
வாகியததி லாணையாற மடைபடாநிருத்தல தருமமாகவு
மிருந்தாலு மிவ்வணியே யாம். முக்திய வுதாசனத்தி
லநிகத்துபோ லுவமானேவுமேய வாசகியங்களாற கிடை
த்த பொருள்களை வைத்து இந்த விரணி வாகியங்களு
க குவமானேவமேயாம்” மிருக்குந் தனமையாப் பிரிக
தயித்து கொள்க

கஅ-வது எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

(திருஷ்டாந்தராகவாரம்)

பட்டிரு வாககிய வெவவே ஆதரும மெனபவறா
 லாட்டுவிம பபரி சதிவிமப பாவமுற லேயெறித்துக
 காட்டுவ மையர சேடிகு மேரானதி யேகதிரோ
 ஸுட்டி லென ரேத லிலகநிய மொட்ட நகாககாசே.

உவமான் உவமோ வாககியமாகளினது வெவவேறு
 ன தருமநகன் விமபா பிரதி விமப பாவமாக லைதத
 லெறித்துக காட்டுவமையணி. இதை வடதுலா திருஷ்ட
 டாந்தலங்கார மெனபா இதற்கு “அபே” யென்பதுமுத
 லுதாரணம் இங்ஙனம் புகழ்குதவ தற்குமும் விமபா
 பிரதி விமப பாவ மெனக.

செட்டி

பலவாச நிருத்தாது மிவவரச ஸுமபிதா
 னலவாச தவிருககின நதுநொன பான பூனறுங்
 குலவுமுற நயநினுங் குருபு நகோன கருமிருத
 பூலவிரவுக காந்தியா அனுமதியா மொனரோன

இங்ஙனம் நலவரசதா விருத்தவங் காந்தியைப்
 பொருநதுத தம் விமபபிரதி விமப பாவமா விருக்கின
 றது.

செய்யுள்

பலகவிஞர் நாமகளின சித்தியுறா லுங்கருவின பாறனுபாரிக
 குலவுமுறா நிககவிஞர் னேவானி சாரமரி குவனாகா
 நலகடலைக் கடகநினுமன ததினும் பிலத்தவரை மண்குமிக்
 உலனுதேத கம்படைதத மந்திரேத பறித்தபா உணைமபோரே

இங்ஙனம் முவமாடுவமோ வாககியமாகருதகு அறி
 வென்னு மொரேதருமத்தை நுநித்தனினு பரித்ததிரு

பபமையாற ஞோடாமுறவமையணி யாமெனி லவ்வா
றனரூம. உவமானமாகிய மந்திரகிரி யஃஸிணையானதா
லதற்கறிவென்பது பொருந்தாது. மந்திரகிரி யறிந்ததென்ப
தற்குமந்திரகிரி சமுத்திரத்தில் பாதாளமவரை மூழ்கிந
றெஹபொருளபடவருந்தருமத்தி லொற்றுமையிலலை யா
தலா விதுவு மெடுத்தககாட்டுவமைபணி யெனக்காணக.
சொற்பினவருவிளக்கணியி னுகாரணத்திமகு மிவவுதா
ரணத்திற்கும பிரிவுயாதேல அதில வருணியங்களுக்கே
தருமவொற்றுமை யிருக்கின்றதென்று மிகில வருணிய
வருணியங்களுக்கூத தருமவொற்றுமை யிருக்கின்றதென
றுமுணாக. முரணுத தருமத்தாறு மிவவணிவருமென்ப
தற்குதாரணம்

செடயுள்.

மன்னியுட சிமிணைநம மாற்றலரெல லாமிற்றநா
ரெனவே னாரைவேண்டு மெனறுதைய—நனமயி
னுச்சி யெதுவரையு ருனே யதுவரைமே
விச்சருவ ரிகுதுவா மே.

இங்ஙனங் கோபம்கொள்ளல அதற்குறச்சத்துருக்கள
மடித விவவிறண்டு தருமங்களுக்கு மிவவி யுதயாசலகி
கரத்திற்குவராமை யதுவரையிருவிருத்தல எனறு முர
ணை தருமங்களுக்கும் விமப்பபிதி விமப்பாவமிருக்கின
றமைகணக.

கக்-வது காட்சியணி.

(நிதாசநாலங்காரம்.)

சொற்றிடொப்பானவிருவாக கியங்கன்ற றேனறுபொருட
கொற்றுமை யென்பதி னாரோபங் காட்சி யுயாவளற்குச
சற்குணம் யாதது வாமதிக குக்கறை தானிலதா
யுற்றிட லென்ப திலக்கிய மெட்டநல லூரரசே.

“உவமானோவ மேயங்கராவிருக்கிற விரண்டு வாககியங்களுள்ள பொருள்களை யொன்றாக ஆரோபிப்பது காட்சியணி. இதைவடநூலாநிதாசனாலங்காரமென்பா. இதற்கு “உயா வள” லென்பதுமுதலுதாரணம் இங்ஙனமுயாத வளன்ற குறறிடு சற்குணமென்ற ஷவமேயவாகியபொருளுக்கு மதிக்குங்களங்கமறமை யென்ற ஷவமானவாகிய பொருளுக்கும் யாது அது என்ற சொற்பரளா லொற்றுமை யாரோபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

செய்யுப

அறிவிலா பூங்கன நனைபது சரித்தல யாதத வாரணியமதி
 லமுழையுற நித்த லாவியிலுடலை யழகுறும் படிதுடைத திடுதல
 செறிபன லறுபா ரதிலர விரத்த தீனையா ரோபமே புரிதல
 தினா தீன முவரா நிலநதனில் உருளு செய்குத னுயத வாலே
 நெய்யுறத் திருத்தல முழு செவிடாமனிதனது செவியினமந திரத்தி
 ல்கமப தேசம் புரிஞ்சல குருடாய ரோபவ னுன்னத தெத்தே
 உருநிழ லாடி காட்டுத லெனவே யுளங்கொடு சறசன சங்குத
 டொந்நித மிருந்தே செய்வுணும் விருந்தே யுறிலது பவலினை மருந்தே

இங்ஙனம் அறிவிலலா மூடக்கலை யனுசரித்த லென்ற ஷவமேயவாகியபொருளுக்கு மாரணியத்தி லமுழையுறறிடுதல முதலிய ஷவமானவாகியபொருளுக்கும் யாது அது என்ற சொற்களில் ஒற்றுமை யாரோபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இரண்டாவது-காட்சியணி.

(பதாதிப விததி நிதாசனாலங்காரம்.)

கேரும் பரப்பொரு ளாரோ பழமுன னிகழத்துவதாந்
 தாரும் புனைமென முலையா யுனதிரு தாஷாயுந்
 ராருங் குவளை மலாககாந் தியினை யடைந்ததென்ப
 தோரு மிலக்கியம் வாழெட டயாரா வுத்தமனே.

உவமானோவமேயநகரளாவிருக்கு மிணடு சொற பொருளகளுக கொறுமை யாரோபித்தல பதப பொருட காட்சியணியாம இதை வடநூலா பதார்த்த வித்திநிதாசனையெனபா. இதற்கு “உனதிருதாராய” மென்பது முதலுதாரணம் இங்ஙன மூவமேயமாகிய தானாயென்ற கணகளிற குவளைப்போதின காந்தி யென்ற பதத்தின பொருளாரோபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

சேடபு.

காமமுற்ற காலையே கவுடநாட்டு மாதாதந
தாமநத கபோலமார தவளவிட்டம் யாதது
நாமமிட்ட போமுனே நனுகுமீச சமாதுண
ஆமதிற் குலாவுநீ யதனை நோக்கு வாயமினோ

முத்தியவுதாரணத்தி லுவமேயத்தி லுவமான தநூ மாரோபிக்கப்பட்டது. இவவுதாரணத்திற்கவுடநாட்டு மாதா கபோலமாகிய வுவமேயத்திலிருக்கும் ஸொலைய யெனநு தருமம் காஜுரபபூவினுட பராகங்களாகிய உவமானத்தில் யாது - அது என்ற சொற்களா லாரோபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விரண்டிடங்களிலுமொருபொருளிலிருக்குந் தருமம் மற்றொருபொருளிற சேராத கையா லத்தருமத்திற் கொப்பான தரும வொறுமை யிருக்கின்ற தென்றலிக. இவவுதாரணங்களி லியலபாகக கிடைத்தவாரோபத்தை - யாது - அது - என்ற சொற்கள விளக்கினுமவைகள் இன்றியும் வருமெனக் கொள்க. இப்பதபொருட காட்சியணியைஐயதேவா லளிதோபமையென்றா. காமமுற்றகாலையென்ற செய்யுளை முன்னாலா வாககியப பொருடகாட்சியணிக் குதாரணங் காட்டின ரேனும் விமப்பிரதிவிம்ப பாவமாக விருக்கின்ற பொருளிலுள்ள தருமங்களுக கொறுமை யாரோபித்தல வாககியப பொருடகாட்சியணி யெனநு மூவமானோவமே

யங்களுககு னொனலின ருமத்தை மரஞ்ஞாமி லொரோ
பித்தல பதப்பொருட காத்சியணி யெனதும் தீரமா
னித்தாக கார்புமரகாலே யென ர சவியை பிங்ஙனம்
பதப்பொருடகாத்சியணி ருதாபணம் பாட்டின தென்க.

செய்யு

பாரபர சியமதுவி பப பந்தருவோ
வொருசகப பகாரநீருடை
வெந்தநீகா லங்கருசே வித்தநீகா
தேயவர சிருககுமபபாது
புரபதருமபி ர காலுடைபர ஸனுக்விடைப
விடைகசகுட டியையுறநீரபால
பிபகபிபுதர சரு துடவே விருமபிவ
பிதுபிபா ப மவாபுவே

தடலினை சரி சரி கரிதட
கிடவிருபபமக திடடவ
படபினை மகுணவேலையை
பிடவிருபபமகரிமனோ

இவ்விண்ணுதாபணங்களும வெவ்வேறு வாசகியங்
கார முடியாவிட்டாலும் விமபப பிரதி விமப பாவமா
விருசகும பொருளாகளுடன் கூடிய தருமங்களுககு ஒன்று
மையாரோப மிருபமையாலுரு “சொறறி டொப்பான
விருவாகிய” மென விலக்கணத்திலிருககு மிருவாக
கியங்காப ருனது பொருளொன்றமகு விமபப பிரதி
பிமபபவமுள்ள பொருளுடன் கூடிய வருணியாவருணிய
தீருமங்களுக கெனசதா மபரியங்கொணை, மையாலும், வாக
கியப பொருடகாத்சியணியேயாம். இவ்வாறு கூறினமை
யால

செய்யுள்

மாநத நுகரு மசிபதி சேவைநாக
காநது வாள்முனை நகல சிங்கப்பல்ல
போநத பேடபெ புயநா முசமுகப
பாநத னிககுழந தாய்ய அழிதை

இதிலும் வருணியா வருணிய விருத்தா கதங்க னொள்
வொருபதத்தாழ கூறப்படடிருந்நு மவைகள் விமபப பி
தி விமபமாகவிருக சும் பொருளுகளுடனக டிய விவகாரமா
யிருநதல்ல வாககியப பொருடகாட்சி யஸரியோயாம். ஆ
யின் உருவவணிககு மிவவணிககும் பிவிஷயாதேல் உரு
வகத்தில விமபபிசதி விமபபாவநதை யடைநதிருககிற
பொருளகளுடன கூடாத, முகம சக்திரினமுதலியவைகளு
ககொழுவமை யாரோபித்தலெனலும், இதில் விமபபிசதி
விமபபாவநதை யடைநதிருககிற பொருளகளுடனக டிய
தருமங்களுக கொழுவமை யாரோபித்த லெனலும் பிரிவு
சாணக.

செய்யுள்

மீளியெனு மாவலியை மேலடாகும பொதுயாவுற
முருமறை யோன தனமரைககு-நாளதண்ட
மெனலுசொல வேயிருநத தெமபெருமான பாததண்டம்
நனலுமகிழ விககு நமை.

விசிஷ்ட உருவக வுதாரணமான இநதக கவியால
நாளமானது மறையோ னுதனமரை யெனறதறகிணங்கப
சொல்லுஞ்சிறப்புககு வநதமையாலும் வளவறஞ்சசறகு
ணமென்ற வுதாரணத்தில் வளவலுககு முவாமதிக்கு
மானநதத்தைச் செய்தலெனலும் பொதுத்தனமையிருப
பதால் விமபபிசதி விமபபாவமவருவதுபோ விவங்னமு
ம பாதத்திறகும் நாளததிறகு மஃதுவாராமையாலும் பா
ததண்டம் நாளததண்டமெனவைககு விமபபிசதி விமப

பாவமடைந்திருக்கும் பொருள்களுடன் கூடுத தன்மை யிலலாமைகண்டு காட்சியணி யாகாதெனக் கொள்க. உவமானோவமேயங்களுடைய விசேஷணங்களி லொன்று க்கொன் றொப்புமையால் விமப்பபிரதி விமப்பாவமாயிரு க்கின்றது

செய்யுள்

சந்திரிகைப் பூதியினவென ணிறமபடைந்து
முறிவெறுமடி தரித்துந் தோன்ற
விருதைசெயல விருமபியுநதி வொன்றி லிருந்
தொன்றினுகு மேவிச்செலவாள்
இந்தவிடாத திரியெனுங்கா பாளிகையோர்
சந்திரினை யெனுங்க பாலச்
சந்தமணிச் சிமிழிலமு வெறுநடைதவச்
சித்துமையுந் தரித்துந் தானே

இந்த ஸாவயவ வுருவக் வுதாரணத்தி லெவ்வாறு வருமினில, அபங்னம் உவமானோவ மேயங்களுக்கும் தந்தம் விசேஷணங்களுக்கும் தனித்தனியே யொற்றுமை யினோரோபமே யல்லது சந்திரிகைமுதலியவைகளுடன் கூடிய இராத்திரியாகிற் றவமேயத்திறத்திற் பூதிமுதலிய வைகளுடன் கூடிய காபாலையாகிற் றவமானத்திறத்திற் சோகையா லொற்றுமையோரோபித்தலனா மாதலால் விமப்பபிரதி விமப்பாவமாக விருக்கும் பொருள்களுடன் கூடிய தருமங்களுக் கொற்றுமை யாரோபித்தல வாகிய பபொருட் காட்சியணியென்று முவமானோவ மேயங்க ளி லொன்றி லொன்றின் தருமத்தை யாரோபிப்பது பதப பொருட் காட்சியணியென்று முன்காட்டிய தோமானத் தைக்கொண்டே “மாந்தருக்கு ட்கிபதி”யென்ற செய்யுளில் வாகியபபொருட்காட் சியணியென்றோவிதிருக்கப்பட்டது. விமப்பபிரதி விமப்பாவக் விருக்கும் பொருள்களுடன் கூடிய தருமங்களுக் கொற்றுமை யாரோபித்தல வாகியப

பொருட்காட்சியணி யென்று கொள்ளாமலிலகணத்திற கூறியபடியே பொப்பான விரணடுவாகியநகரின் பொருளகருக கொற்றமை யாரோபிதத லவவணி யென்று கொண்டவா “மாநதருகு மகிபதி” யெனற செயடிற்றி பதப்பொருட்காட்சியணி யென்றா.

தீங்குப்பொருட்காட்சியணி.

(அஸதாதத நிதாப னுஸங்காரம.)

தற்பொருட்காட்சியணி.

(ஸதாதத நிதாப னுஸங்காரம.)

செட்டி

நீபபய னவது நற்பய னவது செய்கையி டுல வாய்ப்பொடு காண்ப புரிவது மவவணி மாநிலவின கோப்பகை யோனசி வானெனது காட்டமங் குலகையோன பூபபுறுங் காலநசி கின்றதென காட்டுமுன போநதநமகே.

தகக நிதிபபய னணபாக் குதவுத ருனென்றறி விகக விரவி வருபொழு தேபொன விளைகின்றனன அகக மலத்திலென காட்டுமபின செண்ணதற காமபுகழெண் டுககு நாடாததிடுகு செங்கேற குமாரெட்ட சிதரனே.

ஒருவன றனனிடத்திலிருக்குஞ் செய்கையால மற வருகுத தீங்கான பயனையாவது நனமையான பயனையா வதறிவிப்பது மவவணியே. இதற்கு “மாநிலவின கோப்பகை” யென்பதுமுதற் றீங்குப் பயனினறிவிப்புக்கு “தகக நிதி” யென்பது முதல நனமைப் பயனினறிவிப்புக்கும நிர லே யுதாரணங்கள். இஃதறுள முநதிய வுதாரணத்திற் கலையோன் பூபபுறுங்காஸ நசிகின்ற மங்குல அநதொழி லால மாநிலவின கோப்பகையோன நசிப்பானென்ப தைப். பிறருக்கு நிருஷ்டாநதமாக காண்பிக்கின்றது.

தீங்குப்பொருட்காட்சியணி. ௪௫

நற்பொருட்காட்சியணி.

இது தீங்குப் பொருட்காட்சியணி யாம். இதை வடநூலா லா அஸ்தாத்த நிதாசனை எனப் பா. இரண்டாவதுதாரணத்தி லிரவிதா னுதிருமபோதே கமலங்களுக்கழகை விளைவிக கின்ற நொழிலாற் றநக நிதிப்பய னண்பாக்குக கொடுத்த லே யென லு தெரிவிககிருனென்னு மிதுநற் பொருட்கா ட்சியணி யாம் இதை வடநூலா லா ஸ்தாத்தநிதாசனை யென்பா.

செய்யுள்

அற்பன மேனமை ஈழநுவி²யா யாடா கக்கிழ விழவனெனுஞ் சொற்பு கலு கின்ற நு வரையவிண லெங்கு பொருப்பி னதுசிகரத் தாப¹யி டுற நிருந் திடுநீர ந் திவிலைகு சூழ்மென சிறுதாலாற் பொற்பின மடநசாப பாரசைவு பொருத்திக சீதவீழ் கின்றதவே

இங்ஙனம் பொருப்பினது சிகரத்திற் பரவி யிருந்த நீர்த்திவிலைக்குழு, மெலளிய காற்றினுலசைவுறந் து கீழே வீழ்கின்றநாகி யற்பனுக்கு மேனமையா மிடத்திற் செ லலுதல்கீழே வீழ்வதற் கேதுவென்ற தீங்குப் பொருளை வினா குகின்றது

செய்யுள்

இல்லறத்தோ ளாதுககட கினனதிதி பூசையினை எல்லையெய வேண்டுமென வேயுணர்த்தும—நல்லுதய மாமலைதன் பாலே வருமிரவி யைக்கொள்ளுஞ் சூ டாமணித்தா னத்தினிலே டா.

இங்ஙனம் தன்னிடத்துக்கு வருமிரவியைச் சூடா மணி வைசகுமிடா¹திற் றாங்குகின்ற உதயகிரி, அச்செய கையா லீலலங்குதோ ளாதுககளை யதிதி பூசை செயது கொண்டாட வேண்டுமென்ற நல்ல பயனை விளக்கு கின்றது. இங்ஙனஞ் சிலா, வாச்சியப்பொருட்காட்சியணி யிலும் பதப்பொருட்காட்சியணியிலும் பொருள்களினி யையிலலை யெனலும் முன்னரவது காட்சியணியிற் பொரு

வினியை பிருககிறதென மங் கூறி, யவற்றைய முடிவாவது
வாயியப்பொருட்காட்சியணியி லீரண்டு வாங்கியபிற
பொருள் கனொன்றாகாம லொப்புமையில் முடிசிறசென
லும் இரண்டாவது பதப்பொருட்காட்சியணியி லொரே
தருமம் மறொருபொரு ிலுண்டாகாமையா லதுவுமெ
ப்புமையில் முடிசிறசென லுண்டாவது பிப்பொரு
நற்பொருட்காட்சியணியி லுண்டாக மிவருத ந வது
திலாந பிறகுதது பிப்பபனையாவது நாயபனையாவது
அதிவிசு வாயாநிப ிப்பபுமைசொண்டமென
கூறுசொ கனப்புதி மாயேசு பிப்பபுசு செயசென
சொன்பதுபோ லுண்டி நற்பொருட் அபியசெய்கி
னறதென மெய் பி வினை மெய்நாச அது
படிசசினமவாநுதது கு ிநாநிப படிபாவ வ
ண்டாருவதுபோ லொய் நாயமாயமாமி மறாய
கநுதத சூனப்போ போய் உய் நொயெ
சொண்டாடவேண்டிமென புகதியை பிப்பபுனது
சென

உ-வது வேற்றுமையணி.

(வி. தீர்து மராயம்)

ஒப்பா மொழியுள் மாறொவ மேயததி றொயினைப்பே
திப்பா மெயிவது றொயுமை மேலா சிசரிணைப்போ
றப்பா துயர் று மேலவிய சொபது பாயணமா
மெப்பாவ லோரும புகழெட டயாந விகுபனே (சுசு)

ஒப்பாக வருணித வுமாயேவமேயப் பொருள்
களுதகு னொன்றைப் சொப்பபுதி வருணிப்பது வே
ற்றுமையணி இதை வடநூலா வியகிரகாலங்காயமெ
ன்பா இதற்கு “மேலா சிசரியைப்போ” லென்பதுமுதலு
தாரணம், இங்ஙனம் மேலொன்றை வுமேயப்பொருளாயும

சிகரியென்ற வுவமானப்பொருளையு முயாதலென்ற குணத்தினாலொப்பாக வருணித்துப் பின் புவமோமாகிய மேலருக்கு மெல்லிய மெய்யை ஈட்டைத்தாயிருக்குந் தன்மையைப் பிரித்துக் கூறியிருப்பமையா விதுவுமேயெனச் சிறந்த வேற்றுமைப்பணி.

செய்யுள்

தங் துகறப் சத்தின றவிரினுமுன பாணியினு
கிங்குகொடை வள்ளா லெதுரிப்பேல—அங்கணது
கன்னநின்ற மேவுமலங் காரப் படுகுதுமிது
கன்னனின்னுந் தாழ்வருங் காண

இங்ஙனமுங் கன்னநின்ற மேவியலங்காரப்படுத்தி
கின்ற வுவமானமாகிய கற்பகத்தொன்றும புகழ்க் கூடிய
வரசனது உவமோமாடுகைக்குக் கன்னனைத்தாழ்ச் செய்
யாடுமெனச் சிறப்பிருக்கின்றது முத்தியவுதாரணத்தி லுவ
மானோவமோத்தி னொப்புத் தன்மையாத வுயாச்சி விரிந
திருசந்தென்று மிங்ஙனந் சிவப்பு மேனமை முதலிய
வொப்புத்தன்மை தொகுநுகின்ற தழிக

செய்யுள்

எனதுநேய மேபுதிதா யிருக்குந் திரி விராந்தி
எழிநயநிமேம படுகுணத்தி லிராகிராணுஞ் சிலிமுகங்கா
வனமாருந்து பாலடைய வருகின்றனவொ பாணினுமா
மதனவிலெழுந்து சிலி முகங்கா வருகின்றனநா யக்பதத்தின்
இனமாமிதியுன் றனசகுமுவப் பினையெகொடுக்கு மெனசுகுவவா
லோட்டாதுநம் மிருவருக்கு மெல்லாமபாாத்தி லேசமமாத
தினமுமிருந்த தாளுலும திகழமசோந் மேநொன்
செய்யமுகமநானகினைப்பெறுவேதியுறசோகமானேனே.

இங்ஙனம் இராகியாக விருப்பது முதலாகிய வொப்
புத்தன்மை ஈவமானமாகிய வசோகத்திற்கும முவமோமா
கிய விரகாருடனுக்கும் பொதுவாயிருந்தாலும் சோக

மில்லாமை யென்றுந் தாறபரியங்கொண்ட வசோகமென
னும பெயருள்ள வுமாமனமாகிய தருவைப் பராக்கினு
முவமேயமாகிய விரகனுக்குச் சோகமுற்றிருக்கிற தெ
ன்ற குறைவு தோன்றுவதா விதுவுவமேயக் குறைவான
வேறுமையணி.

செய்யுள்.

மிதகதிட மேவியிட வேபிடிக்குங் கைப்பிடியும்
தகத்தென்னும பொன்னுறைமேற் றங்கிருப்பும் புகையலபா
சோகறுப்புங் கொளவஞ்சத் திறகுமொரு வஞ்சனுக்கு
சாரிநுதி யககரப்பே தம்.

இங்ஙன முவமானுவமேயமாகிய வஞ்சத்திற்கும்
வஞ்சனுக்குத் திடமாகிய கைப்பிடி முதலிய வொப்புமை
யிருந்தாலு மிறுதியக்கரத்தைப் பேதமாக வுரைத்திருக்
கின்றது. உவமானமாகிய வஞ்சத்தைப்பராக்கினு முவமே
யமாகிய வஞ்சனுக்கு மிகை குறைதோன்றாமையால்
இஃது இரண்டுமில் வேறுமையணி.

உக-வது உடனவிற்சியணி.

(ஸஹோகதியலங்காரம்.)

உணர்ந்தோ ருவகக் வுடனிகழ வோத லுடனவிற்சி
வணஞ்சேரும் வேந்தன புகழ்திக குறுமரு வாரொடென்ல்
இணங்கு முதாரணஞ் சோமத் தலைவி ருநின்கழலவங்
கணங்கொள பதாமபுய துங்க குமாரெட்ட காவலனே.

பன்னூலாராய்ச்சியுள்ளவாகளின் மனமநிழும்படி. வு
டனிகழுவதை வருணித்தலுடனவிற்சியணியாம். இதை வ
டநூலார ஸஹோகதியலங்காரமென்பா. இதற்கு “வணஞ்
சேரும் வேந்த”னென்பதுமுத லுதாரண மிங்ஙனம் வேந்த

இன்மைநவீற்சியணி.

எக

னது புகழ் சத்துருக்களோடு திகழுகளிற சென்றது என்ற
மையா மசத்துருக்களும் புறங்காட்டித் திகழுகளிலோடினா
புகழுநதிகழுகளில் வியாபித்ததென்ற சிறப்புத் தோன்று
கின்றதெனக.

செய்யுள்.

மரங்களினடியிலவைநிழல்கிரமம்வாய்ந்தபோனடந்துமவழிச்செல்
வாரோடுபிசைந்து வந்திருந்தனநீள் வாவிந்த தணமையுந்தாபம்
திரமுறப்பொருந்த ஹறந்துபோலச் சேலின் மொடுபுனலடியிற்
சென்றதோராழி யிரத்தனுமவெமை சோந்தவன் போற்பலவாகுரு
சரங்களினெடுத்தண புனலினையருந்ததலையுறகின்றனனறயிலுந்
தழைவுறுவருத்த மடைந்ததுபோலத் தலைவிய ரொடுமறைவீட்டு
விரைவுறப்புகுந்த திருநண்பகலாமவேளையி லெனதொருமகனும்
வெஞ்சுரநோய்கொள் ளுஞ்சுரம்போக மிஞ்சுர மெங்ஙனமுறமே.

இங்ஙனம் நிழல் முதலியவைகளுக்கு வழிச்செல்
வோர் முதலியவைகளோடு கற்றோர் மனம்கிழத்தக்க வு
டனிகழ்ச்சி வருணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விலக்கண
நதி லுணர்ந்தோருவகவென்ற விசேஷணங் கொடுத்த
திருப்பமையால் இவரோடு சமுத்திரக்ககரையில் விளே
யாடுவா யென்னுமிடத்தில் உடனிகழ்ச்சி யிருந்தாலுங்
கற்றோர் மகிழ்விககுரு சிறப்பிலலாமையர் சிவ்வணி
யாகாதெனக.

உஉ-வது இன்மைநவீற்சியணி.

(விநோகதியலங்காரம்.)

எதுமொன றிலாமை யதன்ற புணைவுளிக கேகுறைவு
கருவ ஷாககி லதினமை நவீற்சியிக கலவியுயர்
வதுநா னென்னும வணக்க நிதிய மருவிலதேல
அதுமேலன றென்ன லுதாரண தென்னிள சைக்கரசே.

ஏதேனுங் கிஞ்சித்திலலாமையால வருணியத்திற
குக் குறைவு தோன்றச் சொலவது இனமைநவிறசியணி
இதை வடதூலார விநோகதியலங்கார மென்பா. இதற்
குக் “கலவி” எனபதுமுத லுதாரணம் மிங்ஙனங் கலவி
மேனமையாயினும் வணக்க நிதியமில்லாவிடி ல் மேனமை
யனறெனக்கல்விக்குக் குறைவு கூறலாயிற்று.

செய்யுள்

எவனி ராகவற பாக்கிலனே விரா
கவனு மேவனைப் பாக்கிலனே வவன
புவனி மீதுநிந் திககப் பொருந் துவவ
அவனைத் தன்னுளும் நிந்நிகக் லா குமே.

இங்ஙனம் வருணிக்கத்தக்க வோர மாநிடனாக் கிரா
கவ தரிசனமென்பது ஒன்றிலலாமையாற் குறைவு கூற
லாயிற்று.

இதவுமதுசவி

புனைவுளி யேதுமொன றிலலாமை யாலுயா வைப்பொருநதம்
அனையது மவ்வணி மனனவை நினனவை கோளறை வோன
றனையடை யாமையின் மிக்கொளி யாமென னுதாரணந்தோ
வனைவுறு சநுதிர் காவியி டாலகொண்ட மனனவனே.

ஏதேனுங் கிஞ்சித்திலலாமையால வருணியப்பொ
ருள மேனமையடைவதும் இனமைநவிறசியணியாம். இத
ற்கு “மனனவ” வென்றதுமுத லுதாரணம். இங்ஙன மனன
வ நினஸ்பை கோட்சொல்லுகிறவாகளிலலாமையால விள
க்கமுற்றது என்றமையால வருணிக்கத்தக்க ஸபைக்கு
மேனமை கூறலாயிற்று.

செய்யுள்

அதிக சினம் நீங்கினவ ளாந்நிருவி
லுருவமையிவ வரிவை சோமன
உதயமுற் வுநதமமோ டுயவிரவு
போலுமிரா வொளிர்நீ யினனி

குதிபெறுவெம புகையகலசு வாலையது
 போலுமிடி கோடு கீழவீழ
 வதினமுழுதுங் கலங்கியபின்
 நெளிபாகீரதிபோலுமவதிகின்றோ.

இங்ஙனம் உவமேயமாகிய பெண் மோகமில்லாமை யாலு முவமானமாகிய இரவு முதலியவைக ளிருள்முத லிய வொவ்வொன்றிலலாமையாலும் விளக்கமுற்றிருக்க ின்றமை தோன்றிறது.

உரு-வது சுருங்கச்சொல்லலணி.

(ஸமாளோகதியலங்காரம்.)

ஒரு மடைமொழி யொற்றுமை யாற்புனை வுள்ளிவிவ
 காரம் புனைவிலி யின்விவ காரத்தைக் காட்டிலதன்
 பேருளு சுருங்கச சொல்லகாட் டிசைப்பினி ராகியுமா
 யேனாந திரிமுகங் கொஞ்சஞ் சசியென லெட்டமனே.

எங்ஙனம் வருணிக்கவேண்டிய விவகாரத்தை வருணிக் குமபோது அதின் விசேஷணங்களி னொற்றுமையின பலத்தால் அவருணியமாகிய விவகாரந்தோனாகின்ற தோ அங்ஙனஞ் சுருங்கச சொல்லலணி. வருணியாவருணி யங்களான விவகாரங்களைச் சுருக்கமாகக் கூறுவதா லிஃதிப் போபெற்றது. இதை வடதூலார ஸமாளோகதியலங்கார மென்பர். இதற்கு “இராகி” யென்பது முதலுதாரணம். இங்ஙனஞ் சந்திரனுகக்குணதிசையினது முதற்பாகத்தினஸ மபந்தமாகிய வுத்தத்தை வருணிப்பதில் முகமென்ற சொ லலுககு முதற்பாகமென்றும் வதனமென்றும் பொருள சொல்லத்தக்கதாயிருப்பமையாலு மிராகியென்ற சொல் லுககுச் சிவப்பை யுடையான்ென்றும் காதலையுடையா னென்றும் பொருள கொள்வதாலும் கொஞ்சமென்ப தற்கு ஸம்பந்தப் படுகின்றென்றும் முக்ககின்றென்றும்

பொருள் கொள்வதாலுஞ் சசியென்னும் பதத்திருக்கும்
ஆண்பாலாலோபுருடனெனக் கிடைத்தம்மயாலும் ஐந
திரியென்னு மிடத்தில விளங்குகிற பெண்பால விசுதியா
லிந்திரனைச் சோந்த வேரா பெண்ணென்று கிடைத்தமை
யாலும் அவருணியமான அனலியமடநதையிட மாவலு
ள்ள வேரா காழுகனது விவகாரநதோனதுகின்றது.

செய்யுள்

கந்தகமே நீயிந்தச் சுந்தரியான
மிகக்கனக் கொங்கைகளாடந்
சூத்தளமா டப்பறந்தாரப் பந்திகற்றி
யாடவண்ண சூத்தோடாடச்
சந்தமுக மனாவோவைத்துளியாடக
கையடிசந்ததங்கொண்டாட
வந்துயிர்ப்பு மேலாடப் பெடபொடனு
குற்றதனூல வாழவுற றுயே.

இங்ஙனம் கந்தகத்தின் விவகாரத்தை வருணிப்பதில்
கொங்கைகளினூட முதலாகிய தொழிலொற்றுமை
பிருப்பமையால் விபரிதப்பண்ணாசசி செய்கின்ற தலைவியின்
விவகாரந தோனதுகின்றது. முந்திய வுதாரணத்தில் விரே
ஷணங்கள் சிலேஷையாகவிருக்க வொற்றுமை தோன்று
கிறதென்று மிவ்வுதாரணத்திற் சிலேஷையனறிப்பொது
வாயிருக்க வொற்றுமை தோன்றுகிறதெனும் பிரிவு
காண்க. இவ்வணி விசேடணங்களினொற்றுமையன்றி முந
றிய வருணிய விவகாரத்தி னொற்றுமையாலும் அவருணி
யவிவகாரந தோன்ற வருமென்பதற்குத் தாரணம்.

செய்யுள்.

முன்னதியி னிரோட்ட மெவணுறுமவ
வண்புளின் மோவுண டிநநாள
மன்னுதரு வாறகலக்க மாயச் செறிவா
யிருக்கவிட மாற்ற மாயா

வுன்னவெகு நாடகுருவங் காணிவனம்

வேறெனினே யுயவே னுஞ்

பன்னுபருப பதத்திருப்பவ வனமெனநே

நலனுறுதி பண்ணுந் தானே.

இங்ஙனம் வன வருணனை லதற் கொப்பாள் நன் மக்கள செலவமுதலிய வைகளின குறைவு நிறைவுகளின மாறுதலை யுடைய நகர முதலியவைகளின விவகாரங் தோளறுகிறது. இங்ஙனம் வருணியாவருணியங்களுக்கூடப் பொதுவாகிய விசேடணங்களின பதத்தினாலாவது விவகாரத்தி னொழுமையினாலாவது அவருணிய விவகாரத்தைத் தோன்றச் செய்தல வருணியமான விசேடியத்திலொழுமை யாரோபித்ததாகாம். எந்த விடயத்தினாலாவது வருணியத்திற் சம்பந்தப் பட்டாதிருக்கும் விவகாரங் கவிகளால் வருணிக் கக் கூடியதாக நேராமையாலென்க. இவ்வணியில வருணியமான விவகாரத்தி லவருணியமான விவகாரத்தை ஒழுமை தோன்ற ஆரோபித்தலே மனம்கிழ்ச்சிக்குக் காரணம். முகம் சந்திர னென்னுமிடத்து முகத்தில சந்திரனது தன்மையை ஆரோபித்தற்குக் காரணமாகச் சந்திர னென்ற சொற் சேர்க்கை யிருப்பதுபோற் “சகியிராகி யுமாயேனாந்நிரிமுகம் கொஞ்ச” மென்ற சுருங்கச் சொல்லலணியிற் சந்திரனிடத்திற் சேரநாயகனின றனமையை யாரோபிப்பதற்குக் காரணமாகச் சேரநாயகனென்ற சொற் சேர்க்கை யில்லாமையா லுருவகணியில வருணியத்தி லவருணியத்தைச் சொரூபமாக வாரோபிப்பதுபோலிவ்வணியிலில்லையென்க.

செய்யுள்.

புயலமி னேத்திரந் தாற்பர புருடனைத் தேடி
முயலு வாள்முக மிரவினி னோக்கிமுன னுரைப்
பயமோ டிமம்தி யுமிழநதன் மோவென்ப பரிவு
தயமி குருதுதா னோலமே யுரிநனிச் சயமே.

இந்த வேகதேச விவாததிருபகத்தில் வருணியமான புயலி லவருணியமான வேரா புருடனது தன்மையை ஆரோபிததற்குக் குறிப்பாயிருக்கும் பாரததற் குபயோகமாகும் பொருட்டாக கணகளையே முக்கியமாகக் கொள்ளாததக்க மின்னேததிரததாலென்ற சொற் சோககை யிருப்பதுபோலு மிங்ஙனமில்லை. அவ்வணியிலு மினனும் விழியாலென்ற சொல்லானது தொக்கியிருக்கின்றது ஓர் புருடனின் தன்மையைப் புயலி லாரோபிக்கவேண்டு மெனக் குறிப்பிடுகின்றது ஏகதேச ரூபகத்துக் குதாரணமாகிய “புயன்மினேததிர”மென்ற செய்யுளில் வருணியத்திற்கே உரித்தான நோக்கியென்ற சொல்லிருப்பதுபோலும் “நிவநதிடு நீ வருங்கா” லென்ற வருவக் வுதாரணத்தில் வருணியத்திற்கே யுரித்தான சேதுவை வகுத்திட்டவனக் கடைதல புரிந்தவனென்ற விசேடண்ச சொற்களிருப்பது போலு மிங்ஙனமில்லை. சிலேடையான விசேடணங்களாலாவது பொதுவான விசேடணங்களாலாவது துலங்குகின்ற வருணியா வருணிய விவகாரங்களுக்கும் வருணிய விவகாரமானது மின்னேததிரததாலென்னு மிடத்தில் விழி முக்கியமாயிருப்பதுபோல முக்கியமாக இல்லை. “நி வருங்கா நீ வருங்கா” லென்ற செய்யுளில் வருணியத்தைச் சொல்லாதிருக்கினு முரித்தான சேதுவை வகுத்திட்டவனக் கடைதலைப் புரிந்தவனென்ற விசேடணங்களால அவருணியத்தின் சொரூபமாரோ பித்தலிருப்பதுபோலு மவருணிய விவகாரத்தை யறியக்கூடிய அவருணியத்திற்கே யுரித்தான விசேடணங்களுமில்லையாதலால் வருணிய விவகாரத்தின் விசேடண ஒற்றுமையாற் கிடைத்த அவருணிய விவகாரத்தை வருணிய விவகாரத்திலாரோபிப்பதே யிவ்வணியில் மனமகிழ்ச்சிக்குக்காரண மென்க, தனித்தனியாகக் கூறிய விசேடணங்களுபோலப் பொதுவாகவாவது சிலேடையாகவாவது இருக்கும் விசேடணங்களின் பலத்தினுற் கிடைத்த வருணி

யாவருணிய விவகாரங்கள் நேரில் விசேடியத்தோடு சம்பந்தப்படுவதா விரண்டு விவகாரமு முக்கியமாகவே யிருக்கின்றன. அவ்வாறிருந்தாலும் வருணிய விவகாரஞ் சம்பந்தப்படுவதற்காக வருணியத்தி லவருணியத்தின் சொரூபமாரோபித்தலே அங்கீகரிக்கத்தக்கதன்று. வருணியமான சந்திர விசேடியத்தில் அவருணிய விவகாரத்தின் சோககை யெவ்வாறு நேராதோ வவ்வாறே அவருணிய விசேடியமான சோர்நாயகனிடத்தில் வருணிய விவகாரத்தின் சம்பந்த நேராது. ஆதலால் முக்கியமாயிருக்கும் வருணியா வருணிய விவகார மிரண்டனுள் ஒன்றி லொன்றி னாரோபித்தலே முக்கியமாக அங்கீகரிக்க வேண்டுவதாற் சொற்களாற் கூறப்பட்டிருக்கும் வருணிய விவகாரத்தி லவருணிய விவகாரத்தை யாரோபித்தலே யுசிதமெனக். இங்ஙனம் வருணியத்திற் சிலேடையாக வாவது பொதுவாகவாவது இருக்கிற விசேடணங்களாற் கிடைத்த ஆவலுடன் முகத்தை முக்கிருனென்ற அவருணிய விவகாரத்தினாரோபித்தலே மனமகிழ்ச்சிக்குக் காரணமென்று. தீர்மானிக்கப்பட்டிருப்பமையாலும் விசேடணங்களி னொற்றுமையா லுண்டுபண்ணப்பட்ட காமுகன் முதலிய வந்தந்தத்தருமிகளைக் கருதி ஆரோபத்தின் பேசுத்தித் திலலாமையாலும் விசேடணங்களி னொற்றுமையா லந்தந்தத்தருமிகளான வவருணியங்கள் தொகையாக விளங்குகிறது சுருங்கச் சொல்லலணி யென்ற தாத்பரியமுள்ள

செய்யுள்.

புனைவழி மேவடைச் சொல்லொற்றுமைபிற புனைவிலியா
நினைவது மேம்மை வாகி விளங்கி நிகழத்தவநில
வனையும் பெயாசுருங் கச்சொல் லென்று வகுத்தனஞ்
லனைவருந் தோவித்தி யாநாத னென்னு மருங்கவியே.

என்ற இலக்கணம் எவ்வாறு சம்பந்தப்படு மென்றோ
லோ அதற்குக் கூறுவாம். அவருணியமான விவகாரத்
தை யந்தந்தத்தருமிகளைக் கருதிச் சொருபமாரோபித்
தல மனமகிழ்விப்புக்குக் காரணமாகமாட்டாது. அவரு
ணியமான காழுகன முதலியவர்களின் சம்பந்தத்திலறிய
ப்படுகிற வவருணிய விவகாரத்தி னுரோபித்தலே காரண
மாம். அந்தந்தத்தருமியாகக் கருதுவதில் விசேடணங்களு
க்குச் சாமாததியுமில்லை. ஆதலாற் சிலேடை முதலியவை
களின் சாமாதியத்திற்றை சொருபமாக விசேடண பதங்
களாலுணதிபண்ணப்பட்ட முகம் கொஞ்சுதல முதலிய
வைகளா லந்தச் சம்பந்தமுள்ள காழுகன முதலியவர்க
ளின் நேற்றமுண்டானதின் பின்பு அககாழுகன செய்த
முகமுகத்தலென்ற அறிவுண்டாகின்றது. உலகத்திலேரா
மனவவனது குதிரையைச் சொருபமாகக் கண்டவுடனம்
மனவவனது நினைவுண்டாகிப் பின்பிக் குதிரையம் மன
வவனது என்ற ஞானமியலபாக வுண்டாகின்ற தன்றோ?
அவ்வாறே இங்ஙனமும் விசேடணங்களி னெற்றமுமையாற்
காழுகன முதலியவர்களின் நினைவுண்டாகிப் பின்பவனு
டைய தென்ற ஞானம் உதிகுகின்றது. ஆதலால் பொது
வான விசேடணங்களிருக்கு மிடத்தி லவருணிய விவகா
ரத்தை ஆரோபிப்பது போலவே சிலேடையான விசே
டணங்களிருக்கு மிடத்திலுடவருணியமான விவகாரத்து
க்காரோபமென்றே முன்னாலாரின் முடிபெனக். சொரு
பமாகக் கருதுகத்திற சுந்தரியினன்னுகுதலிருப்பமையா
லும்தாரோபிக்க வேணடுவதிலலாமையாலும் ஆட்டமு
ள்ள கொங்கைகள் முதலியவைகளுடன் கூடிய சுந்தரி
யின் னன்னுகுதலே காழுக சம்பந்தமுள்ளதாக வைத்து ஆ
ரோபிக்கவேண்டிய திருப்பதாலுஞ் சாதுருசியத்தினால்
வருணிய விவகாரந்தோன்கின்ற சுருங்கச் சொல்லலணி
யிற் சொற் பொருளிலலாமையிருக்கு மவருணிய விவகா
ரத்தை யந்தந்தத்தருமிகளைக் கருதி ஆரோபிப்பதற்குடமி

லலாமையா லவருணிய விவகாரமாகவே யாரோபிக்கவே
ணடிய திருப்பதாலு மற்று முதாரணங்களிலு மவருணிய
விவகாரத்தையே யாரோபிப்பதுகிடமெனக. முனனேரி
லககணமு மிககருத்தையே கொண்டதென்று ஊகிக்கவே
ண்டுமெனக.

௨௪-வது கருத்துடையணி.

(பரிசுராலங்காரம்)

செய்யுள்.

கொண்டவி சேடணத் திற்புனை தற்கனு கூலகருத்
துனடெனி னுமும் புகலவ துகருத் துடையடையென
றனடு மமுத கரமுடி நாதன கறறுகநம்
எனடெறு தாபத்தை யென்ன லிலகிய மெட்டமனே.

எங்ஙனம் விசேடணம் வருணிகிற தாற்பரியத்துக்க
நுகுலமான கருத்தைக் கொண்டிருக்கின்றதோ வங்ஙனங்
கருத்துடையணியாம். இதை வடதூலார பரிகராலங்கார
மெனப் பிதற்கு அமுதகர முடிநாத னென்பது முதலுதா
ரணம். இங்ஙனஞ் சிவபெருமானுக்கு அமுதகர முடிநாத
னென்ற விசேடணங் கொடுத்திருப்பமையாலது அவருக்
குக் தாபத்தை நீக்குவதில் விசேடமால் சாமாததிய மி
ருக்கின்ற வபிப்பிராயத்தை விளக்குகிறது.

செய்யுள்.

ஏவா சவநான மலாபபாணத் தினனா
வசந்த னென்பவனை
யோவா நேச மாகவுங்கொண் டினது
பிரசா தப்பெருக்காற
கோவாம பினாக பாணியெனக் குறிக்கு
மாற மும் பலங்குறைப்பே

னா வெனக்குப் பதித்திடத்தக கவரா
மறறை யருந்தானே.

இங்ஙனம் பரமசிவனுக்குக் கொடுத்த பினாகபாணி
என்ற விசேடணமு மன்மதனுக்குக் கொடுத்த மலாப்பா
ணத்தோ எனன்ற விசேடணமு மவவிருவாகளுடைய
அதி பலத்தையும் பலக்குறைவையும் விளக்கிறது.

செய்யுள்.

எல்லா வசுத்த விருப்பா யுபசார
நல்லாப புரிந்ததைவீ னாகுவுதாயப—பொல்லாத
வீவதுமாய வந்தகெட்ட மெய்விடய மாயமூடா
பாவம் புரிவரவா பாழ்.

இங்ஙனஞ் சரீரத்தாக்குக் கொடுத்த விசேடணங்
ளதற்கு மிகுதியான குறைவை யுண்டுபண்ணிக் காப்பாற்
றத்தக்கதன்றென்ற கருத்தை விளக்குகின்றன.

செய்யுள்.

வன்றிறலே யானொருமைப் படுமறையைப்
பிரிக்கவில்லை வனமீ கத்தி
னினறு மவெளி யுதிககவில்லை யசுத்தனாந
திப்பிறப்பி னேர விலலை
நன்றுதுமா பாடியமு மியற்றவில்லை
பெருங்கதையு நவில விலலை
வென்றிமக வானகுருவா கவுமிலையுள்
குணமபுகழ்நதெவ விதஞ் சொலவேனே.

இங்ஙனம் மறையைப்பிரிக்கவில்லை யென்றது முத
லிய விசேடணங்கள் தன்னிடத்தில் வேதவியாசா முதலி
யவாகளாற் செய்யக்கூடிய செய்கையைச் செய்ய வன
மையிலலை யென்ற வபிப்பிராயத்துடன் கூடிய நான் வி
யாசா முதலியவாகளல்ல வென்ற வாய்

கொண்டிருக்கின்றன. இங்ஙன முத்திய விரண்டுதாரணங்
கனி லொவ்வொரு விசேஷண மபிப்பிராயமுள்ளதாக விரு
க்கின்றது. பித்திய விரண்டுதாரணங்களில் பல விசேஷணங்
களிப்பிராயமுள்ளவைகளாக விருக்கின்றன. அதிலு முத்
லாவதுதாரணத்தி லெல்லா விசேஷணங்களு மொரே ய
பிப்பிராயங்கொண்டவைகளு மொவ்வொரு சொற்களாக
வு மிருக்கின்றன. இரண்டாவதுதாரணத்தில் வெவ்வேற
ன வபிப்பிராயமுள்ளனவாகவும் வாககிய ரூபங்களாகவு மி
ருக்கின்றன. இவ்வுதாரணங்களில் வெங்கியமான பொரு
ளிருந்த போதிலும் தொரியென்ற விவகாரமில்லை. பரம
சிவனுக்குத் தாபத்தை நீக்குவதிலும், மனமதன பிடுகபா
னியான பரமசிவனது தைரியத்தைக் குறைத்து விட்டா
னென்றால் மறமும் விலலாளிகளோப பங்கரு செய்வதில் எ
ன்ன சொல்லவேண்டு மென்பதிலும், சரிந்ததைக் காகும்
பொருட்டாய்ப பாவநு செய்கின்றவாகளுக்கு முடத்தன
மையைக் காரிப்பதிலும், புகழ்கூடிய வரசன் குணத்தை
வருணிப்பதிற் றாககுப் பலமில்லாமலிருப்பதிலும் விசே
ஷணங்கள் தத்த முணமைந் தாற்பரியத்தாலுபயோகப
படுவதைப்பற்றி விவ்வினி யிப்போபெற்றது. இங்ஙனம்
சிலா பயனிலலாத விசேஷணங்களைச் சொல்வதில் அபு
ஷ்டராதத் தோஷமொளும் பயனுள்ள விசேஷணத்தைச்
சொல்வதி லவ்வித தோஷமில்லையென்றும் நிச்சயித்துப்
பயனுள்ள வனை விசேஷணங்களைச் சொல்வதி லோ
விசித்திர மிருப்பதா லவ்வண்ணம் பல விசேஷணங்களைச்
சொல்லுமிடத்தி லிவ்வணியாமே யல்லது பயனுள்ள
வொரு விசேஷணத்தைச் சொல்லுமளவில் தோஷ மில்
லாமலிருப்பதைத் தவிர இவ்வலங்காரமென்று சொல்லக்
கூடாதென்றா இதனுண்மையாய்வு நகாத பயனுள்ளவனை
கவிசேஷணங்களைச் சொல்லுமிடத்திறுணிவ்வினி யென
ற தீர்மான மில்லை. சிலைஷையமக் முத்திய விடங்களில்
பயனிலலாமலிருக்கிற விசேஷணங்களைச் சொன்னபோதி

லும் அவ்வித தோஷமில்லை என்றங்கீர்த்திக்கப்படடிருப்ப
மையா லவவிடங்களி லொரு விசேஷணம் பயனுள்ளதா
யிருந்த போதிலும் மனமகிழ்விக்கு மாதலால் இவ்வணி
யே யாகின்றது காண்க.

செய்யுள்.

வாய்ப்புறுதன தெய்வமவிடுத தேவேறு வணங்குபவன்
பூபதினுறு தேவிழப்படி மறப்பாவம் பொருந்துவனங்
காப்பதலைத தேவுடையா காப்பதன் யெனவருவோ
னாபிறங்கு மகவானைத தேவாகநி னுரலவே.

இங்ஙனம் இந்கிரனைப் பூசைசெய்யாக தொடங்கிய
நந்தன முதலியவர்களை நோக்கிக் கண்ணன் பொலியிய
கோவாததன்கிரியே நமமைப் புரக்குந்தெய்வ மதையே
நாமபூசிக்கவேண்டும்; நமமைப் புரக்காமலிருக்கிற இந்நிர
னைப்பூசிக்க வேண்டுமெனில் என்ற வாகநியுத்திற் கோ
வாததன கிரியினது “கா” என்றவிசேஷணமிப்பருவதாம் வ
னததையும் அருவிகளையும் கந்தமுலபலங்களை யுந் திரணங்
களை யுந் கொண்டிருப்பமையால் நமமையும் நமது பங்க
களை யுந் காக்கின்றது என்ற அபிப்பிராயத்தைக் கொண்
டிருக்கிறது. இவ்வண்ண மிங்ஙன மறுகூலமான கருத
துள்ள வொருவிசேஷண மிருக்குமிடத்திலு மனமகிழ்சி
புண்டாவதா லீவ்வணியாகத் தீர்மானிப்பமையால் மற்று
மமுதகமுடி நாதனென்ற பயனுள்ளவொரு விசேஷண
மிருக்கு மிடத்திலு மிவ்வணியெனனது தடைபடாதென்க.
அல்லாமலு மொரேபதத்தினால் வருணியமான பொரு
ளைப் பொருந்துமபடி செய்கிற தொடாநிலைச் செய்யுட்
குறியென்ற அணியை யெல்லாரு மங்கீர்த்திதிருப்பமை
யால் இங்ஙனமும் அவ்வாறே யலங்காரமாக ஒப்புக்கொ
ளவது உத்தமென்க.

கருத்துடை யடைகொளியணி.   ௯௧

௨௫-வது கருத்துடை யடைகொளியணி.

(பரிகராங்குராலங்காரம்.)

செய்யுள்

நடைகொள விசேஷியந தானே புனைநது நவிலுவதற்
குடையது கூலக கருத்தோ டிறிலது கருத துடைய
அடைகொளி மாலென சதூரபபுய னுறபொரு ளானவையின
கொடைபுள னென்ன விலகிய மெட்டம கோளரியே.

எங்ஙனம் வருணிக்கக் கூடிய தார்பரியத்துக் கது
கூலமான கருத்துள்ள விசேஷியம் விளங்குமின்றதோ
அங்ஙனம் கருத்துடை யடைகொளியணியாம். இதை வட
நூலார் பரிகராங்கு ராலங்காரமென்பார். இதற்கு மாலென
பதுமுத லுதாரணம். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு
என்கிற நாலவகைப் பொருள்களையும் கொடுக்கின்றவா
திருமாலாகிய சதூரபபுய னென்றமைபால நாலவகைப்
பொருள்களைக் கொடுப்பதற்குரிய நான்குக்களுள்ளவ
ரென்ற அதுகூலககருத்துள்ள விசேஷியம் விளங்குமின்ற
தெனக்

செய்யுள்

கூரத்தலேல சேஷனின் குணத்தையே வகுக்கவும்
காரத்தவீரி யாரசுனை நெழுததுவேலை காணவும்
பாரத்தலகாரி மேவவும் பகுக்கவல்ல ரிவவிதத்
தாரத்தசீரக புணங்கொங்ஙன யானுமெங்ங னண்ணலே.

இங்ஙனம் அரசனது நற்குணங்களின் மேனமையை
வருணிக்கவு மெழுதவும் பாரக்கவு முரித்தாயிருக்கு மா
நிரழகங்களைப் மாயிரங் கைகளைப் மாயிற் நயன்ங்களைப்
கொண்ட வாதிசேஷன் காரத்தவீரி யாரசுனை னிரதிர
னிமழவரையு மந்தந்தத் தொழிலகங்கு விசேஷியமா

கக கொண்டமை யுணாக முந்தியவுநாரணத்தில் நாற
புய னென்னும் விசேஷியத்தொகை வெளிப்படையாய்
மிங்ஙன மாபிரமென்னுந் தொகையடை விசேஷியம மறை
நதும் வருவதுணா ச

உகூ-வது சிலேஷையணி.

(சிலேஷாலங்காரம்.)

செய்யுள்

தெரியும் பலபொருட் சொற்களின் சோககை சிலேஷையது
வருணிய மேய வருணிய மேயிரு மையெனவாம்
மருவி வருமலை யமபுவி யேந்திய மாதவனகாண்
ஒருகுளக கண்ணா புரகருத வேயெனப் தொன்றிறகுமே

அமுது விரவி யுழையா ரலொப் புனாநமுத
தமியெனப் தொன்றிறகு மமபி னதிபதி தானிசையை
யுமிழங் கறையு மென்பதொன றிறகு முதாரணமாளு
சிமிழமுலை யாரமத னென்னுங் குமாறெட்ட சிதரனே.

எங்ஙனம் பல பொருள்களுள்ள சொற்களின் சோக
கை விளங்குகின்றதோ எங்ஙனஞ் சிலேஷையணியாம்.
அது வருணியச்சிலேஷை யென்று மவருணியச்சிலேஷை
யென்று மிருமைச்சிலேஷை யென்னும் முனையகையாம்.
இதை வடதூலா சிலேஷாலங்கார மென்பா. இம்முனையகை
ச்சிலேஷைக்கும் வருமலை யென்பதுமுதல நிரலையுதார
ணங்கள். அவற்றுள் “வருமலை யமபுவி யேந்திய மாத
வன காண்” என்பதில் வருணிக்கப்படுஞ் சிவபெருமா
னுக்குந் திருமாலுக்குஞ் சிலேஷைவந்தமையும் “அமுது
விரவியுழையாரல மொப்பு னாநமுததமி” யென்னும்
நாயகிமுக வருணனையில் அவருணியங்களாகிய தாமரை
க்குஞ் சந்திரனுக்குஞ் சிலேஷை வந்தமையும் “அமப்

சிலேஷையணி.

கூட

எதிபதிதானிசையை ஈழிமுங்கறை யுது” மென்பதிவிருக
கும அம்பினதாக்குகலாற பெருகிய குருதிபபெருககுள்ள
படைத்தீலவனது வருணனையில அவருணியமாகிய சமுத
திரகு சிலேஷையாக வந்தமைபுங் காண்க.

செய்யுள்

எழும் ராபபட வாட்டம் பிடித்துமே
வழுவை ஈங்கொன்ற மாணையுங் கொன்றிடத்
தொழுமப ரதனுக கண்ணனு மாநதுலங்
கொழுங் குறுமபுயற் கனபுள் ருயவகே.

இங்ஙனம் வருணிக்கத்தக்க இராமனுக்குங் கிருஷ்ண
னுக்குங் சிலேஷைவந்தமை காண்க.

வெண்பா

பொன்னம்பா வைக்குநிகா பூங்கொடியே விலவேடா
முன்னம்பா யப்பயமு முழுகிக்கான—மன்னுகலாம்
வாயு மிருகஞ் சமானமே வித்திகழும்
பாடினது கண்ணினுக்குப் பா

இங்ஙனம் நாயகியின் விழிவருணனையி லுவமானங்
களாகிய மாணுகுந் தாமரைக்குமவந்த வவருணியச் சிலே
ஷைக் காண்க.

செய்யுள்

அரியணை யுதய மேறியுங் காந்தி
மாரென வாசியு மிராகம்
விரியுமண் டலதகோ னாகியும் விளங்கு
நிலமனமெல லீயகரங் களிற்ற
பெரியதா முலக மடங்கலு மனத்திற
பெறுமநிழ வினைவினேத் திடுவான
தரியல ருளமு முருககுமின் கவைச்செந்
தமிழமு நூலுநா வலரே.

இங்ஙன மிரவிற சந்திரோதய வருண்ணையில் அவருணியமான அப்பொழுது முடிபுனைநத அரசன, சிலேஷையாக வந்தமைகாணசு. இருமைச்சிலேஷை யுதாரணத்தில விளங்குகின்ற வவருணியப்பொருளை யுதந்தச சொற்களினசக்தியாற றேனறுகின்ற குறிப்பெனறு முன்னோகளு கூறுகின்றா. அதில வருணியாவருணியக கருத்தினாலுண்டாகிய வுவமைபணியைக் குறிப்பாகக் கூறவேண்டு மெனபது கருத்தே யல்லது அவருணியப் பொருளைக் குறிப்பாகக் கூறவேண்டு மெனபதல்ல. சொற்களின சக்தியினால் விளங்குகின்ற வவருணியப் பொருளையு மந்தந்தச சொற்பொருளாகவே கூறவேண்டுவது முக்கியமாதலாலதைக்குறிப்பெனக் கூறுவது உசிதமல்ல. ஆனால் ஆதந்த வரலாற்றின் பலத்தினால் வருணிக்கவேண்டிய பொருள் சீசகிரமாகப் புத்தியிலுதித்ததின பின்பு நிலமன கரமுதலிய சொற்களின பலத்தினால் அவருணியப் பொருள் விளங்குகிறது. சொற்களின சக்தியால் விளங்குகின்ற இதைக்குறிப்பெனக் கூறுவிட்டாலும் வருணியமான பொருள் தோன்றியபின்பு அவருணியப் பொருள் விளங்குவதால் மறைபொருட் சிலேஷையாமோ வெனில்.

செய்யுள்

மருங்கினி லுறப்ப யோதாந தூங்கல்
மருவியு மேகநீ றுறல்
அரும்பியுங் கடமே வளைந்துபல வீடத்தி
லாமவளி மேவியுங் கனமே
பொருந்தியுங் கூடற் கருமையா கியுங்கட்
புலமறி யாமலு முடி
இருஞ்சய மடுதது முகிர்வுறு சார
விசைநதிடு மீலயிது மாலே.

சிவன்கொணில் வாரியனவந் திடுமுனஞ்சூ ரியகாந்த
மவிந்தகனவினைக்கொண்ட திருளவீக்க மடைந்ததுமே

னிவநதிடுநோக கமுநதிமிரத தாறகேடு நோநததுகாண
குவிநதமுலை மலைகுலுங்க நடஞ்செயமடக கொடியிடையே

இசகுருங்கச சொல்லணியி னுதாரணங்களில் மறை
பொருட்சிலேஷை யிருப்பதுபோலரியணையென்னுங் கவி
யில் வந்த இருமைச் சிலேஷை புதாரணத்திலும் மறை
பொருட் சிலேஷையாகக் கொள்ளும் பொருநதுமெனக்
கொள்க. மருங்கினிலுற வென்னுங் கவியில் அவவேளைக்
குரியபொருள் விரைவாகப் புத்தியிறறோனயிய பின்பு
சிலேஷையான விசேஷணங்களி னொற்றுமையால முதிர்
ந்த வயதுள்ள வேசைமாதின வரலாறும் சிவன்கொணி
லவாரிய னென்னுங் கவியி லவவேளைக்குரிய சந்திரோ
தய விவகாரம் தோன்றியபின்பு வைத்தியனது விவகார
முல் தோன்றுவதால் அவவிரண்டிடங்களிலுஞ் சுருங்கச்
சொல்லலணியும் செமமொழிச் சிலேஷையு மிருக்கின்ற
தென்பது யாவருக்கு முடனபாடேயாமெனக். இவ்வா
றே மறைபொருட் சிலேஷையுள்ள விடங்களிற் குறிப்ப
பெனக் கொள்ளற்க.

செய்யுள்.

வலங்கொருந துவாரகைக் குமாரரரி வையருடனே
நுலங்கிடுகோ லமுநதிரதது வசங்கொடுமேற் றோற்றகையும்
இலங்குதனிக் கற்பணியு மெழிலநிலவு மடிவயிலும்
அலங்கொருமேல் மாளிகையி லகலாது வதிஞுவரால்.

இங்ஙனங் கோலமுதலிய விசேஷணங்கள் மாடத்
திறகு நேரிற்பொருநதுவதுபோல அரிவையாக்கு நேரிற்
பொருநதாமை யானும் அவைகளைப் பொருத்தற்குரிய
போல முதலிய சொல்.

செய்யுள்

உலும்பலனா கப்படையுற னூதையினறோற தத்தாற
பெறுமலைவு காணப் பிறங்கித்—திருமாம

இராகவ ஞரிலகவ ஞராயிசை வரவி
பராவுவான மீகிசொலொப பாம

என்னும் ஆகூழிபதசிலேஷைத் துதாரணமாபிக் கவிரி
விருப்பதுபோலிலலாமையானுமவவிசேஷணங்கள் அரி
வையரிடம் பொருத்து முன்னமுடனென்னும் வேறு
மையிருபாலுடனிகழ்ச்சியன்றி யொப்புமைத தோற்றம்
பெறாமையானுமவவிசேஷணங்களிலிருக்கும் பொருட்சி
ப்பாலே அவை யரிவையரிடத்திலும் பொருத்துகின்றன
வெனக் கொள்ளுதலானு மறைபொருட்சிலேஷையெனக்
இச்சிலேஷையும் விசேஷணங்களிலரிவையரிடம் பொருத்
தியபின் றேன்று முவமையணிக்கங்கமாகின்றமைகாண்க.
இவ்வாறு மூவகையாகப்பிரிந்த சிலேஷை செமமொழிச்சி
லேஷை பிரிமொழிச்சிலேஷையென விருவதைப்பற்றி
அவற்றுள் - முன்னையது கான் - பயோதர - முதலியவென
றும், பின்னையது - வரும்லையம்புவி - படவாட்டம் பிடித்து
முதலியவெனதுங் கொள்க. இங்ஙனம் பிரிமொழிச்சிலே
ஷையைச் சொல்லணி யென்றும் செமமொழிச்சிலேஷை
யைப் பொருளணியென்னுஞ் சிலரிணடையுஞ் சொல்ல
ணி யெனதுங் கூறுவாருமுளா. இவ்விணடும் பொருள
ணியென்பதே யாசிரியர் கருத்து. இன்னு மிதனவிரிவை
ச்சித்திரமீமாமஸையிற் கண்டு கொள்க

உள-வது புனைவில்லிப் புகழ்ச்சியணி.

(அபரஸ்துத பரசமஸாலங்காரம்)

செய்யுள்

அவரு ணியவர லாற்றாவு வருணியந் தாமவரலா
றிவரி லதுபுனை விலலிப் புகழ்ச்சி யிலங்குகரி
யவணையல லாக ணிரவாத சாதக மானதுபுள்
ளெவையினு மேலென றிசைத்த லிலசிய மெட்டமனே.

எங்ஙனம் அவருணிய விவகாரத்தின் வருணனையால வருணியவிவகார மறியப்படுகின்றதோ வங்ஙனம் புனைவில்லிப் புகழ்ச்சியணி இதை வடநூலார அப்பிரஸ்துதப்பிர சமஸாலங்காரமெனபா. அவருணிய விவகாரத்தின் வருணனையால் வருணியவிவகாரத்தினறிதலும் வருணியாவருணியங்களுக கொருவிந ஸம்பந்த மிருப்பதா லுண்டாகின்றது. அச்சம்பந்தமும் ஸாதிருசியமாகவும் பொதுச்சிறப்பில் தன்மையாகவும் காரிய காரணத் தன்மையாகவும் வருட அவறலுட பொதுச்சிறப்பான தன்மையிற் பொதுவாற சிறப்பினறிதலும் சிறப்பாற பொதுவினறிதலு மென விருவகைப்படும. காரியசாரணத்தன்மையிலும் காரியத்தாற காரணத்தினறிதலும் காரணத்தாற காரியத்தினறிதலும் மென விருவகைப்படும-ஸாதிருசியத்தினுற ஸாதிருசியத்தோனாவ தொன்றும் - ஆக இப்புனைவில்லிப் புகழ்ச்சியணி வகைப்படுகின்றது. இவ்வாறே இப்பிரிவை முன்னூலாருங்கூலியு!

செய்யுள்.

காரியங் காரண மேனும் பொதுச்சிறப்பேனுங்கவி
தேரும் வருணிய மாங்கணம் மொனறினைச் செபுவுத
லோரும் வருணிய மொப்புடை யாகமற் றோரொப்புமை
சார வுரைநூலி னுலிவ வணியுமைந தாயவருமே.

இவைவந்து பிரிவுகளுககுட ஸாதிருசியத்தினுற கிடைத்த பிரிவு “விலங்குகரியவ”னென்பதுமுத லுதாசனம். இங்ஙனம் அவருணியமான சாதகப்புள்ளினது வரலாற்றால் வருணியமாகிய புலலியாகளிடத்தி லிரப்பதில் நாணமுற்ற வோர மானியினுடைய வரலாறு ஸாதிருசியத்தினால் அறியப்படுகின்றது.

செய்யுள்

காரியபிரிவாகத் தலையிற் பெரயமமறியப் பந்தி

கனருகக் கட்டிய மத்தினை

வாய்ப்புறு எயச குகையிட வநிய
வைகிறு முமமதம பெருகப்
புப்பது களிநல யானைமத தகதகைய
போழநதிடு மாவனங்க கூங்கட
டப்படு மடங்கற றெண்ணையெங்கயனமே
செய்திடு மந்திவை மகவே

இங்ஙனம் அருளுவியமாசிய நாயினது நிறுத்தயால்
வாணியமாயுள்ள பொய்வேடமுதலியவைகளால் வந்தது
வாணியப் பாவகஞ்செய்தின்ற வேர முரண்கனது விவகா
ரம் ஸாதிருநியமாச தோன்றுகிறது.

செடியுள்

உள்ளங் குழலுற அறவெளியிற் கண்டகங்கன்
கொள்ளுமரைத் தண்டின குணங்க ளெங்கன
நேரமுபங்க மேயடையா து.

இங்ஙனம் நாமரைத்தண்டினது வரலாற்றைக் கற்
யதால் வெளியிலனேக ஆஜனாஸளால் வியாபிகப்ப
பட்டு மகத்தில ஸதேஹாதரா புத்திரா முதலியவர்களும்
கலகம் செய்யப்பட்டு மிருகம் வேர மாண்டனது வர
லாறு தோன்றுகிறது இம்முன்னதாந்நங்கன்குரு
முதலாவ துதாரணத்தில், துதியானஸாதிருநிய வரலாறு
தோன்றுகிறதெனது, மிரண்டாவ துதாரணத்தில் நிரந்த
யான ஸாதிருநிய வரலாறு தோன்றுகிறதெனதும, புன்
ற முதாரணத்தில் நவிககுணமான ஸாதிருநிய வரலாறு
தோன்றுகிறதெனதும பிரிவு காண்க

செடியுள்

அழககாறு மருவிச சத அருவினக்கு தேபகைமை
யொழுககாநின் நெவொளிதா நினைககின்ற அருவாந்
குழுககாந் சருகிவிடைக கொழுங்கனலை யேகொழுத்தி
முழுககாந் வந்திடுக முனையிடுக கிண்புற

இது பொதுவாகிய விவகாரத்தாற் சிறப்பாகிய வரலாறு தோன்றுவதற் குதாரணம் இங்ஙன முனைமே பொறுமையொடு கூடியிருக்கருந் சிவபாலனிடத்து ருக்மணியை அபகரித்தல் முதலியவற்றால் விரோதத்தை விாகதி செய்திருக்குங் கண்ண னவனை யெளிதாகநினைப்பது உதிகமலம் எனலு வானிகக வேண்டியதிருக்க வளவாரணிய சததுருக்கபரிடம் விரோதத்தை விாகதிசெயது எளிதாக நினைப்பவாகனொன் ட பொதுவிவகாரம் வருணிககப்படாருக்கின்றது.

செடபு

நாறு பலவித நேயமென ஆட்கந்
நேற்ற மாரபுரைக் குடபுற மேயொன்
சாறு நோதனை சொடை கலொன்
தொன்ற மெவி யிருத்தது தொன்றலே.

இதுவும் த இங்ஙன மொருவினைப் பார்த்து நீயெனது முன்னியி லது கூலத்தைச் செய்வது போற் புறத்திலு மதுகூலஞ் செய்வாயாயி லீயே யெனக்கு மேனமைபான் சீநேகனொன்ற சிறப்பைக் கூறவேண்டியதற்கு நேயமெனனுந் சுவாணத்தை மாறுகாணப் புறமாகிய நாயகலிருக்கின்ற தென்ற பொதுவிவகாரம் கூறப்படாருக்கின்றது.

செடபு

மடியில் மானகொண் மதியம் மிருத்தநாற்
கட்க ளங்கமுற் றுனமிரு கங்கனோ
அட்க ளாலவெறுங் கேசந் யானது
பாடி ருக்கப தியென றுடைக்கவே.

இது சிறப்பாற் பொதுவிவகாரக் தோன்றுவதற் குதாரணம். இங்ஙனங் கண்ணனிடத்திற் பலராமன் சொல்லிய வசனத்தில மெல்லிய தெரழில் மேனமைபெறுது கொ

டுமைத தொழிலே மேனமை பெறுமென்ற பொதுவான
விவகாரம் அவருணியமும் சிறப்புமீக விருகநிற சந்திர
விவகாரத்தாலுஞ் சிறக விவகாரத்தாலு விளங்குகிறது. இவ்
வாறே பெருங்கதை முதலிய காவியத்திற் பொதுவான
சிறப்புத் தோனனுமிடங்களி லீவவணியைக் காண்க

செய்யுள்

நிசமறையோ னுற்றமயந் தியினவதன
மியறறுதற்கு கேட்க சாரா
மிசமதுநாட டெடுத்திடப்பட டதுபோல
நாப்பணிடை மிளிர் துவாரம்
வசமுனவ தாயுத்திற் றோனலுவெளி
யோமிருமை வாயவ தாயும்
சரியனுமண டலங்காணத் திசமுமவள
நிறைநிடத்த சமுதேவ வந்தோய.

இஃது காரணத்தினுற் காரியக் தோனலுவதற் குதா
ரணம். இங்ஙனம் தமயந்தியின் வதனத்தை புண்பிபண
னுமபொருட்டாய் அதற்குக் காரணமாகச் சந்திரனது மத
தியிலிருக்கும் ஸாரமான அமசத்தி னபகரித்ததலை வாணித்
ததா லெல்லாப பெண்களின் முகத்தைப் பாரகநிலை
தமயந்தியின்முக மதிக லெனந்தரிய முள்ளதென்ற காரி
யம் விளங்குகிறது.

செய்யுள்

வருமாதத் தொலுமபேத முறுநி லாககள
மதிகும பரம பதங்கொண் டாடலுறறு
மருளிய சரீர மழிவுறுங் காலதது
வாயத்திடு மேலாம பதவியதி லேயிசை
பெருகினை யாகவுமே புரிமை யாகிப்
பிறங்குமது வதனமதில விடங்க மெனனும
பரவுறுபுண னியாககுமுனை நிறுத்தி விடபு
பரிதியினபாற செலுநதுவரைப் பதிவந தோரே.

இ மவுமது இங்ஙனஞ் சநதிராகள தமது பேரழகா
கிய புண்ணியத்தை வைத்தலெனுங் காரணத்தால திரு
மாறுடைய முகம் அநேககோடி சநதிரருக் கொப்பான
பேரழகைக் கொண்டிருக்கிற தென்ற வருணியமான காரி
யம் விளங்குகின்றது. சநதிரனெருவனாக விருந்தாலு மொ
வ்வொரு மாதத்திலுங் கலைகளினின்றவு குறைவுள்ளமை
பற்றி யந்தந்தக்காலத்தில் மொவ்வேரு வுண்டாகின்றனென
ருரோபித திருக்கின்றது. ஆதலால் காலமநா தியாக
விருப்பதைப்பற்றி யநேககோடி சநதிரனெனது கூறலா
யிற்று அச்சநதிராகளுக்கு உம்பரம்பதங் கொண்டால்
என்ற நிலைக்கையாற் றிருமாயின சரணத்தை ஸேவித்த
லரோபிக்கப்பட்டது. தேகம் நசிக்குங் காலையிற் புண
ணியத்தாற் பரமபதத்தைச் செருவதும் அககாலையிற் றனக்
கிஷ்டமானவ ரிடத்திற் தனது புண்ணியக் கூட்டத்தை
வைப்பதும் பின்பு சூரியமண்டலத்திற் செலவதும் வேதத்
திற பிச்சித்த மெனக். இவ்வாறே சநதிராகளுக்கு மேனிக்
குறைவு வந்ததக வமாவாசை காலத்திற் சூரியமண்ட
லத்திற் செலவிதிருப்பமையால் அதற்கு முன்ன மவர்கள்
என்பபென்னும் புண்ணியக் கூட்டத்தைத் தமக்கு இஷ
்டமாக விருக்கின்ற பகவானது முகத்தில் வைத்ததாக வுத்
பிரேக்ஷித்திருக்கிறது. மோக்ஷத்தை அடைகின்றவா
களுக்குப் பவவிஷ்டாக விருப்பாரக்ளாதலா லந்தந்த வி
ஷ்டாகளிடத்து மவர்களுடைய புண்ணியங் கொஞ்சங்
கொஞ்சமாக ஸம்பந்தப்படும. இங்ஙன மெல்லாச் சநதிரா
களுக்கும் பகவானுடைய முகம் ஒன்றையே யிஷ்டமாகக்
கூறுவதால் மறுமுகங்களைப் பாரகடுனு மது மிக்கவன்ப
புள்ள தென்பது மநேககோடி சநதிராகளுக் கொப்பான
தென்பதும் நன்றாய் விளங்குகின்றது. ஆனால் வேதத்
திற சூரியமண்டலத்தைக் கடந்ததின பின்பு விரஜையெ
ன்னும் நதியைக் கடப்பதற்கு முன் மோக்ஷத்தை யடை
கின்றவர்களின் புண்ணிய பாவங்களை தீர்த்து யிலோகா

கலையுஞ் சத்துருக்கலையுஞ் சேருகின்றன வென்று சொல்லி யிருக்கின்றது. அவ்வாறிருந்தாலும் பாவங்கள் முந்நியவைகளின் விலக்கமின்றிச் சூரியஜோதியிற் செல்வதறிதென்பதைப் பற்றி யந்தவேதத்துக்குச் சூரியமண்டலத்திற் பிர்வேசிப்பதற்கு முன்னமே பாவமுதலியவைகள் விலகிவிடுமென்ற ஆர்த்தங் கொள்ள வேண்டுமென்பதைத் தோமாரித் திங்ஙனம் வனப் பென்னும் புண்ணியக் குழுவை யிஷ்டமான பகவானது முகத்தில் வைத்து விட்டுச் சூரியமண்டலத்திற் செல்லுகிறார்களென நுரைக்கலாற்றியு.

மேயுள் .

நாடனே நினது திருவடிக் காட்டு
நனும்பெரும புனரொடு மந்தப்
பாதமா ருதிமகந் தியின்கிது வணுகலா
பரவையின் சென்றுள்ள கடைந்த
போதவை யனைத்து மொருங்குந் திரண்டு
பொழிகதி முழுமதி யுருவம்
ஆதலும் நெழுந்த வென்னுமா தவரு
மல்குகந் தினிதுபோற் றுவரே

இஃது காரியத்தின் வருணனையால் வருணியமாபிய காரணத் தோனாவதற்குத் தாரணம் இங்ஙனம் பகவானது திருவடித்தாமரைகளில் ஸம்பந்தப்பட்டுப் பெருநிய நதியிற் செம்பஞ்சுக்குழம்பு போற்பறவிய சமுத்திரத்துச் சென்ற பகவானது நக்ககாந்தியின் சிறுவணுக்கள் சமுத்திரத்தைக் கடையுங்காலையிறுந்திரண்டு சந்திரனென்ற பெயரைக்கொண்டு விளங்குகின்றன. என்றமையாற் காரியமாகிய சந்திரனுடைய வுற்பத்திக்குக்காரணமாகிய பகவானது நக்ககாந்தியின் மேனமை விளங்குகின்றது.

செய்யுள்

இந்த மீது நடை யந்த மேதெரியி
 ளினது முகருவ மேயனரு
 சந்த மோரிடமென னங்கு லாவுவிர
 தங்கெ டாதுசெயு மேகுயில
 கந்த மேலமிருது சண்டு மாலதிக
 லெனது மாமிகவு மோதலென
 அந்த மாமகரு மினற னுதப
 மறிந்து கா வியுடை முழவளே.

இதுவுமது, இங்ஙனம் நாயகியினது நடை முதலிய
 வற்றின் மேனமைப்பான வழமை வருணிக்கவேண்டிய
 தற் சுவவற்றின் பரிவைக காரணத்தினாலுண்டாகத்தக்க
 அன்ன முதலியவைகளின் கருவம் நீங்குதலாகிய காரியங்
 கள் சுற்பபட்டன. முதலிய வுதாரணத்திற் பொருளின்
 காரியமாவும் இங்ஙனம் அந்தப் பொருட்பாவையின்
 காரியமிகவுமிருக்கின்றது.

செய்யுள்

வாமிருக நெஞ்சுடைநாண வாயந்திடுமா கிற்கவரி
 மாமிருகம் வெறுதிறைக்கு மாரிமெனமை—யாமினிய
 குந்தலாத்தின் பருதிகண்டு கொணடுதலவான மேலவிரூபபை
 யுந்தளவோ பூசக முறும்.

இவவுதாரணத்திலும் பாவதியினது கூந்தலாகிய
 பொருட்பாவையினாலுண்டாகின்ற கவரி மிருகந்தன்
 வாலமேல விருப்பம் நீங்குமெனனுங்காரியம் விளங்கு
 கின்றது. முதலிய வுதாரணத்தில் மூன்றாவது பாதத்திற் பு
 கழகூடிய நாயகியின் அங்க மேனமையைக் கண்டதினால்
 மாலதியிற் கடினத்தனமை யென்ற காரியமுண்டாகவில்
 லை. அந்நாயகியைத் தொடடதுபவிப்போருக்கே மாலதிக
 டி னத்தனமையுள்ளதென்ற நினைவுண்டாகின்றது. இவ்வா

ஹ நாயகியின் நேகமிருதுததனமையைககண்டதினாலுண்டாகும் மாலதிவனமையுளதென்ற நினைவாகிய காரியத்தைக் கூறியதாலிது காரியத்தாற் காரணம் விளங்குகின்ற விவவணிககுதாரணமாக வருவது கெடவில்லை. இவ்விதமே யவருணியத்தொப்புமைக் கூட்டநத்தணிககுதாரணித்த “வலலிசினமெ”யென்ற செய்யுளிலும் நாயகி மெயமமென்மையை நோக்குதலுண்டாகு மலலிகை முதலியவைவனமையுள்ள வென்ற நினைவானகாரியம் விளங்குகின்றது பற்றினனோரும் பொருள காரியமாவருமிடம்பேரல நினைவு காரியமாவருமிடத்திலு மிவ்வணியே யென்றோ, உண்மையாகப்பார்க்குமளவி விவவணியில் வருணியாவருவரியங்களுக்கைந்து பிரிவுள்ள ஸம்பந்தமன்றியும் வேறு ஸம்பந்தமுங் காணப்படுவதால் லேபதுவித மென வரையறுத்துக் கூடாமையாபிருக்கின்றது.

செய்யுள்

திரிவித்தா பதநினுக்கு மருந்தாயர்
சுவாசமெனுஞ் சிறுகா லாப்ப
தருமகலுன குலுநகையி னினறொருநாள்
சூழலிற்போயச் சாரந்து கூடி
மருவியசென டவைபோலிம மதிக்கரங்க
ஞலகமிசை வயங்கு கின்ற
பெருவிரத விசயனுக்கங் கொருவிரத
நடத்தியருள பெய்யுங் கோவே.

இங்ஙனம் அவருணியங்களாகிய சந்திரநிரணங்களைப் பகவானது குலுநகையாகிற தானியங்களின் செணடுகளாக வருணித்தமையாற் பகவானது குலுநகை யந்தக் கிரணங்களினு மிக்க மேனமைதங்கியதென்ற விசேஷம் விளங்கிறது. இங்ஙனங் காரியகாரண பாவமுதலிய ஸம்பந்த மின்றிக் கூடவே புறப்பத்தியாகிறதான ஸம்பந்தத்தையே கொள்ளவேண்டியதாக விருக்கின்றது. இவ்வாறே அவமா

புனைவில்லிப் புகழ்ச்சியணி. க௦௫

ஜேவமேயமாக விருந்தாலுங் கவியிறை காரியகாரண பா
வமாகக்கூறப்பட்டு விளங்கும “இந்தமாதூதடை” “வாமி
ருகநெருநிலை” யெனயுங் சவிகளிலு மிவவணி யுவமா
ஜேவமேயபாவ மமபந்தமு ளளதாச விளங்குகிறது.

செய்யுள்.

வந்தார ளிந்தியே யென்னராண சொற்றிடுவிர
மகிமைபெறு குமபரே நான்
வாரிதிய னென்பதாவா தமபெயரை யெவவிதம்
வருத்தனைகொல நருமதையு நான்
முருகெனது பகையாவி யினபெயரை யெவ்விக
மொழித்திடவு நீர்குறித்தி
முருமத தன்மையா மெனனி ரீ யிவவித
முழுசுகரு நிவததையே சம
பந்தமுறு தவகமை நிமித்தமெது மாளவ
பருந்தேய மாகரா ம
பரிவுற வணித்தவாற் சனமவிரவு நயனநி
பற்றியிட லா விகமி
சுருகரு நிறமுரு வினனவாத மகமென
குறைவது தோன்றினது மே
சுருதா மெனுகேய மதுபுரந் திடுவேது
கோபமனு மேவினா னே

இங்ஙன மாவதேசத்துப் பெண்கருடைய வழகை
யின பாரணத்தை யெனவே குறைவத்தென்று கேட்க,
அவர்கருடைய ஆடவாகாள் மரணத்தைக் கூறுது சூந
தளநேச நரசன கோபமனு மேவினன்னென காரணத்
தைக் கூறியிருப்பமையா காரணத்தாற் காரியம் விளங்கு
மிவவணியும் மாவதேசத்தாற்சைகுறித்துக் குருதளதே
சத்தரசன படை யெடுத்தானே வெற்றியடைந்தானா வெ
னக்கேட்க அடைந்தானென்பதைக் கூறுது அக்கார
ணத்தினால் சமுத்திரத்திற்கும் காசித்திகரம் நோந்த வி

ஞாவிடையான காரியங்கூறப்படடிருப்பதாற் காரியத்தாற் காரணம் விளங்கும் இவ்வணியு மிச்செய்யுளிலிருக்கி ன்றது. இவற்றுள் முந்தியதில் விஞ்ச சொல்லால் விளங்கு கிறதெனும் பிந்தியதில் விஞ்சதொகையால் விளங்கு கிறதென்றுங் கொள்க.

உஅ-வது புனைவுள்ளி விளைவணி.

(பிரஸதுதாங்குசராலங்காரம்)

செய்யுள்

சொல்லோர் வருணியத் தாலோர் வருணிப் போன்றி லிடில்
எல்லோருஞ் சொல்புனை வுள்ளி விளைவுவண் டேமலிகை
மல்லோ டிருக்கமுட சூழ்தா ழையிலென வருமெனலை
வல்லோ ருதாரண மென்பா குமொட்ட மாமன்னே.

எங்ஙனம் வருணியமாகிய வோர் வரலாற்றை வரு ணிக்குங் காலையில மற்ருரு வருணியமாகிய இஷ்டமான வரலாறு விளங்குகிறதோ வங்ஙனம் புனைவுள்ளி விளை வணியாம் இதை வடதூலார் பிரஸதுதாங்குசராலங் காரமென்பா. இதற்கு “வண்டேமலிகை” பென்பதுபுத்த லுதாரணம். இங்ஙனம் பிரியநாயகனோடு பூங்காவில் விளை யாடுகின்ற வோர் பெணவண்டைநோக்கி ரீவவண்ணங் கூறுகிறுளென்று சொல்லால் விளங்கிய வண்டின் வியவ ஹாரம் வருணியமாயிற்று. இதனால் சுகமாகக் கலவி செய்ய வுசிதமான நாயகி இருக்க வககாலையிற் சோர நாயகியிடங் கலவி செய்ய வெத்தனிக்கும் வருணியமான நாயகனது நிரதையான வியவஹாரமும் விளங்குகின்றது. ஆனாலிங்ஙனமறிவிலலாமலிருக்கும் வண்டை முன்னிலை யாகச் செய்வது உசிதமல்லாமையால் வருணியமாகிய நாயகனது வியவஹாரத்தோனும்பொருட்டு அவருணிய மான இவ்வண்டின் வியவஹாரங் கூறப்படடிருக்கிறதென

வைத திதுவும் புனைவிலலிப புகழ்ச்சியணியே யெனரு
லோ அவ்வாறன்றும் பேதமையா லறிவிலலாமவிருக்கும்
பொருள்களையு முன்னிலையாககி யுரைப்ப துலகவியல்பா
யிருக்கின்றது. அஃது வருமாறு.

செய்யுள்

அமமநியார யானருந்தே வாறகே னுண்டு
விமமுசா கோடகங்காண மிககதொரு வெறுப்பால
இமமொழிவிண டாயதெளிந்தே னேனிப படியுரைத்தாய்
வெமமைபுறு மிககணிடப பாலோரால மேவுமதைச்
செமமைவழிச் செலவரெல்லாச் சீராலு மேயடுப்பா
சுமமையத ரிடையிருநதுந தோற்றெனிழல வந்தவாகட
கமமைபுத வுஞ்செயலின றுல.

இங்ஙனம் சரத்திற்குமசரத்திற்கும வினாவிடையிரு
ப்பதுபோலறிவுள்ள பொருளுக்கு மறிவிலலாமவிருக்கும்
பொருளுக்கும் வினாவிடையிருப்பதில் யாதொருகுறைவு
மில்லை யெனக்.

செய்யுள்.

தும்பியே நீதோயத தோலாத பூங்கொடியிற,
பம்பியசரு சமனத்தைச் செலுத்தியுவப் பாயினமை
யும்பொருந்திப் பூவாமை யுந்நவமா லதியரும்பில்
வம்புறுவீ னாகவுமேன விருப்பத்தை வைக்கின்றாய்.

இங்ஙன முததியானத்திற சஞ்சரிக்கின்ற தும்பியி
னது நிறத்தை தும்பியே யெனற முன்னிலையால் வருணிய
மென்றறியலாயிற்று. இதுவுங்கலவிக்குசிதமான பெண்க
ளிருக்குங்காலையிற பேதையாகிய கன்னிகையைக் கலவி
செய்ய வருத்தப்படுத்துகின்ற வொருகருமுகன் கேட்குங்
காலையில் நாயகிசொல்லும் வசனமானதா லக்காடுகனது
நிறத்தையும் வருணியமாகவே விளங்குகிறது.

செய்யுள்.

ஓதிமத்தின் துண்டமதா நெழிகொளிரு

மரையருமடை' புன்கொண டேந்தி

யேதிகழவுற நிருக்குமிப்பங் கயவாவி

யாணகுயிலுற நினிதா புண்ட

சேதகவல லரியையுறு மாங்கொம்பென

நிருவேயாககுச் செப்பக கேட்ட

மாதுலை யாலமுலையுங் கரமதனற

நிருவாயும மறைத்திட டானே.

இங்ஙன மிப்பங்கயவாவி யென்று கூட்டிச் சொல்வதாற் பங்கயவாவியின் வரலாறு வருணியமாகத் தோன்றுகிறது. மற்றொரு வருணியமாகிய நாயகியின் வரலாறுங் கவி வசனத்தினாலே கூறப்பட்டது. புனைவிலலிப புகழ்ச்சியணியிற் சொல்லாற் கூறியிருக்கும் பொருள் அவருணியமாக விருப்பதால் லீனது வருணிகக் வேண்டிய தாற்பரியத்தி னறிவிப்பினறி முடியாதாகையால் இதின் றோற்றங் குறிப்பாகாதெனும் அலங்கார மெனும் அங்கீகரித்தாலு மிங்ஙனஞ் சொல்லாற் கூறியிருக்கும் பொருள் வருணியமா யிருப்பதால் வேறொரு பொருளி னறிவிப்பினறியே அது முடிந்ததுவிடுவதால் வவவிவகாரத்தின சாதுரியத்தாலமற்றொரு வருணிய வியவஹாரம் தோன்றுகின்ற முந்தியவுதாரண மிரண்டினும் குறிப்பேயன்றி யலங்காரமில்லை யென்றுரைத்ததால் லோசனகாரா. இதி னுணமை யாராய்நது இது அலங்காரமே யல்லது குறிப்பல்லவென்று சித்திர மீமாம்ஸையில் தீர்மானிக்கப்பட் டிருக்கின்றது. முன்னுவுதாரணத்தி லீவவணி யென்பதில யாதொரு ஸந்தேகமுமில்லை. இவ்வாறே தொனி காததென்றவரும லக்ஷணங் கூறினார். அஃதாவது.

செய்யுள்.

சொறபொரு ளினபலத தாலவரு விக்கத துலங்குகுறி
பிறகொள பொருளகவிச சொல்லாலே வணவெளி பெற்றிடவே
உறபவ மாகி வருமோ வவனு முரையிவணி
முறபடு மனறிக குறிப்பி லுறுதிதை முன்னுகவே.

இவ்வுதாரணங்கள் ஸாதிரிசிய நிபந்தனையினுற கி
டைத்தவைகள் வேறே ஸம்பந்தத்தி நிபந்தனையுள்ள விரிந்
தும் தொக்கியு மிருக்கும் பொருள்களிரண்டும் வருணியங்
களாகவே யிருப்பதற் குதாரணம் வருமாறு.

செய்யுள்

நேத்திரங்கா ணலலொ ரிரா நோந்ததுதப பாதுவிழித
தாத்திரங்கொண டேயிருப்பி ராங்குமரு—காத்ததுலங்க
வுங்களுக்கொப பாகி யுறுமொருசி னேகனுமே
அங்குரங்கொள வானவசி யம்.

இங்ஙனஞ் சிவஸாஸுபதியம்போலவே அநினேகதே
சமாக இருக்கும் நெற்றிக் கண்ணும் சிவராததிரி மகிமை
பாற விடைக்கத்தக்க தாதலால் வருணியமா யிருக்கிறது.
அதனால் சிவனது ஸாஸுபதியமானவருணிய மயிப்பப்படுகி
றது. இங்ஙனம் ஏகதேசி யேகதேச பாவததா லோர வரு
ணியத்தைக் கூறியவுடன் மற்றொரு வருணியம் விளங்கு
கிற துணாக

செய்யுள்.

பிரபலகுந தளபார விருடகுழலாற
சிறைபுரியப பெருமிளஞ்செம்
பருதியதின் கிரணமெனப பிறங்குசிறதூ
ரத்திலகம் பதிநதுமினவத
திரவனப்பின பெருக்கதனுக் கியறநுமறு
காலெனவுந தேசுறரோங்கி
மருவுறுமு ரோமவகிர மாகக்கமணைக
காககுக்கவெம் மையினுநதானே.

இங்ஙனம், புகழ்ததகக வுரோமவகிா மார்க்கததை முகத்திலிருக்கும் வனப்பின பெருக்குக்கு மறுகாலாக வுத்திரேசுத்த திருப்பமையாற பரிபுரணதடாகத்தில மறு கால செலகினறதெனி லவவிடத்திற றணணீரி னடங் காமை தோனறுவதுபோல முகத்திலடங்காத வதிகஸௌ நதரியத்தின சிறப்புத தோனறுகிறது. அதுவும வருணிய மேயலல தவருணியமலல வெனக.

செய்யுள்

உறுப்புறு வனசத் தண்டணி வண்டி.
 னுறுகுவைக கதிரன நாசி
 இறுத்தமுத தெழுச் வாசமுற றரிநீ
 லத்திய லிசைநதது தனமேற
 பொருத்தபைம பளித மோகணந தீப்பொ
 லீவணிகி னகரத் திடுநீர்
 நிறுததுலை யதிறகா யிருமபினவீழ புனலை
 நேரவற றினவிவட கரசே.

இங்ஙனம் நாயகியின பொறுக்கத்தகாத விரகதாபத் தை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டுத் தாமரைத்தண்டு கறுப்படைவது முதலிய விரகதாப காரியங்களுையும் வருணியங்களாகவே கூறியிருக்கின்றது. இதனால் வருணிய மான வதிகவிரகதாபந தெரிகையாக விளங்குகிறது. எங்ங்ஙனம் காரியத்தினு லறியப்படும் காரணத்தின விளக்கம் செய்யுளிற கூறப்பட்டிருக்கிறதோ வங்ங்ஙன மதுமானமே யலலது இவ்வணியன்றும். அது வருமானு.

செய்யுள்.

கனத்திடு தனமு நிகமபமு மவணே
 கதுவலால வாடியு மருங்கு
 மனத்தினுஞ் சிறிதா யிருத்தலாற பொருந்தா
 மையுமுற வவணபச் மையுமாய

வனத்தடங் கரத்தை மாற்றிவைத் திடலால்
மாறுபாடு மூலரை யிலையின
இனத்தமை விரிப்பு நாயகிவிரக
தாபமீ தெனவியம் பிடுமே.

இங்ஙனந் தாமரையிலையின லுண்பெண்ணப்பட்ட
சயனத்தின வாடுகலாகிய காரியத்தினால் விளங்கும் நாய
கியின விரகதாபநுபகாரணம் நாயகி விரகதாபமீதென
வியம்பிடுமே யென்று கவியில் வெளிப்பட வுரைத்திருந்
தென்றது.

உக-வது பிறிதினவற்சியணி.

(பரியாயோகதாலங்காரம்)

செய்யுள்

நருது பொரு நக குறித்தாம விதத்தினறிக காட்டலமற்ற
ஒருவிதத் தெனவிற பிறிதி னவிறசி யிராகுவினோ
அரிவை முலைவறி தாபபுரிந் தாக்கனபு செய்வமென
வருவ துதாரண மெட்டம் பாண்டிய மாமன்னனே. ( )

எங்ஙனம் வருணிக்கவேண்டும் பொருள் அதற்குறித்
தான சொல்லாற கூறப்படாது மனமகிழ்விக்கும்படி மற்ற
ஒரு விதத்தாற கூறப்படுகிறதோ வங்ஙனம் பிறிதின
வற்சியணி. இதை வடநூலார பரியாயோக தாலங்கார
மென்பா. இதற்கு இராகு வென்பது முதலுதாரணம்
இங்ஙனம் மகாவிஷ்ணுவை ஸவரூபமாகத் தெரியக்கூ
டிய சொல்லாற கூறும் ஸிராகுவினோரரிவை முலையைப்
பயனிலலாமற் செய்தவரென்று வேறுவிதமான ரூபத்
தாற கொள்ள வருணித்திருக்கின்றது.

செய்யுள்.

எவாகா லுலகத் தினைப்பார்க்கு மோவன
னவாயா ரதுபதமின னம்பாடிக—சுவதியையோ

அந்தவிரு வோரு மளவிடுவ ரல்லருனபால
வந்தகலவி யைக்குருதே வா.

இங்ஙனங் கௌதம முனிவரையும் பதஞ்சலி முனி
வரையும் வெளிப்படையான வச்சொற்களாற் கூறுது
வேறுவித்ததாற் கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

மிருது வரிலுயர் வாகைவீச செருக்கைவிட டிந்த
இருப தங்களை யிடுகதிம் பாரிலெத தூரம்
பெருந் வைப்பதற் சுவந்தது தயவனுப பிந்தது
வருநின் னுள்ளமா வாவிது துயருரை வரனே.

இங்ஙன மெவ்வளவு தூரத்திற்போக விருமபுகிற்
ரென்பதை யவ்வாறு கூறாமல் வேறுவிதமாகக் கூறியிருந்
கின்றது.

செய்யுள்

ஏவருக்கு வியாசாமுனனோ பரிகார
ரோவதல் மென்ற லோகம்
மாவணிப்பெட டகமோவான பூங்காவோ
வரிமுதலெண் வராக ளாடைக
காவலரோ சித்தசனசந் தனமரமோ
பரவையொரு கணைக்க டோவத
தேவசகர வாத்தியெனுங் கடவுளுக்குத்
திடவணக்கஞ் செயகு வேனே.

இங்ஙனம் சிவபெருமானுக்கு வேதங்கள் பரிகார
ஆபரணங்க ளாகங்களென்பன முதலியவைகளைத் தத்தம்
பத்ததால் வெளியிட்டுரையாது வியாஸா முதலியவா
கள் பரிகாராக ளென்பது முதலியவைகளால் வெளிப
படுததி யிருக்கின்றது. இங்ஙனம் அலங்கார ஸாவஸவகா
ரரு மிவ்விலக்கணப்படியே கருத்தக்க பொருளை வேறு
விதமாகக் கூறுவது இவ்வணி யென்றே புரைத்தார.

செய்யுள்

சககரவே தத்தடியாந தண்டனையா லேராசு
தககமனை யினையவிச சா ' பெறுமுளா—ளககரிப்பே
இன்றிவத னஞ்சுவைந்த லெனறுயிருக கப்புரிந்தோர்
நனறுநினய காகக நமை.

எனறு முன்னோ சொல்லிய வுதாரணத்தி லிராகு
மடநதையில கலவியிலுள்ள குறைவாந் காரியத்தை
வருணிந்ததா லிராகுவின் சிரந்தேதத்தை யடைந்த
தெனறு கருந்தபடிய காரணம் அறியப்படுகின்றது என
றும் இதனை கருதப்பட்டதை வேறு விதமாகக்கூறுவ
திவ்வையினையென விலகணத்திற்குக் குறையென்றும் கரு
தப்பட்டதையும் காரியமுகமாகக் தெரிந்துகொள்வ திவ
வணியெனறு இலககணத்தில சோததுரைக்க வேணுகி
மெனறுந நிறுத்தெனக் அறியும் லோசனகிருத
தென்பவரும்

செய்யுள்

வேறு விதமா ிடவே வினமபுவது
தேனும் பிரிதினவியி

எனறு முன்னுரைத்த விலகணம் போலவே யிலக
கணத்தையுந் தத்தாரணத்திற் சொல்லாந கூறியிருக
குங் காரியந்தாம் காரணம் தேரகையாக வினங்குமபடி
காணத்திலககணத்தை வனமையாக விலகியத்தி லா
ரோபித்தா. இவ்விலகணத்தை வேறுவிதமாகவு மிலக
கியத்தை வேறுவிதமாகவுங்கூறி யிலககணத்தை யிலக
கியத்தி லாரோபிப்பதற்கு மிகுதியான சிரமத்தை யடைந
ததற்குக் காரணம் யாதோ? கருத்தற்கக் பொருள் வேறு
விதமாக அறியுமபடிக்கு இருக்குமுதாரணங்கள் பலவி
தங்களா யிருக்கின்றன. “சககரவேதத்தியா” லென்ற
முன்னோருரைத்த செய்யுளிலுங் காரிய காரணபாவத்
தைக் கருதாமலே யிலககணத்தைச் சரியானபடி யாரோ

பிப்பதற்கு இடமாகக் கருத்தகக் பொருள் வேறு விதமாகத் தோனுவதற்குக் குறைவிலலை. அதுவிராகுவரிவையின் கலவிகுறைவாகித் வருணியந்தா விராகுவின் சிரம சேதத்தை யடைந்தது என்றவருடைய விவாகுகிறது என்ற விஷயத்திற் பிரஸ்துதாங்குராலங்காரமிக விருந்தாலு மிராகு வரிவையின் கலவிக்குக் குறைவை யுண்பெண்ணினவரென்ற வேறுவிதத்தால ஸவருபமாகப் பகவானறியப்படுகிறு னெனனும் பிரிதினவிறசியணிக்குங் குறைவிலலை

செய்யுள்

கருதிய தைக்கப் புகுதான் முடித்திடக் காணிலதும்
பிரிதி னவிறசிசெல கினறன்ன மாங்கொம் பினைத்தெரிய
விருவிரு மிங்கிரு மென்ப துதாரண மெண்ணையுமோ
பொருளென வேயருள் செய்யுங்கு மாடொட்ட பூபுறியே.

தான் எண்ணிய காரியத்தை யோர் கபடத்தால் முடிப்பதும் அவ்வணியே. இதற்கு “செலவினறன்” என்பது முதலுதாரணம். இங்ஙனம் பாங்கி நாயகியை நாயகனோடு சோப்பிததுத் தான் மாங்கொம்பைப்பாங்கப்போவதாகக் கபடம் செய்தவ்விருவருங் கலவிசெய்ய வேண்கிமென்னுந் தன திஷ்டத்தை முடித்தாள்.

செய்யுள்.

இராதா யடிமடிம றைத்திடுமென கருதுகத்தை
நீதாவென றேதியவ ணீவியினைத் தொட்டவிழ்க்குங்
கண்ணனமக் கேமகிழ்செய்க

முந்திய வுதாரணத்தில பிறருக்கு ஸௌகரியமான இஷ்டமுடித்தலென்று மிங்ஙனங் கருதுகத்தைத் தேடுகிற கபடத்தால் நீவியைத் தொட்டவிழப்பதின லுண்டாகிய தன்னுடைய இஷ்டத்தை முடித்த லென்னும் பிரிவு காண்க.

3. - வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி.

(வியாஜஸ்துதியலங்காரம்)

செய்யுள்

நிந்தையி னொறுதி யுநதுதி யானிந்தை யும்பணிகக
வந்திடில வஞ்சப் புகழ்ச்சியிப் பாவரை வானதியே
யுநதுவை ரொறக மறிவுனக கேதென னுதாரணந்தான
முநதுறு நிந்தைபிற றேனறுந துதிககு மொழிந்தனரே

இனறுதி யேயிதி னுஞ்செய வேண்டலென நெறகு நன்று
நநறேயெற காச்சென்று பெற்றனை பலவி னகத்தினவடு
என்றே துதாரண நிந்தை துதியி லிருப்பதற்காம
அன்றோ கடலி லணைசெய குமாரெட்ட னுமண்ணலே.

எங்ஙனம் நிந்தையாற றுதியுந துதியால நிந்தை
யும் விளங்குகிறதோ அங்ஙனம் வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி.
இதை வடநூலார வியாஜஸ்துதி யலங்காரமெனபா. இவற
றுள் “இப்பாவரை” யெனபது முதல நிந்தையாறறுதி
தோனறுவதற்கும் “இனறுதியே யிதினு” மெனபது முதற்
றுதியா னிந்தை தோனறுவதற்கும் நிரலேயுதாரணங்கள்.
முந்திய வுதாரணத்திற் கங்கையே யுனக்கு அறிவேது
என்ற நிந்தையால புண்ணியஞ் செயதவாகளைப் போற்
பாவஞ் செயதவர்களையும் சுவாககத்திலிருக்கச் செய்யுகிற
யென்றதுதி விளங்குகிறது. இரண்டாவ துதாரணத்தில
துதியை நோக்கி யென்னிமித்தம் பற்களாலும் நகங்க
ளாலு முண்டாகிய வடுவைக்கொண்டாயினி யென்ன
செய்யவேண்டுமெ னன்று நாயகி சொல்லிய துதிவசனத்
தாற் றுதியின் செய்கைக்கு விரோதமாக வந்நாயகனது
புணர்ச்சியைச் செய்ய நீ போனவளே யல்லது எனக்குந்
துதாரணப்போனவ ளல்லனென்று நிந்தை விளங்குகிறது.

செய்யுள்

மன்னவனே போரின வலத்தாற் கருவுருவக
கென்ன நீ யோரகுநிரை யேறினையேல—நின்னைத்
தொழுத லுருச்சக துருவா னவரும்
எழுவரிய மாவே லுவாரா.

சிவனமெய்யொரு பாதிதிரு மாலுமொரு

பாதிபுமைத தேவி கொள்ள

அவனுலகி லீலாமைபினுற கங்கைகட

லேச்சசிவிண ணதனைச் சேட

னுவலபிலத்தை யனைத் துழுண்ட நன்மையெங்கு

மிறையென்மன லுதலாந தன்மை

தவமியாறு நின்னையிரந் திடுதனமை

யென்னையடைந் தனபு மானே

இங்ஙன முந்தியவுதாரணத்தில “எழுவரியமா” வென
ற சிலேஷையாற கிடைத்த நிறதையா லரசன குதினாயை
யேறினவுடன பகைவாச ளிறநது சவாககத்தை யடைவ
தற்காக அரியமாவிற செல்குறா கனென்ற துதி தோன்று
கிறது. இரண்டாவ துதாரணத்தி லரசனெல்லாந தெரி
நதவன புவனத்துக்கு நாயகனென்ற துதியா லிறப்போ
னது துன்பத்தையும் கலவிச்சிறப்பையு மறிந்தும் கிஞ்சித்
தேனுங் கொடுத்தது காக்கினு னிலலையென்ற நிறதை
தோனுகிறது இவவுதாரணங்களி லொரேவிஷயமான
நிறதையாலுந் துதியாலும் அவவிஷயமான துதியும் நிற
தையும் தோன்றுகின்றது வேறுவிஷயமான நிறதை
யால வேறுவிஷயமான துதி தோன்றுவது மிவவணியே.

செய்யுள்

வானரந் யாரிரகு தாமபதி

யாரணமீனையில மன்னிககூலி

யானதுபெற நெழுமோலைக சாரனமுனிங்

குறநிலங்கைக சனல கொடுத்ததி

வஞ்சப் புகழ்ச்சியணி.

ககள

போனகவி யநுமனெங்குந முனரககன
சோவனாற பொரங்கட னுண்டு
மானமழிந் தானெனவா நராவிலககி
யாநக வெங்கோ மருவினே.

இங்ஙன மாருதியின் நிகதையால மதமும் வானரா
களின் னுதி தோனனுகின்றது துதியினால் நிகதையோன
னுவதற குதாரணம்

செய்யுள்

தனமுடையா வதனமழிக கடிபராககி
லாய்தகுமபொய தானுஞ் சொல்லாய
அனவாசெருக குரைகேடகி லாயவிருப்பா
லவரிடம்போ யலையாய நல்ல
தெனவருபைம புலமுரிய போதருந்தித்
துயிலுதுகா லெல்லாந் தூங்கித்
தினமகிழ்கின முயிதரகே யெததவமெவ
விடத்திருநது செய்தாய மானே

இங்ஙனம் மானின் னுதியா லரசனை ஸேவித்துக்
கிலேசமடைந்த தன்னுடைய நிகதை விளங்குகின்றது.
இது புனைவிலலிப புகழ்ச்சியின் ஓர் பிரிவென றலங்கார
ஸர்வஸவகாரருரைக்கின்றா. அவாமத்ததிலஸாதிருசிய
மாகவரும் புனைவிலலிபபுகழ்ச்சி முரணான தாமததாலும்
வருமென்றிக. அஃது வருமாறு.

செய்யுள்

செங்கமுநீப பூவினிடைய சோநதுகக மாககுளிர்ச்சி
பொங்குமெக்காற றினகுவளை போறகருமை--யங்கமுள
இராமனையே தானு ரணியமதிற் சோந்ததுவோ
ஆமதுவே மெனமை யது.

இங்ஙனம் ஸ்ரீராகவளை ஸம்பந்தித்த சாற்றே மேனமை தங்கியதென்று அவருணியத்தைத் துதித்ததால் நானமேனமை தங்கியவனலவென்ற வருணியமான பொருள் விளங்குகின்றது. தண்டியாசிரியர் இவ்வாறிருப்பதே புனைவிலிபுழைபுகழ்ச்சியென்றுங் காரியகாரணமாயிருப்பதவ்வினியலவென்று முரைக்கின்றார்

செய்யுள்

பிரகரணத்துக் குரிமையில் லமையைப் பேசியிட வருவது மேபுனை விலிபுழைபுகழ்ச்சி வனத்தினமற்றோ அருகனை யாது முயலாது புறமுன் லாரங்குயிமென ரொருமன்ன னாறைய் ருற்றோன பிணையியல் போதினனே

உணமையினுரையுங்கா விங்ஙனம் வஞ்சப்புழைபுகழ்ச்சியென்றுரைப்பதே யுசிதம். துதியினால் நிகழை தோன்றுகிறதென்னுஞ் சிறப்புப் புனைவிலிபுழைபுகழ்ச்சியினு மிதிவிருக்கின்றது. இவ்வாறில்லாவிடிற பிரசித்தமான வஞ்சப்புழைபுகழ்ச்சி புதாரணங்களிலும் அவருணியங்களாகிய நிகழை துதியிவைகளால் வருணியங்களாகிய துதியும் நிகழையு மறியப்படுகின்றனவென்று வஞ்சப்புழைபுகழ்ச்சி முழுமையும் புனைவில்லிபுகழ்ச்சியே யாகும். இவ்விதமே யொன்றின் அடியால் மறொன்றினதுதி தோன்றுவதும் வஞ்சப்புழைபுகழ்ச்சியணியே.

செய்யுள்

ஒண்டொடியே யிசைக்ககுஞ் சுன்னதரம் போறசிவப்புக் கொண்டவிமபத் தின்கனியைக் கொத்துமிதற—கண்டிமெந்த வெற்பினிடை யெப்பெயரை மேவறத்தை யெத்தனைநாளா அறப்பாடிது செயத்துசொல் லாய்.

இங்ஙனங் கிளிக்குஞ்சினறுதியால் நாயகியினதரத்தினறுதி விளங்குகின்றது.

31 வஞ்சப்பழிப்பணி.

(வியாஜ நிகதாலங்காரம்)

செய்யுள்

தனிநிந லதையானிந தையேவ ருவதுவஞ் சப்பழிப்பா
ம உனதோர் சிரமடம யாபமுன னரிநதன னேவவனை
பரிமல வாபொ டுநவேணி நானமுந னேயெனசொல்
வனவே பிலகதியந தேரெடட மாநகா மனைவனே.

விளங்கும ஓர் நிகதையால் மறமுந நிகதை விளங்கு
கின்றதோ அங்கனம் வஞ்சப்பழிப்பணி. இதை வட
நாலார் வியாஜநிகதாலங்கார மெனடா இஃதகு “உன
தோர்சிர” மெனபது முதல உதாரணம் இங்கனஞ் சிவ
பெருமானது நிகதையாற லுக்கத்துக கிருபிட்டமாகிய
ஸ்மாரக கடலில் விழச்செய்த நானமுநது நிகதை
விளங்குகின்றது

செய்யுள்

காகமே கத்துகநீ கத்துமுனமே லென்னகுறங்க
கோகிலமோ டுனையுமே கூமதுர—மாகியதோர்
மாவினிடைச சோத்திடுநால் வத்கிரதனோன றனையல
வாவிர்மு வேண்டு வது

ஒன்றின் லுதியால் மறமுனனின் லுதி தோனறு
கின்ற லுதாவது வஞ்சப்புகழ்ச்சி யணிககெதிரா யிருக
கின்ற திவ்வணி இங்கனங் காககையையுங் கோகிலத்தை
யுந் தேமாமரத்திற் சோத்து வைந்த நானமுநது நிக
தையால் வித்துவானையு மவித்துவானையும் ஸபையிற்
சோத்துவைத்த வரசனது நிகதை விளங்குகின்றது. ஆ
யின ஒன்றின் லுதியால் மறமுனனின் லுதியும் ஒன்றின்

நிந்தையால் மறஞ்ஞன்றி நிந்தையாந தோனறுமிடந
தில் வஞ்சபபுகழ்ச்சி வஞ்சபபழிப்பணிகளாக வொப்புக
கொளனும் விஷயத்தில் ஸதுதியாகவும் நிந்தையாகவு மிரு
க்கும் புனைவில்லிப புகழ்ச்சியு மிவைகளுக்களுளோ யாட
நிதிவிடுவதா லநையவவ னியென்று கூறவேண்டா மெனி
லோ, அவருணிய வியவஹாரத்தால் ஸதுதியாகவானது
நிந்தையாகவானது இருக்கும் வருணியவியவஹாரத் தே
னனுகின்ற “உள்ளங்குழலும் அறவெளியிற் கண்டசங்கம்”
என்பது முதலிய உதாரணமாக மிற பயனையடைந்த ஸாநி
ருசிய நிபந்தனையான புனைவில்லிப புகழ்ச்சியும் வந்த
புகழ்ச்சியும் வஞ்சபபழிப்பு மிங்ஙனம் வருவதுபற்றி நடை
யிலலை. ஆனால் “காகமே கததுக நீ” பென்னுந் செய்யு
ளில் காணமுக்கனது நிந்தையாலு மதற்கு மூலமாகிய
காகத்தினிந்தையாலு மிகவறிவுள்ள வோரரசனது நிந்
தையு மவனால் வித்துவானாக கொப்பாக மரியாதை செய
யப்பட்ட மூடனது நிந்தையும் விளங்குகிறதென்று ஸாநி
ருசிய நிபந்தனையான புனைவில்லிப புகழ்ச்சி யிருக்கின
றது அவ்வாறிருந்தாலும் வஞ்சப பழிப்புமூலமாக முத
லாவது விளங்கும் புனைவில்லிப புகழ்ச்சியை அங்ஙனம்
நிகக்கூடாதுதான். வஞ்சபபழிப்பு மூலமாகத் துலங்கும்
வஞ்சப பழிப்பாகிய புனைவில்லிப புகழ்ச்சி யென்றே
யொருவித மனமகிழ்ச்சியிருப்பதைப்பற்றி அவ்வாறே அவ
கிகரிகக வேணும். இவ்வாறே வஞ்சபபுகழ்ச்சி மூலமான
வஞ்சபபுகழ்ச்சியா யிருக்கும் புனைவில்லிப புகழ்ச்சியும்
காணப்படுகின்றது. அஃதெவ்வாறு வருமேல

செய்யுள்.

சதுர்முகன் படைநுதுங் காலழ கெனனும்

தன் செல் வையுங்கரு தாது

முதிரைவ லோபதா னடைந்தது மனனி

புரப்பி விழுவல் னாதநா

இதயமா குலமாரு சாததினை யுறவு
 மயற்றினு னித்தவே பையுநதம்
 ருதவிரி யவனில லாதுநே டடைந்தா
 ளுநவையேன படைத்தவ வையே.

இங்ஙன மவருணியமாகிய பெண்ணிறுடைய படை
 பின் வஞ்சனை நிகதையாலு மப்பெண்ணினது வஞ்சனை
 நிகதையாலுந் தோ மறுகின்ற வவாது மேனமையான அழ
 கின ஸதுதியானது வருணித்தத்தக கவிதைரிறுடைய
 படைப்பின் வஞ்சனை நிகதையாலும அக்கவிதையின் வஞ
 சனை நிகதையாலுந் தோனதுகின்ற பதம் பொருள இவை
 கவிஞருடகு மதிக்க வஞ்சனையை விளங்கசெய்திருது. இச
 செய்யுறிய சொல்லால் விளங்கும பொருளுக்கத்திதமான
 இயைபு இல்லை எனொளி லாசையில்லாம லிருப்பவன
 இப்பெண்ணைக் குறித்தவ்விதம் பலவாறுகூறுவது சிங்
 கார ரஸத்திற்குக் குறைவு அவனுடரு இவ்விஷயங்
 களின் முயற்சியே யுண்டாக மாட்டாது ஆசையுள்ளவ
 ள் வவாது கூறினாளுளேர, அதிலும் பழை பெண்ப
 தும் தனனை எந்த நாயகிக்கு சரியான நாயகனாக
 நின்பபது இயல்பானதால் தனக்குரியவனில்லாது கெட்
 டாளுன்பது முடிதமல்ல. ஆதலால் அதில் அவ்வித
 மிருந்தாலு மன்றால் விளங்கும வருணியமாகிய கவிதை
 யின் விஷயமான தாழ்பாரியத்திற கிஞ்சித்தேனு மியைபுந்
 குறைவில்லை. ஆதலாலிச செய்யுளை முன்னாலா சொல்
 லால் விளங்கும பொருளுடகுக் குறைவிருந்தாலு மந்
 றால் விளங்கும வருணிய விவகாரத்திற் குறைவில்லை
 பென்று புணவில்லை புறமுதிக்வி விஷயமாகக் க
 டுகிறது.

கஉ-வது எதிர்மறையணி

(ஆஷோபாலங்காரம்)

செடியுள்

தானுரைத் திட்டதை யாய்ந்து மனாநி லதனபெயரோ
யான தெதிமறை யம்புலி தினமெ யுரிவியனவே
கானமின னுளவத் திரமுள தாமென நிலங்கியங்காண
மானவை வேறகைச் செகவீர ராமக சூமாரொட்டனே.

எங்ஙனம் தானுரைத்ததை யாராய்ந்தோபபான
வேறு பொருளிருப்பதைத் தெரிந்து முறக்கூறிய பொ
ருளமறுக்கப்படுகிறதோ அங்ஙனம் எதிர்மறையணி. இதை
வடநூலார் ஆஷோபாலங்காரமென்ப இத்தகு “அம்பு
லி” யென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் அம்புலியை
நோக்கி யுனது மெய்பைக் காணசெய யென்றுரைத்துப்
பின்பு அல்லாவிடிற கானமினனுள் வத்திரயிருக்கின்ற
தெனக்கூறி முறக்கூறிய பொருளை மறுத்திருக்கின்றது

செடியுள்

அவுணரைப் போமகா வியப்பொருள் கரப்பிப்பா

ரமைவத்தாற பாடலங் கடலுற

பவமுறு காநா மிரத்தாவி யுநதைக்

காப்பிரன மேவவா வளவும

எவரெடிக தினுஞ்சம மதமதாற கவிஞர்

கொருகுறை யிலைமணி ககோவின

ணவாபல கொளினு மிரத்திரா காமே

காரிநினை வ. ரிநா வலரே.

இங்ஙனம் தானகருதிய காவிய காணியித் ததைக்
காகவெணமிமெனக் கூறியதைச் சமுத்திரத்தி லிரத்தினம்

குழுகளபோல கற்பனைகள் அளவின்றி யிருப்பதைத் தெரிந்து இல்லாவிடின காவியப் பொருள்களைத் திருநிலின்றுவாகள் இதனினன்று கற்பனைகளே எதித்துக்கொள்ளுக வென்று கூறி மறுத்திருக்கின்றது.

செய்யுள்.

மறுத்த லதுதள ளலுணடுமம ரோபொருள வந்திடச்செய
திறுத்தது மவ்வணி நானாநி யன்றவ னினமெய்வெப்பம
ஒறுத்திடு முழிக கனற்கொப்ப தென்ப துதாரணந்தோ
பொறுத்தெவா பாலுந் தயைசெய குமாறெட்ட புண்ணியனே

எங்ஙனம் மறுத்தலுணமைப்பன்றி யாரோடிக் கப்ப
படுகிறதோ அங்ஙனம் ஆசேஷபாலங்கார மென்று
அலங்கார ஸாவஸவகார முதலியோர் நினைக்கின்றனர்.
இதற்கு “நானாநி யன்றவ” ளென்பது முதலுதார
ணம். இங்ஙனம் தூதாசவந்தவளே தன்னைத் தூதியல
ளென்று மறுத்தல பொருந்தாமையால் நுமமறுத்தல
ஆரோபமாகத் தள்ளுண்டு உங்களுக்குவரைச் சோக்கிறதற்
காகப் பொய்பேசுகிறது முதலியவை யின்றி உணமை
பேசுகிறேனென்று விசேஷத்தைத் தோற்றுவித்து நீ யிப்
போதே வினாவாகவந்து நாயகியைப் பிழைக்கச்சொல்ல
வேண்டுமென வேறுபொருளை விளக்குகிறது.

செய்யுள்

நன்றிசையு மன்னவனே நாங்களுற்ற ராயலலம்
எனறுநு செக்குடுமபி யென்றிருசு து—முளறளாகே
யோசத துருவுமில் யோர்

இங்ஙனம் ஒற்றா நாங்களுற்ற ரல்லோம் என்ப
துசிதமன்று. அவ்விதங் கூறுவதால் நந்திகாலத்துச்
சூரித்தானபடி வஞ்சனையாகச் சொல்வதை நிவிருத்தி
செய்து உணமை சொல்வதை விளக்குவதனால் உலகத்

தைக காககிஷா வுமக்கெல்லாரு முழியக்காராகளா விருக்கிறார்களே யல்லது ஒருவரேனுஞ் சத நுருவாகவிலலை என்ற தாட்பரியம விளங்கச் செய்யலாயிற்று.

செய்யுள்

உடனபட லேவெளி யாயவிலக கேமறை வாயுலவும
இடமு மவணியென னாயக னேசெலவை யேறசெ லங்கே
திடமொடு யாவிர்ப பேனென நிலசநிபுந் செப்புலாகாண
தடமுதி லண்ட முகடடினைந் தாங்கின சைத நுனாயே

மறுபடி மறைந்தும் உடனபாடு வெளிபாட்டு மிருபாபதும் அவ்வணி. இந்நூற் “நாயகனே செலவையே” லேனபதுமுந் லுதாரணம் இங்ஙனஞ் செலவா யெனலுமுடனபாடு வெளிப்பாட்டுஞ் செலவவேண்டா மென்ற மறுத்தல், நீ செலலுமிடத்தில யானபிர்பபே னென்ற சொல்லில் அடங்கிய தன மரணம் தோற்றத்தலான மறைந்தும் இருக்கிறது

செய்யுள்

தலைவருநின் செலகையானத் தங்கால மெய்கே
யலைநாப முணடுபணை கையா—செலவேணி
மேற்செலவிர்ப புமபோது மே

இங்ஙனம் உனது செலவை எனக்கு அநிகராகத் தாபமுணடுபணை தெனமையால நீ செலவாயாகில் நான் மாணுகிறீவேன நீ செலவேலென்ற மறுத்தல் மறைந்திருக்கிறது.

௩௩-வது முரண்மேல் விளைவணி.

(விரோதாபாசாலங்காரம்)

செய்யுள்

மேலா கமட்டும விரோத முறனமுரண மேலவிளைவு
வேலாம விழியண முலைமுத்த மேவில னேனுமுத்தஞ்
சாலாக மேவின னென்ன லுதாரணந தண்டலையின
பாலாருந தேனதி போறசூழு மெட்ட பதிமன்னே.

எங்ஙனம் விரோதமுனபு விளங்கிப் பின்பு உணமை
பபொருள் விளங்குகின்றதோ அங்ஙனம் முரண்மேல்
விளைவணி. இதை வடநாலார விரோதாபாசாலங்கார
மென்ப இதற்கு “வேலாமவிழி” யென்பது முதலுதார
ணம் இங்ஙனம் முலைமுத்த மேவாமலிருந்தாலும் முத்த
மேவியிருக்கின்றதென்று முனபுவிரோதமுஞ் சிலைஷையாக
நாயகனது கொஞ்சநல்ல மேவியிருக்கின்றதென்ற உணமை
யும விளங்குகின்றது.

செய்யுள்

என்னிமித தததா லினினள வேந்தன
மின்னு மமித்திர வெறறிய னுநிபும
பறறுரு பிரகா பத்தினுன மித்திர
வெறறிய னாக மேவுஞ் சார
விழியின னுநிபும விசார விழியின
அழிவில னாகவு மமாந்திருந தானே
அநநிமித தததா லவனிக லோரும
பன்னு பேதம் பரியவிட டதுபோல
விரவும பலவாம விரோத
தருமமும விட்டவோ தங்குமே தந்தையே.

இங்ஙனம் மிதநிரனை வெல்லாதவனாக விருந்தும் மிதநிரனை வெல்லுகிறவனாக விருக்கின்றான் என்ற விரோதமுஞ் சாரனென்ற ஒற்றனை விழியாகக்கொண்டும் சாரனென்ற ஒற்றனை விழியாகக்கொள்ளாமலும் இருக்கிறுனென்ற விரோத முனபாகவும், பின்பு •சூரியனை வெல்லுகிறான் விசாரமென்ற விசாரணையை விழியாகக்கொண்டிருக்கிறுனென்ற உண்மைப்பொருள் சிலைஷயாகவும் விளங்குகின்றது. முந்திய வுதாரணத்திலும் இதில் விரோதத்தை ஸமாதானஞ்செய்யும் உத்பிரேரையையலங்கார மேலாக விளங்குகிறதென்ற பீரிவுகாண்க

௩௪-வது பிறிதாராயச்சியணி.

(விபாவனாலங்காரம்)

செய்யுள்.

நேராது காரணங் காரியந் தோன்றி னிருந்நுநிறி
தாராயச் சியணி யலததக் மினறி யமைந்திடினுஞ்
சீரா நிவளிநு பாதஞ் செவந்தவென நேயுரைத்தல்
பாரா யுதாரண நல்லெட டயபுர பாண்டியனே.

காரணமின்றிக் காரியமுண்டாவது பிறிதாராயச்சியணி. இதை வடநூலார் விபாவனாலங்கார மென்பா இதற்கு “அலததகமினறி” யென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் தாளிற செவப்புக்குக் காரணமாகிய செயப்படுகக் குழம்பு இந்நிலைலாமவிருந்தும் அக்காரியமுண்டாயிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

உண்ணு திருநது மதததவன்ன முடைய

தாயெங் கணுநதுடைப்பே

யண்ணு திருநதுங் களங்கமிலவிண

ணதனை யுடைய தாயுததெளிவு

பிறிதாராயச்சியணி.

கஉ௭

பண்ணு திருநதந தெளிவமைபும் பணிநீ

முடைய தாயவிளகக

நயந விருககு முலகமெல்லா

நயந தரமா யினமாதோ

இங்ஙனம் அன்னத்தின் மத்ததலுக்கும், ஆகாசத்தின் அமலத்திற்கும், தண்ணீரின் தெளிவிற்கும் காணாநால், துடைத்தல், தெளிவித்தலென்ற காரணங்கட்கில் லாமலிருந்தும் அக்காரியங்க ளுண்டாயிருக்கின்றன.

செடயுள்.

வாரிதை யோதி முடித்ததி னுமைன

மி விது லாநகந தேந்தல்கை யானமல

நனயெ முத்திருந தாலுங்கொ டுகளின்

முனைய தித்த சிலமுக முள்ளவே

இங்ஙனம் வண்டிவகட்கின் இருபபுகுக் காரணமாகிய மலாகளில்லாமலிருந்தும் மடநதையின் கோதையை முடித்ததினால் வாசமபொருந்திய அரசனது நகங்க ளுடைய ஸம்பந்தமாகிய ஹேதுவால் அக்காரியமுண்டா கின்றது.

செடயுள்.

எதுவின் நங்குணந தாங்குறைந துங்கா ரியமெழுந லோதிரன டாமவ வணிமதன கூரமை யொடுவளமை யாதுமி லாககனை யாலே ஈலக மடநதியிட மோதுவ னென்ப திலக்கிய மெட்டம முன்னவனே.

எதுகளில் தத்தம் குணங்கள் குறைந்திருந்தும் காரியமுண்டாவது இரண்டாம் பிறிதாராயச்சியணி. இத்தற்கு “தன கூரமை” யென்பதுமுத லுதாரணம். வெற்றிபெறுவ தற்குக் காரணமாகிய பகழிங்களில் அவற்றின் முக்கிய

குணங்கொகிய வன்மைபுங் கூடமையும் இல்லாமலிருந்தும் உலகவெற்றி யெனுங்கொகிய முண்டாகின்மது

செடயுள்

தென்றலினுள் வானுலவு தேமாவின் சண்பகத்தின்
மன்றமுறு தாறு வழிப்போங்க—சினறி நுகில்
ஒட்டாதே நாவரசசெய்யும்.

இங்ஙனம் கண்களில் நண்ணீருண்டா வற்றுகு
காரணமாகிய மா, டெண்பகம் இவைகளின் புந்தா
துகளின் ஸம்பந்தமாகிய குணத்தின் குறைவிற்குத்தும்
அக்காரிய முண்டாயிருக்கின்றது. இங்ஙனம் புந்தலா
வது உதாரணத்தில் மனம்தனாந் அநிக மநிமை டோன
லுவதாலும், இரண்டாவது உதாரணத்தில் மா செண்ப
சம் இவைகளின் தாதுகளுக்கு ரோதனஞ் செயயத்தக்க
மையலை உண்டாகுதலாகி மநிமைச் சிறப்புத்தோற்றாத
லாலும் இவ்வணியை விசேஷமாகத் தலங்காரமொன்றா
தண்டியாகிரியா. சித்தநாதத்தில் கூடமை முதலிய கருவி
யின் குணங்கொ குறைத்திருப்பமையால் இது காரண
மில்லாம லக்காரிய முண்டாகும் பிறிதாராயச்சியணியின்
பாலே கூறலாயிற்று.

செடயுள்

இகலே யிருக்கினுங் காரியந் தோன்றி யிடுதலையும்
புகலுவ மேலது முன்ற மவணிநின் புடகரப்பன
னகம்பணி யோரைத் தெறுமென லுதாரண நனகுரைப்பா
செகவீர சாம குமாருடட பரணிய நிறுநே.

இடைநிற்குகின்றங் காரியமுண்டாவது முன்றும்
பிறிதாராயச்சியணி. இதற்கு “நின்புடகரப்பனன்கம்”
என்பது முதலுதாரணம். இங்ஙனங் கூறிய பன்னந்த
தின் தீணத்தலாகிய காரியத்திற்கு விஷயதை யாடக்கு

நின்ற பொருத்திரம முத்தியிவைக்கோக கொணர்ந்ருகநின்ற
பணிமேயராகனாக இருத்தலாகிய விரோதமிருத்தும் அந்
காரியம் பணிமேயராகனிடம் உண்டாகிருக்கின்றது

செடயு

அஃநின்றிதய வஞ்சகமுத
பரவி யோதனை பற்றலி லரணாவி -
நீரவி லுயர்தனை யோடு மமைந்திடு
மருவ லராகுந் வரட்டு மந்திரயம்

இங்ஙனம் பிரதாயமற்ற நிரியின அத்தமத்தாய
வெய்யக கொளவதாய் காரியத்தாகிய விரோதமிருத்த
குடையக கொணர்ந்ருக நின்றும் அக்காரிய முண்
டாந்ருகநின்றது

செடயு

கரண மிலலதிர காரியம் வேதநக கரணிலதை
கரணி யோரொரு காரண மவணியென ன்ருத்தமந்ரு
வரண மரணத்தில் யாழொளி யென வரலாம
புமநக ராய் தரமனை

தனக்குக கரணமில்லாமல் இருக்கும் ஒரு கருவியில்
மற்றொரு காரியமுண்டாவது கரணவகாரிய அங்ஙனம்
இதற்கு “வரணமானது” என்பது முதல் உத்தரணம்
இங்ஙனம் வரணமாகிய சங்கம் போன்ற நாயகியின்
கண்டதது இன்னும் யாழொளி போன்ற கருவியின்
கொண்டு என்று தனக்குக கரணமில்லாமையினால்
யாழொளியாகிய பிரதிபலனம் வரலாம

செடயு

பரகாரகு மேதுவிர காரிய மேது பரிபலனத்தகாரண
வகமேவு மவணி சித மதியின் வளம் தீர்ணம்
தனகாரிய பொண்ணை வரலாமு மென வரணமா
யுண்டிதாம வளம் வரலாமு மென குமாபெட்ட திண்புனை

பகையான கருவியினினும் காரியமுண்டாவது ஐந்தாவதாகிய அவ்வணி. இதற்கு “சீதமதியி” னென்பது முதலுதாரணம். இங்ஙனம் சீதத்திற்கும் வாட்டத்திற்கும் நோவிரோதமாதலால் சீதத்தனமையுள்ள மதியினது கிரணங்களாகிய பகைகருவியினினும் வாட்டிடுதலென்ற காரியம் உண்டாயிருக்கின்றது.

செய்யுள்

மகவெனு மாரத்தாண்ட னுதிபோது சுவலயங்
தகவிளங் கிடமன குலத்தாரை யுறமைய
இகலரச புத்திர ஞழிற்சுக கமலமவை
மிகவுங் குவிந்தவிவை மிகநல வதிசயமே.

இங்ஙனம் சுவலயத்தின் விளக்க முதலிய காரியங்களை விலக்கத்தக்க பகலவனுதயமாகிய பகைகாரணத்தினினும் அக்காரியங்க ளுண்டாயிருக்கின்றன.

செய்யுள்

மூட மூரூலை மூவுல கததையும
பீடை செய்யப் பெறுஞ்சுரு திககணை
கூடு நாட்டம் புருடரைக் கொலவது
நீடு மூச்சரி யங்கனி நெரிமூய

இங்ஙனம் புருடரின் கொல்லலாகிய காரியத்தை விலக்கத்தக்கச் சுருதியில் கூடுதலென்ற தனமையக் கொண்ட நாட்டமாகிய பகைகாரணத்தினினும் அக்காரிய முண்டாயிருக்கின்றது. முந்திய உதாரணங்களில் காரியகாரணங்களுக்கிருக்கும் பகை இயல்பாக உள்ளதெனும், இவ்வுதாரணத்திற்கு சுருதியிற் பறவாதலெனும் இடையில்வந்த குணத்தார சம்பவிக்ஷெனும், பிரிவுகாரணம்.

செய்யுள்

காரியத் தேநினறுங் காரணந் தோனறிடக காணிலதை
யாரு மவணியி லாளுவ தெனப் ரதிபநினகைத்
தாருவிற சீரத்தி யெனுமபாற புணரி தழைத்ததெனறல
தேரு முதாரண மெட்ட புரத்துதிந் திட்டமனனே.

காரியத்தினினறும் காரணமுண்டாவது ஆறும் பிறி
தாராயச்சியணி இதற்கு அநிப நினகை யெனபது முத்
லுதாரணம். இங்ஙனம் காரியமாகிய கற்பகத்தருவினின
றுங் காரணமாகிய பாறகடலுண்டா யிருக்கின்றது

செய்யுள்

மாதிரத்தி லேகொடியும் வந்துதிக்கு மாதிரமோ
போதுங் கொடியினிடைப் போயுதியா—தோதுமிந்
நொன்றுவிப் ரீதமுற வேகனகத் தோகொடியி
ளினறிருவெற புண்டா யின

இங்ஙனம் காரியமாகிய பொற்கொடியில் காரணம்
கூடி இரண்டு வெறுபுகள் உண்டாயின காண்க

௩௫-வது காரணவாராயச்சியணி.

(விசேஷோத்தியலங்காரம்.)

செய்யுள்

குறைவது காரண மேவியுங் காரியங் கொண்டிலதை
யறைவது காரண வாராயச்சி காம விளக்கவிராதும்
நிறைபெறு நேயங் குறைவிலே யெனன நிகழ்த்துதல்காட
டிறைவரும் போறறு குமாருட்ட பாண்டிய னென்னுமனனே

எங்ஙனம் போதுமான காரணமிருந்தும் காரியமுண்
டாகாம விருக்கின்றதோ அது காரணவாராயச்சியணி.
இதை வடநூலாரா விரேஷோகதி யலங்காரமென்பா.

இதற்கு “காமவிளக்கவிநது” மெனப்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனங் காமவிளக்கின பிரசாசமாகிய போதுமான காரணமிருந்தும் நேயத்துக்குச் குறைவாகிற காரியமுண்டாக வில்லை.

செய்யுள்

சந்தி யிராதியெனச் சாரநது நிறுவதற்கு
முநி யிருந்திடுதன முண்டுமவை—யெந்தவித
மேனும் புணர்ப்பையுற வில் ள்தெய்வத் தினசெயலே
யானதுமிக காமதிச யாம்

இங்ஙனஞ் சந்தியெனப் பெண இராகியா யிருந்தல நிறுவெனப் புருஷன் அப்பெண்ணைக்கு முன்னிருந்த லாகிய போதுமான சாபணாக விரும்பும் அவ்விருவ ருக்குமே சேராதென யென்காரியம் உண்டாகாமற் போய் விட்டது.

நகர்-வது கூடாமையணி

(அஸம்பவா லங்காரம்)

செய்யுள்

அரிதாகுங் காரியத் துறப்பவ் மென்னிலக் கூடாமையணி
நிரியாயச் சேயெடுப பாணென நெவனறி நெறவனென
அரைபேசிடுத லுதாரண மாமய லேடுவநது
திருமால் பணிசுற காசலன பாதத் தியானத்தகை.

காரியத்தின ஸம்பவிககக் கூடாமையை வருணித்தல கூடாமையணி. இதை வடநூலார் அஸம்பவாலங்கார மெனப். இதற்கு “நிரியாயச் சேயெடுப்பா” னென பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் சையில மலையின எந்ததல அறிதென்பதை வருணித்திருக்கின்றது. எவ் வறிதெனவெனப்பது கூடாமையை விளக்குகின்றது.

செய்யுள்

ந ி ர ி ய ன ன க ள் கொ ரு வி ரு ப பி ட மி ர த தி னு க ர மென
 லு ளி ய ன க க ரா த தா க மு ற ற டை ந த நா ம டை ந தோ ம
 க ளி ந் தி ந் தி ன் கி ல மு த ல யா வு த க கையி ற சூ ம பன
 அ ி ரி ய ட க தி யு ண ட ா னி தை யெ ன் றெ வ ன் றி வ ா ன.

இங்ஙனம் ஒருநாளும் வறறுதல ஸமபவிககக கூடிய
 நிலில் எவற்றை ஸமபவிககக கூடாநாகக கூயிரிகுகின
 றது இங்ஙனம் எவனறிவானென்பது ஸமபவிககககூடா
 மைமை விளக்குகின்றது.

௩௪ - வது தொடர்பின்மையணி

(அஸங்கதியலங்காரம்)

செய்யுள்

க ா ரி ய க க ா ர ண ம வெ வ வே றி ட ம ப கை யா யு ற லே
 ஆ று ந தொ ட ா ரி ன மை யெ ன ப ா ச ல த ர ம ல மு ண ண
 ண ற ம வ ழி ப செ ல லு வோ ர ம ட வ ா ரு ய வு ரு ரெ ன லி ங
 கோ ரு மி ல க கி ய ந தே ரெ ட ட ய பு ர வு த த ம னே.

காரிய காரணங்கள் விரோதந தோனலுமபடி வெவ
 வேறிடத்தில் இருப்பது தொடர்பினமையணி இதை
 வடநூலா அஸங்கதியலங்கார மென்பா இதற்கு “ஜலதர
 மாலமுண்ண” வென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் ஆல
 முண்டவன முறசை யடைவது உசிதம். அவ்வாறின்றி
 ஜலதரங்கள் ஆலத்தைமுண்ண வழிச்செல்வோ மட
 வா முாசசையடைந்தாக ளென்று காரியகாரணங்
 களுக்கு விரோதமாக வெவவேறு இடத்திலிருந்தல விள
 க்குகின்றது.

செய்யுள்

கோ ள னெ னு ம வ ல லு ர ச ந கொ ல லு மு ண னெ ன வ ா லு
 மு லு கி ற தோ ர ர ச ன மு ண ன னு கி — நி ள் ம வ ன

காததனை யேதிண்டக காசினியில மறறொருவன
சாதலடை வானிச சயம.

இங்ஙனம் கோளஞ்சிய உரகம் அரசன் செவியில
திண்ட மறறொருவன மாண்டு போகின்றான் உரகத்தின்
திண்டலென்னுங் காரணமும் மாண்டு போகிறதாயி
காரியமும் விரோதமாக வெவ்வேறிடத்திலுண்டாகியிருக்கின்றன.

சில இடத்தில் தொடர்பினமைக்கு ஸமாதானமிருந்
தாலுங் கறறோரை மகிழ்வித்தலிருப்பமையா விவவணி
வருகின்றது

செய்யுள்

உயாநத கன்ற உயாநள னெண்ணமா
மியன்ற பறபடி யென்றுமுற நேறநீ
இயங்கு னெண்ணம தாலுநீ யாயவன
வியங்கி மிககுயிப பாறலுவன நேங்குழாய்.

இங்ஙனம் தமயநதி உயாநதகன்ற படுகளில் ஏற
நளன பெருமூச்சுகிடுகின்ற னென்ற தொடர்பினமைக்கு
நீயா யென்ற ஸமாதான மிருந்தாலுங் காரியகாரணங்கள்
வெவ்வேறு , இடத்திலிருப்பதையே பற்றி இவ்வணி
யென்றே தீர்மானிக்கலாயிற்று.

இலக்கணத்தில் பகையாயுறுதலென்ற அடை கொ
டுத்திருப்பமையால் காரிய காரணங்கள் வெவ்வேறிடத்தி
லிருந்தபோதிலும் விரோதமின்றி யிருக்குமாகில இவ்
வணி யல்ல.

செய்யுள்.

எழினமு கத்தியெபுபோது நுதலவிலை
கழிய வாங்கின னோவப பொழுதுகட
செழிய பாணத்தி னுறசிறி யேனமனம்
அழிய வேபிளப பாயின தேயநதோ.

இங்ஙனம் துதலாகிய விலலைக் கழியவாங்குதலாகிய காரணம் நாயகியின் முகத்திலும், மனதின் பிளப்பாகிய காரியம் நாயகனிடத்திலும் இருப்பதால் காரிய காரணங் கள் வெவ்வேறிடத்தி லிருந்தாலும் விரோதமில்லாம லிரு ப்பதைப்பற்றி இவ்வணி யல்லவெனத் தீர்மானிக்கலா யிற்று.

செய்யுள்

ஒரிடத் தேசெய்ய வேண்டி யதனைமற் றோரிடத்து
நேரிடச் செய்தலு மொன்று புரிய நிகழ்ந்ததற்குக்
கூறிய மாறு புரிதலு மவ்வணிக் கூறுகளாம்
பாரில் மருவலா சந்தான மினமை பண்ணினைந்தே.

விண்ணின் மருவலா சந்தான மினமை மிகப்புரிந்தாய்
கண்ணவென றோது வதுங்கோத் திரமவிளக் கற்குவந்தே
பண்ணினை கோத்திரந் தூளாக வென்று பகருவதும்
நண்ணு மிலக்கியந் தோவா யிளசை நநேந்திரனே.

ஒரிடத்திற் செயயவேண்டியதை மற்றோரிடத்திற் செய்வதும் ஒன்றைச் செயயத்தொடங்கி அதற்கு விரோ தத்தைச் செய்வதும் அவ்வணியே. இவற்றுள் முந்திய தற்குப் “பாரில் மருவலா சந்தானமினமை பண்ணினைத் தே” யென்பதுமுதல “கண்ணவென்றோதுவதும்” எனபது வரையும், இரண்டாவதற்குக் “கோத்திரம விளக்கற்” கென பதுமுதல “கோத்திரம தூளாக” வென்பது வரையும் நிர லே யுதாரணங்கள். அவற்றுள் முந்தியதில் பூமியில் மருவலா சந்தானமினமையைச் செய்வதற்கு விண்ணில் அதைச் செய்வதாகவும் பிந்தியதில் கோத்திரம விளக்கத் தொடங்கி அதற்கு விரோதமாக அதைத் தூளாகுகின்றதா கவும் கூறியிருக்கின்றது. இங்ஙனம் மருவலாக் கள எனற பகைஞருடைய சந்தானம் மக்களென்ற பொருளுள்ள மரு வலாசந்தானமென்றபத்திற்கு மருவுள்ள அல கொடை

சந்தான தருவென்ற பொருளாலும் கோதிர மென்ற
பத்திற்குப் பூமியெனலும் பருவதமெனலும் இரட்டை
ருளாலும் ஸமாதானங் காண்க.

செய்யுள்

வளாவுறுவெண் கதிருமிழ் வாளத்தொ

போழ்ணடோர் மடவா ரெல்லாந்

தெளிவுமவே திருக்கதாரி கங்கணமுங்

கவான்திறபத் திரமு மத்தங்

சுவிவீனிய திலகமுமா கியக்குரசு

யாபரணங் கோயே கொண்டார்

நாமநிப ரேமெனச்சொல வளவந்ரே

திரவிய தாரபு மாணே.

இங்ஙனம் கைகாவிடவேண்டிய கங்கணத்தை நேர்
திரங்குளிலும் கொங்கைகளி லிடவேண்டிய பத்திரங்களைத்
தொடைகளிலும் நெற்றியி லிடவேண்டிய திலகத்தைக்
கைகளிலு மிடத்தாகக் கூறியிருக்கின்றது. இதில் கங்
கண முதலியவைகளைக் கை முதலியவைகளி லிடுதல் பி
சித்தமானதால் அவைகளைச் சொல்லாகக் கூறவில்லை.

செய்யுள்.

உலக நாதா முவுலகத் துளமா னிடரா னவாமயலை
விலகும படியாற றிடற்குத் வடிவம் விளைந் யாளத்திதற
கிலதாம் வனப்பின புணரியென விசையிங் வடிவங் கொண்டேதான்
பலமா மடவி யருக்குமயற் பார மியற்று கின்றயால்.

இங்ஙனம் முவுலகத்திலுள்ளவாகளின் மையலை வில
க்குமபடியாய் அவதரித்த கண்ணன் அத்தகு விரோதமா
கப்பலமாமடவாக்களுக்கு மையலை யுணர்பண்ணியதாகக்
கூறியிருக்கின்றது.

௩.அ-வது தகுதியின்மையணி

(விஷ்ணுமாலங்காரம்.)

செய்யுள்

பொருந்தாத தகுதியமையாப் பொருட்குப் பொருந்ததலும்
இருந்திட வேவரு ணிததல தகுதியின் மையணியே
அருந்தகை வாகை மலாமெனமெய்ப் பெண்ணெங்க னவநிமினல்
வருந்தாப் மென்கெ விலங்கியங் காணெட்ட மாமனனே

பொருந்தாததகாத பொருளாக அருஞ்ச சேடிககையைப்
பொலவது தகுதியின்மையணி இதை வடநூலார விஷ்
ணுமாலங்கார மென்பா. இதற்கு “அருந்தகைவாகை” என
பதுமுதல உதாரணம். இங்ஙனம் வாகை மலாபோன மென
மையான பெண்ணினது தேகத்தில் கொடிய மலம்த
நாபத்தின் ஸம்பந்தம் கொஞ்சமேனும் பொருந்தாததகை
யால் அந்த அவநிமினே பொருந்தினதற்கு கூறியிருந்
தெனவது.

செய்யுள்

மரணிகாண ஸம்பந்தவா லிருமயவையேன மறுத்தொருகால்
நானாமக கரிமபுரிந்து நண னுமதுத் துடைத்துமதுப்
போனவுரு விடைப்பாரி சாதமலா மணமபுண்ப்பாய
ஆனதில் யெனிலியெங் கவனிமுதமெங் குரைமதியே.

இங்ஙனம் ஸம்பந்தத்தை அடையதற்காத முக்கா
ந்திசும சந்திக்காந்திசும ஸம்பந்தங்கூறப்பட்டிருக்கிறது.
முந்திய உதாரணத்தில் சேடிககை விவரப்பாக்க விருந்
கிறதெனலும் இவ்வுதாரணத்தி லச்சேடிககை புத்தித்தல
புண்டாகிறதெனலும் பிரிவுகாண்க.

செய்யுள்

எதுவொன நிறகுமை வேறுன காரிய மேனிலும்
ஒதிய வனவணி மனனாநி காரநிற முயவசிக

வேததி நபபுக முண்டாகுத மெனன வினமரிநிதல்
பதினி லகசியங காணெட டயாபுந் திகதிருவே

காரணத்தினின்று வேறு குணமுள்ள காரிய முண்டாவதும் அவ்வணி இதுகு “மனத்தினது” என்பது முதலுத்தாரணம் இங்ஙனம் கறுப்புகற்புள்ள கந்தியாகிய காரணத்தினின்றும வெணமையான கந்தியாகிய காரிய முண்டாகிந்ருததுபது காரியகாரணங்களுக்கிடையே ஒன்று ஒன்று விலகுகுத தன்மையிருப்பது முதலாவது பிறிதாராயசியவணி யெனமும் பகையான குணமுள்ள காரணத்தினின்றும பகையான குணமுள்ள காரிய முண்டாவது முதலாவது மையவி யென மும் பிறிதாரணம்

அதுகூடங் கொள்ளுகுத தொடங்கியது முதலாய்வுத்தாரணம்
இவ்வேய் யுடவது மாவணி பண்டமவை கிளந்தெனது
முனிகாகபு பெட்டியி லுடகிதததத முதலுத்தாரணம்
வினத்தொ யாமென திலகசியம் வினவ பண்டமவை

அதுகூடத்தைப் பெற்றதெதாடங்கி அதைப் பெற்றவ
லிருப்பது மனநிப பிரதிபலித்தையும் பெற்றவ நாம் அவ
வணி இதுகு “பண்டமவை கிளந்தெனது” தென்பது
முதலுத்தாரணம். இங்ஙனம் பண்டமிருக்கென எண்ணங்
கொண்டு பாபுபு பெட்டியை நிகுத எளிதென்காரிய
கையப்பெட்டியை போலாமுமன்றி அபாயமுடைய இதை
பாசவு முதலுத்தாரணம்

செய்யுள்

பண்ணகினை நான்திகுப பாலாசை யோடுகிளவ
எண்ணுமே பாலுன்ன வேநிலைநது—கண்ணின
மாதாவின பாலுனு மாநதவொட்டா மமுநிகதாய
நாதாநின குறருவென கும.

இங்ஙனம் அதிகப்பாலாகிய பயனின் விருப்பத்தால
கண்ணனை அனுதி அதைப்பெறும் போனதுமனநி
இயலபாகக கிடைக்கத்தக்க தாயமுட்பபால கிடையா
மையானிற் பித்தி கூலமுங் கிடைத்திருக்கின்றது

செய்யுள்

மண்ணதனிற் கோளரிக்கு மன்னுபயங் கொண்டுமுயல்
விணைத னிற் சந்திரனை மேலினது—கண்ணவனுங்
கானசேர பொருளி லுக்குஞ் சாறலும்க னுறபயமே
நானசேர லான துநித கம்

இஃது கெடுதியை நீக்கக்கொளவதாகிற பயனாக
கருதியத்தனிதது அவ்வாறு முடியாமல் அசைக்கெடுதி
யாக முடிவதற்கு உதாரணம் இங்ஙனம் முயல், கொளரி
யானிற் சிவகத்தற்குப் பயந்து அக்கெடுதியை நீக்க
கொள்ளும் பொருட்டாய் விண்ணில் விளங்கும் மதியி
னிடத்திற் செனனம் அவனிடத்திலுங் கோளாகிய அரிவி
னிடத்தில மிக்குமான் பயத்தையடைந்தது.

செய்யுள்

மருதி வான யெரிக்கு மவாய்
பொருமி பண்ண றத்திலேறி
சாருந் முயல்த தார னும
முருல் வந்த வந்தனை ஈழமு.

இஃது பிறருக்குப் பிரதிகூலத்தைச் செய்கிறதா
கிய இஷ்டத்தைச் செய்யத்தொடங்கி அவ்வாறு முடியா
மல் தனக்குப் பிரதிகூலம்வதற்கு உதாரணம் இங்ஙனம்
மாருதியின் வானை வெறிப்பதான இஷ்டத்தைச் செய்
யத்தொடங்கியது, அவ்வாறு முடியாமல் தன்னகத்த
துநே கெடுதியாக முடிந்தது பித்கூலம்படிலும
கிடைப்பதும் அந்நூலம்படிலும கிடையாம ிருப்பது
மென்ப முன்னும் இவ்வாறு பித்கூலம்படிலும்.

செய்யுள்.

மரையின பூங்குடை விருப்பது பேதையே மரையின
வினையை வாவியில விததிட விருமபுநி நனையோ
உரைசெய காலமோ கலியுல கோநல மறப்ப
வனாவி லிமமரை புனமுத வாலையே லிகலும்.

இஃது பிரதிகூலத்தை மட்டிலும் பெறுவதற்கு
உதாரணம். இங்ஙனம் மரைப்பூங் குடையின் விருப
பத்தால மரையின வினையை வினாககின்ற பெண்ணுகரு
மனையின் பெறுதலிருக்கின்றது ஆனால் முக்காந்தியை
பிசுபூதலாகிய பெரிதான பிரதிகூல மிருக்கின்ற தெனறு
காண்க.

செய்யுள்.

சிறுவனீ சிரம மருவினே யெம்பார்
சேரவை தாங்குகின் நனமென
நடைபயெது குலதகோ பொறையது பாதநா
லயாபதுகை வலோந்தலா திதததன
னுறுசரகு சிறிது நடிவிட விடுததே
யுடனகைக கின்றவ னுன
இறைவனே யெவாகரு மேனமைபுற நவன
விருந்ததை யறிந்தன மமமா

இஃது அதுகூலங் விடையாமைக்கு உதாரணம்.
ஆயினிங்ஙனம் வெறுப்புமேல விருகிறதாயிப் பிரதிகூல
த்தின் பெறுதல இருக்கின்றது. அவ்வாறிருக்கிறுங்
கண்ணனின் கரகமல ஸம்பந்தத்தின் மகத்துவத்தால
அது உண்டாகவில்லை என்றும் வெறப்பைத் தாங்கள தாங்க
வேண்டுமென்ற இஷ்டமட்டிலும் சித்திக்கவில்லை என
றுங் காண்க.

செய்யுள்

இந்தமதி மறுவொருவ விவவுலகந் துனமுதமா
வநதுபிற த நன்னன்னுந திலகமெனுங் கைதவத்தால

தகுதியின்மையணி.

கசுக

கந்திடுவை மறுவையடுத தவாமறுவுற றவராக
எந்தமடந் தையும்புரிவ ளவாபொனெழிற் கொண்டொடியே.

இங்ஙனம் சந்திரன் தன்னிடத்திலிருக்குங் களங்க
மாறிப் பிரதிகூலத்தை நீக்குதலாகிய இஷ்டத்தின் பெ
ருமை யிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

அருந்தவபுத திரவதனம் புயமறிதற கலைந்துநிரந்
திருந்தவெனக கிரசாபங் கருணையொடு மேயிசைத்தி
பருந்தருவி னரினுறுதிப் பாரதனைச் சுடினுமுழ
வருந்தொழிந்த வளாந்தெழுப் யிருந்தேது வாமனறே.

இங்ஙனம் ஸ்வபாவத்தில் அநிஷ்டமாக விருங்கும்
முன்யினது சாபம் வீணாகாமலிருக்கும் பொருட்டுப் புத
திரனிலலாமலிருக்குந் தசரதனுக்குப் புத்திரனுண்டாகித்
திருவது நிச்சயமாகையால் அவ்வரசனுக்கு இஷ்டமா
கவே ஆசகது அதலால் அன்னியனுக்கு அநிஷ்டத்தை
யுண்டிப்பண்ணுகிறதாயி இஷ்டத்தின் சித்தித்தல உண்
டாகவில்லை ஒருவன் தன்னுடைய இஷ்டம் சித்தித்த
லின் பொருட்டு ஓரிடத்திற் கொருத்தனை அனுப்ப அவன்
தனை அனுப்பியவன் இஷ்டத்தை முடியாமல் தனக்கு
இஷ்டத்தை முடித்துக்கொள்ள மிடத்திலும் இஷ்டம்
பெருமையிற் லுண்டா மிவ்வணி.

செய்யுள்

பாங்கி காளென பதியிடத் தேவவே
நீங்கு தூதி யவனவசம் நோந்தன
ஏங்கு மென்னறி வினமையோ வீதுதான
ஒங்கு தெய்வக் குறையோ வுணருவோ.

இங்ஙனம் நாயகனிடத்துக்கு நாயகியா லனுப்பப்
பட்ட தூதி நாயகியின் இஷ்டத்தை முடியாது தன்னு

டைய இஷ்டத்தை முடிக்கின்றனென்பது நூதி அவன்
வசம நோந்தனள என்றமையால் விளங்குகிறது.

செய்யுள்

நெஞ்சை யஹிணையா நொநதேனு நமரி
வஞ்சியவள பாலே வவுமஃது—தஞ்சமென
அங்கே கலந்துவச மானதுதொல காப்பியபால்
இங்கேமோ சம்போ யினேன.

இங்ஙனம் நாயகியிடம் மனதின் பற்றாதலாலுண்டா
கிய சுகத்தைத் தானதுபவிகிறதாக இருந்தாலும் நெஞ்
சத்தையும் தனனையும் வேறாகவைத்து தானது இஷ்ட
டஞ் சித்திகளில்லையென்பது விளக்கி இருக்கின்றது.
இவை இஷ்டமே சிந்தியாமையுடைய உதாரணங்களாக
இருக்கின்றன. ஒருக்கால இஷ்டம் கிடைத்தும் போது
அது கிடையாமற் போவதற்கு உதாரணம் எவ்வா
றெனின.

செய்யுள்

மாநவநிள பதகிரணத தழுகிணையா
தங்ஙன விருமபி வருமறோறு
மேதனவைக கிரணமதை விடிபுவரை
யாறகாயாசி விடிந்த போதொப
பாதலுறு மெனறெடுத்த ககடி கைசெல
செலவுமச்சே யகலவ நோக்கி
ஏதுமிதை தனபணியிற பயனெனசூ
டிசைவதலா தியற்கை யனறே.

இங்ஙனம் ஞானியனது கிரணங்கள் இரவில் அங்கொ
யிற பிரவேசிப்பது வேதத்திற பிரசித்தமா யிருக்கி
றது. அவன் தனது கிரணங்களுக்கு மாநவநிள பாத

நிரணங்கொடு ஒப்படிமைக்கிடைக்கவேண்டுமென அவை
கூற அந்நெரியில் இரவு முழுமையும் காயவைத்து, காய
வைத்த நாராசபரதிகளபோல அக்கிரணங்கள் காயந்து
நொமை கொண்டதாக நினைக்கெடுத்தும் அவ்விதம் பெ
ரிதான யுக்திவித்தினாலும் அவனுக்கு அக்காலத்தில் மட
டி அமிர்தமின்ற இஷ்டம் சித்தித்ததே யல்லது எப்பொ
ழுது மிருக்கக்கூடியதான இஷ்டம் சித்திக்கவில்லை.

மருவியது முதன்மலே தேயுந்ததனி

யாயம்தில் வாயந்த செலவம்

ஏ நாவிலழிந்திடுமெனில் யார்கருமறி,

வித்திடுங்கோ விற்க தேவோ.

இங்ஙனம் பகவானது முக்கூறுதியை விருமபுகின்
சுத்திவாகு சிலேஷையாக விருக்கும் மித்திரன் என்ற
சொல்லிற் கிடைத்த சூரியனிடத்தில் 'அமாவாசை'
யிற் பரவேசித்தாலும் இஷ்டனிடத்தி லினாலும் பகவா
னுடைய முக்கூறுதிக்கு இருபபிடமாகிய நாமரை மொ
ட்டென்ற முடிபை அவிழ்த்ததினா கிடைத்த அழ
காகிய பொருளைப் பெறுதலுமாகிய அதிகமான முயற்
சியைச் செய்தும் பூணிமையில மட்டிலும் அவ்வித
மான கார்த்தியைப் பெறுதலாகிய இஷ்டம் சித்தித்ததே
யல்லது எக்காலமு மிருக்கத்தக்க இஷ்டம் சித்திக்கவில்லை.
சில இடத்தில் இஷ்டம் கிடைத்தாமல் போய்போதிலும்
கிடைத்ததாக ஐயமுண்டாவதும் அவ்வணியே. 'அஃ
தாவது.

செய்யுள்

பல்லாள மன்னவநின் பகைஞ் சூறிற
 பழகுறுவேட புவமடநதை யெவனுஞ் சித்தி
 எல்லாரு மிரத்தினத்தைக் கருங்கா லித்தீ
 யெனறெடுத்தன னதிலேசந தனத்தின காட்டம்
 நல்லாவைத் தடுக்கிரிநு விழியு முடி
 னமையுடனுற றாதியிடும போதே முச்சின
 மல்லாரும பரிமளத்தால் வந்து லாவு
 மதுகரத்தைப் புகையெனச்சக கையுமவாயந தாழ்.

இங்ஙனம் அக்கினியைப் பொருணெடுமென்ற முயற்சியில் அது கிடையாவிட்டாலும் அது கிடைக்கு மென்ற ஐயம் புகை ஈண்டாகின்றதென்ற ஸந்தேகத்தினால் விளங்குகின்றது.

நகை-வது தகுதியணி.

(ஸமாலங்காரம்)

செய்யுள்

இசையு மிரண்டு பொருளின் வருணித் தலேதகுதி
 அசைவுறு மார முலையைத் தனக்கிசை வாமெனவே
 நசையோ டிருப்பிட மாககின் தென்னன்ன காட்டதுவாம்
 விசையனை நேருங் குமாரெட்ட பாண்டிய மேலுமையனே.

பொருத்தமான இரு பொருள்களைச் சேர்த்து வருணிப்பது தகுதியணி. இதை வடநூலார ஸமாலங்கார மென்பார். இதற்கு “அசைவுறுமாரமுலையை” யென்பது முதலுதாரணம். இங்ஙனம் அசைவுற்ற ஆரம் முலை என்ற பொருத்திய இரு பொருளுக்கே சோகையை வருணித்திருக்கின்றது. இஃது முதலாவது தகுதியினமையணிக்கு மாறாக இருக்கும் தகுதியணி.

தகுதியுணி

செய்யுள்

நரசிங்க பூமன னவநிலவு நரசந
நிரனைப்போற கங்கைபிழைச் செஞ்சே—கரனைப்போற
சாறறுபுகழ் நினனைச் சரிபா மிருப்பிடமென
தேவநகலா துறநிலங்கு மே

இங்ஙனம் நரசிங்க அரசனுக்கும் புதுமுக்கும் சரி
யான பொருத்தம் கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்

அரசரிய மாபசரிய மரபுதமிசு கழபுதம்வே
நாச செழுவேம பினகனியைச் சாநுமுண—வாசசெயது
அங்கவையுண ணகநாகத தைப்படைத்தான தெயவவரு
முங்கொளலா லாககலினமே லோனா.

இங்ஙனம் நாககைக்கும் வேப்பங்கனியின் உணவிற
கும் பொருத்தம் கூறியிருக்கின்றது முநதிய இரண்டுதா
ரணங்கனிலேயுந் துதியான பொருத்தம் எனும் இதில
நிந்தையான பொருத்தம் எனும் பிரிவுகாணாக.

செய்யுள்

காரிய மானதைக காபணத தோடொப்புக் காணபுகழ்ச்சி
நேரினு மவவணி தெணணி ருதித்த நினககெய்குங்க
மூரிட மேருபபானது சிந மரிக்கமைந்த
பாரியென ரோத லிலகதிய மெட்டம் பாநதிபனே.

காரணத்தோடு காரியத்திற்கு ஒப்புமைகூறுவதும்
அவ்வணி. இதற்கு “தெணணி ருதித்த நினக” கெனபது
முதலுதாரணம். மூரிடமே யிருக்கும் தனமையுள்ள
தணணிராகிய சாரணத்தினினதும் உதித்த இலக்கணமியா
கிற காரியத்திற்கு அதனமைபாகிய ஒப்புமை யிருப
பதைக கூறியிருக்கின்றது இஃது இரண்டாம் தகுதியின்
மையணிக்கு மாறான தகுதியுணி.

பெயர்

காட்டழிந்த கேள்விபுகை காறாகித் தானாழிந்த
காட்டினத்தி லையகெடுக்கக் காண்பதுமே—நாட்டுநித்தர
தானதனாக கத்திவிட்டு சாவுறுகாட் டைத்தக்கன
மரணதுசெய் நினைபுல வர

இங்ஙனம் தான மரபத்தியாகிற் காட்டையழிந்தன
காட்டுநிட்டு யெனும் காணத்தாலாடும் புலகயி நிய கா
யத்திம்குமஅது உறபத்தியாகு மட்டகயாத அழிககுந் தய
மையாகிற் ஒப்பு நம் பிடுகநின்று

பெயர்

ஆதியா லாட மே யுடைய கை
சாதித்திடப் பெருவா ட்புதி
சொதிமுச சனாதி துருவா லேய
தோனறியென விட்டிடுந் தாரு
காதுவ வதனாத தோடுமந் தயநித
காதுமச சந்திரா தித்தான
பேரிநினை விதமே யெனைவருந் துவந்
புருவியு புருமந் தனதுவ

முந்திய புதாநனாகிற் காணத்தின இயலபான
செய்கையின ஒன்றுமை காரியம் நிகு இருநிடுகனம
இதில ஆலாலமுநலியவற்றின திய சேபகையா லுன
டான ஒன்றுமை யிருக்கிறதெனம பரிவு காணந்

செயர்

இசைகொண டேமுயத சித்த பயனகுறை வின் பிழடி
வைசபொல வதுமவ வணியே துடியடி வாரணத்தை
நசகிய நிறுத துடியடி வாரணம் நண்ணிறமமான
மெய்சக்த வெனன லுதாரண மெட்டம் விர்பனனே

இந்த முனரூவது தகுதிபின்மைமணிககு மாறாக
விருககு தகுதியுடன் இங்ஙனம் அநிஷ்டத்தைப்
பெறாமல் இஷ்டத்தைப் பெறுதன் மட்டும் இருந்
தெனது. தங்ஙவாழ்ம வேணந்மென்று அரண்மனைக்குட்
பிடிவேசிதது அவ்விடத்தில் வாயில் காக்கின்றவாக
மால் தடைபட்டு நின்றெனவனைச் சூழித்தது பரிஹாஸமா
கப் பேசிய வசனம் அரசனது வாசலில் கணபதியுது
தடைபட்டிருந்ததல் எம்பவிய சூரிமனவந் ததே முயற்
சித்திருப்ப மமபால் தீரையாமநிடை நின்ற அநிசமான
அநிஷ்டத்தைக் கொண்டிருக்கும் சகுதியி மமையணி
யைப்போல இங்ஙனமுங் தடைபடுதாடு அநிஷ்ட
மிருக கொடுதன் தீரையது அமர்ணி யெனவ பாலா
சாது எங்ஙனம் தீரையா தீரைய அநிஷ்டமானது
தீரைய தீரைய இஷ்டமாய் மருணியசாப்படுதெனவே
அங்ஙனம் இவ்விடம் மமம-மதித

1 L

[illegible]

ஆறு கையாறு நதிநீர், நிறைந்த நன்னீர்
வந்த பரிசுதிபாசு விட்ட பரிசுதிபாசு
தகுதிபாசுமையணி இருபின்ன நீர் அபவாநிபுரி
னம உச்சமான அடனாசை உருபியவிபுரு அபவண
னாம உச்சபவநநதி சொதிபரிபாசு புகுவாநதி
தோன உருதியை பரிபாசுபகோணநீர் உருதியை
நகருகையிலுள்ள பரிபாசுபகோணநீர் உருதியை
அடனாசைபரிபாசு

இஷ்டத்தின பெறுதலிருக்கினும் இருபொருள்படுஞ் சொல் சாநூரியத்தால் அறிஷ்டமான பொருளின தோற்றமிருக்கின்ற விடத்திலும் இவ்வணிககுத் தடையிலலை. அஃதெப்படியெனின.

செய்யுள்

காண்டம படைப்புரியா யெனறு கழனவிடவும்
காண்டம படப்புரிந்து காத்தலனும்—வேண்டுபிதா
ஆண்கடந தானே யல.

இங்ஙனம் ஆணை கடந்தானே யல எனறிதினால் வி ரோதாலங்காரந்தோனனும் பொருட்குக் காண்டம படைப்புரியாயென்றதற்குப் பகழியைப் படைபாமிருப்பாய் என்ற பொருள் கொள்ளுதலிருத்தபோதிலும் பகழியைப் படைப்பா யென்ற பொருளைக்கொண்டே தகுதியுணியும் இருக்கிறதென்றிக. இருபொருள்படுமசொல் சாநூரியத்தினால் கிடைத்த அறிஷ்டத்தின தோற்றத்தாலேயே முன் கூறியபடிக்கு உதாரணமாகிவிட்டது.

செய்யுள்.

புதும நீர்ம பரிதிக் கெதிருந்
புதிய நுகுகி சொப்பொருட் நிதவ
மதுபு ரிந்தமை யானுன் பதமென
பதிபி தப்பிலஃ துற்றது பாவையே.

இங்ஙனம் நுகுகியடையத் தவறு செய்யத் தாடரைக் கூறுகரு நுகுகியே கிடைத்தது என்னுமிடத்து சிலை ஷையாக நன்னடையென்ற பொருள் கொள்வதாயிருந் தாலுந் தான் சோரிய நுகுகியாகிய இஷ்டங் கிடைத்திருப்பதால் 'லிஃ' மாவணியே.

சு0-வது வியப்பணி.

(விசித்திரராலங்காரம்)

செய்யுள்

கருதும் பயனுங் கெதிரா முயற்சியைக் கைக்கொடுத்தான
புரிதல வியப்பணி நல்லோர் திரிபுவ னத்தினுமே
யிருமுயர் வாக வணங்குவ ரெனப் திலக்கியந்தோ
அரிதிரு மாலெனும் சாதநூர் மாண்கொ ளனபுள்ளே.

தான் கருதிய பயனுக்கு மாறாகவிருக்கும் முயற்
சியைச் செய்வது வியப்பணி. இதை வடநூலார் விசித்
திரராலங்கார மென்பது இதற்கு “நல்லோர் திரிபுவனத்தி”
லெனப் பழகுத லுதாரணம் இங்ஙனம் உயாச்சியதைத்
லாநிற பயனைப் பெறுதற்குத் தேவத்தை உயாததவேண
டியது உத்தமாவிற்குக் அவ்வாறின்றி அப்பயனுக்கு
விரோதமாகத் தேவத்தின் வணக்கமாகிய யத்தனங்கொண்
டலாகக் கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்

உலர்நழிபொல லாழுகத்தி லேகறுப்புண டாககமனஞ்
மனபுவன மானதிலவெண முழுவிரை—நினைபிர
தாபமுமே மிகத்தரசந தோடமியற் றற்கியற்றுவ
கோபமது மித்தியனுக் கு.

பொல்லா முகத்திற கறுப்பை யுண்டுபண்ணுந்
லங்கிய பயனைக் கருதி அதற்கு அதுகூலமாக எவ்விடமு
திலுங் கறுப்பை யுண்டுபண்ணுதலாகிய யத்தனத்தைச்
செய்யாமல் அதற்கு விரோதமாக வெறுப்பை யுண்டு
பண்ணுகிற செய்கையைச் செய்ததாகக் கூறியிருக்கின்றது.

சுக - வது பெருமையணி.

(அதிகாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

வாயும பெருமைகொ ளாதாரந் தன்னினு மனலியவர்
தேயம் பெரிதெனச் சாற்றல பெருமை திகழமனநின்
னேயமு மேபீர மாண்டமி தககிவற நீதகுஞ்ஞு
தாயுறு மென்ன லுதாரண மெட்ட தலத்தரசே.

பெரிதான ஆதாரத்தைப் பாராசநினும் ஆதேயத்தைப்
பெரிதாகக்கூறுவது "பெருமையணி" இதை வடநாலார்
அதிகாலங்கார மென்பார். இதற்கு "தேயமுமனநின்னேய"
மென்பதுமுத லுதாரணம் இங்ஙனம் பெரிதான ஆதா
ரமாயிருக்கும் பிரமாண்ட பிதகுகின்ற நீதகுஞ்ஞு உனது
நேயமுமுது என்றமையால் ஆதாரமான அந்நீயைப்
பாராசநினும் நேயத்தகுஞ்ஞு பெருமை விளங்குகின்றது.
பிரமாண்ட பிதகுகின்றது என்றமையால் பெருங்கடந்து
தன்னின் பெருமை கூறலாயிற்று

செய்யுள்.

ஊழியிளிற் றனவிடமவந் துற்றிடுகி வனக்கொகொ
ஆழியான் தமமெயிலவந் தனறியுயிரா—வாழு வவோ
அந்நமகா மெயமி லடங்கவிலை நாநதகோ
வந்ததின லுண்டி மகிழ்

இங்ஙனம் ஊழிமாலத்தில் சீவனகோ முழுமையும்
அடக்கிக் கொண்டிருக்கும் நாராயணனது தேவமாயிய
பெரிய ஆதாரத்தில் நாரதரின் வரவினாலுண்டாகிய ஸந்
தோஷம் அடங்கவில்லை என்றமையால் அவ்வாதாரந்
தைப் பாராசநினும் ஸந்தோஷமாகிய ஆதேயத்திற்குப் பெ

பெருமையணி

கருக

ருமை கூடலாயிற்று. ஊழியில் எல்லா ஜீவனகோயுக
கொள்கிறது என்றமையால் ஆதாரத்தின் பெருமை விளங்
கிறது.

செய்யுள்

பேருரு வாகிய வாதேயந தன்னி னு மேபெரிதா
தார மென னு மவணி யிறைவறின றனகுணங்கள்
சாருறு வாக்கென பிரம மெவளவு தானிருந்தல்
பேருமென ஜேத நிலாகிய மெட்டம் கொத்தனே.

பெரிதான ஆதேயத்தைப்பார்க்கினும் ஆதாரத்தைப்
பெரிதாகக் கூறுவது மவளின் இத்தகு “இறைவரின்
பாப குணங்க” கொண்டிருந்த லாதாரணம். இங்ஙனம் பிர
தேயிப்பதில் அதிகப்பெருமையாக விளங்குங் குணங்கள்
வாக்கெனவும் பிரதேயித சாரும் என்றமையால் பெரு
மைதங்கிய ஆதேயமான குணங்களைப் பார்க்கினும் ஆதா
ரமான வாக்கெனவும் பிரமத்திற்குப் பெருமை கூறலா
யிற்று.

பேட்டிள்

மன்னு வளப்பதற்கு விராநின் சீரத்தியெதின்
மன்னுங் தடங்குமத்த மாவுலகந—இவ்வளவாம்
பாசரிக வேயகலம்பா.

இங்ஙனம் முந்திய உதாரணத்திலும் இவ்வுதாரணத்
திலும் எவ்வா வென்றும் மிகவேயகல் மென்றும் கூறி
யிருப்பதால் ஆதாரங்களின் மேலமை விளங்குகின்றது.
அவ்வாறிருந்தாலும் மூத்தக்கரித்திருக்கும்வாக்குப்பிரமத்
திற்கும் உலகத்தி னடுவொருங்குணஞ் சீரத்திகளைப் பார்க்கி
னும் பெருமையைக் கற்பித்துத் துடிக்கப்படுகிறதென்று
அவற்றின் துதியும் புகழ்க்கூடிய குணத்திற்குள்ளின் துதி
யாகவே விளங்குகின்றதெனக் காண்க.

சஉ-வது சிறுமைபணி.

(அறபாலங்காரம்)

செய்யுள்

நுண்ணிய தாகிய வாதேயந் தன்னினுட பமமுறவே
நண்ணிய தாமொரு வாதாரத் தைப்பன லுஞ்சிறுமை
அண்ணமு தேநின் மணிமாலையாமவிர லாழிசெபம
எண்ணுதற் காமவட மென்னலி லககிய மெட்டமனே

அறபமான ஆதேயத்தைப் பாராக்கினும் ஆதாரத்
தை அறபமாகக் கூறுவது சிறுமையணி. இதை வட
நூலார் அறபாலங்கார மென்பர். இதற்கு “அண்ணமு
தே நின்மணிமாலையாம்” எனப்பதுபுத் லுதாரணம். இங்
ஙனம் விரலாழி விரலளவை மட்டுங் கொண்டிருப்ப
மையால் நுண்ணியதெனச் சிடைத்தது. அதுவுந் தவிர
விரகமாதின் கையில் “செபமென்னு தற்காமவட” மெ
ன்றதால் ஆதேயமான அச்சுத்திரத்தையப் பாராக்கினும்
ஆதாரமாகிய கைக்கு விரகத்தினாலேயுட்பது நுட்பமாக
இருக்குந் தன்மை விளங்குகின்றது.

செய்யுள்.

மருங்கி னுஞ்சிறு மையுற
வருங்கு சேசயம் வைகுநால்
நெருங்குந மாமுலை நோநடுப
பொருநது கினறில் புவையே.

இங்ஙனம் மருங்கினுஞ் சிறுமையாக இருக்கும் தா
மரை நூலாகிய ஆதேயம் முலைநடுவில் பொருந்தவில்லை
என்றமையால் அவ்வாதாரம் ஆதேயத்தினும் நுண்ணிய
தென்பது நன்றாய் விளங்குகின்றது.

ஒன்றுக்கொன்றுதவியணி. கருந

சுந-வது ஒன்றுக்கொன்றுதவியணி.

(அநயோநயாலங்காரம்)

செடயுள்.

உதவிடொன துககொன றுறலைச்சொல் லொன்றினுக் கொன்றுதவி
விதுவி னிராவும விளங்கு மிராவின் விதுவுவிளங்
குதலுறு மென்ப துதாரண மாந்திறை கொண்டுவந்தது
சதமுறு மன்னா தொழுமென குமாரொட்ட சற்குணனே.

இருபொருள் ஒன்றுக்கொன்றுதவியாக இருப்பது
ஒன்றுக்கொன்றுதவியணி. இதை வடநூலாரா அந
யோந யாலங்கார மென்பா. இதற்கு “விதுவினிராவும
விளங்கு” மென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனஞ் சசியி
னவிரவின் விளக்கமு மிரவினால சசியின்விளக்கமு மிருப
பநால அவ்விரு பொருளும ஒன்றுக்கொன்று உதவியைச்
செய்கின்றன.

செடயுள்

நோக்க மேலுற நோக்கி யிடைவெளி
யாகக் கங்கொநின பானபுன லன்னதாயு
வராகருந தாராதுண மையுறப் பெயருவாள்
ஆககு நீர்ப்பந்த ராரநீடு மன்னமே.

இங்ஙனம் தன்னிடத்தில ஆசையால் தண்ணீரைக்
கொடுக்கிறதென்ற கைதவங்கொண்டு வெகுநேரம் தன்
முகத்தைப்பாராகக் விருமபுகின்ற தண்ணீர்ப் பந்தலிலுள்ள
பெண்ணுக்கு வழிப்போக்கன் விரல்களின் அகற்றாத
லால் வெகுநேரம் தண்ணீரை வாராதுக் கொண்டே
பார்க்கும்படிக்கு உபகாரத்தைச் செய்தான். அவ்வாறே
அப்பெண்ணும் தண்ணீரைக்குடிகிற தென்ற கைதவங்
கொண்டு வெகுநேரம் தன் முகத்தைப்பாராகக் விரும்பிய

வழிப்போக்கனுக்கு துட்பமாகத் தண்ணீர்த் தாரையை விடுப்தால வெகுநேரம் தண்ணீரைக் குடித்துக்கொண்டே தனமுகம் பார்க்கும்படிக்கு உபகாரஞ் செய்தாள். இங்ஙனம் இவ்விருவரின முயற்சியால் அவரவர்களுக்கு உபகார மிருக்கினும் ஒருவருக்கொருவர் செய்யமுடிகாரம் நீங்கவில்லை என்பதினும் இவ்வணிக்ஞக குறைவில்லை. கைதவம் - வியாஜம்.

சச-வது சிறப்புநிலையணி.

(விசேஷாலங்காரம்)

செய்யுள்

ஆயும் பிரசித்தத் தாதார மினி யதிலுறுமா
தேய மதைவரு ணிகு மதனபோ சிறப்புநிலை
சேயவேல வாரி புருநது நினகரன தீபமுறநக
காபுமென றேந்த விலகிய மெட்ட நகாககரசே.

எந்த ஆதேயத்துக்கு எந்த ஆதாரம் பிரசித்தமாய விளங்குகின்றதோ அந்தப்பிரசித்த ஆதாரமினறி ஆதேய மிருப்பது சிறப்புநிலையணி. இதை வடநூலார் விசேஷாலங்கார மென்பர். இதற்கு “சேயவேலவாரி புருநது” மென்பதுமுத லாதாரணம். ‘சூரிய கிரணங்களுக்கு அசு சூரியன பிரசித்த ஆதாரமாக இருக்க அதை நீங்கி அவை தீபமாகிய ஆதாரத்திலிருந்து கொண்டு இருளை நீக்குகின்றன வென்று வருணித்திருக்கின்றது.

செய்யுள்.

அம்பிவிடத் தம்புயமு மம்புயத்தி லுறபலமும்
பம்பிவைபொற னைங்கொடியிற பறறுமது—அம்பொறியின
மேலாகு மீதெவ விதமாமுற பாதத்தின
பாலாம பரம்பரையப் பர்.

இங்ஙனம் கமலத்துக்குங் குவளைக்கும் தண்ணீர் பிரசித்த ஆதாரமாக இருக்க அவ்விதங்கூறாமல் தண்ணீரிலலாதவிடத்தில் அம்புயமும் அம்புயத்திற்குவளைமலரும் அவ்விரண்டும் பொற்கொடியிலு மிருக்கின்றனவாக வருணித்திருக்கின்றது.

சில இடத்தில் பிரசித்த ஆதாரங்களை விட்ட பொருள்களுக்கு வேறே ஆதாரம் கூறாமலே வருணிப்பதும் அவ்வணியாம். அதற்குதாரணம்.

செய்யுள்.

பொன்னுலகிற புகாராயப் போடிமேவா நற்குணமே
மன்னுசொற்க ளெக்கரிப்பு வந்துதவும்—அன்னவாகள
எவ்விதங்காண போற்ற லீலா.

இங்ஙனம் பொன்னுலகைச்சென்ற விதவான்களின் மேனமையானவாக்குகள தங்களுக்கும் பிரசித்த ஆதாரமாகிய அப்புலவாகளிலலாமலிருந்தும் வேறே யாதாரத்தை அனுசாரமலே ஊழிகாலமவரை விளங்குகிறனவென்று வருணித்திருக்கிறது.

செய்யுள்

பலநீடத் தோர்பொரு டன்கை வருணிப் பதுமவணி
புல்லி யகம்புற முன்பினெத திக்கும் பொலிவுறவின
சொல்லியை யேகண்ட னென்றுமு தாரணஞ் சொலவாமணப்
பல்லிய மெனது மதிரெட்ட மாநகாப் பாண்டியனே.

ஒரு பொருளை அனேக இடங்களில் வருணிப்பதும் அவ்வணி. இதற்கு “புல்லியகம்புறமுன்பி”னென்பதுமுதலாதாரணம். இங்ஙனம் ஒரே பெண்ணை அகத்தும் புறத்தும் முன்னிலும் பின்னிலும் எதற்கிலும் இருக்கின்றவளாக வருணித்திருக்கின்றது.

செய்யுள்.

மதலை ராகவ நீயென மனத்துநீங்
குதலு முயெனகு மங்குரங் கோடியிவ
விதமி நுநதுமவி பினமுற முயெனு
மதனை யேயனு மானத்தி னோவனால.

இங்ஙனம் ஒரோ இராகவனை இருதயத்திலும் எததிக
கிலுங் காணுகிறதாகக் கூறிநீருக்கினறது.

செய்யுள்

சிறுகா ரியதது முயற்சியி னாறபெரி தேயெனசசொல
மலுகா ரியங்கிடைக கினறது மவவணி மன்னநிறபாக
கிறயான் றருககண்ட னென்ன விலக்கியங் கேட்டவாககு
அறநாலெட டுந்தினஞ் சேரோட்ட மாநக ராளபவனே.

அறபவிஷயத்தி னாரம்பத்தால அரிதான வேறு பொ
ருளின கிடைத்தலைக் கூறுவதும் அவ்வணி. இதற்கு “மன
னநிறபாககற் யா”னென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம்
அரசனைக்காண்கிறதாகிய அறபமாகிய ஆரம்பத்தைச்
செய்தவனுக்குக் கறபகவிருக்கத்தின் காணுதலாகிற மே
ன்மையான காரியங் கிடைத்தது.

செய்யுள்.

பொறபின் வடிவதிசம் பொருகுபிர தாபத்தீ
அற்பமுருக் கலவியுள் நாவிருகக்—நிற்படைவே
தாபுதிய வேளினைமாத தாண்டனைவி யாழ்னைமன்
னுபடைத்தல செயதானிந் நாள்.

இங்ஙனம் நல்ல வடிவமும் அதிகப் பிரதாபமுங்
குறைவிலலாக கலவியும் உள்ள அரசனின் படைத்தலா
கிய அலபகாரியத்தின் ஆரம்பத்தினால் மன்மதன் சூரி
யன், வியாழன் இவர்களின் படைப்பாகிய மேன்மையான
காரியம் உண்டாபிறறு.

௪௫-வது மற்றதற்காக்கலணி.

(வியாகாதாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

எதையெதற கேது வெனப்பூ மிபுங்கொண் டிருந்ததை
அதினபகைக காரியக கேதுவு மாககலு மாரொருவன்
விதிகா ரியமொன்றிற ருச்சா தனமென வேபொருத்தி
னதைவே றொருவ னதினபகைக காரிய மானதற்கே.

சாதன மாககலு மற்றதற காகக லுதாரணமபா
யாது மகிழ்மல ரானவே ளவைககயா வாறறுமென்றம
மாதிருக காலெரி வேளினை மாதிருக காலவரசசெயு
கோதையா மேலரென் றுந்தே ரிளசைக குமாரெட்டனே.

எந்தப் பொருளை எதின் அனுகூலகாரியத்திற்கு உல
கம ஸாதனமாகக் கொண்டிருக்கிறதோ அப்பொருளை
அதின் விரோதகாரியத்திற்கு ஒருவன் ஸாதனமாகக் கொ
ளவதும் ஒன்றுக்கு ஸாதனமாக ஒருவன் கொண்டதை
அவனுக்கு விரோதியாபிருக்கும் மற்றொருவன் அதின்
விரோதத்திற்கு ஸாதனமாகக் கொளவது மற்றதற்காக்க
லணி. இதை வடநூலார விபாகாதாலங்கார மென்பா.
அவறறுள் “யாது மகிழ்” எனபது முதல முநதிய இலகக
ணததுக்கும் “மாதிருககாலெரிவேளினை” யெனபது முதல
பிந்திய இலககணததுக்கும் நிரலேபுதாரணங்கள். அவற
றுள் முந்திய உதாரணத்தில் உலகமகிழ்ச்சிக்கு ஸாதன
மாகக் கொண்ட மலரொன்ற பொருளை மதன்ன அதற்கு
விரோதமாகிய காரியத்திற்கு ஸாதனமாகக்கொண்டிரு
கிறான் இரண்டாவது உதாரணத்தில் சிவபெருமான மத
னனை எரித்தலாகிய காரியத்திற்கு ஸாதனமாகக் கொ
ண்ட கண்ணென்ற பொருளை பெண்கள் அகசாரியத்திற்கு

கருஅ

சுவலயாநந்தம்.

விரோதமாக மதனைப் பிழைப்பித்தலென்ற காரியத்
திற்கு ஸாதனமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

செய்யுள்.

ஒருகா ரியத்தை யெளிதா முடிக்கவுட கொண்டதந்த
வருகா ரியத்தி னிகலுக குமுடகொள வதுமவணி
பெருமான் சிறுவனை நென்பா லருளப் பெறிலவிலக்க
குரியனன் நென்ப துதாரண மெட்டம வுததமனே.

ஒரு காரியத்தை யெளிதாக முடிக்க ஒருவ னிபந்
தனை செயததை மறறொருவன் அக்காரியத்திற்கு விரோத
மாக முடிப்பிப்பதும் அவ்வணியே. இதற்குப் “பெருமான்
சிறுவ” னென்பது முதலுதாரணம். இங்ஙனம் அரசன
போகுகளத்துக்கு மகனை அழைத்துக்கொண்டு போக
கூடாமைக்குக் காரணமாக நீ பாலனென்றுமாக அவன்
அந்தப்பாலனாக விருக்குந் தன்மையே காரணமாகக் கொ
ண்டுதான் தனிமையாக இருக்கக்கூடாதென்றும கூடவே
வரவேண்டுமென்றுங் கூறினான்.

செய்யுள்.

மிடியி னுலவெரு விப்பொருள

கடியி லுத்தாகள் கைவிடா

முடிவி லப்பய மூண்டுமே

படியி லீசுவன் பாரியே.

இங்ஙனம் உலோபி செலவு செய்யாமைக்குக் காரண
மாகக் கொண்ட தாரித்திரியப்பயத்தையே தாதாக்களும்
செலவு செய்வதற்குக் காரணமாகக் கொண்டிருக்கின
ார்கள்.

சக-வது காரணமாலையணி.

(காரணமாலாலங்காரம்)

செய்யுள்.

தேரமுன முனனா வெனிணுமபின பினனா வெனிணுநதிகழ
காரண மேதொடா பாக வருவது காணிலதன
பேரது காரண மால்ை யறத்திற பெறுமபொன்னினுல
வருது மீகையவ வீகையிற சீருது மெனபதுமே.

அள்ளலும் பாவத்தி னுறபா வமுமிடி யானமிடியும்
வள்ளன்மை யினமையி னுலே யடைய வருமெனபதும்
விளரு முதாரணந தோமும் முரசெழு வேலையையும்
எள்ளியிட டாக்க வளரெட டமாநகாக கிந்திரனே.

பின்பினனாக வருவனவற்றிற்கு காரணமாக முன
முனனாக வருவனவும் முனமுனனாக வருவனவற்றிற்கு
காரணமாகப் பின்பினனாக வருவனவுமாக இருக்கின்ற
காரணங்களின் தொடாச்சி காரணமாலையணி. இதை வட
தூலாரும் இப்பேராகவே கூறுவர். இவற்றுள் முந்திய
இலக்கணத்துக்கு “அறத்திற பெறுமபொன” னெனபது
முதலும், பிந்திய இலக்கணத்துக்கு “அள்ளலும்பாவத்
தின” னெனபது முதலும் நிரலே யுதாரணங்கள். இங்ஙனம்
முந்திய உதாரணத்தில் அற முதலிய காரணம் முனமுன
னாக விளங்குகின்றது. பிந்திய உதாரணத்திற பாவமுத்
லிய காரணம் பின்பினனாக விளங்குகின்றது.

சுஎ-வது ஒற்றைமணிமாலைபணி.

(ஏகாவரியலங்காரம்.)

செய்யுள்

பின்பி னுறுவன வறழிறகு முனமுன பிறநதுவரு
மெனப விசேடிய மெனமும் விசேடண மெனமவர
வினபெய ரொறறை மணிமாலை கணசெவியையதுதோண்
மனனுமத் தோள்முழந் தாளுறு மாடியவ் வொறெனலே.

கன்றலில யாதொன் றிடைககலப பாறறிசை காலமுயிர்
என்றவைக கொப்ப ததிலெவன மினனி யிடுவனவன
பொன்றிகழ் காந்தி யெவனபா லமுதம பொலியுமவன
அன்றெதின சங்கந துதித்தா னெதுவு மவைகளிலே.

பித்தமென் றுக்கு மெவாக ளதறகவிப பேறருளவா
நித்த மெதுவவா கடகுயி ராகும நிகழெதினகு
ணத்தை யதுகொண்ட தோவது முன்ன நகுசிவமுத
தத்தை நினையென துதாரண மெட்ட தலத்தமன்னே.

பின்பினைக வருவது முனமுனகை வருவதற்கு
விசேஷணமாவதும் முன்முனகைவருவது பின்பினைக
வருவதற்கு விசேஷணமாவதும் ஒற்றைமணிமாலைபணி.
இதை வடநூலார ஏகாவரியலங்காரமெனபா இவற்றுள்
முந்திய இலக்கணத்துக்கு “கணசெவியை” யெனபது முத
லும் பிந்திய இலக்கணத்துக்கு “கன்றலில” என்றும் “பித்
தமென்றகு” மெனமும் குளகமான இரண்டிபாடல்களும
நிரலே யுதாரணங்கள். அவற்றுள் முந்திய உதாரணத்தில
பின்பினைக விளங்கும செவிமுதலியவைகள் முனமுன்
கை விளங்கும கண் முதலியவைகளுக்கு விசேஷணமாக
விளங்குகின்றன. பிந்திய உதாரணத்தில் பின்பினைக

வள்ளங்கும சூரியன முதலியவைகளுக்கு முன்முனதாக விளங்கும ஆகாய முதலியவைகள் விசேஷணங்களாக விளங்குகின்றன. “எதுவும அவைகளிலே பித்தம்” என பதில அவைகளில் என்பதற்கு ஜலங்களில் எனவும், பித்தம் என்பதற்கு அச்சலங்களின் பித்தமாகிய அகலியெனவும், பொருள்கொள்க. அப்பித்தம் என்று தீக்கொரு பெயர் என்பது வடநூல் வழக்கு.

சஅ-வது மாலேவிளக்கணி.

(மாலாதிபகாலங்காரம்)

செய்யுள்

நாடடிய வெற்றை மணிமாலையவிளக்கைப்பொருத்தி
நாட்டுதல் மாலே விளக்கம் மதன் எனவாமனத்தது
நீட்டுறு மத்த மனத்தினுன் பாவினுஞ் சேரிருப்பு
பூட்டிய தென்ப துநாரண மெட்ட புரமன்னே.

முன்காடடிய விளக்கணியையும் ஒற்றைமணிமாலையணியையும் கலந்து கூறுவது மாலே விளக்கணி. இதை வடநூலார் மாலாதிபகாலங்கார மென்பார் இதற்கு “மதன் எனவாமனத்தது நீட்டுறு” மென்பதுமுதல் ஓதாரணம். இங்ஙனம் மதன் அவள மனத்திலென்ற வாகியத்திற்கும் அது உன் மனதில் என்ற வாகியத்திற்கும் இருப்புப் பூட்டுதலாகிய தருமத்தின் ஒற்றுமை யிருப்பமையால் விளக்கணியும், பின்னாக வருகின்ற அந்த மனத்தின் என்பதற்கு முன்காணியுக்கும் அவள மனம் என்பது விசேஷணமாக இருப்பதால் ஒற்றைமணிமாலையணியும் விளங்குகின்றது.

செய்யுள்

சதுரங்க தளநீபாக்களமருவி
சிலையிடைநாண டானே தூட்ட

எதுவெதுதா நெதையெதைசசோ வழிதவை
கேளசிலையோ டேவு மேவோ
டதிரபகைவா சிரமுமவை யொடுபுவியு
மஃதுடனே யருளரா நீயும்
பதிவுறுநின் நெடுபுகழு மஃதொடுமு
வுலகமுஞ்சம பந்தந தானே.

இங்ஙனம் ஸமபந்தமென்ற தரும் ஒன்றுமை சிவ்யொ
டுபகழி பகழியொடு பகைவாசிரம என்பது முதலிய வா
ககியங்களில் தனித்தனியாக ஸமபந்தப்படுவதால் விளக
கணியும் அப்பகழி முதலியவைகளா பின்பின்னாக வருவன
வற்றுக்கு விசேஷணங்களாக ஆவதால் ஒன்றைமணிமாலை
யன்றியும் இருக்கின்றதெனக் காண்க.

சகூ-வது மேன்மேலுயர்ச்சியணி

(ஸாராலங்காரம்)

செடயுள்

ஒன்றினும் டிகையொன்று மேனமே லுயாத லுரைத்திடவே
நின்றது மேனமே லுயாச்சி பிரசம நிறைமதுரம்
மன்ற வதினுஞ் சதையதி னுங்கவி வாயமொழியே
என்ற லுதாரணஞ் செங்கோற் குமாரெட டிறையவனே.

பலபொருள்களுக்கும் ஒன்றைப்பாக்கினு மொன்
அக்குக் குணத்தினுள் மேனமையைக் கூறுவது மேனமே
லுயாச்சியணி. இதனை வடநூலார ஸாராலங்கார மென
பா. இதற்குப் “பிரசமநிறை மதுர” மெனபதுமுத லுதார
ணம். இங்ஙனம் பிரசமச் சதை கவிவாயமொழி இவை
களுக்கும் மதுரமாகிய குணத்தால் ஒன்றைப்பாக்கினும்
ஒன்றுக்கு மேனமை கூறலாயிற்று

செய்யுள்

நட்சிங்க மன்னவநம் மாலுதரத்
 துலகுளவன னவனுஞ் சேடன
 புரமிசைத்தூங் குவனவனு மொருபாலவா
 ரிதியுறுவன புகலு மததைந்
 கரககர ரடககினரன னவருமொரு
 மினமிரிப்போற காயந் தோனது
 வரதுவுனசீர்ப் பெண்செவிகு வளைமலரோ
 வெனப்பாரக வயங்கு மமமா.

இங்ஙனம் மாலுதர முதலியவைகளுகது லொன்றி
 னுமொன்றிற்குப் பெருக்கமாகிய குணத்தினுள் மேனமை
 கூறலாயிற்று. இவ்விரண் நிறாரணங்களிலுங் கொண்டா
 டத்தகக் குணங்களின் மேனமை கூறப்பட டிருக்கின்றது.
 கொண்டாடத் தகாத குணங்களின் மேனமையைக் கூறு
 வதற்குத் தாரண மியாதெனில்,

செய்யுள்

சருகி னுமபஞ்சி லேசமப் பஞ்சினு
 மிரவு லோனுமி லேசம வனறனை
 யருகு காலுற நெடாமையெ தாயினுந்
 தருக வெனப் னெனுமபயத் தாலணரே

இங்ஙனம் சருகு, பஞ்சு, இரப்போன இவைகளு
 லொன்றிற்கொன்று இலேசமென்ற புன்குணத்தினால் மேன
 மை கூறலாயிற்று. இருமைக்குணத்தினு லொன்றி லொ
 னதுக்கு மேனமைகூறுவ தெவ்வாறென்றால்,

செய்யுள்

குனுபெரி தாமந்தக் குன்றினுஞ்ச முததிரமே
 நனனுபெரி நசசமுததி ரத்தினுமவிண்—ணெனமும்
 பெரிதுவிண்ணி னுமபிரம மேபெரிந் வானோ
 யாதெவற்றி னுமபெரிதம் மா.

இங்ஙனம் பிரமமவனாயினு மொன்றினு மொன்று கருப பெருக்கமாகிய குணத்தினுன மேனமையும் ஆசையாகிய வருணிப்புப் பொருளுகருப பிரமமவரை கூறப்பட பட பொருளோப்பாக்கினும் பெருக்கம் வருணித்தமையால் குறைவு கூறலாயினு.

நு-வது நிரல்நிரையணி

(யதா ஸங்கியாலங்காரம்.)

செய்யுள்

வரிசையிற் கூறும் பொருளகருச சம்பந்த மாவமுறை தெரிவுறச் சொல்லல் நிரலநிரை தெவவை சிநேகனைத் துயனாவெற்றி செய்யீர சஞ்செய்யங் கஞ்செய யரசவென்ப துனாசெ யுதாரணஞ் பீத்திக் குமாடெட்ட வுத்தமனே.

வரிசையாகக் கூறியிருக்கும் பலபொருள்களுக்கு முறை வழுவது ஸம்பந்தத்தைக் கூறுவது நிரலநிரையணி. இதை வடதாரா யதாஸங்கியாலங்கார மென்பா. இதற்குத் “தெவவைச் சிநேகனை” யென்பது முதலுதாரணம். இங்ஙனம் தெவவை, சிநேகனை, துயனா என்ற மூன்று பெருளகருகும் வெற்றிசெய், இரசஞ்செய், பங்கஞ்செய் யென்ற மூன்று பொருள்களுடன் நிரலே ஸம்பந்தங் கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்

உலோப னைப்பொரு ளுஞ்சர னுற்றுகோ
வலாது கொல்கின்ற தோவவ னன்னதை
யிலாது தளளிநி டாமறு மாநிலத
நிலேபு சித்திட ஸீனறியுங் காப்பனாலை.

இங்ஙனம் பொருள் சரணமடைதலும் கொலலுதலும் மாகிய இரு பொருள்களும், தள்ளாமை பரிபாமை

யென்ற இரு பொருள்களோடு நிரலே ஸம்பந்தப்படுத்திக்
கூறப்படாதிருக்கின்றன. இவ்வணியை வாமஞ்சாரியா
முதலியவர்கள் கிரமாலங்காரமென்று கூறுகிறார்கள்.

ருக-வது முறையிற்படர்ச்சியணி.

(பரியாயாலங்காரம்)

செடியுள்

ஒருபொருள் ஈரூர் முறையாகப் புவா யுறுதலைச்சொல்
வருதல் முறையிற்படர்ச்சியணி வதனவொளி
மருமலா தனனை விடுத்தது முழுமதி யையடுதது
மருவிய தென்ப டிலகிய மெட்ட மசாமன்னனை.

ஒரு பொருளை முறையாகப் பல ஆதாரங்களில் ஸம்பந்த
படுத்திக் கூறுவது முறையிற்படர்ச்சியணி. இதனை
வடநாலா பரியாயாலங்கார மென்பர். இதற்கு “இமமாது
வதனவொளி” யென்றது முத ஆதாரணம். இங்ஙனம்
மாதுவதனவொளி யென்ற வொரு பொருள் முறை
யாகத் தாமதாமலா மதியென்ற பல ஆதாரங்களில் ஸம்
பந்தத்தை அடைந்திருக்கின்றது. ஆயிற் பதும மலரில்
ஸம்பந்த மடைந்ததைச் சொல்லா டுறவில்லை. அவ்வா
றிருந்தாலும் மருமலா தனனை விடுத்தெனறுரைப்பது
முதலில் அதில் ஸம்பந்தப்படாவிடில் பொருநதாமையால்
அவ்விதம் சொல்வது உசிதமில்லையாதலால் அதிற் ஸம்
பந்தமுள்ள இவ்வணிக் குருறைவில்லை. இவ்வாறு தாற்
பரியத்தினால் கிடைத்த ஸம்பந்தத்தினை விளக்கமுள்ள
இடத்தில் இவ்வணி யென்றே காவியப்பிரகாசகிருத்தென
வரும உதாரணித்தார். அஃகாவது

செடியுள்.

சுகனமவிடு மெலிவையிடை சாராததுகால விஞ்சலன்
நருநடையை விழியடைந்த நறுமருமம் விடுவேறு

தகுபொருளி னிரண்டினமை தனைமுகமுற றதுநினுறுப்
பகவியலின் வேற்றுமையை யேளனஞ்செய ததுமாதே.

இங்ஙனம் சகனம் விடுமெலிவையிடை சாராதது
எனபது முதலிய இடங்களில் மெலிவென்னும் பொ
ருளைச் சகனம் விட்டதென்றமையால் அதற்குச் சகனத்
தின் முதலாவது ஸம்பந்தமும் இரண்டாவது இடையிற்
ஸம்பந்தமுமாகிய முறையான பல பொருள் ஸம்பந்த
மிருப்பதினால் இவ்வணியே. ஒவ்வொரு பொருளிலு
மிருக்கின்ற ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லாற் கூறியிருக்கின்ற
இவ்வணி பெய்வாமென்றல்,

செய்யுள்

காள கூட மேநீமுன கடலுற நிருந்தாய் பின்னறன்றன்
காள மாதிரி குறுகியதிட கலந்தா றினுநாட கோலமவங்
காள முதலாந் தேயமுறு கடிய கொடியா வாகினிலெந்
காள மொடுவாழ வாயமேனமேற் கணமா மிருப்போ தினர்யாரே

இங்ஙனம் காளகூடமென்ற ஓர் பொருளுக்குக் கடல
பரமசிவனின் கண்டம் கொடியோவாக்கு என்ற பல
இடங்களிலிருக்கும் ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லாகவே கூறி
யிருக்கின்றது. ஒரு பொருளுக்கு ஆதாரமாக விருக்கும்
பல பொருள்களுக்குள் மேனமேற் குறைவு தோன்றக்
கூறுவதும் இவ்வணி. இதனை வடநூலார் ஸங்கோசபரி
யாய மெனபா. அஃதாவது,

செய்யுள்.

முதலி லேகுளிர மூண்டு புவிபர
வ்ந்தலைமேவிப்பின் னுந்தருச் சாயையும்
றதுவெ யோனுமுச் சத்தில வரப்பின
லதனு ளேகரந் துறந்த றிவையால்.

இங்ஙனம் குளிரெனற ஓர் பொருளுககு ஆதாரங்க ளாக இருக்கும் புவி தருசசாயை புனலின மத்தியம் என்ற பொருளுகளுககுமேன மேலாகக் குறைவு விளங்குகுந றது.

ஓர் பொருளுககு முந்திய ஆதார ஸம்பந்தத்துடனே மறறொரு ஆதாரத்திலும் ஸம்பந்தத்தைக் கூறுவதும் இவ வணி. இதனை வடநூலார் விகாஸபரியாயாலங்கார மெ னபா. அஃதாவது

செய்யுள்

சனக மேனிக கரும்பினைக் கண்ணினாய
நினைது விமபக கனிததுடி மடடினும்
வனவி ராகத்தை வாபந்தத் நிந்தனம்
மனநி டத்துமிப போதறி வாமரோ.

இங்ஙனம் இராகமெனற ஓர் பொருள் ஆதாரமாகிய ஆதாரத்தில ஸம்பந்தமுள்ளதாகவே மனதாகிய மறறொரு ஆதாரத்திலும் ஸம்பந்தத்தைக் கொண்டிருக்கிறது.

செய்யுள்

ஒரிடத் தேபல பொருணமுறையாக வுறுமத்தை
தேரிடச் சொலவது மவ்வணி யெங்குமுன றீமபுனனம்
தூரிட வுற்றதங் கிநநாட புளின முறுமெலுமு
தாரணந தோபுக மோங்கு மிளசைத் தயாபரனே.

ஒரு ஆதாரத்தின் முறையாக அனேகம் பொருள்களுக் கு ஸம்பந்தத்தைக் கூறுவதும் இவ்வணி. இதற்கு “எங்கு முனறீம் புனனம்” யெனபதுமுத லாதாரணம். இங்ஙனம் நதியாகிற ஓர் ஆதாரத்தில புனலின்பெருககு புளினமெ ன்ற பல பொருளுககு முறையாக ஸம்பந்தமுறுதலைக் கூறியிருக்கிறது.

செய்யுள்.

முன்னநம துடலபிரியா திருநதனம்பின முளபிரியன்
மனனியிடு பிரியையென்ற யினமிதுநாண் மன்னவனே
இன்னதலை வன்றலைவ் யாமினமவே நிதினுமெது
பன்னுதலவச சிரவளிய கடுமெனுயிர்ப பயனிதுவே.

இங்ஙனம் உடலபிரியாமை பிரியன் பிரியையாக இரு
ததல தலைவன தலைவியாக இருந்ததல என்ற பல பொருள்
களுக்குத் தமபதிகளாகிய ஓர் ஆதாரத்தின் முறையாக
ஸம்பந்தத்தைக் கூறியிருக்கின்றது.

ருஉ-வது மாற்றுநிலையணி

(பரிவிாததியலங்காரம்)

செய்யுள்

குறைவாம் பொருளைக் கொடுத்ததி சப்பொரு ளைக்கொளலுக்
கறைபே ருமாற்று நிலையணி மன்னொரு வமபுருவித்
தெலுநரின செல்லமொடை டானென ஆதாரணஞ் செப்புவரான
மறையொலி வாழ்ததொலி சூழெட்ட மாநகர் மாமன்னனே.

குறைவான பொருளைச் செலவிட்டு அதிகப் பொரு
ளைக் கொள்வது மாற்றுநிலையணி. இதை வடநாலார்
பரிவிாததியலங்கார மென்பார். இதற்கு மன்னொருவம்
பென்பதுமுத லாதாரணம். இங்ஙனம் ஒரு அமபைச்
செலவிட்டுச் சத்துருவின செலவத்தை முழுமையும்பெற
நீர்னென்று அறபச் செலவினால் அதிகலாபத்தின் பெறு
தலைக் கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்

அதிக வாணடுள் னுகிமே லுலகடை சடாயு
முதிய னைசூழித் தினனுமவெக துயரிடை முழுகி

பொதியு மாசரை யாற்றள ருடவினைப போககி
மதியின் காந்திகொள புகழுடல விலைகொடு வதிவான்.

இங்ஙனம் மூப்பென்னும ஜனாயி னுற்றளாத அற
ப சரீரத்தின செலவாலமதிபோல விளக்கமுற்ற அதி
கப்புகழின பெறுதலைக் கூறியிருக்கின்றது.

நுட-வது ஒழித்துக்காட்டணி.

(பரிஸங்கியாலங்காரம்.)

செய்யுள்

பொருளொன்றை யோரகணகற்றிமந் றோசுட பொலியுமதென
றுரைசெயத லேயொழித துககாட்டு நேயத துறுகுறைவு
தெரிதல விளக்கிடை யலலாது நன்னுதற நேவியாத்ம
இருதயத் தினமென நிலக்கியந் தோவையிளசைமனனே.

ஓர் பொருளை ஓர் இடத்திலிலை யென்று தளளி மற
றோரிடத்தி லிருக்கிறதாகக் கூறுவது ஒழித்துக்காட்டணி.
இதை வடநூலார் பரிஸங்கியாலங்கார மென்பார். இதற்கு
“நேயத்துறுகுறை” வென்பதுமுத வுதாரணம். இங்ஙனம்
நேயக்குறைவென்ற ஓர் பொருளைத் தேவியரிருதயத்தி
லிலை யென்று தளளி அது விளக்கின்பா லிருக்கின்ற
தென்று கூறியிருக்கின்றது •

செய்யுள்

உச்சயினி பட்டணத்தி லுறபவமின ஞாவிழியே
அச்சுருதி மார்க்க மதைக்கடக்கும்—மெச்சுமகா
காள னதுசிரத்திற காண்பிறையொன் நேகோணல
ஆளுகையை மேவினதம் மா.

இங்ஙனம் சுருதி மார்க்கத்தைக் கூடத்தலாகிய. ஓர்
பொருள் மின்னாவிழியிலே யிருக்கிறதெனும் கோண
லென்ற ஒரு பொருள் மராகாளானது முடியில விளங்

சூம பிறையிலிருக்கிறதெனறும் கூறியிருக்கின்றது. முந்திய வுதாரணத்தில் ஓர் பொருளி லகற்றுதல சொல்லால விளங்குகிறதெனறும் இவ்வுதாரணத்தில் தாற்பரியத்தினால் கிடைத்திருக்கின்ற தெனறும் பிரிவு காண்க.

ருசு-வது உறழ்ச்சியணி.

(விகல்பாலங்காரம்)

செய்யுள்.

ஒத்திடு வல்ல விருபொருட குத்தெவ வுதிக்கவிகழ
பித்த லுறழ்ச்சி யணிபா மெதிரத்த பெருமபகையீ
மத்தத மேனங் கொடுமர மேன வணக்குமெனறி
சைத்த லுதாரண மெட்ட புரத்தைந் தருமன்னனே

ஸம் பலமுள்ள இரு பொருள்களுக்கு விரோதம் விளங்கக் கூறுவது உறழ்ச்சியணி இச்சுனை வடநூலார் விகல்பாலங்கார மென்பா. இதற்கு “எதிரத்த பெருமபகையீ”ரென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் ஸமாதானம் போர என்ற இரு பொருள்களுக்கு ஒரே வேளையில் இருபடி நேராதாகையால் அவ்விரு பொருள்களே மத்தத மேனும் கொடுமரமேனும் வணக்கு மெனறி விகழப்பட்டுத்திக கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

எப்பொழுதும் புயல்பொழியுஞ் சிசுணடிநட மேயியறறு
ம்பொழுதென மனுவாள ரேனங் கூற லுவநேனூ
தப்பியிடா தென்றனதா குலமுடிவைத் தந்திடுவார்
துப்பினிதழ்ச சகிமடவீர கடந்திடுவீர் துயாககடலே.

இங்ஙனம் நாயகனின் வரவிற்குமுற்றில் மரணம் நேராது மரணம் நேருமாகில் நாயகனின் சோககை

யிராது என்று ஒன்றுக்கொன்று விரோதமுற்ற இவ்விரு
பொருள்களையும் மணவாளனோடும் கூறுவனோடும் ஆகு
ல முடிவைத் தந்திடுவா ரென்று விகற்பப்படுத்திக் கூறி
யிருக்கின்றது.

நுநு-வது கூட்டவணி.

(ஸமுச்சயாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

ஒருகாலத தேகுமுக கொளஞந தொழிலக ஞுட்படவே
தருமாறு கூட்ட வணியேநத னேகின றரியலாகள
பொருவா நசிவா புரங்காட டிவாபயம் பூண்பரென
வருமா றுதாரண மெட்ட புரத்துவ ரோதயனே.

ஒரே வேளையிலுண்டாகும் பல தொழிலகளின் கூட்டத்தைக் கூறுவது கூட்டவணி. இதை வடநூலார ஸமுச்சயாலங்கார மென்பா. இதற்கு வேந்தனே நின்றரியலாக ளென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் நசித்தல புரங்காட்டுதல பயமடைதல என்ற ஒரேவேளையிலுண்டாகுஞ் சத்துருக்களின் றெழில்களின் சோகையைக் கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

சறகுணநீ யுதவியபே ரன்பாகுமபுத
தம்பையிரு தயங்கொஞ்மபெண் செயலேக்கேளா
யறபகலுஞ் சயனிககின றுளவறகூழி
யடைகின்றாள் வாடுகின்றாள் புலம்புகின்றாள்
பொற்பழிகின் றுளசலனிக் கின்றாண்மததம்
பொருநதுகின்றாள் புரங்கின்றாள் துவங்கின்றாள்
வறபழிகின் றுணைளிககின றுளமூசசை
வாயகின்றாள் தாபமிகத தேயகின்றாளே.

இங்ஙனம் சயனித்தல முதலிய ஒரே வேளையிலுண் டான பலதொழில்களின் கூட்டத்தைச் சேர்த்துக்கூறி யி ருக்கின்றது. இவற்றுள் சிலதொழில்கள் அறபகாலபேத த்தினுல உண்டான போதிலும் அனேக தாமரையிதழ் களைச்சோத்து வைத்து ஊசியாறகுத்தினுல ஒவ்வொரு இதழிலும் கொஞ்சங் கொஞ்சங் காலபேதத்தாற குத்தப பட்டிருநதாலும் ஒரேவேளையிற் குத்தப்பட்ட தாகவே கொள்வதுபோல காலபேதத்தைக் கொள்ளாமல விரகத் தின பெருக்கத்தை விளக்குகின்றன.

செய்யுள்.

பலகா ரணங்கள் தனித்தனி முக்கியம பற்றியொரு வலகா ரணத்தை முடித்தலு மவவணி மாகுலமு நலகா மருமவய துங்கலவி யுஞ்செல வழுவிலனுக் கிலகா மகிழவிககு மெனப துதாரண மெட்டமனே.

ஓர் காரியத்தைப் பலகாரணங்கள் தாநதாம முக்கிய மாகவிருநது முடிப்பதுமவ்வணி. இதற்கு “மாகுலமு நல காமரு” மெனபதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் மகிழவிப் பாகிய காரியத்தைக் குலம் காமா வயது கலவி செலவம் என்ற பலகாரணங்கள் தாநதாம முக்கியமாகக் களத்தில கபோதப் பறவைகள் போல சோநது முடிக்கின்றன. நலகாமா-நல்ல அழகு.

செய்யுள்.

தனதுகொடைத் தொழிலையுரை யாமைதன்னிற் சாரதிதிக கியற்றிடுமென பகன்றிடாமை கனகமதாற கருவமரு வாமைமற்றோ காசைநிகழத் தாமையவை யிடையேதான்செய வனவுதவி களைவெளியி டாமைதன்பான ‘மற்றவாசெய யுதவியினை மறைப்பிலாமை பனுவலிற்பற லுடைமைநனமா னுடாதம்மேன்மைப் பாட்டைநனி விளக்குவவாமை பாகக்குங்காலே.

இங்ஙனம் மானிடனின் மேன்மையாகிய காரியத்
தைத் தன கொடைத்தொழிலை யுரையாமை முதலிய கார
ணங்கள் விளக்குகின்றன.

ருக்-வது வினை நுதல்விளக்கணி.

(காரகதிபகாலங்காரம்.)

செய்யுள்

உதிநிர லாவொரு வனசெய்கை யீட்ட லுனாத்தல்வினை
நுதல்விளக் காமவழிப் போவன் வருவன் முயன்றனாவ
னெதிரில் வினாவுவ னெனப் துதாரண மெட்டபுரத்
ததிபதி யென்னுங் குமாரொட்ட பாண்டிய னுமரசே.

ஒருவனிடத்தில் முறையாக விளங்குந் தொழிலகளை
சசோததுபாபது வினைநுதல்விளக்கணி. இதை வட
நூலார் காரகதிபகாலங்கார மெனபா. இத்தற்கு “வழிப்
போவன் வருவ” னெனப்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம்
ஒருவனிடத்திலிருக்கும் வழியில் போகுதல் வருதல்
உணாதல் வினாவுதல் என்ற தொழிலகளைச் சோததுக்
கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

துயிலபுரிந் திடுவா னுனமா டிடுவான
றுயத்திடு வானுலாத் திடுவான
வியனசிகை யாற்று வானுளுந் திடுவான
விளைசது ரங்கமா டிடுவான
அயலவாக கமைய மிதுபொழு திலைப்பின
னடைவைபோ போடுவனப் வேந்தா
பயினமனை வாயி லவாகளு மெனியேற
பாவிழி யாறகடற் திருவே.

இங்ஙனம் ஓரரசனிடத்தி லிருக்கும் துயிலபுரிந்திடு தல முதலிய செய்கைகளைச் சோககையாக வருணித்திருக்கின்றது. முதலாவது உதாரணத்தில் வழிச்செலவோ னுக்குப் போவது வருவது முதலிய தொழில்களில் ஸம்பந்த மிருப்பதாலும் இரண்டாவது உதாரணத்தில் அரச னுக்குத் துயிலபுரிந்திடுதல முதலியவைகளில் ஸம்பந்த மிருப்பதாலும் ஒரு காததாவுக்கு அனேக வாசகியங் களில் ஸம்பந்த மிருக்கிறதென்பதைப் பற்றி இவ்வணி இப் பெயர் பெற்றது. இஃது முதலில் கூறிய கூட்டவணிக்கு மாறாக விருக்கின்றது.

௩௭ - வது எளிதின் முடிவணி.

(ஸமாதியலங்காரம்)

செய்யுள்

மற்றொரு வேது வுதவியாற் காரியம் வாயவெளி
துறறு முடித் லெளிதின் முடிபணி யோர்தருணி
பறறு மயலடைந் தாளபுக கன்னகடற் பாணுவெனச்
சொற்ற துதாரணந் தேரெட்ட மாநகாத் தூயவனே.

ஒருவனால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காரியம் மற்றொரு காரணத்தின் உதவியினால் யெளிதாக முடிவது எளிதின் முடிவணி இதை வடநூலார் ஸமாதியலங்கார மென்பா இத்தகு “ஓர்தருணி பறறுமயலடைந்தா” ளென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் நாயகனிடத்தில் சேருவதாகிற காரியத்திற்கு மயலையடைதலே காரணமாக இருக்கின்றது. அதனுடன் இரவியின் மறைவாகிற காரணமும் அந்காரி யத்தை எளிதாக முடித்தது காண்க.

செய்யுள்

மங்கை யூடலை மாற்றிடு வானிரு
செங்கை கூப்பிப் பதம்விழு போதுதெய

வங்க ளினசெய லாறபுயல வான்ருனி
பொங்கி யெறகு முதவி புரிந்ததே.

இங்ஙனம் நாயகியின் ஊடலை நீகும் பொருட்டு யததனிப்கப்பட்ட பாதத்தில் விழுதலாகிய காரியம் மே கத்தின் காஜனமாகிய காரணத்தினால் எளிதாக முடிந தது. இரண்டாவது கூட்டவணியில் களத்தில் கபோதப பறவைகள் போலத் தனித்தனியே முககியமாக வந்த பல காரணங்களால் காரியத்தின் முடிவெனறும், இவ்வணி யில் காகதாளீயமாகக்கிடைத்த காரணத்தினுதவியால் காரியத்தின் முடிவெனறும் தோமானம் இருப்பதனால் இஃது அவ்வணிககு மாறாக இருக்கின்றது.

௫௮-வது விறல்கோளணி.

(பிரத்தியநீகாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

வலிய பகைவரை சோந்தோ ரிடத்து வயயியறறு
தலினபே ரதுவிறல கோளணி வெற்றி கொடாராயுடன
புவிசெவி கீழுறச் செயதன வுறபலப பூவெனவே
சொலுத் லுதாரணந தோமன குமாரொட்ட சுந்தரனே.

பலந்தங்கிய சத்துருவினிடத்துததன் வீலியைச் செ லுத்த முடியாமையால் அவனைச் சோந்தவாகளிடத்தில் வன்மையைச் செலுத்துவது விறல்கோளணி. இதை வட நூலார பிரத்தியநீகாலங்கார மென்பா. இதற்கு “வெற்றி கொடாராயுட” னென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் தங்களைஜயித்த கண்களிடத்துத் தங்கள் வன்மையைச் செலுத்த முடியாமையால் அவற்றுடன் ஸம்பந்தமுற றிருக்கும் செவிகளைக் குவளை மலர்கள் கீழாகச் செயதன.

செய்யுள்.

மாரனம் மேரெனுஞ்செல வங்கவார்ந்தோற சோந்தவனென
ரோருதலும் னுனபா லுறுமழக்கா—முருதலா

வன்பெதுவு மின்றி யமாபுரிநது வாடகிரு
னென்பெண மகவதனை யே.

இங்ஙனம் மதனன் தன் காரதியை அபகரித்த நாயக
னிடைம வலியைச் செலுத்துவதற்கு முடியாமையால் அந்
நாயகனைச் சோந்த நாயகியிடம் வனமையைச் செலுத்து
கிறான். சத்துருவைச் சோந்தவாகளிடத்தில் வனமை
யைச் செலுத்தினாலும் இவ்வணி யென்றால், சத்துருவி
னிடத்தில் வனமையைச் செலுத்தினால் இவ்வணியென்ப
தற்கு யாது கூறவேண்டும்

செய்யுள்.

வண்டாங் குழுத்தனக்கு வாயமதுவுண் டானமெனூங்
திண்டா மரைகுவியச் செய்வதன—லுண்டாங்கோ
பங்கொடுடு வேந்தனிடம் பாயநதுநடு விழகளங்கந
தங்குறச்செய திட்டதுநி சம.

இங்ஙனம் தங்களுக்கு மதுவைக் கொடுக்கின்ற தாம
ரைகள் குவிந்தமையால் கோபமுற்ற வண்டினங்கள்
அக்குவிதலுக்குக் காரணமாகிய சந்திர விம்பத்தை
அணுகி அவ்விடத்தில் களங்கத்தை புண்புணுதலா
கிய தங்கள் வனமையைச் செலுத்தின.

நுகு-தொடர்நிலைச்செய்யுட் பொருட்பேறணி.

(காவியார்த்தாபத்தியலங்காரம்.)

செய்யுள்.

ஒருபொருட் கூறு யெனச்சொல் வேண்டுமென றென்றின்சித்தி
மருவிற றொடர்நிலைச் செய்யுட் பொருட்பே றணிமடந்தாய்
வருநின் முகத்தின் மதிதோற்ற தென்னின் மமைமலருக்
குரையெனன வென்ப திலக்கிய மெட்டம் வுத்தமனே.

தொடர்நிலைச்செய்யுட் பொருட் பேறணி, களஎ

ஓர் பொருளை ஒரு விதங்கூறி அதனால் மற்றொரு பொருளின் முடிவையும் “என்னசொல்ல வேண்டும்” என்பது முதலியவைகளால் விளக்குவது தொடர்நிலைச்செய்யுட் பொருட் பேறணி. இதை வடநூலார் காவியாத் தாபத்தியலங்கார மெனபா. இதற்கு “மடநதாய வரு நின் முகத்தி” னெனபதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் தாமரைக்கீர் ஜயஞ்செய்கின்ற மதியை மாதுவதனம் ஜயித்ததாகக் கூறி “மரைமலருக் குரையெனன்” வென லுரைத்தமையால் அமமலரையும் ஜயித்ததாகத் தண்டா பூபிகா நியாயத்தினு லறியப்படுகின்றது.

செய்யுள்

இருகிறானே ராமடநதை யினபெருங்கொங் கையிரண்டும்
பந்துதமைக் கொன்றுசயம் பண்ணினவேல்—இந்தப்
படிமிசைமற றேருயிரைப் பற்றிவதை செயது
தடிவதிலென னாசசரியந தான.

இங்ஙனம் பந்துதமைக் கொன்று என்றதனால் சிலே ஷையாக உறவினரைக் கொல்லுதலைச் செய்கின்ற இரண்டு கொங்கைகளுக்கு மற்றவியிராகரின் வதைசெய்தல் என்ன ஆசசரியம் எனபது சொல்லினால் நிச்சயிக்கப்பட்டது.

செய்யுள்.

மாது தனமரு மம்பிளந தேவெளி
போது கின்ற பெருமபுதுக் கொங்கைகூட
கேது மறறையா நெஞ்சினை யீர்வதி
லோது கின்ற தயவுண ரண்ணலே.

தனது நெஞ்சத்தைப் பிளநது வெளியேறுங் கொங் கைகளுக்கு மற்றவா நெஞ்சத்தின் பிளப்பைச் செய்தல் “ஓதுகின்ற தயவுணா” எனறமையால் உறுதிப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றது.

௬௦-வது தொடர்நிலைச்செய்யுட் குறிப்பணி.

(காவியலிங்காலங்காரம்.)

செய்யுள்

சாதிக்க வேண்டும பொருளினைச் சாதித்த லுக்கிடுபே
ரோதிற் றொடாநிலைச் செய்யுட் குறிப்பணி யோமதனே
நீதிட்ட மாவெலப்படடாயென னெஞ்சிடை நின்றனனமுன
ருதிக கண்ணென லிலக்கியந் தேரின சைக்கரசே.

ஸாதிக்கவேண்டிய பொருளை மறொரு வாக்கியப்
பொருளாலாவது பத'பொருளாலாவது ஸாதிப்பது தொ
டா நிலைச் செய்யுட் குறிப்பணி. இதனை வடநூலா காவி
யலிங்காலங்கார மெனபா. இதற்கு “மதனே நீதிட்ட
மா” யென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் மதனனைவெற
றி செய்வது அரிதாகையால் அவனை வெறவி செய்ததாக
கூறியிருப் 'மமபால அஃது அதற்கு ஹேதுவான ஓ ஸம
ாததித்தலைக்கருதுகின்றது. ஆதலால் இங்ஙனம் அப
பொருளை ஸமாததிக்குமபொருட்டு அமமதனனை ஜயம்
செய்த முக்கண்ணன தன னெஞ்சின கண்ணே இருக
கின்றதாகக் கூறியிருக்கின்றது. இஃது வாக்கியப்பொரு
ளால் ஸமாததித்த தொடர்நிலைச் செய்யுட் குறிப்பணி.
பதப்பொருளால் ஸமாததித்த இவ்வணி யெவ்வாறென்றால்

செய்யுள்

பொடியினது பூச்சினங்கா ளுருத்தி ராககப்
பொனவடங்கா ளரனகோயிற்பொலியும் பந்திப்
படியினங்கா ள மங்களமுங் கருக்குண டாக
வரனெனது பூசைபரிந்தருளவ தாயும
கடியுமது பூசையினை விரோதி யாயுங்
கருதரிப மோக்கமெனபா காணப் தாயும
நெடிதுளவோர பெருமைபெறு மயக்கந் தன்னின
நோந்திடவும் பிரயாண நிகழ்கின றேனே.

தொடர்நிலைச்செய்யுட் குறிப்பணி. களகூ

மோக்ஷத்தைப் பெரு மயக்கமாகக் கூறுவது பிரசித்த மன்று. அவ்வாறிருந்தும் அதை அவ்விதங் கூறி ஸமாத திக்குமபொருட்டு அம்மோக்ஷத்திற்கு உமது பூஜை யினப் விரோதி யென்ற சிறப்பைக்கூறி அப்பதப்பொருளால ஸமாததித் திருக்கின்றது. சில விடத்தில் பதப்பொருளும் வாக்கியப் பொருளும் ஒன்றுக்கொன்று உதவியாகவே ஸமாததிததலுக்கு ஹேதுவாக இருக்கின்றன. அஃதாவது.

செய்யுள்

கற்றதம் யநநியொந்தக் காஞ்ஞழிலைத் தன்சிரம்
நிறற்றிதநா ளானைதையித் தேயமகி—முற்றபந
வாலுமுனவைக கப்படா மற்சோ கவரியுடன்
வாலுமொப்புச் சொலவ தெவன.

இங்ஙனம் கவரி தமயநதியின் கூந்தலுக்கொப்பாக ஆகவிலை பென்பதை, “கற்ற தமயநதி சிரமநில தரி ததா” னென்ற வாக்கியப்பொருளும் பசுவான் முன வைக கப்படாமலென்ற பதப்பொருளும் ஒன்றுக்கொன்று உதவியான ஹேதுக்களாக விருந்தது ஸமாததிக்க கின றன. ஸமாததிக்க வேண்டிய பொருளை ஸமாததிக்க வந்த வாக்கியப்பொருளை ஒர் பதப்பொருள் ஸமா ததித்தா லும் இவ்வணி. அதன்குதாரணம்.

செய்யுள்

முப்புரத் தங்கு விப்பொழு தாக
முற்றதால முற்பிறப் பினிலே
திப்பிய வணக்கம் புரிந்திலே னினக்கென
நேவது மானமுற னுணர்ந்தேன
இப்பிறப் பினிலவந தனம்புரிந் ததனா
வினியமேற பதவியுஞ் சோந்தேன
ஒப்புட விலதா வினிவணங் கேனில
வோரிரு குறைபொறுத தருளே.

இங்ஙனம் இருகுறை யென்றது ஸமாததிகததக்க தாக வீருககின்றது. அது அநுமானத்தால கிடைத்த முந்தியபிறப்பில வந்தனம் செய்யவில்லை இனிமேலும் வந்தனஞ் செய்யேன என்ற இரண்டு வாககியப்பொருள களால ஸமாததிகப்படுகிறது. அவற்றுள் இரண்டாவது வாககியத்திலிருக்கும் உடலிலலாததாலென்ற பதப்பொ ருள ஹேதுவாக இருந்து அவ்வாககியப்பொருளை ஸமாத திககின்றது. அப்பதப் பொருளையும் இப்பிறப்பினில வந தனம் புரிந்ததனு லென்ற வாககியப்பொருள ஸமாததி கின்றது.

ஒன்றுக்கொன்று`விரோதங்களும் ஸமாததிகததக்க வைகளும்மாக வீருககிற இருபொருள்களுக்கு நிரலே இரு பொருள ஹேதுவாக வீருந்து ஸமாததிககுமிடத்திலு மிவ வணியே.

செய்யுள்

மலைமகள் தவஞ்செய போதிலக கொடிய

மாதவத் தினைச்சகி யாமை

கலைதுதி யவளசீர்ச செயதிமுற நிலுங்கேட

கவுமவர மீனுத லுளதாற

றலைமைகொ டனது வஞ்சகப் பிரம்

சாரிவே டத்தினை விடுக்கத்

தொலைவுறு விருப்பங் கொடுங்கொளா மலுஞ்சே

துகளிலகா மாரியைப் பணிவாம்.

இங்ஙனம் ஒரே வேளையில் சிவபெருமானுக்குண் டான வஞ்சனைப் பிரம்சாரிவேஷத்தை நீக்கவேண்டுமென றும் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் இரண்டு எண் ணங்களாகிய விரோதமான இருபொருள்கள் நிரலே உமை யின கொடிய மாதவத்தினை ஸஹியாமை யென்றும் அவள சீர்சசெய்தி முற்றிலும் கேட்கவுமென் நிரண்டு

தொடர்நிலைச்செய்யுட் குறிப்பணி. கஅக

ஹேதுககளால ஸமாததிககப்பட டிருககின்றன. ஒன்றுக கொன்று விரோதங்களும ஸமாததிககததககவைகளுமாக விருககும் இரண்டு பொருளகளை ஒரேபொருள ஹேது வாக விருது ஸமாததிததாலு மிவவணியே.

செய்யுள்.

புணரி மாதித முழுதுணும போதிலப புணரி
தணவு ருதுமுன கடைதுயர் தனைபபல னுளதாய
அனுவு மிலலதாத திருவுளத திடைநினை தருளவன
கணச ரோருத பதகரு ணாகர பணிவாம.

இஙஙனம் கடைதல புரிந்த துயரத்தைப பலனுள தாகவும் பலனிலலாதாகவும் நினைந்ததாகக் கூறி யிருக கின்றது. ஒன்றுககொன்று விரோதங்களும ஸமாததிக கததககவைகளுமாக விருககும் இவவிரு பொருளகளைப புணரிமாதிதமு துண்ணலாகிய ஒரே ஹேதுஸமாததிக கின்றது. இததொடர் நிலைச்செய்யுட் குறிப்பணிபை ஹேதுவணியென்று சிலர் கூறினாகள.

செய்யுள்.

கோதா வரியே பலநாட்டிற குலவி யவாவித கொளும்வாணி
மாதா னவளை நின்களாவாய விடுததுக கலிங்க மாவாணன
போதா நின்ற னிவளெவிதம் பொறுப்பா டனிமை வாரிநடு
வேதான றுயில்மா தவனுநதி விளங்குமடன்பாற சோகக்குவே.

இஙஙனம் கலிங்கனென்ற புலவனால் தனிமையாக விடப்பட்ட நாமகளை நானழகனிடம் கோதாவரி நதி சோப்பிப்பது அரிது. அவவிதம் அரிதான பொருளை வருணித்து அஃது அரிதிலலை யென்பதற்கு ஹேதுவாக அயனுக்கு வாரி நடுவேதான றுயில்மாதவனுநதி விளங்கு மென்ற விசேஷணம் கொடுத்திருககின்றது. இஃதைப “பொருந்தாப பொருளைப பொருந்த வருணித்தல் சிலே ஷை” யென்ற இலக்கணப்படி சிலேஷை யென்ற பெயரு

ள்ள ஓர் குணமென்றா ஜயதேவா. உண்மையாக ஆராய்ந்திடில் இங்ஙனமும் பதப்பொருளை ஹேதுவாகக் கொண்ட தொடர்நிலைச் செய்யுட குறிப்பணியைப் பராக்ஷிவம் சிறப்புத்தோன்றாமையால் அவ்வணியே, பதரூபமாகவும் வாக்கியரூபமாகவும் இருக்கின்ற விசேஷணங்களில் அநுகூலக் கருத்துள்ள கருத்துடை யடையணிகளும் இவ்வணிகளும் பிரிவு யாதெனில், அவ்வணியில் பதப்பொருள் வாக்கியப்பொரு ளிவற்றால் விளங்குகின்ற பொருள்கள் வருணிக்கக்கூடிய பொருளுக்கு அதிக ஸாதனமாக விருக்கின்றன வென்றும், இவ்வணியில் பதப்பொருள் வாக்கியப் பொருள்களே வருணிக்கப்படுகிற பொருள்களுக்கு ஹேதுக்களாக விருக்கின்றன வென்றும் பிரிவு காண்க. ஆனால் “உமதுபூஜையின்ப விரோதியாயும்” என்றது முதலிய பதப்பொருள் தொடர்நிலைச் செய்யுட குறிப்புதாரணத்திலும் “ஒப்புடலிலதாலினி வணங்கே” எனப்பது முதலிய வாக்கியப் பொருள் தொடர்நிலைச்செய்யுட குறிப்பணி உதாரணங்களிலும் பதப்பொருள் வாக்கியப் பொருள்களே ஹேதுக்களாக இருக்கினும் “பசுவினால் முனவைக்கப் படாமல்” என்ற பதப்பொருள் உதாரணத்திலும் எனனெஞ்சிடை முக்கண்ண னின்றனென்ற வாக்கியப் பொருள் உதாரணத்திலும் ஹேதுவான அப்பொருள்களால் விளங்கிய பொருள்கள் வருணிக்க வேண்டிய கற்றதமயந்தி சிரத்தால் வகித்த கூந்தலுக்கு அவிவேகியாகிய விலங்கினத்தால் முனவைக்கப்படாம லிருப்பதுடன் ஒப்பிடக் கூடாதென்பதற்கு அதிக ஸாதனமாகவும் மனமதனின் எரித்தலுக்கு முக்கிய காரணமாக விருக்கும் நெற்றிக் கண்ணையுடையவ னென்ற வாக்கியப் பொருள் அவனை வெற்றி செய்கிறதென்ற பொருளுக்கு முக்கியஸாதனமாக இருப்பமையால் இவ்விடங்களில் கருத்துடையடையணியாகக் கூறுவாமெனின அவ்வாறன்று. அவ்விடங்களில்

தொடர்நிலைச்செய்யுட் குறிப்பணி. கஅங்

னும அவிவேகத்தனமையுள்ள விலங்கினத்தால முன
வைக்கப்படாமல் இருக்கின்ற பதப்பொருளுக்கும் மன
மதனின எரித்தலுக்குக் காரணமாக இருக்கின்ற மூன்
ருவது கண்ணையுடைய சிவபெருமான என்னெஞ்சத்
தில் நின்றனென்ற வாககியப்பொருளுக்கும் ஹேதுத்
தன்மையைக் கற்பிக்கிறபடியால் கீழ்ச் சொல்லிய ஸந்தே
ஹத்திற்கு இடமில்லை. அஃதனறியும் “எல்லாவசுத்த
விருப்பா” யென்ற பதப்பொருள் கருத்துடையடையணி
உதாரணத்தில் எல்லா அசுத்தத்திற்கும் இருப்பிட
மென்றது முதலிய அனேக பதப்பொருள்களால் சரீரம்
ரக்ஷிக்கத் தக்கதல்ல என்று விளங்குவது போலும்
“வன்றிறலோ யானொருமை” யென்ற வாககியப்பொருள்
கருத்துடையடையணி உதாரணத்தில் பிறிதினவிறகியின
முறைபோல அநநந வாககியப்பொருள்களால் “நான
வியாஸன முதலியவனல்லன் என்ற பொருள் விளங்கு
வது போலும் உமது பூஜையின்ப விரோதி இயன்ற பதப்
பொருள் ஹேதுவினாலும் முக்கண்ணன் நெஞ்சினிடை
நின்றனென்ற வாககியப்பொருள் ஹேதுவினாலும் ஹே
துத்தனமையாக விளங்குவதைத் தவிர்த்து மத்தியில்
வேறே பொருள் விளக்கமில்லை ஆதலால் பசுவினா லெ
ன்ற இடத்திலும் முக்கண்ணனென்ற இடத்திலும் விளங்
குக்கின்ற பதப்பொருள் வாககியப்பொருள்களுக்கே ஹே
துத்தனமையை யுண்டாக்குவதில் ஸாதகமாக விருப்பத்
தால் எதிர்நிலையணிக்கு உதாரணித்த வாககியப்பொருள்
தொடர்நிலைச் செய்யுட் குறிப்பணியுள்ள “கனகமலை
முலையா” யென்ற செய்யுளில் உன் விழியொப்பான என்
றது முதலிய குவளை ஸோமன அன்னங்களின் விசேஷ
ணங்கள் அவ்வாககியப் பொருள்களுக்கு ஹேதுத் தன
மையை யுண்டுபண்ணி வாககியப்பொருள் தொடர்நிலைச்
செய்யுள் குறிப்பணிக்குப் பதப்பொருள் தொடர்நிலைச்
செய்யுள் குறிப்பணி அங்கமாக விருப்பதுபோல கருத்

துடையடையணியை யங்கமாகக்கொள்ளவேணவெதால்
அவைகள் தொடாநிலைசெய்யுட குறிப்பணிககு உதா
ரணங்க ளென்பதி லொருகுறைபு மினரூம.

கூக - வது வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.

(அாததாநதரநியாஸாலங்காரம.)

செய்யுள்.

பொதுவாற சிறப்பைச சிறப்பாற பொதுவினைப் பூரித்திட
லகினும மோநதிடில வேற்றுப் பொருள்வைப் பணியதுமன
நதிநா யகனைக கடநான பெரியாககெந நாளுமரி
தெதுதானென றேது வதுதானு மொன்றிற கிலக்கியமே.

நயமாங் குணப்பொரு ளினசோககை யானய மிலப்பொருளும்
உயாவாம பெருமலாச சோககையி னொரு முறுஞ்சிரத்தின்
வயமேயென றேதலு மொன்றிற கிலக்கிய மண்டலமோ
புயமீது கொண்ட குமாரொட்ட பாண்டிய பூபதியே.

பொதுவால சிறப்பையேனும் சிறப்பால பொதுவை
யேனும் முடிக்குமிடத்தில வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.
இதனை வடநூலார அததாநதரநியாஸாலங்கார மென்
பா பொதுச்சிறப்புக்கவிரிவொன்று வருணியமாகவும
ஒன்றவருணிய மாகவும இருப்பனவாம். அவற்றுட
சிறப்பு வருணியமாகவிருக்குமாகில அஃதுடன் அவரு
ணியமாகிய பொதுவான வேற்றுப்பொருளைச் சோப்பதி
னாலும், பொது வருணியமாக விருக்குமாகில அஃதுடன்
அவருணியமாகிய சிறப்பான வேற்றுப்பொருளைச் சோப
பதினாலும், மிவ்வணி யிப்பெயாதது. இவற்றுட சிறப்பு வரு
ணியமாகவும் பொது அவருணியமாகவும் இருப்பதற்கு
“அதுமான நதிபாயகனை” யென்பதுமுதலும் பொதுவா
ணியமாகவும், சிறப்பு அவாணியமாகவு மிருப்பதற்கு “நய
மாங்குணப்பொருள்” எனப்பதுமுதலும் நிரலே உதா

வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.   கஅரு

ரணங்கள். அவற்றுள் முதலாவதுதாரணத்தில் அதுமான நதிநாயகனைக்கடந்தானென்ற சிறப்பைப் பெரியோருக்கரிதேதென்ற பொதுவாலும் இரண்டாவதுதாரணத்தில் உயர்ந்த பொருட் சோககையினுற ருழந்த பொருளு முயாச்சியடையுமென்ற பொதுவை மலாக்கூட்டத்தால நானு சிரத்தின்மேற் சூடப்படுமென்ற சிறப்பாலும் பூரித்திருப்பது காண்க. ஆனால் வாணியங்களாக விருக்கின்ற பொதுச் சிறப்புகளைச் சொல்லால கூறியிருப்பமையால் வியஞ்சனாவிருத்தியால் புனைவிலசிப்புக்முச்சியணியில் அவாணியம் வாணியத்தில் ஸம்பந்தப்படுவதுபோல இங்ஙன மிலலாமையாலும் எந்தெந்த இடத்தில் புகையிருக்கின்றதோ அந்தந்த இடத்தில் அக்கினி இருக்கும் என்றதுபோலுள்ள வியாபதி முதலியது இலலாமையினால் வாணியத்தின் அறிவுக்குக் காரணமாக விருக்குந தனமையால் அதுமான வணியில் அவாணியம் வாணியத்தில் ஸம்பந்தப்படுவதுபோல இங்ஙன மிலலாமையாலும்,

செய்யுள்.

கொடியனிட நடிக்கும்விசு வாசித்தனைக
கொலும்பாவங் கூரும் வீர
மடாபுருட் னிடமுனிவை விளைத்தவனசா
வுக்கேது வாங்கைம மாவான
மடமடென முரிப்பிதா ருவினொலிமிக
குறுபலமே வாயந்த சிங்கங்
கொடுவதினித திராபபகையாய்த் தனசாவின்
காரணமா குதலபோ லமமா.

எனபது முதலிய உதாரணங்களில் பொதுவில் சிறப்பு உவமானத் தனமையாக ஸம்பந்தப் பட்டாலும் சிறப்பில் பொது அததன்மையாக ஸம்பந்தப்படுவது ஓரிடத்திலு மிலலாமையாலும் அவ்வண்ணம் ஸம்பந்த

தப்படுவதில் பொருத்த முண்டாக மாட்டாதாகையா
லும் எடுத்துக்காட்டி வெமையில வாணியத்தில் அவாணி
யம் உவமானத் தன்மைகொண்டு ஸம்பந்தப் படுவதுபோ
லிங்நம இலலாமையாலும் வாணியத்தில் ஸம்பந்தப்
படாமலிருக்கும் அவருணியத்தைக் கூறுவது உதிகமில்
லாததால் எவ்விதமாகவது கிழகாட்டிய இரண்டுதாரணங்
களிலும் விளங்குகின்ற பொதுச் சிறப்புகளுக்குள் ஒன
ற்ற கொன்று ஸம்பந்தத்தைக் கூறவேண்டியது முக்கிய
மாதலாலும் வாணியத்தை ஸமாததிப்பிக்கின்ற தன்
மையினாலே அவருணியத்தின் உபயோகத்தைக் கூறவே
ண்டுமெனக் கொண்டு இவ்வணியையும் அததன்மை யுள்
ள வாகியப் பொருட் டொடாநிலைச் செய்யுட் குறிப்
பணியாகவே கொள்வா மெனின் அவ்வாறனது “கன
கமலைமுடியா” எனபது முதலிய வாகியப் பொருட்
டொடாநிலைச் செய்யுட் குறிப்பணி உதாரணங்களில்
ஸமாததித்தலைச் சுருதுகின்ற பொருளின் ஸமாதித்த
லிருப்பதுபோல.

செய்யுள்

மதியரு சரறகா லப்பெண்ணு மருவக காகா லப்பாவை
உதிமி னெனுங் ட்ட சடைநோசக மடங்கி யொருவுற றனளதளிர்ச்சி
யதுசோ ஷுப யோதரங்க ளமைந்த யிருக்கு மெவாகளுக்குப்
புதிய வனப்பி னரியகுணம் போகா திருக்கும் பூமானே.

இமயமலை தனதுகுகை யினிறகோட்டான

ோலடங்கு மிருடகு ழாததைச்

சிமயமகா மேருவைச்சூழ தினகரற்கு

வெருவாமற் றினமுங் காசுரு

தமையலுவிச் சரணமடைந தானபு ளிய

னெனு 'மவனதன் னேத்தங்கட

கமையுறின மாசுகொளுத லறிஞாகளுக

சுமைவதா ஈழகே யானே.

வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. கஅள

இது முதலிய வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி உதாரணங்களில் வருணியப்பொருளை ஸமாததிக்கவேண்டிய அவசியமில்லாததனால் கருத்தை வற்புறுத்துவது மாதிரிமே ஸ்மாததித்தவின பயனாகக்கருதி ஸமாததித்த விருக்குமிடம் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி யென்றும் வருணியப்பொருள் ஸமாததித்த வின்றியமையாமையால் ஸமாததித்த விருக்குமிடம் தொடர்நிலைச்செய்யுட குறிப்பணியென்றும் சிலா வேறுபாடு கூறுகின்றார்கள். உண்மையில் இவ்வாறுரைத்ததும் சரியன்று ஏனெனின்

செய்யுள்.

சிறிது வனமைப் பலபொருட் சோககையு
நிறுவு மேயொரு காரிய நீணிலத்
துறுது நுமபுக ளாலுள தாயக
யிறுகைம மாவையுங் கடடற் கிசையுமே.

இங்ஙனம் “சிறிது வனமைப் பல பொருட் சோககையும் நிறுவுமே யொருகாரியம்” என்ற பொது “நீணிலத் துறுதுருமபு களாலுளதாய கயிறுகைமமாவையுங் கடடற் கிசையுமே” யென்ற உலகப்பிரசித்தமான சிறப்பினறிப்புலப்படாதாகையால், இவ்வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியில் சிறப்புக்குப் பொதுவினா ஸமாததித்தவசியம் இல்லாவிட்டாலும் “சிறப்பினறிப் பொது இருக்கமாட்டா” தென்ற நியாயத்தால் பொதுவுக்குச் சிறப்பினால் ஸமாததித்த வசியம். “தளாச்சியது சோ பயோதரங்கள்” என்ற சிறப்பினால் ஸமாததிக்கப்படும் பொதுவைப்போலவே யிச்செய்யுளினுள்ள பொதுவும் பிரசித்தமாயிருப்பதாலிதையும் ஸமாததிக்கச் சிறப்பினவசியமில்லையெனக் கூறுவது சரியல்ல. பொதுவெலாம் உலகத்தில் விளங்கியேயிருக்குமென நியமிக்கமுடியாமையால் உலகமறிய விளங்காத பொதுக்களைச் சிறப்பினால் விளக்கவேண்டியவருமல்லவா. என்கென்கே புகை யிருக்கின்றதோ ஆங்

காங்கு அக்கினியிருக்கும் என்ற வியாபதிருபமாகிய பொது எல்லாராலும் அறியப்பட்டிருப்பமையால் அதற்கு அபெபி லெவ்வாறிருக்கின்றதோவென்ற சிறப்பின கூறு தலவசியமில்லாவிட்டாலும் பிரசித்தமல்லாத வியாபதிருபமான பொதுவைச் சொல்லுமிடத்திற் சிறப்பாகிய திருஷ்டாந்தம் கூறுதிருக்கக்கூடாதல்லவா. இவ்வாறுதாதால் பொது சிறப்பை ஸமாதிக்வினற் சில இடத்தில அப்பொது உலகத்தில் பிரசித்த மல்லாமையால் அஃது புத்தியில் நன்றாக விளங்கும் பொருட்டு மறநொரு சிறப்பைக் கூறவேண்டியது வருமென்றாயோ? இவ்வணிககு ஸம்பத்தில் விளக்கப்படுகின்ற மலாச்சி யணியில் இவ்விஷயத்தை யுரைப்பதால் இஃது நமக்கு இஷ்டந்தான். அல்லாமலும் புனைவிலவிப் பொருளைப் புனைவுளிப் பொருளுக்கொப்பாக ஆகவில்லையென்று நிரதையாகக் கூறுவது கவிகளுக்கு இயல்பான முறையானதால் அமமுறையாகக் கூறிய “கற்ற தமயந்தியெந்தக் காரகுழலை” யென்ற செய்யுளில், ஸமாதித்தலி னவசிய மில்லாமையால் தொடர்நிலைச்செய்யுட் குறிப்பணியிலும் எங்கும் ஸமாதித்தலின் கருதுதல் இருக்கவேண்டுமென்ற நியமமில்லை. ஆதலால்,

செய்யுள்

நளனபதந தெரிந்த வர்புய நாணமே யுற்ற
தளிரி லேதவன கைப்பொனின் றுளிசரற் காலத்
துளவு வாமதி யன்னவன திருமுகத் தினுக்கோ
ரளிகொள தொண்டின னாகவுந தகுதிய தன்றே.

இச்செய்யுளில் “சரத்காலத்துள வுவாமதி” யென்றது முதலிய இடங்களில் ஸமாதித்தலேக்காணவுமில்லை.

பாவையாக காளத்தாற் பாணத்தா லக்கினியாற்
பூவ்யனுண் டாக்கவில்லைப் போந்தவவைக—கேவையத்து
மாற்று டொருருண் டவரவரை மனகொண்டே
தோற்றுவித்தான் சத்தியமி து.

வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. கஅசு

எனபது முதலிய தொடாநிலைச் செய்யுட குறிப்பணியில் ஸமாததித்தலைக கருதாமலிருந்தும் மாறறுபொருளுண்டென்று ஸமாததித்தலைக கூறியிருக்கின்றது. பாவையரின படைப்புக்கு விஷமுதலியவை காரணமல்ல எனபது உலகப்பிரசித்த மாதலால் அங்ஙனம் ஸமாததித்தலின கருதுதலில்லை எனபது நன்றாய விளங்குகின்ற தல்லவா. இவ்வண்ணம் ஸமாததித்தலைக் கருதுமிடத்தில் அஃகிலலாததினாலும் அதைக்கருதாத இடத்து அஃகிருப்பதினாலும் இரண்டு விஷயத்தாலும் குறைவு நேருகின்றது. ஆதலால் ஸமாததித்தலைக கருதுகின்ற பொருளை ஸமாததிப்பது தொடாநிலைச் செய்யுட குறிப்பணி யென்றும் ஸமாததித்தலைக கருதாமலிருக்கின்ற பொருளை ஸமாததிப்பது வேற்றுப் பொருளவைப்பணி யென்றும் தீர்மானிப்பது உசிதமல்ல. வேறே எவ்வாறெனில் ஸமாததிக்கத்தக்கதும் ஸமாததிக்கின்றதுமாக விருக்கும் பொருள்கள் பொதுச்சிறப்புகளாக வில்லாம விருக்கும் விஷயத்தில் தொடாநிலைச் செய்யுட குறிப்பணி என்றும் பொதுச்சிறப்புகளாக விருக்கும் விஷயத்தில் வேற்றுப் பொருள வைப்பணி என்றும் தீர்மானிக்க வேண்டுவதே உசிதமென்றற்கு. இதுவரை அவருணியத்தினால் வருணியத்தின ஸமாததித்தல உதாசரிக்கலாயிற்று. வருணியத்தினால் அவருணியத்தின ஸமாததித்தல எவ்வாறென்றாலோ, செய்யுள்.

பொறபின மேனிப் புகழுமை யேயழ
கிறப் பினறவற கீனபவ மேயநதிடா
அறப் மேனுமெய யவ்வித நினனடை
கறபிக கின்றது காணற வோருக்கே.

இங்ஙனம் நினனடை கறபிக்கின்றது காணறவோருக்கே என்ற வருணியமாகிய சிறப்பு, நல்ல வடிவமுள்ளவனுக்குப் பாவத்தொழி லுண்டாகமாட்டா தென்ற ஆவாணியமாகிய பொதுவை ஸமாததிக்கின்றது. பாவம், பவம் எனக் குறுகிறது.

செய்யுள்

நான மருளவா னெனினுமகி யலரைச் சாரு பவனிடம்வே
முன புகலுள னோனெவனே யமர விருமபு வான்மடத்து
நான மியறறு கரியதுகன னத்தி லிருந்து வெவிரியேறிக
கான மதுரச சுருமபினங்கன காவி லடையப் போந்தனவால்

இங்ஙனம் வருணியமாக விருக்கும் யானையின் செய
கையாகிற் சிறப்பால அவ்ருணியமாக விருக்கும் அவிலே
கியின் செய்கையாகிற் பொது ஸமாததிககப்படுகின்றது.

கூஉ-வது மலர்ச்சியணி.

(விக்ஸ்வராலங்காரம்.)

செய்யுள்

சிறப்பை நிறுத்தும் பொதுவை நிறுத்தமற் றோ சிறப்பை
யுறப்பு கலுதன மலாச்சியிக கோவையுள னார்க்கவெல்லார்
அறப்பெரி யோரை யலைபோல வெலறகமை யாதெனிலே
பிறக்கு முதாரணந தெனனிள சைக்குப் பெருமரசே.

சிறப்பை ஸமாததின்ற பொதுவை மற்ற்றொரு சிறப்பு
உவமானத்தின் முறையாகவேனும வேற்றுப்பொருள
வைப்பின் முறையாக வேனும எங்ஙனம் ஸமாததிககின்
றதோ அங்ஙனம் மலாச்சியணி. இதை வடநூலார் விகஸ
வராலங்கார மென்பா. இதற்கு “இக்கோவையுள்ளாக”
எனப்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் அரசன் ஜயிக்கப்
படமாட்டானென்ற சிறப்பை ஸமாததிககின்ற பெரியோ
ரான ஜயிக்கப்படமாட்டார்களென்ற பொதுவைக கட
லாகிய சிறப்பு உவமையின் முறையாக ஸமாததிககின்
றது.

செய்யுள்.

பலவி ரத்தினக் கிருப்பது மிமயவெற் பதற்கே
உலவு வெம்பனி யுங்குறை வலவுயா குணத்தின்

குலம் திற்பொருந் தியவொரு துறகுணங் குபேரன்
நிலவி டைக்களங் கழுமென வடங்கினிந் நிடுமே.

இங்ஙனம் பல இரத்தினங்களை யுண்குபண்ணுகின்ற
இமயகிரிக்குப் பனிகுழு இருப்பது குறைவாக ஆகமா
ட்டாதென்ற சிறப்பை ஸமாததிகுகின்ற நற்குணக் கூட
டங்களில் ஒரு துறகுணம் மறைந்து விடுமென்ற பொது
வைக் களங்கம் சந்திர கிரணங்களின் நடுவில் அடங்கிவிடு
கின்றது என்ற சிறப்பு உவமானமுறையாக ஸமாததிக
கின்றது. குபேரன்-சந்திரன்.

செய்யுள்

செவிககயாவு புரிகதறு தலைவிடுததுத தேன்மலருற
பவிப்புதுமாச சேருனைப்பைங் குயிலாபபற துவங்கொழியே
புவிக்கணிதச சிறப்பாறசில பொருளுயாவாம நேபாளன்
நவிப்பனிநெற நியிறசேறறை நானமென்றெண் ணுனைவனே.

இங்ஙனம் காககையின் வரலாறுகிய சிறப்பை ஸமா
ததிகுகின்ற சில பொருள்கள் தாங்கள செல்லுமிடத்தின்
குணத்தால மேனமை பெறும் என்ற பொதுவை நே
பாள தேசத்தரசன் நெற்றியில் வீழ்ந்த சேறறைக் கஸ்தூரி
யென எவன நினைக்கமாட்டானென்ற சிறப்பு வேற்றுப
பொருண் முறையாய ஸமாததிகுகின்றது.

செய்யுள்.

வண்டுகளங் கம்பதுமத் தினிலமதியில்
மறுவெனவே வாயந்த நினபாற
கண்டமுகத் தவைவிழிதி லகமாகி
மேனமைபுறற் கதிாத திரண்டு
கொண்டமறு வோரிடத்தா கிறகுணமா
மறியாமை கூந்த வஞ்சம்
அணுகிதலுற றிசைப்பவன்சொற் குணமாகத்
தோன்றியிடு மாககுந் தானே.

இங்ஙனம் தாமரைக்கும் மதிக்கும் மலினமாக விருக
கும் வண்டினமும் களங்கமும் உன் முகத்தில் திலக
மாகவும் கண்ணாகவும் விளங்குகின்றன. என்ற சிறப
பை ஸமாததிககின்ற குறைவாகிய பொருளாகனும் சில
விடங்கன்ற சோநதால் குணமாக ஆகுமென்ற பொது
வை அறியாமை வருசம என்ற இரணமெ நனமையா கின
றது என்ற சிறப்பு வேறுபபொருள வைப்பு முறையாய
ஸமர்த்திககின்றது.

கூட-வது கற்றோர்நவற்சியணி.

(பிரெளடோகதியலங்காரம்.)

செய்யுள்.

மிகுதிககுக் காரண மிலலதைக காரண மாவிளமபத்
தகுவது கற்றோ நவற்சிய யமுனைத தமாலமரத்
தொகுதி நிகாகறுப புறறு விளங்குமித தோகைமினனா
நகுக்குழ லென்ப திலக்கிய மெட்ட நகாககரசே.

எங்ஙனம் காரியத்தின் மேனமைக்குக் காரண மல
லாமலிருக்கும் பொருள அதற்குக் காரணமாகக் கூறப
படுகின்றதோ அங்ஙனம் கற்றோ நவற்சியணி. இதை
வடநூலார பிரெளடோகதியலங்கார மென்பா. இதற்கு
“யமுனைத்தமாலமரம்” என்பதுமுத லுதாரணம். தமாலத்
தருவின் அதிகக் கறுப்புககு யமுனைக்களாயிலுறபத்தியா
வது காரணமல்லாமலிருநதும் அதற்கு அதைக் காரண
மாகக் கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

கறப காடவி தேனுசிர தாமணி கண்ணு
தறடி ரான்கொளமந திரிசங்க நிதிகொழுநதாலு
நறப யங்கிர ணஞ்சுவா சங்கமின னவையாற
பொறப்பு லாமபுர வலன்படைப புற்றன னமமா.

இங்ஙனம் கற்பக விருக்ஷமுதலிய ஒவ்வொரு பொருளாகவி னீதலைப்பாக்கினும் அரசனாதலின மேனமைக்குக் கற்பகவிருக்ஷ முதலியவைகளின் பூநதாது முதலியவைகளால் அவ்வரசனின் படைத்தல காரணமல்லா விருநதும அதை அதற்குக் காரணமாகக் கூறியிருக்கின்றது.

கூசு - வது பேருய்த்துணர்வணி.

(ஸம்பாவனாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

ஒருகா ரியமுற்ற விவ்வித மாகிலென ஹுகித்திட வருவதின பேருயத துணர்வு நிருபன் மகிமைமுற்றும் உராயிட லாமபுகழ் வோனசேட னேலென் ஹதாரணத்தேர் வரைதக ரப்பொரு வாகன குமாரொட்ட மன்னவனே.

எங்ஙனம் ஒரு காரிய முற்றப்பெறும் பொருட்டு இஃகிவ்வித மாகுமாகில் என்ஹுகித்தல இருக்கின்றதோ அங்ஙனம் பேருயத்துணர்வணி. இதனை வீடதூலார ஸம்பாவனாலங்கார மென்பா. இதற்கு “நிருபன் மகிமை” எனபதுமுத ஹதாரணம். இங்ஙனம் நிருபனது குணங் களுக்கு மேனமை விளங்கும் பொருட்டுப் புகழ்வோன் சேஷனே லெனஹுகித்த லிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

நான்முகரா நாமிருக்கி னாஹியண்ட மேவுமணந் தானமுழுது மேயெடுததுத் தாரணியின—பான்மருவு துறசநன மீதுபுகுத தும.

இங்ஙனம் துறஜனது நாவை யறுத்தலுக்கு ஹேதுவாகிய கஸ்தூரி மிருகத்தின அண்டமேவு மணத்தை துற் ஜனது நாவிலவைப்பதென்ற காரியஞ் சித்திக்கும பொருட்டு நான், நான்முகனாக விருப்பேனாகி என ஹுகித்த லிருக்கின்றது.

கூரு-வது பொய்த்தற்குறிப்பணி.

(மித்தியாததியவஸிதியலங்காரம்)

செய்யுள்

பொருளொன்றினைப்பொய்யமை யாகசுறகு மறறொரு பொய்ப்பொருளை
அருகுகற் பிதச்சலபொயத தற்குறிப் பாமவிண் ணலாததொடையன
மருவுறப் பூண்டவன வேசியா தமமை வசப்படுத்தற
சூரியனென றோத லிலக்கிய மெட்டம வுத்தமனே.

ஓர் பொருளைப்பொய்யெனது உறுதிப்படுத்துவதற்கு
மறறொருபொய்யைக் கூறுவது பொய்த்தற குறிப்பணி.
இதைவடநூலார் மித்தியாததியவஸிதியலங்கார மென்பார்.
இதற்கு “விண்ணலாத தொடையல்” எனப்பதுமுத லுதார
ணம். இங்ஙனம் பொதுமீதை வசப்படுத்துவது மிகவும்
நேரக் கூடாதெனது தீர்மானிக்கும் பொருட்டாய் விண்
மலாமாலைபைத் தரிப்பதாகிற வேறொரு பொய்ப் பொரு
ளைக் கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்

நிடதமநி பதியவகோத தியுமொருப
ராராததொகை நினது மேலாம்
படுதொகையா லெண்ப்பிறவி யநதகூபாராக
கசசெவிடா பரிந்து கேட்கப்
பெடையமுங்கின பாலுவரிக கரைமினமிசை
யெட்டெனவே பெருஞ் சுரத்தை
நடைபெறவா லாபனஞ்செ யுமையாபா
டத்திகமும நாவ லோரே.

இங்ஙனம் நிடததேசத்து அரசனுக்கு அவகோத்தி
யே யிலலை எனப்பதைக் கூறும் பொருட்டாய் நத அவ
கோத்திபராராததக் தொகைக்கு மேலிட்ட தொகையால்

எண்ணக் கூடியதாக விருக்கிறதென்பது முதலிய பொய்ப பொருள்களைக் கூறியிருக்கின்றது. இங்ஙனம் முத்தலா வது உதாரணத்தில் நிதரிச னுலங்காரத்தை யுட்கொண்டிருக்கிற தெனறும் இவ்வுதாரணத்திற் சுத்தமாக விருக்கிற தெனறும் பிரிவு காண்க. பொருந்தாப் பொருளைப் பொருத்திக் கூறுகின்ற ஸம்பந்தாதிசயோகதி தொடர்பு யாவுந்நிறி யலங்காரத்தைப் பார்க்கினும் இதில் ஓர் பொய்யை ஸாதிகமும்பொருட்டு மறறொரு பொய்யைக் கற்பித்த லென்ற மனமகிழ்விப் பிருப்பதினால் விசேஷப் பிரி விருக்கின்றதெனக்காண்க. அமுங்கு - ஆமை இது அமுங்கு என மெய்நது நின்றது

கூகூ-வது வனப்புநிலையணி.

(லளிதாலங்காரம்)

செடபுள்

வருணி யவிசே டியத்தைமட னெஞ்சொலி யவ்வரலா
றருந் தவினாறி யவரு ணியவர லாற்றினைப்ப
கருதல வனப்பு நிலையா மிவளகம கன்றிடுபின
னெருவனை செய்யு மெனலெட்ட மன்ன வுதாரணமே.

வருணியமாகிய தருமியைச் சொல்லாற கூறி ய
தைச்சோந்த வாணிகக்கூடிய வாககியப் பொருளை வரு
ணியாமல் அந்த நாமியிலதானே அதற்குப் பிரதிவிம்ப
மாக விருக்கின்ற ஓர் அவாணிய வாககியப் பொருளை
வருணிப்பது வனப்புநிலையணி. இதனை வடநூலார லளி
தாலங்கார மென்பார். இதற்கு இவள “கமகன்றிடுபின”
என்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் அனபாக வந்தவ
னும் அவவேளையில் ஆதரவு செய்யாமையால் திருமபி
வேறே நாயகி யிடம் ஆவல கொண்டவனுமாக விருக்
கின்ற நாயகனை யழைத்துவரும் பொருட்டுப் பாங்கியை

யேவுதல் செயய விருப்பமுற நாயகியைக் குறித்துப் பாங்
 கிசொல்லிய அந்த விருத்தநாதத்துக்குப் பிரதிவிம்பமாக
 விருக்கின்ற தணணி¹ போனபின்பு அனை செய்கிறுளென
 ற விருத்தநாதம் விளங்குகின்றது. இங்ஙனம் வருணிய
 மாகிய தருமியைச் சொல்லாற கூறி யிருப்பமையால்
 இஃது புனைவிலவிப் புகழ்ச்சியணி யல்ல. வருணிய
 விவகாரத்தை வருணித்தவுடன் அடை சொற்களின்
 ஒற்றுமையாலாவது ஸாதுருசியத்தாலாவது அவாணிய
 விவகாரத்தின் தோற்ற மிலலாமையாலும் அவாணிய
 விவகாரத்தினாலேயே ஸாதுருசியமான வாணியவிவகா
 ரத்தின் தோற்ற மிருப்பதினாலுஞ் சுருங்கச் சொல்லலணி
 யுமல்ல. நிதரிச னுலங்காரத்திற் சொல்லாற கூறிய
 விரண்டு வாணியாவாணிய விவகாரங்களுக்கு ஒற்றுமை
 யாரோபித்த விருப்பதுபோ விவவணியி விலலாமையால்
 இஃது நிதரிசனுலங்காரமு மல்ல. சொல்லாற கூறி
 யிருக்கப்பட்ட, வருணியா வருணியங்களிருக்கு மிடத்து
 விளங்கிய அணி வருணியமடிலு மிருக்கு மிடத்திலும்
 வருமென்றுரைத்தால் உருவக் வணியும் பிரிவிருந்தா
 லும் பிரிவிலலாததாக வருணிக்கின்ற வ்யாவு நவிறசி
 யணியின் விஷயத்திலும் வந்து விடும. ஆனால் வருணி
 யமாக விருக்கின்ற நாயகன் முதலியவைகளை மறைத்து
 அவைகளைச் சொல்லாற கூறி யிருக்கின்ற அவாணிய
 மாகிய தணணி முதலியவைகளில் அபேதமாக வாரோ
 பித்திருப்பதால் இஃதும் அபேதருபமாக விருக்கின்ற உய
 ரவு நவிறசியணி பெனறே கூறுவோமென்றால் ஸாதுருசி
 யத்தினால் விளங்கும் புனைவிலவிப் புகழ்ச்சி விஷயத்திலும்
 அவய்யாவு நவிறசியணி வந்துவிடும. ஆனால் உயரவு நவி
 ரசி அவருணியமாகிய தருமியைக்கொண் டிருக்கிறதெ
 னற, பிரிவைக் கூறுவாயோ? பிரசித்தமான வ்யாவுநவிறசி
 புதாரணங்களி விருப்பதுபோல புனைவிலவிப் புகழ்ச்சியி
 லும் வருணியமான தருமியை லக்ஷணையாகக் கூறுகின்ற

அவருணியமாகிய தருமியைச் சொல்லுகின்ற பதம் இருக்கவே செய்கின்றது. ஆனால் புனைவிலிபபுகழ்ச்சியில் ஸாதுருசியமான அவருணிய வாக்கியப பொருளால் வருணிய வாக்கியப பொருள் அறியப்படுகிற தெனறும் உயாவு நவிறசியில் அநதநத உவமானப பொருளகளைச் சொல்லுகின்ற பதங்களால் உபமேயங்கள் லக்ஷணையாக வறியப்படுகின்றனவென்றுங் கூறுவாயாகி விவவனப்புநிலையணியிலும் வருணியமான தருமியில் ஸம்பநதப்பட்ட அவாணிய விவகார ரூபமான வாக்கியப பொருளால் வருணியமான தருமியில் ஸம்பநதப்பட்ட வருணிய விவகார ரூபமான வாக்கியப பொருள் அறியப்படுகிறதென்று இவ்வணிககு உயாவுநவிறசியணியிலும் பிரிவெனக்காண்க உண்மையில்,

செய்யுள்

புரளும் நாவுசளு சலசசெவி மதப்பொழி வ்னிற்றன
ஹரமுந தெவவுர முநதெரி யாமைபுண் மையிறபாழங்
கரமுண டானது கரியென முன்னமே கணகீம
பிரச மேயதை யுறுவையீ தெனபிடி வாதம்.

இது முதலிய புனைவிலிபபுகழ்ச்சி யுதாரணத்தில் முதலாவது தோன்றுகின்ற அவாணிய வாக்கியப பொருளால் வாணிய வாக்கியபபொருள் அறியப்படுகிறதென்றது பொருநதவிலலை. அவாணியமாக விருக்கின்ற கஜத்தினிடமவணடினம் அணுகாமைக்குக் காதுகளின அசைவுமடடிலும் காரணமாக ஆவதாலும் நாப்புரளுதலும் பாழங்கரமுடைமையும் அது அணுகுவதற்கும் அணுகாமைக்கும் காரணமாக ஆகாமையாலும் மதப்பெருக்கு, வண்டினம் அணுகுவதற்குக்காரணமாக விருப்பதாலும் அங்ஙனம் ஹேதுக்களாகக்கூறப்பட்ட நாவு புரளுதலமுதலியவைகள் ஸம்பந்திக்கும் பொருட்டுக் கரியென்ற பதத்திற்குக் கெட்ட அரசன் விஷயமான முடிவேகூறவேண்டியதாக விருக்கின்றதல்லவா? இஃது இவ்வாறானால் புனைவிலிபபுகழ்ச்சி

யில அவருணியமாகிய முன்னிலை யிருப்பதால் கிடைத்த மனமகிழ்ச்சி யிருப்பதைப்பற்றிப் புனைவிலிப புகழ்ச்சி க்கு உயாவு நவீரசியைப்பாக்கிலும் பிரிவைக கூறு வோ மென்றாலோ அவ்வாறே யிவ்வனப்பு நிலையணி யிலும் வருணியமான தருமியை யதற்குரிய சொல்லாற கூறி யதில் அ வ ண ி ய விவகாரத்தை ஸம்பந் தப்படுத்திவதாகிய மனமகிழ்விப்பு இருப்பதால் உயாவு நவீரசியினும் இவ்வணிக்குப் பிரிவு நன்றாய் விளங் குகிறதென்று காண்க. “இருவனையினின்றொண்கணை யுதயமுறும்” “அந்தரத்தோர் வாவிவிளங்கிடும்” என்ற இடங்களில் வாணியமாகிய ஓர் தருமியை யதற்குரிய சொல்லாற கூறுமையால் உயாவு நவீரசியணியே. இத னால் தண்ணீர் சென்றதின்பிறகு அணைகட்டுதலின் வாண் னை முத்தவியவைகளில் இயைபிலலாம விருப்பதை யியை புப்படுத்திக் கூறுவதாகிய தொடர்புயாவு நவீரசி யென்ற ஸந்தேஹத்துக்கிடமிலலை. அவ்வாறிருக்குமாகில் “அம மைநீயார் யானருந தேவாற கேடுண்டு விமழ்சாகோடகங் காண்” என்றது முத்தவிய விடத்திலுந தொடர்புயாவு நவி ர்சியேயாம். ஸாதுருசியத்தினாற் கிடைத்த வாணியமாகிய வாக்கியப்பொருளின் அறிவாகிய மனமகிழ்விப்பு இருப பதைப்பற்றி வேறு அணியாகக் கூறினாலோ அஃது இவ வனப்பு நிலையணியிலும் சொல்லக் கூடும். ஆதலால் இவ்வனப்புநிலை யெல்லா வணிகளைப் பாக்கினும் வேறு பிரிவாகவே விளங்குகின்றது.

செய்யுள்.

படலவனை முதலேது வாக்கொளபரம பரையெவணே யிகழ்சிறிய மதியுளயா நெவணகடவாக் கடலதனை யகமுற்றி வீணகுறைவி னுனமிதப்பு மரத்தையிப்போ துகருவி யர்க்கடங்குத் துணியுமயா வணிகினனே.

* இங்ஙனமும் காக்கியணி யென்ற ஸந்தேஹம் கொள ளத்தக்கதல்ல. அலப விஷயமான புத்தியைக் கொண்டு

இரவிவம்சத்தை வாணிகக விருமபுகின்ற நான் என்று வாணிய விவகாரத்தை வெளியிடிக கூறாமையாலும் அதற்குப் பிரதி விமபமாக விருக்கின்ற மிதப்பு மரத்திறை சமுத்திரத்தைக் கடக்க விருமபுகின்றேன் என்ற அவருணிய விவகாரத்தை வருணித்ததாலும் முதலில் தகுதியினமை முறையைப் “பரமபொ யெவண” “யான எவன” என்றுரைத்திருப்பமையாலும் தொக்கிருக்கின்ற இரவிவம்சத்தின் வாணனையாகிய வாணிய விவகாரத்தின் விளக்கத்தைப்பற்றி யிவ்வனப்புநிலையனியென்றே கூறலாயிற்று.

செய்யுள்.

எந்த நாடடினுக கிறறைநா ளிறையவ நீவ
சந்த மாருது வகன்றிடு மவதையைத் தந்தாய
வந்த நின்னையிங் கடைந்ததாற் பெருமபயன மாரு
வந்த நாமமயான கேடகவா காததோ வனறே.

இங்ஙனமும எத்தேசத்தை நீ விட்டா யென்ற வாணியப்பொருளைக் கூறாமலதற்குப் பிரதிவிம்பமாக விருக்கின்ற எந்த நாட்டுக்கு வசந்தருது நீங்கிய வவஸ்தையைக் கொடுத்தா யென்ற அவாணியப் பொருளை வாணித்திருப்பமையால் இவ்வணியே.

சுள-வது இன்பவணி.

(பிரஹாஷணலங்காரம்.)

செய்யுள்

முயலுகை யின்றி யவாவிய காரிய முறறுறுதம்
கியலும் பெயரின பமேயாந தியானித் திருக்கும்வன்
வயமவ னேசந்து சொல்லவந தாளெனல வாயுமில்க்
கியமெட்ட மாநகா வாழுங் குமாரெட்ட கேசவனே.

முயற்சி யின்றித் தான கருகிய காரியமுற்றுப் பெறு
வது இனபவணி. இதனை வடநாலார பிரஹ்மண
லங்கார மெனப்ா. இதற்குத் “தியானித்திருக்கும் அவன்”
எனபதுமுத் லுதாரணம். இங்ஙனம் நாயகன் எவனை
நினைந்துகொண்டிருந்தானே அவன் சோககையாகிய காரி
யம் வேறே முயற்சியின்றி முடிந்தது.

இராதா மிருநதுவா னிறகரிய மேகமா
ருமலு நெருங்கி யுளதா
ரணியமதி லேதமா லப்பெரு மரங்களி
னிரந்தர மடாந்த கருமை
யேதா னிலங்குகிற திவ்விர விடைப்பய
மிவன்கொளுவ னுத் லானி
யேமாளி கைக்குட னழைத்தேகு
வாயென றினித்தவரு ணந்த னேது
போதாவ லோடுதா மதமணுவு மினறிப
புறப்படுமம் மாமி மாது
புகலரிய வரசைமரு மகனான கண்ணனும்
போமவழியி லுள்ள கோடி
யாதார மானபூம பந்தாதொறு மேகாந்த
மாகவு மிருநது தங்க
ளாசைக கிசைந்தபடி புரிகலவி மிக்கமே
லானதொரு தன்மை யதுவே.

இங்ஙனம் இராதைக்கும் மாதவனுக்கும் ஒருவாக
கொருவா விருப்பமிருப்பது பிரசித்தம் அவாகளுக்கும்; வி
ருப்பம் போலவே முயற்சியின்றிச் சோககை கிடைத்தது.

செய்யுள்

விரும்பி யதிலு மதிகங் கிடைத்தலு மேயவணி
தும்புகொண் டேவிளக கைக்காந்தி செய்யத் தொடங்குகையில்
பெரும்ப ரிதியுதித் தானென் லுதாரணம் பெற்றறிமைதோ
கருமபையும் வென்றசொ லோதுங் குமாடுட்ட காகுத்தனே.

தான் கருதியதைப் பராக்ருணம் அதிகப் பயன் கிடைப்பது மவ்வணி. இதற்கு “துருமபுகொண்டே” யென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் வெளிச்சத்தை விருமபித தீபத்தைப் பிரகாசப்படுத்துவதற்கு யததனிக்ரும பொழுதே அவ்வெளிச்சத்திற்கு அதிகமாகிய இரவிரினுதய முண்டாயிற்று.

செடயுள்

சாத சமபுன் லாசையிற் றணகதை
தீத லாநதுனி யொன்றிரண் டியாசிகக
வோது மலான துலகை நிரப்பிடு
மாத லாலுயாந தோர்கொடை யறபுதம்.

இங்ஙனம் சாதகப்படுங் ஒன்றிரண்டு தண்ணீர் தீ திய லைகளை விருமப் மேகம் உலகத்தை முழுமையும் புன் லாலா நிரப்புகின்றது எனலு தானகருதியதைப் பராக்ரு ணம் அநிபுதப்பன விளங்குகின்றது.

செய்யுள்.

கருவி பெலுமபொருட் செயமுயற்சி யினாகட் பொருளதுவே வருவது மவ்வணி நித சேபங் கொள்ளற்கு வாய்கருவிப் பெருவஞ் சனஞ்செய வோதொடும் போதுபெற் றுடபுதையற் றிருவென லுதாரணஞ் சொலவா ரிளசைச் சிவாமணியே.

ஒரு பயனுக்குக் கருவியைப் பெறுவதற்குரிய முயற் சியால கருவிப்பொருளைப் பெறுவதற்கு முன்னமே முக கியப் பொருள் கிடைத்தலும் அவ்வணி. இதற்கு “நித சேபங் கொள்ளற்” கென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ங் னம் பூமியிலுள்ள பொருளை ஷெடுப்பதற்குக் கருவியாக விருக்கும் அஞ்சனத்தைச் சோப்பதற்குக் காரணமாகிய வோகளைவெட்டு மிடத்திற் புதையற் பொருளே கிடை தது விட்டது

செய்யுள்.

எட்டுமவரை யுண்மலரை யெடுத்தினபின் மேற்கோட்டி
 லொட்டியபூ வெடுக்கவிருப புதுமறியம் பகிசோநது
 கட்டியிவார திடவடிவிற காலசூட்டி னுளதுவு
 மட்டிலடங் காடுதெவனு மலரினையீன றதுமாதோ.

இங்ஙனம் மேற்கொம்பி விருக்கும் மலாகளைக் கொ
 யவதற்குத் தருவினடியில காலவைதத விடத்தில தா
 னே மலாகளுண்டாகிவிட்டன.

கூறுவது துன்பவணி.

(விஷாதநாலங்காரம்)

செய்யுள்.

இசைகொ ளும்பொரு ளைக்குறித தேசெய்கை யேபுரிய
 வசசெயற சூப்பகை யாமபொருள் சேரு மதுதுன்பமா
 மெச்சுது தீபம் விளங்கிடச் செய்பொழு தேயவிநத
 துச்சமின னேயென் னுதாரணந் தேடொட்ட ஓரரசே.

தான் கருதியதற்குப் பிரதிகூலமான பொருளின் பெ
 றுதல துன்பவணி. இதை வடநூலா விஷாதநாலங்
 கார மெனபா. இதற்கு “மெச்சுது தீபம்” எனபதுமுத லு
 தாரணம். இங்ஙனம் தீபம் அதிகமாக விளங்கவேண்டு
 மெனசெய்த முயற்சிக்குப் பிரதிகூலமாக அததீபம் அவி
 ந்தது.

செய்யுள்.

இரவு நீங்கும் வைகறைவந திசையு
 மிரவிதோன்றுவன்ற
 மரையும் விரியு மெனநினைநது மதுக்கண்
 முகிழ்க்கு ளிருக்கையிலே

பரவு மதத்தி னொழுககெடுக்கும்
பரிய கரத்து மாதங்கம
வினாவிற புகுந்தம மலரோடை
யழித்த தந்தோ மிகுதுன்பம்.

இங்ஙனம் குவிந்த தாமரைக்கு ளகப்பட்ட தும்பி
தனக்கு ஸமீபகாலத்துத துன்பம் நீங்குமென நினைந்து
கொண்டிருந்ததற்குப் பிரதிகூலமாக அததாமரை தந்தா
வளத்தாற் பறிபட்டழிந்தது.

கூக - வது அகமலர்ச்சியணி.

(உலலாஸாலங்காரம்.)

செய்யுள்

ஒன்றின் குணத்தினைக் குற்றத்தை மறறென் றினுக்குலாக்க
நின்ற தகமலாச சிப்போ கொளுங்கறப் பினைழையா
என்று முழுகித் தனைச் சத்த மாககனன நெனறுகங்கை
யினறும் விருமபுவ ளென்ப திலக்கிய மெடஉமனே.

ஒன்றின் குணத்தான மறறென்றின் குணமும் ஒன்
றின் குற்றத்தான மறறென்றின் குற்றமும் ஒன்றின் குண
த்தான மறறென்றின் குற்றமும் ஒன்றின் குற்றத்தான
மறறென்றின் குணமும் வருணிக்கப்படுவது அகமலாச்சி
யணி. இதனை வடநூலார் உலலாஸாலங்கார மென்பா.
இதற்குக் “கம்பினேரிழை” யென்பதுமுத லுதாரணம்.
இங்ஙனம் கறபுள்ள மங்கைய ரிடத்தி லிருக்கும் பரிசுத்த
மாகிய குணத்தைக் கங்கைக்கு விளக்கி யிருக்கின்றது.
இஃது ஒன்றின் குணத்தான மறறென்றின் குணத்தைக்
கூறுவதற்குதாரணம். ஒன்றின் குற்றத்தான மறறெ
ன்றின் குற்றங் கூறுவது எவ்வாறெனில்,

செய்யுள்.

நாதாநின் போரப்பிரயா ணத்திலிக லோநலலா
வேதாவைக் கொங்கைகளின் மேவியிட—வேதான்செய

வன்மையினைப் பாதத்தின் வாய்படைக்க வேவிரும்பிப்
பனமைவித மாகநிந்திப் பார

இங்ஙனம் அரசன போகுகளஞ சென்ற வுடன்
ஆரணியத்தில ஓடுகின்ற வவனது சத்துரு மடங்கைகளு
டைய பாதங்களிலிருக்கின்ற வோடுதற்கு விரோதியா
கிய மெனமையெனுங் குற்றத்தாற் பாதங்களில் வன்
மையைப் படையாமல் கொங்கைகளின் வனமையைப்
படைத்த நானடுகளின் குற்றங் கூறலாயிற்று. ஒன்
றின் குற்றத்தான் மறறெனின் குணமும் ஒன்றின்
குணத்தான் மறறெனின் குற்றமும் கூறுவதற்குத் தா
ரணம் எவ்வாறெனில்,

செய்யுள்

சற்குணமே யுள்ளோரைச் சாராமை மாநிகிய
தற்கிழிவு மன்னவரைச் சந்ததஞ்சூழ—வறகு
வதைத்தொழிலுக் குடபட்டு மாநிலத்தின மிககுப
பதைத்திடுதலின்மையிலா பம்,

இங்ஙனம் ஸாதுக்களின் மேன்மையாகிய குணத்
தாற் பொருளுக்கு அவர்களை யனுக்காமையாகிற குற்றமும்
அரசனின் குரூரத்தன்மையாகிற குற்றத்தா லவனை
யனுக் கிருக்கும் ஜனங்களுக்கு வதையிலலாமையாகிற
குணமும் வருணிகளாயிற்று. இவ்வாறே நிரலே யுதா
ரணங்கள், வாறகு - எனபது வறகு எனக் குறுகிறது.

செய்யுள்.

தேரின்சை வாலவடோன சோந்தவிந்த வாகொன்றே
தேரி னெனதுறுபடி னேசிறப்புச்—சோந்ததுமற்
றங்கமெலாம் பூப்பார மாம.

இங்ஙனம் ஞாயகியின் ஸௌந்தரியமாகிய குணத்
தால் அவருடைய தோளில் ஸம்பந்தப்பட்ட தன் தோளு
க்கேச் சிறப்பாகிய குணம் வருணிக்கப்படா - றிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

தேய மதிலா னந்தமியற றிடுமென னேயச சநதனமே
நீயி வனமு நேல்கடின நிகள சார வுளங்கொள்கிளை
வாயு மவையொன் றோடொன்று மருவிக் கொளுத்திக் கொளுந்தியா
லாபுந தமது குலததைமட்டு மவியா தனைத்தை யுஞ்சுகமே.

இங்ஙனம் மூங்கில்களி னென்றுகொன்று ரஞ்சுத
லா லத்தியுண்டாகுங் குறறத்தினுல வனத்தின அழிதலா
கிய குறறம் வாணிககலாயிறறு.

செய்யுள்.

தான மேவிரும பரியினை மதமரு டழைக்கு
மாணை நனகனத் தடியினுல விலககுமே லணியின
ரான மனைதின கனப்பிர வேசமே யியையு
மான் வண்டின மலாமகாக காட்டினின வருமால

இங்ஙனம் வண்டினங்கள் செய்யு மலங்காரமாகிய
குணத்தால தந்தாவளநு செய்யு மவைகளின விலகக்
மாகிய குறறம் வருணிக்கப்படடிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

கனப்பதும் ராகமணி தனைக்குரங்கு
மோநதுபலாற கடிதது நககி
யினிபபுறுவ தாமெனவும பாரத்திரச
மினறெனவே யெரிந்த தெனறு
மனத்தனுவும வருத்தமுற லேயினனு
முனையுளளி ரசம்வாபு மேவென
றுனிச்சிலைகொண டேபொடிககா தெறிந்ததுவே
பெருமபேறிங் குனக்குத் தானே.

இங்ஙனம் வானரத்தின் மனச்சாஞ்சலியமாகிய குற்
றத்தா லிரத்தினத்தின பொடிககப்படாஹமயாகிய குணம்
வருணிக்கப்படடிருக்கின்றது.

எ௦-வது இகழ்ச்சியணி.

(அவஞயாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

மறறென் றினுக்குமொன் றினகுணங் குற்ற மருவிலதைச
சொற்ற லிகழ்ச்சி யணிநாழி வாரி தொடினுஞ்சிறி
துற்ற புனலகொளுங் கஞ்சக குவிவி னுடுபதிககென
குற்றமென றோத லிலக்கியந தென்னிள சைககுமனே.

ஒன்றின் குணத்தாலுங் குற்றத்தாலும மறறென்று
க்கவையுண்டாகாம விருப்பத்தைக் கூறுவது இகழ்ச்
சியணி. இதை வடநூலார அவஞயாலங்கார மெனபா.
இவைகளுக்குள் ஒன்றின் குணத்தான மறறெனறுகக்குக்
குண்முண்டாகாமைக்கு “நாழிவாரி தொடினும சிறிதுற்ற
புனலகொளு” மெனபதும் ஒன்றின் குற்றத்தான மறறெ
னறுகக்கு குற்ற முண்டாகாமைக்குக் “கஞ்சககுவிவி னுடு
பதிககென குற்றம்” எனபதும் நிரலேயுதாரணங்கள். அவ
றறுண் முதலாவ துதாரணத்தில் வாரியினது நிறைதலா
கிய குணத்தால நாழிக்கக்குண முண்டாகாமைபும்
இரண்டாவதுதாரணத்தில் கஞ்சத்தின் குவிதலாகிய
குற்றத்தான மதிகக்கு குற்ற முண்டாகாமைபும் வருணிக
கப்பட டிருக்கின்றன.

செய்யுள்.

கற்றவா மனதைத் தெள்ளமு தெனவெக
களிப்புறச் செய்யுமே லெனசொல
மற்றவ ரிகழுந தன்மையா லெனகொல
வாயநதிடும பேரழ கங்கம
முற்றிலு முறுவா ளென்னினுங் குமரா
முழுடியக குறப்புரி வதுபோற
பறறுறு மழலைப பாலருக் கவவா
றியற்றுமோ பாவைநல லாளே.

இங்ஙனம் கவிதை, சுந்தரி யிவாகளின் குணங்களால்
கல்வி யிலலாதவாகள டாலாகளிவாகளுக்கு குணங்க
ளுண்டாகாமை வருணிக்கப் பட்டிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

சங்கரா விடைநீ யிவாநத்தாற றிகைமா
தங்கமா னவைககேனே குன்றச
சங்கதம் பணிக ளாககினை யதன
லருமபொனுக கொருகுறை யுளதோ
திங்களை முடியிற றரித்ததா லுலகின
பிபவென றாமுககிழி வெவனா
எங்கனாந் தலைவ னாகிய நின்னை
யெனசொலக கடவனா யனுமே.

இங்ஙனம் சிவபெருமான கொள்ளாமையாகிற் குற்
றத்தால திககஜம் முதலிய வைகளுக்கு மேனமைக குறை
வாகிய குற்றத்தின உண்டாகாமை வாணிககூப்பட இருக்க
ின்றது.

எக-வது வேண்டலணி.

(அநுஞாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

குற்றத்தி னேகுணந் தோன்றி யிடலையுட கொண்டதனை
முற்றக கருதுதல் வேண்ட லணிதுயா மூண்டுகாற
பெற்றப பரணனை வுண்டாத லாலவை பேதையனாக
கெற்றைக்கும் வேண்டுமென றோத லிலக்கிய மெட்டமனை.

குற்றத்திற் குணமிருக்கிறதாகக் கண்டு அக்குற்றத்
தையே வேண்டுவது வேண்டலணி. இதை வடநூலா
அநுஞாலங்கார மெனபா. இதற்குத் “துயா மூண்டுக
கா” லெனறுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் குற்றங்க

ஞண்டாருங் காலையில் தெய்வபகதி மிக வுண்டாவதா
லெனக்குக குறைகளே யுண்டாகவேண்டு மெனக் கூறு
யிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

மாருதியே கைமமாறு வாய்நதிடச்செய மாணிடனே
பாருலகிற கேடுவரப் பண்ணலினின—அருதவி
நாளும பதிலுபகா ரத்தைநச சாதனறே
யாளுமெனனி லேயிருக்க லாம்.

இஃது மாருதியைக் குறித்து ஸ்ரீராகவன சொல்லும்
வசனம். இங்ஙனம் பதிலுபகாரஞ் செய்வான் குற்றம்
அக்குற்றம் எதிரிக்கு விபத்துவரக் கூடாதென்ற வே
ணுதலாகிய குணமிருப்பதைப் பற்றித் தன்னிடத்தில்
தானே யிருக்கவேண்டு மெனக் கருதப்பட டிருக்கின்ற
து. 'எதிரிக்கு விபத்துவரக் கூடாதென்ற கருதுதலும்
சிறப்பை ஸமாதிக்கின்றதா யிருக்கும் பொதுவால் விய
தி ரேகமுகமாக விளக்கப்பட டிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

பரமநா யகனே நினதரு கடியேன
பணிவிடைக் குறளவடி வெடுத்து
வரமுறு வாழவன வளைமுகந தடியால்
வதியுமுன னுலய வாயில்
நிரந்தரஞ் சிதறு மணியவை முடியி
னிட்டுரு மாதவன முதலோர்
விரவுற மருவு திருவையெவ வாறு
விருமபுவ னிமமியா யினுமே.

இங்ஙனம் குறள வடிவத்தில் குறைவிருந்தாலும்
அதில் மஹா கைலாஸவாசலில் நந்திகேசுவரன் முதலிய
வாகனின் கையில் விளங்கும் சிங்கமுகத்தடியி னடி
யைப் பெருமையாகிய குணமிருப்பதாகத் தெரிந்த
அதின கருதுதலிருக்கின்றது.

எஉ-வது இலேசவணி.

(லேசாலங்காரம்)

செய்யுள்

கோதைக குணமென வுங்குண மானதைக கோதெனவும
உதப பெறுவதி லேசமபுள ளெல்லா முலவிடத்தா
போதப படிசுக மேநிற்குக் கூட்டிற் புதுதலசவை
ரிதற் சொலிபல மெனன லுதாரண மெட்டமனே.

குற்றத்தைக் குணமாகவுங் குணத்தைக் குற்றமாக
வுங் கற்பித்தல இலேசவணி. இதனை வடதாலாரு
மிவவாறே கூறுவர். இதற்குப் “புளளெலாமுலவிட”
வென்பதுமுத லுதாரணம். இஃது அரசனுக்குப் பிரிய
னாக விருக்கின்ற விதவானாகிய புத்திரன், வெகுதால
மரசனிருக்கும் பட்டணத்தைச் சென்றிருக்கு மப்புத்
திரனைப் பாரக்க விருப்பற்றவனும வீட்டிலிருக்கின்ற
வனுமாகிய தந்தையினது புனைவிலிப்புகழ்ச்சி முறை
யாகக் கூறிய வசனம். அதின் முதலாவது மறற்புடக்
கூறிய மிருக்கின்ற பேசுதெரியாமையாகிற் குற்றத்தை
நீத்ததம் போக்குப்படி யுலவுதற் கறுகலமாக விருப்
பதைப்பற்றிக் குணமாகக் கூறியிருக்கின்றது. இரண்டா
வது செவிக்கினிமையாகப் பேசுதலாகிய குணத்தைக் கூ
ட்டிலடைபடுவதற்குக் காரணமாக வைத்துக் குற்றமாகக்
கூறியிருக்கின்றது. இங்ஙனம் மறற்புடக்கோத துதியை
ன்ற கைதவத்தால் நிந்திப்பதினுங் கிள்ளையை நிந்தை
யென்ற கைதவத்தாற் றுதி செய்வதினுங் கருத்து வில்லா
மையாலும் புத்திரனைப்பாரக்க விருப்புகின்ற தந்தை குற்
றங் குணங்களைக் குணங் குற்றங்களாகவே கொண்டு செர்
லவதாலும் வருசப்புகழ்ச்சியணி யென்ற ஐய மில்லை.

செய்யுள்

ஆன்றவர்நல லொழுக்கமுற வேணிமெனக்
கவனறுமனத் தவாப பழககே
யேன்றிடலின நித்ததெது மானுடாதுற
றுதற்கஞ்சி யிருநதே யெனறுந்
தோனறுறுதுக கங்கொஞ்ஞவா தீங்குநனகோ
ராமடாதுற செயகை யாலும
மானறுறு நறசெயகை யாலுமவியா
குலமினறி மகிழுவ ரமமா.

இங்ஙனம் ஸாதுக்கள துக்கப்படுகின்றாகளென்று
நினைத்துக் கூறி யிருக்கின்றது. ஈண்டுத் தண்டியாசிரி
யா சொல்லியதாவது,

செய்யுள்

பெண்ணரசே நலலகுணம் பேரறிவுள் ளோனெனுமிவ்
வண்ணலுனக் குப்பொருத்த மாமபதிகாண்—எண்ணுமிவன
மன்மதகி ரீடையினும் வாளமரி னுமபெரிய
வனமைகொஞ்ஞ மாசையுள்ள வன்.

இங்ஙனம் எப்பொழுதுங் கலவி செய்ய விருப்பமு
ற்ற நாயகியின் மனதிற குற்றமாகத் தோன்றவேணி
மென வெண்ணங்கொண்டவஞ்ஞ மரசனுக்குக் கோபமுண்
டாகக் கூடாதென்று கருதுகின்றவருமாகிய ஸாம - ந
தியசாலியான பாங்கி கலவிகு விரோதமாக வெப்
பொழுதும போருக்குச் செலலுதலாகிய வரசனது குற
றத்தைக் குணமாக வாணிததாள்.

செய்யுள்.

இவன்ச பலகுணத்தா னின்றயவில லாதான்
இவனு லெனக்காவ தென்னே—தவறுகளைப்
போக்கிக் கொஞ்ஞமபொருட்டே பூரணசா மர்த்தியமாம
வாக்குகள்கற் றுன்சகியும் மா.

இங்ஙனம் பாங்குகள் சொல்லியபடி கோபத்தைக் காப்பாற்றுவதற்குச் சக்தியற்றவளா யிருந்தும் அப்பாங்கிகளுக்கு முன்பாகச் செய்த பிரதிக்வினையை அவ்விதம் செய்ய வன்மையற்றவ ளெனப் பாங்குகள் செய்யுங் கேலிகளை நீக்க விருப்பமுற்றவளுமான நாயகியால் நாயகனது ஸாமாத்திய வாகுகளுக்கிய குணமே குற்றமாகக் கூறப்படடிருக்கின்றது. அரசனுக்குக் கோபமுதலியவை யுண்டாகாம லிருக்கும் பொருட்டு வேறொருவரா லறியாமலிருக்குமபடி நிரதையைபுர துதியையும் விளக்குவதாகிய விசேஷம் வஞ்சபுகழ்ச்சியைப் பாரக்கினு மிதிவிருப்பதால் “பெண்ணரசே நல்ல குணமென்ற” செய்யுளில் துதி நிரதையில் முடிக்கின்ற தென்று வைத்து அவ்விரண்டு செய்யுட்களிலும் வஞ்சபுகழ்ச்சி யெனக் கூறுவது சிதமல்ல. உண்மையி லீவ்விரண் டுதாரணங்களிலும் வஞ்சபுகழ்ச்சி யிருந்தாலும் வஞ்சபுகழ்ச்சியின்கலவையில்லாம லிருக்குமபடி லேசவணி யுதாரணத்தை முன் லிலக்கணப்பாட்டிற் காண்பித்தபடியால் லேசவணியும் வஞ்சபுகழ்ச்சியி லடங்கிவிடுவதல்ல. வெவ்வேறு விஷயமா யிருக்கின்ற வஞ்சபுகழ்ச்சிக் குதாரணங்களாகிய “வானர நீயா” “தன முடைய” வென்ற செய்யுட்களில் ஒரு பொருளின் குற்றங் குணங்களால் மறொரு பொருளின் குற்றங் குணங்கள் விளங்குவதே யல்லது குற்றத்தைக் குணமாகவே கொள்வதுங் குணத்தைக் குற்றமாகவே கொள்வது மில்லாமையால் வஞ்சபுகழ்ச்சி லேசவணிக்கு ளடங்கிவிடு மென்று கூறுவதுசிதமல்ல.

செய்யுள்.

திங்கட களங்களு சிவனா களமரிமெய
தங்குந திகைக்கரிம தம்பெய்கபோ—லங்களிவை
யெப்போது மேகருமை யேயநதனநின கீர்த்தியினே
தப்பா வெளுத்தததறை யாய.

இங்ஙனம் திங்கட களங்க முதலியவைகளை வெண்மையாகச் செய்யாமையாகிய குற்றமே குணமாக முடியாமல ஒழித்துக் காட்டணி முறையாகத் திங்கள முதலிய பொருள்களைப் பராக்கினு மறமும் பொருள்களை முழுமையும் அரசனது கீதத்தியால வெண்மை யடைந்தன எனற வேறுகுணம் விளங்குவதால் ஒரே விஷயமான விவஷதாரணத்தில இலேசவணியின ஸம்பந்தம் லேசமு மில்லை. சில வஞ்சபுகழ்ச்சி புதாரணத்திற குணத்தைக் குற்றமாகக் கூறுவ திருந்தாலும் அக்குணத்துக்கு வேறு விஷயமும் விளங்குகின்றது அஃதாவது.

செய்யுள்

நாவலாக ஞ்ணையெந்த நாளுமெது மேகொடுக்குங்
காவலெனெ றுரைக்கின்றா நீகருத லராகளுக்கே
பூவலயத் தினிறபுறமும் புறமடவராக கேமராபு
மீவதொரு நாளுமில் யிலங்குமணி முடிவேந்தே.

இங்ஙனம் வெளியாகவும் ஒழித்துக் காட்டணியின முறையாகவும் விளங்குகின்ற நிறதையால் சத்துருக்களை ஸம்ஹரிக்கின்றவன பிறா தாரத்தை விரும்பாதவனென்ற குணங்ளோடு இரப்போருக்கு எல்லா வபீஷ்டங்களை யுங் கொடுக்கின்றவனென்ற குணம் விளங்குகின்றது. “மன்னவனே போரினவலத்தாற கருவமுனக் கெனன்” எனபது முதலிய எந்த வுதாரணங்களிற குணங்குற்றங் களைக் குற்றங் குணமாகச் செய்தல வஞ்சபுகழ்ச்சி முறையாக விருக்கின்றதோ அவ்விடங்களில லேசவஞ்சப புகழ்ச்சிகளுக்குக் கலவை யிருக்கும். இவ்வாறே வஞ்சபபுகழ்ச்சிக்கும் புனைவிலவிப புகழ்ச்சிக்குங் கலவையை முன் வஞ்சபபுகழ்ச்சியில் வாணிக்கப்பட டிருக்கின்றது.

எந-வது குறிநிலையணி.

(முத்திராலங்காரம்.

செய்யுள்

புகழும் பொருளை புணர்த்து முறையிற் புலப்படுத்துந்
தகுதிப் பொருளினைக் காட்டல் குறிநிலை தண்ணிளசை
யகமலங் காரங் கலித்துறை யினகவி யாளுமென்ப
பகர லிலக்கியங் காண்பாய் குமாரெட்ட பாரத்திவனே.

எங்ஙனம் வாணிககவேண்டிய பொருளுககுக் கூறிய
அடை சொற்களா லநதநத விருத்தமுதலியவைகளின்
பேரும் விளங்குகின்றதோ அங்ஙனங் குறிநிலையணி. இ
தனை வடதுலாரா முத்திராலங்கார மென்பா. இதற்குத்
“தண்ணிளசை” என்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் வரு
ணிககவேண்டிய பொருளுககு உசிகமாகக் கூறப்பட்ட
பதத்தினால் தானே யிந்த விருத்தத்தின் பேருங் கூறப்பட
டிருக்கிறது. இவ்வாறே அநதநத நகூத்திரங்களின் பே
ராகளைக் கூறியிருக்கின்ற நகூத்திரமாலே முதலியவை
களிலு மிவ்வணி யெனக் காண்க. நாடகங்களின் மேல்
சொல்லப்போகிற பொருளைச் சூசனை செய்யுமிடத்திலு
மிவ்வணியே. இச்செய்யுளின் மூன்றாமடியை, இளசை
அகம் அலங்கு ஆரம் கலித்து உறை இன கவி ஆளும்
என்பபிரித்து - இளசை யகம் - இளசையில, கலித்து -
புகழ்மேவி, அலங்கு ஆரம் - அசையும் முத்துவடங்களணி
நத, இன்கவி ஆளும் - நல்ல புலவா பொருந்துவா. எனவும்,
கவிமேலேறுங்கால - இளசையைப் பாரத்திவனெனக் கூட
டிப்பாரத்திப், கலித்துறை இன்கவி அகம் அலங்காரம்
ஆளும். என்பபிரித்து - கலித்துறையாகிய இனிய செய
யுள் அலங்காரத்தைப் பெறும். என்ப பொருள் கொள்க.

எசு-வது இரத்தினமாலையணி.

(இரத்நாவளியலங்காரம்)

செடயுள்.

புகழும் பொருளை முறைவழு வாது புகலுதற்குப்
பகருறு நாம மிரத்தின மாலையந் பார்த்திபநான
முகனறிந் நாயகன சங்கர னீயென வேமொழியத்
தருவ திலககியஞ் செநதமி ழோங்கின சைததலனே.

வாணிககவேண்டிய பொருள்களை யிலகத்திற பிரசி
த்தமாக விருக்கின்ற முறையை வழுவாமற் கூறுவது இர
த்தினமாலையணி. இதனை வடநூலார இரத்தினாவளியலங்
கார மென்பா. இதற்கு “நற்பாரத்திபநான்முக”னென்பது
முத லுதாரணம். இங்ஙனம் பிரமன விஷ்ணு உருத்திரன்
என்றுலகத்திற பிரசித்தமான முறையைத் தவருமற்
கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

மார துவசத் தின்னுளதாயக கூாமஞ் சாரந்து வராகமதாயசு
சாரு மருந்தா ணுகிப்பதுமாய்த தாங்கு மருவ்தது வாமனமா
யாரும பரசு ராமமுமாய வனவா சங்கொட லம்பொருந்திப்
பாரக கலையேந் திப்பரிமு கங்கொண்டிம்பெண் பருமுலையே.

இங்ஙனம் மச்சம், கூர்மம், வராகம், நரசிங்கம், வாம
னம், பரசுராமன், இராகவன், பலராமன், கிருஷ்ணன்,
கலகி யென்றுலகத்திற பிரசித்தமான மாதவனது தசாவ
தாடத்தையும் முறைவழுவாமற் கூறியிருக்கின்றது. மாரது
வசததுளது - மச்சம், அருந்தாணுகிப்பது - சிங்கம், வன
வாசங்கொளதலம் பொருந்தினவன் - ஸ்ரீராமன், அலம்
பொருந்தி-பலராமன், கலையேநகி (மலைதாங்கி) கண்ணன்,
பரிமுகம் - கல்கியெனக் கொள்க. இனி முலைமேலேற்று
மிடதது, பெண்பருமுலை-இவளது பரியமுலைகள், மாரது

வசததுளதாய்-மன்மதன கொடியாகிய மசசத்தைத் தொயயிலெழுதப்பெற்றதாய், அன்றி (மார்பினிடத்ததாய்) கூாமஞ்சு ஆரந்து - மிருந்த அணிகளைப்பெற்று, வாராகமதாய - கச்சையுடைத்தாய், சாரும் அருந்து ஊண் உதிப்பதுமாய - நிலைத்துண்ணு மமுதம் பிறக்குமிடமாய, தாங்கு மருங்கு உறுவாமனமாய - இடையாற ருங்கப்பெற்றுக்குறுகியதாய, யாரும பரசு ராமமுமாய - விடரால விரும்பத்தக்க அழகுள்ளதாய, வனவாசங்கொளதலம் பொருந்தி - நீரோடுகலந்த மணமுள்ள பூசகளை யணியப்பெற்ற மாபிடத்தைப் பொருந்தி, பாரககலையேந்தி-உயர்ந்த வஸ்திரங்களைத்தாங்கி, (பருத்த மலைகளையேந்தியதையொத்ததாய) பரிமுகங்கொண்டிடும் - மேனோக்கிய முகமுடையதாகும் எனக்கொள்க. வார - வா எனக்குறுகிற நென்க.

செய்யுள்

அந்தமகள் விழியினுயர் வமபுகஞ்சு
சீட்டுதவிற றரிய கொங்கை
வந்தபெரு வீக்கமிப் மதக்கத்தைப்
பூவபசுக் மாச்செய் திட்ட
துந்துபுரு வங்குளனங் கன்சிலையின
விளையாட்டா யுள்ள வெல்லாந்
தந்தனுவ தித்தமுகத் தொளிமதிபைச்
செய்ததுநிந த்நையுந் தானே.

இங்ஙனம் முதலி லீவவிடத்திற் பிரஸங்க மென்று பத்திரிகை கொடுக்கின்றது. பின்பு அவவிடத்தில பூர்வ பக்ஷம் செய்கின்றது. அதனை யநுவதிக்கின்றது. பின்பு அஃதைத் தூவித்து ஸமாதானஞ் சொல்கிறது. எனற் பிரஸங்கஞ் செய்கின்ற வித்வான்களின முறையைக் கூறியிருக்கின்றது. சில இடத்தி லுல்கத்திற் பிரசித்தமான முறையைத் தவறிக் கூறினாலு மிவ்வணியேயாம்.

செய்யுள்.

புரவலன்றன் பிரதாபம் பகைவ ரந்தப்
 புரமடவார தமதிதயத தனலே யாக
 விருவிழிக ளிடத்துதக மாக மூச்சி
 னிடமவாபு வாகமெய்யி னிடமபூ வாக
 விரிமனதி னிடத்தினிலா காய மாக
 வேயொருங்குற றிருந்திடவு மிந்த வாற்றல
 வருபஞ்ச பூதவடி வாகத தான
 வருமவிளங்கி யிடுவரெந்த நாளுந தானே.

இங்ஙனம் பிருகிவி, அபபு, தேஜஸ், வாயு, ஆகாயம்
 எனலகத்திற பிரசித்தமான முறைபுள்ள இவ்வை
 தினையும் முறைமாற்றிக கூறி யிருக்கினு மிவ்வணியே.
 இவ்வாறே வருணிப்ப பொருளில் ஸம்பந்தப்படாம
 லிருக்கின்ற வுலகத்திற பிரசித்தமான சில பொருள்கள்
 சிலேஷையாக விளங்கு மிடத்திலும் பிரசித்தமான முறை
 யுள்ள நவரத்தின முதலிய பொருள்களை யமுறை தவ
 றிக கூறு மிடத்திலு மிவ்வணியே யாம். பூ - பூமி - பொ
 ழுமைபற்றிக கூறியதென்றும், ஆகாயம் - சூனியம் - களிப
 பின்றி யிருந்தனா எனவும் பொருள்கொள்க.

எரு - வது பிறிதின் குணம்பெறலணி.

(தத்குணலங்காசம்.)

செய்யுள்

தன்குணம் நீக்குபு மறறோ பொருளினைச் சார்குணத்தை
 நன்குற லின்போ பிறிதின் குணம்பெறல நாரிகையை
 பன்கவின பாவிகை யானமுக கணிமுத்த முமபவள
 மென்கனி யுற்றதென் றேறத லிலக்கிய மெட்டமனே.

எங்ஙனம் தன்னிடத்தி லிருக்கும் குணத்தைவிட்டு
 மற்றோ பொருளின குணத்தைக் கொள்ளுந லிருக்கின

தொல்லுருப்பெறலணி.

உகள

றதோ அங்ஙனம் பிறிதினகுணம் பெறலணி. இதை வடநூலார் தத்குணாலங்கார மென்பா. இதற்கு “நாரிககைய பன்கவினபாலிகையா” லென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் மூக்கில விளங்குகின்ற முதது தனது வெணமையாகிய குணத்தைத் தளவிய தரத்தின் செவவிய குணத்தைக் கொண்டது. பாலிகை - உதடு.

செய்யுள்.

வெற்றியனே நினபகைஞா மினனா ருடுததுதற்கு
நற்றளிராகொய் யததொடங்கி நன்னகத்திற—பெற்றவொளி
பாயநது வெளுத்தவநத பத்திரத்தைக் கொயதிலரே
காயநதவிலை தானெனவே கண்டு.

இங்ஙனம் தளிரகள தன்னிடத்தி லிருக்குஞ் செவவிய குணத்தை விட்டுத் தங்களைக் கொய்யத் தொடங்கிய பகைஞா மினனாகளின நகக்காந்தியால் வெணமை நிறங் கொண்டன.

எக - வது தொல்லுருப்பெறலணி.

(பூர்வரூபாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

ஒன்றுமற மென்றின் குணங்கொண்டு மீட்டுமுன் னுள்ளகுணம்
நன்றுற லேதொல லுருப்பெறன் மன்னவ நாதனகமை
நின்ற வொளியிற கருமைகொள சேடனுன னீளபுகழ்சேர்ந்
தின்று வெளுத்தன னென்ன லுதாரண மெட்டமனே

ஓர் பொருள் தன குணத்தை விட்டு மறமென்றின் குணத்தைக் கொண்டு பின்னு ழேதேனும ஒரு ஹேதுவால் தன்குணத்தைக் கொளவது தொல்லுருப் பெறலணி. இதை வடநூலார் பூர்வரூபாலங்கார மென்பா. இதற்கு “மன்னவநாதனகள்” மென்பதுமுத லுதாரணம்.

இங்ஙனம் வெண்ணிறமுள்ள சேஷன் சிவபெருமானது கண்டத்தின ஸம்பந்தத்தாற றன்னிறம் விடிக் கரு நிறங்கொண்டு பின்னு மரசனது புகழ வியாபித்தலால தனது முன்னிறங் கொண்டான.

செய்யுள்

அருணன் மெய்யொளி யானிறம் வேறுகொ ளனலி
யிரத வெம்பரி னாவத கமலையி லிசைதிக
கிரியி னங்குர நிறமுள பசுமணிக கிரணம்
பரவி யெங்கணும் பெருகலாற றன்னிறம் படைத்த.

இங்ஙனம் பரசைநிறமுள்ள சூரிய விரதப்பரிகள அருணனது செவ்விய் நிறத்தாற செவப்படைந்து பின் னும் னாவதக பருவத்ததி னிருச்சினற மரசுதப பசுசை களிலி, நிறங்களால தமது முன்னிறத்தைக் கொண்டன. சிலா இதனையே பிறிதின்குணம் பெறலணியெனப், திகிரி - மூங்கில. இது திக்கிரியென விரிந்தது. அங்குரம் - முளை.

செய்யுள்.

ஒருபொருள் வேறுமை யாயும் பழமைய தேயுறப்ப
கருவது மவ்வணி தீபத்தைப் பாறறியுங் காஞ்சியுறு
பெருமணி யாலதி கப்பிர காசமும பெற்றதென
வருவதி லகங்குய மெட்ட புரத்து மகபதியே.

ஒரு பொருள் விகாரத்தை யடைந்திருந்தும் முந் திய முறையை விடாமலிருப்பது மவ்வணி. இதற்குத் “தீபத்தைப்பாறறியு” மென்பது முதலுதாரணம். இங்ஙனம் தீபம் விகாரத்தை யடைந்தும் மேகலாபரணத்தில விளங் கிய இரத்தினங்களின பிரகாசித்தலாகிற வத்தீபத்தின் முறை விளங்குகின்றது.

செய்யுள்.

மன்னவநின் வணங்கலொடா கேடடைந்துங்
கடனிகளவாய மன்ன லாறகுழ

பிறிதின் குணப்பேறின்மையணி. ௨௧௯

வென்னும்வெளி யினின்மதங்கொள கயமுளதாற
 கஞ்சுகியுள ளிடத்தின மேவித
 துன்னலினம பெருமையா மாடவண்ணே
 வஞ்சயனந துலங்க லானு
 மினமுனம விளங்கியது போலவிளங்
 ரிருப்பதையா மினிதாயந தோமே.

அரசன ஆண்டு கொண்டிருக்கங்காலையி லிருந்த
 கடகி முதலியவைகளி னிருப்புச் சூரியமாக விருக்கும்
 இவ்வேளையிலு மிருக்கின்றது. இச்செய்யுளிற பகைவா
 நாடு, காடு கொண்ட காலத்தும் முன்னைய நிலையினிருந்
 தது; என்னப்பொருள் கொள்ளவேண்டுமிடத்தது, கடகி-
 வாள்வீரன, ஓர் மிருகம் எனவும், வெளியினினமதங்கொ
 ளகயமுளநால - எனபதற்கு தலைவராயலில் மத கஜங்க
 ளிருந்தன. எ - ம காடு கொண்டகாலத்து காட்டானை
 கள தவசின. எ - ம கஞ்சுகி - கஞ்சுகி மாககள், பாம்பு,
 எ - ம, பெருமையாம ஆடவள எ - ம எருமையாம மாடு
 அவன, எ - ம பிரித்துப் பொருள்கொள்க.

எஎ-வது பிறிதின் குணப்பேறின்மையணி.

(அதற்குஞ்ஞலங்காரம்.)

செய்யுள்.

தன்னுடன சோபொரு ளின்குணம் பெற்றில தாயிருந்தப
 பன்னுதற போபிறி தின்குணப் பேறினமை பார்த்திவநீ
 மன்னுமி ராகியு மாகா பிராகி யெனுமெனமனம்
 இன்ன மிருந்துமென றேத லிலக்கிய மெட்டமனே.

ஓர் பொருள் மற்றோர் பொருளுடன ஸம்பந்தபட
 டிருந்தும் அகின குணத்தைக் கொள்ளாமலிருப்பது பிறி
 தின குணப்பேறினமையணி. இதனை வடநாலரா அதற்கு
 ஞாலங்கார மென்பா. இதற்குப் “பார்த்திவநீ” யென்பது

முத லுதாரணம். இங்ஙனம் பாரததிவன இராகமுள்ள நாயகியின் மனதின் வஸிததலாகிய ஸம்பநதந கொண்டிரு நதும் அந்த இராகமாகிய குணத்தைக் கொள்ளாம லிருக்கின்றான். இராசி - செகபபுடையது.

செய்யுள்

நரசிம்ம மன்னவரின் கீர்த்திமத
நீர்ப்பெருக்கி னாலே மிககாங்
கரியதிகைக் கரிகளின்கன னங்களிலும்
விளையாடுங் கருதார நாரி
யரதுவிழி மலரிடையஞ் சனந்துடைக்கு
மிவ்விதமுற்ற லுந் திங்கட
கிரணகுழாங் களிநொடுமா னுவதாக
நனிவிளங்கு கின்ற மாதோ.

ஆனால் ஒன்றின் குணத்தினால் மறறோரிடத்திற் குணமுண்டாவதும் குணமுண்டாகாம லிருப்பதுமா கிய அகமலாச்சி யிகழ்ச்சியணிகளைப்பார்க்கினும் பிறிதின குணம்பெறல பிறிதினகுணப்பேறினமை யென்ற வணிகளுக்கு என்ன பிரிவென்றாலோ அகமலர்ச்சியிகழ்ச்சியணிகளின் இலக்கணங்களிலிருக்கின்ற குணமென்ற சொல் குற்றத்திற்கு எதிரிடையாக விருக்கின்றது. அவ்வணிகளில் ஒன்றின் குணத்தினால் மறறென்றாகுக குணத்தினுற்பத்தியும் உற்பத்தி யிலலாமையுமாக விருக்கின்றதே யலலாமல் ஓர் பொருளிலிருக்கின்ற குணமே மறறோரிடத்தி லுண்டாகின்றதாகவிலலை. நல்ல ஆசானது உபதே-ததால் ஸாதுவான மாணாகாகருக்கும் அஸாதுவான மாணாகாகருக்கும் ஞானம் உற்பத்தியும் உற்பத்தி யிலலாமையு மிருப்பதுபோல ஒன்றின் குணத்தினால் உண்பெண்ணப்படுகிற வேறு நற்குணத்தின் பெறுதலும் பெருமையுமாக விருக்கின்றது. பிறிதினகுணம் பெறல பிறிதினகுணப்பேறினமை யென்ற வணிகளின் லக்ஷ

ணங்குளிலிருக்கின்ற குணமென்ற சொல் றுபரஸ்கந்தம் முதலிய குணங்களைச் சொல்லுகின்றது. அவற்றில மறறொன்றின் குணத்தைக் கொள்ளுதலுங் கொள்ளாமை யும் வஸ்திரங்களில் சாயமேறுவதுபோல மறறொன்றின் குணத்தால் தானே, தானும் அக்குணத்தைக் கொள்ளுத லுங் கொள்ளுதலிலலாமையுமாக விருக்கின்றது. அவ வாறே உதாரணங்களெல்லாங் காண்பிக்கப்பட்டன. “குறைவருகாரணமேவியுங்காரியம் கொண்டிலதை அறை வது காரணவாராய்ச்சி” யென்ற இலக்கணப்படி இங்ஙன மிருப்பமையால் இகழ்ச்சியணியையும் பிறிதின் குணப்பே றினமையணியையும் காரணவாராய்ச்சி யணியி லடக்கி யிருக்கின்றதாகவே கூறலாம். அவ்வாறிருக்கினும் அக் மலாச்சி பிறிதின் குணம்பெறல எனற அணிகஞ்சுக்கு எதிரிடையாக அக்குணங்களைக் கொள்ளாமையாகிய சிற படி இருப்பதைப்பற்றி இவைகள் வேறணிகளாகவே கூ றப்பட டிருக்கின்றன.

எஅ-வது தன்குணமிகையணி.

(அநுகுணலங்காரம்.)

செய்யுள்

வேறு பொருளின் புணாப்பா லியற்குண மேன்மைபுறல
கூறுவ தேதன குணமிகை யாகுங் குவளைமலா
மீறுங் கடைக்கணின் பாவையி னுனமிக வேகருமை
பேறுமென றோத லிலக்கிபந தென்னிள சைக்கிறையே.

எங்ஙனம் ஒரு பொருளின் சோக்கையால் மறறொரு பொருளின் இயல்பான குணம் அதிகப்படுகின்றதோ அங்ஙனம் தன்குணமிகையணி. இதை வடநூலார் அநு குணலங்கார மெனபா. இதற்கு “குவளைமலா” எனப

துழுத் துதாரணம். இங்ஙனம் இயலபில் கறுப்பாக விருக்கின்ற சுவணாமலருகுக கடைக்கண்ணின் பாராவ்யாலதிகக க்றுப்பு உண்டாயிற்று.

செய்யுள்.

வானரங் களளினை மாந்தியே மதாப்
பானது கொஞ்ஞசம யத்திற மேளகொட்ட
ரானமாம் பேபுமே பிடித்த தெனனிலம
மானவா னரக்குறும் புணாகு மாறதோ.

இங்ஙனம் இயல்பில் சஞ்சல குணமுள்ள வானரத்
துக்குக் கள முதலியவைகளின் ஸம்பந்தத்தால் அதிக
சஞ்சலகுண முண்டாயிற்று.

எசு-வ! து மறைவணி.

(மீலிதாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

இருபொருளுக்குப் பொதுவாகிய குணத்திற் பிறிவே
தெரிவதற்கு வினாமை மறைவணி யாமியல பிறசெவப்பா
வருநின் பதத்தி லலததகத் தினசெம்மை || நதெரியா
தருமாதென் னோத லிலககியந் தென்னிள சைககரே .

ஆனந்தம் இருபொருளுக்காக குணத்தின் ஒப்புமை யற்படச் செய்வது இயலாது. இயலாது என்பதற்கு உதாரணம் யால் பிரிவே தெரியாமலிருக்கின்றதோ அதுபோல மறை யவணி. இதனை வடநூலார் மீள்தாலங்கார மென்பது. இதற்கு “இயலாது செயப்பா வருகின்றபதத்தி” லென்பது முன் உதாரணம். இங்ஙனம் இயலாது செயப்பா யிருக்கின்ற பாதத்தில் இடப்பட்ட செயற்குக் குழம்பின் பிரிவு ஒற்றுமையால் தெரியாமல் போய்விட்டது.

செய்யுள்

மலங்கைத் தொடையினை வளைந் துறுப்பொலாம்
மெல்லியற் சநதனம் பூசி வெண்ணிற

நல்லபட டிடைகொளுந தூர்த்தை நாரியா
அலலுறு நிலவினி லறிப டார்களே.

இங்ஙனம் நிலவுக்கும் மலலிகை முதலியவைகளைத்
தரித்தமையால வெண்மையாக விருக்கின்ற தூர்த்தை நா
ரியாகளுந்ருகும் வெண்மைக் குணத்தின ஒற்றுமையாற்
பிரிவுதோன்றவில்லை.

அ - வது பொதுமையணி.

(ஸாமானியாலங்காரம்.)

செய்யுள்

இருபொரு ளுக்கொப் புமையால விசேட மிராதுகாக்க
வருதல பொதுமை யணியாகும் பங்கய வாவிபுறம்.
அரிவையா தம்முகம் விழிக்கப் படவில்லை யனபவெனத்
தெரிவ துதாரணம் தென்னிள சைப்பதித் திண்புயனே.

எங்ஙனம் ஒப்புமையால இருபொருளுக்கஞ்ச சிறப்
புத் தோன்றும் விருக்கின்றதோ அங்ஙனம் பொதுமை
யணி. இதனை வடநூலா ஸாமானியாலங்காரமென்பா.
இதற்குப் “பங்கயவாவிபுறம்” எனப்பெறுதலுதாரணம்.
இங்ஙனம் பங்கயவாவினைய யணுகிய மங்கையா முகத்துக்
குச் சிறப்புத் தோன்றவில்லை.

செய்யுள்.

அங்கத் திரத்தினத் தூண் கங்கறிந்
றங்கு பலபிரதி விமபங்குள் சூழ்ந்தத்
சங்கொரும வத்திரத் தானே யேசபை
யங்கண்மத் தியிலறிந் தானு மன்றரோ.

இங்ஙனம் ரத்தினத் தூண்களில் விளங்குகின்ற பிர
தி விமபங்குள் சூழ்ந்த இலங்கை வேந்தனுக்குச் சிறப்புத்

தோன்றும் விருக்கின்றது. மறைவணியில் இருபொருள்களுக்குப் பிரிவான ரூபத்தின் விளக்கமே யிலலை என்றும் இப்பொதுமையணியில் இருபொருள்களுக்கு வெவ்வேறான ரூபத்தின் தோற்ற மிருந்தும் சிறப்புமடிலும் தோன்றவில்லை என்றும் பிரிவு காண்க. மறைவணி யுதாரணத்தில் இயல்பான காலின செவப்புக்குஞ் செம்பஞ்சின ஸம்பந்தத்தால கிடைத்த செவப்புக்கும் பொருள் பிரிவு தோன்றாமலும் பொதுமையணி யுதாரணங்களில் பொருள் பிரிவு தெரிந்து இஃது முகம், இஃது தாமரை, இஃது இலங்கை வேந்தன் விம்பம், இஃது அவனது பிரதிவிம்பம், ஏனற சிறப்புத தோன்றாமலும் இருபபதினூ ஸ்வரூபத்தின் பிரிவே மறைநதிருப்பதைப் பற்றி மறைவணி என்றும், இருபொருள்களுக்குப் பொதுவாகத் தனித்தனி விளக்கமிருந்தும் ஒப்புமையால் பிரிவு தோன்றாமல் விளங்குவதால் பொதுமையணி என்றும், இவைகள் காரணப்போ பெற்றன. இங்ஙனம் சிலா லக்ஷணத்தின் ஒற்றுமைபுள்ள இருபொருள்களுக்குள் பலந்தங்நிய ஒரு பொருளில் மறறொரு பொருள் ஸ்வரூபநதெரியாமல் மறைநதிருப்பது மறைவணி என்றும் ஸ்வரூபத்தின் விளக்க மிருந்தாலுங் குணத்தி னொற்றுமையால் பிரிவின மறைவு இருக்குமிடம் பொதுமையணி என்றும் தீர்மானம் கொண்டு,

செய்யுள்.

கடைநயனந் துடிப்புளதாக் கனிமொழிகள் தளர்ந் துணைக்கும்
தடையறுவக கிரமுறுவ தாநடைமிக கெக்க எரிப்புப்
படைமெலிய தாமுகம்பொற் பாவுறுமிவ வித மனறி
தொடைமடவா ரிடமிருக்கு மதர்ப்பறியத தோன்றிலதால்.

இங்ஙனம் கடைநயனத் துடிப்பு முதலியவைகள் மங்கையார்களின் தேகத்தில் இயல்பான தருமமாகையால் அக்குணங்களுள்ள மதஉலலாஸம் கடைநயனத் துடிப்பு

முதலியவைகளில் ஸ்வரூபவிளக்க மில்லாமல மறைந்து விட்டது. ஆகையால் மறைவணி என்றும் “மலலிகைத் தொடையினை வளைந்துறுப்பெலா” மென்ற செய்யுளில் பொதுமையணி என்றும் கூறுகின்றார்கள். அவர்கள் மதத்தில் “பங்கயவாவியுற்ற அரிவையா தமமுகம் காணப்படவில்லை” யென்ற வுதாரணத்தில் பிரிவின் தோற்ற மிருந்தாலும் பகுத்தறியக்கூடிய ஹேதுவிலலாமையால் வேறணி யென்றாவது பொதுமையணியின் பிரிவென்றாவது கூறவேண்டும். சொரூபம் மறையாமையால் மிளிதமு மல்ல. பேதம் விளங்குவதால் சாமானியமும்மல. முந்திய சந்திராலோக மதத்தில் “கடைநயன்” மென்ற செய்யுளில் ஸ்வரூபத்தின் மறைவிரூபத்தாலும் அஃதிராமல சாதிரு சியத்தினால் பேதம் கிரகிக்காமலிருப்பதே மறைவணி யென்று கூறியிருப்பதாலுமிஃது வேறணி யென்றாவது மறைவணியின் பிரிவென்றாவது கூறவேண்டும்.

அக-வது மறையாமையணி.

(உனமீலிதாலங்காரம்.)

அஉ-வது சிறப்பணி.

(விசேஷகாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

சிலகா ரணத்திற பிரிவை விசேடத்தைத் தேரவறி தவினா மமுமறை யாமை சிறப்பெனச சாற்றிரண்டாம நலன்சீர் முழுதிம யங்குளி ரானமதி நண்ணின்முகம் சலசந் தெரியு மெனலெட்ட மன்ன வுதாரணமே.

மறைவணியிலுள்ளதுபோல வேற்றுமை தோற்றத்திருக்கு மிடத்து ஏதோவொரு காரணத்தால் அவ்வேற்றுமைப் பு லப்படுவது மறைவணிக்கெதிர்மறையாயுள்ள மறையாமை

யணியென்றும் பொதுமையணியி விருப்பதுபோல சிறப்புத் தோன்றுகிருக்குமிடத்தில் ஏதோ பொரு காரணத்தாலசிறப்புத்தோன்றுவது பொதுமையணிக கெதிராமதையாபுள்ள சிறப்பணியென்றுங கூறுவா. இவற்றை வடதுலரா உன்மீலிதாலங்கார மென்றும் விசேஷகாலங்கார மென்றும் நிரலே கூறுகின்றார்கள். இவைகளுக்கும் மறையாமையணிககு “நலன்சீரமுமுகிமயம் குளிரா” லென்பதும் சிறப்பணிக்கு “மதிநண்ணில முகம் சலசமறிவுறு” மென்பதும் உதாரணங்கள். அவற்றுள் நலஞ்சீர்முமுகிமயம் குளிராலென்னு மிடத்தில் புகழின் வெண்மையாலஸ்வரூபப் பிரிவே தோன்றுகிருக்கின்ற இமயம் குளிரொன்னுங காரணத்தாலும் மதிநண்ணிலமுகம் சலசமறிவுறு மென்னுமிடத்தில் ஸ்வரூபப் பிரிவுள்ள கமலததுக்கும் முகத்துக்கும் விளங்குகின்ற சிறப்பு மதியினுதயமாகிய காரணத்தாலும் அறியப்படுகின்றது. பிறிதின்ருணம் பெறலணியின் முறையே வேற்றுமை தோன்றுகிருக்குமிடத்தொருகாரணத்தால வேற்றுமை தோற்றினு மிவ்வணியே. அதற்குதாரணம்.

செய்யுள்.

நடஞ்செயபர னகைக்குமுவ னையநினது புகழான்பா
ரிடமனைத்தும் வெருத்தத்தொற றவளமிசை திருநெமொல
படருமுந்திச செங்கமலப் பரிமளத்தைக கொண்டிலனேற்
றிடமருவு மவனைமுயற் சியினறியார விண்ணோரே.

இங்ஙனம் நரசிமம் அரசனின் கீர்த்தி வெண்மையால் வெருத்த திருமாலே யறிவதற்கு உந்திக்கமலத்தின் பரிமளம் ஹேதுவாக விருக்கின்றது. இஃது மறையாமையணிக் குதாரணம்.

செய்யுள்.

வாயசமு மேகறுப்பா மாகுயிலு மேகறுப்பாம்
ஆயவைகட குப்பிரிவை யாராயி—ஆயகவ

சந்தமுழில் வாயசம வாயசந தானு
கந்த குயிலகுயிலே காண.

இங்ஙனம் பொருட்பிரிவிருந்தும் கருமையாகிற கு
ணவொற்றுமையால் சிறப்பின் தோற்றமில்லாம விருக
கும் காககை குயிலகளின் சிறப்பை வஸந்தகாலமாகிய
காரணம் விளங்கச்செய்கிறது. இஃது சிறப்பணிக் குதார
ணம்.

செய்யுள்.

வார ண்சியின வாகிய ருக்கர
னரி யறபொது வேனுந் தனஞ்சயன
தாரு றுத்தனு வினவடுத் தான்பழஞ
சீர துள்ள சிவனைத் தெரிககுமே.

இங்ஙனம் சிவபெருமானுக்கும் அவர் ஸாரூபிய
முகதிபெற்றவர்களுக்கு மிருக்கின்ற சிறப்பை அாசகன
னது காண்டவததால உண்டானவடு விளக்குகின்றது.

அந-வது இறையணி.

(உத்தராலங்காரம்.)

செய்யுள்.

கருத்தொன் றினைமறை வாபுடகொ ளும்விடை காட்டலிறை
திருத்திகழ வேதசி வல்லியெ வண்வதி யுமமவணே
பெருத்தவில வற்றை யெளிதாக கடக்கப் பெறுவரைடை
யிருத்திய வென்ன விலக்கிய மெட்டம வேறகையனே.

எங்ஙனம் ஓர் கருத்தை உட்கொண்ட விடை யிருக்
கின்றதோ அங்ஙனம் இறையணி. இதனை வடநூலார் உத்
தராலங்காரமெனபா. இதற்கு “வேதசிவலலி” யென்பது
முத லுதாஹணம். இஃது நதியைக் கடப்பதற்கு வழியைக்
கேட்கின்றவனைக் குறித்து அவனிடம் மையல கொண்ட

மங்கையின் உத்தரம். இஃது வேதசிக்கொண்டிருக்கின்ற பூங்கொடி வீட்டில ஏகாந்தமாக விருக்கலாமென்ற கருத்தை யுட்கொண்டிருக்கிறது. வேதசி-கோநொச்சி.

செய்யுள்.

வழிக்கொண் மன்ன சிலைமய மாசூயிவ்
வழிச்சிற ஹாரிலொ ருவரு மிலலையால
கழிப்ப யோதர மேன்மையைக் கண்தொன்
இமுகக வினறி யிருப்பை யெனிலிராய

இஃது படுககை முதலிய விருமபுகின்ற ஒரு வழிப போககனைக்குறித்து மங்கை சொல்லிய வசனம். இதில பயோதரபத சிலைஷையினால் கலவி செய்ய வரும்புவா யாகில் இவ்விடத்திலிரு. மூடஜனங்களிருக்கின்ற இக்கிரா மத்தில நமது செய்கையை யொருவனு மறிந்துகொள்ள மாட்டானென்ற கருத்து அடங்கியிருக்கின்றது. இவ்வி ரண்டோரணங்களிலும் விடையினால் வினாவை யூகிக்க வேண்டியது. வினாவிடையிரண்டும், செய்யுளில் சொல் லால விளங்குவதற்குதாரணம் எவ்வாறெனில், பயோத ரம்-மழை, கொங்கை.

செய்யுள்.

தலைவிசுக மாச் வித தன்மருவு கின்றாண
னுலேவிலசுக கததைவினா வுறறேன—நிலையுயிரே
குறறாளென் றேனேய தைப்பினுஞ்சொல வாயமூசகப்
பறறையிலெவ வாறிற்றப்பென பன்.

இஃது நாயகியைக் குறித்துப் பாங்கியிடம் நாயகன் வினவ அப்பாங்கியின் விடை. இங்ஙனம் நாயகனது டிரி வாற்றாமையால் நாயகி மிகக் கிரமத்தை யடைகின்றாள் என்ற கருத்து விளங்குகின்றது.

செய்யுள்.

வினவுத லுக்கும விடைக்கு மபேதம் விளங்குத்தரம்
பனுவது சித்திர மாருடை யானொன பதுமிளசை
யினமுறு வேந்தா மருவாக கிடுவ தெதுமறவா
துனுத லெதுவென்ற செங்கோ லெனலு முதாரணமே.

வினவுதலுக்கும விடைக்கும் அபேதமான உத்தரம்
ருப்பது சித்திரமென்றாகள வடநூலா. இதற்கு “ஆரு
டையா” னொன்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙன மாருடை
யா என்றதொடரில் ஆர உடையா என்ற வினாவிற்கு
ஆர்-நிறம்பிய, உடையா, பொருளுடையா, என்பது
விடையெனவும், பின்னருள்ள விரண்டு வினாகளுக்கு
விடையான செங்கோல என்பதற்கு பகைவரையடக்கும்
செந்நிறத்த அம்பு எனவும், செங்கோல (அரசின முறை)
எனவங் கொள்க.

அச-வது துட்பவணி.

(ஸ-ஞ்சுமாலங்காரம்)

செய்யுள்.

பிறன்கருத தோரநது கருத்தோடு கூடப் பெறுசெய்கையா
லுறுவிடை யீவது துடப் மவளகண் ணுறுமெனமுனஞ்
செறிவுறு கூந்தலிற சூடா மணிமறை செயவ்ளென்ப
பெறுவ துதாரணந தென்னிள சைக்குப் பெருமுன்னே

ஒருவனுடைய கருத்தைத் தெரிநது மற்றொருவன்
அக்கருத்துக்கு அதுகூலமான செய்கையைச் செய்வது
துட்பவணி. இதை வடநூலா ஸ-ஞ்சுமாலங்காரமென
பா. இதற்கு “அவள கண்ணுறுமெனமுனம்” எனபதுமுத
லுதாரணம். இங்ஙனம் நாம் கூடத்தக்ககாலம் எப்பொழு
தென்று தன்னை விரும்பி நோக்குகின்ற நாயகனது கருத்
தைத் தெரிந்த நாயகி யிரவி அஸ்தமனத்தை யடைந்த
தினபிறகு என்ற அபிப்பிராயத்தை யுட்கொண்டு கூந்த
லில சூடாமணியை மறைத்தாள்.

செய்யுள்.

சங்கேத காலமத னையறிய வெண்விடனை
யங்கே தெரிநதமின்னு ளம்பகததால—பொங்குறச்செ
யுங்கருத்தோடுங்கூட வுறறுவினை யாடுவ தோ
பங்கயத்தை யேகுவிததாள பார.

இங்ஙனம் கூடத்தகக காலத்தைத் தெரியவிருமபுகி
ன்ற நாயகனுக்கு நாயகி யிரவிலென்று தெரிவிக்கக் கையி
லுள்ள தாமனையைக் குவித்தாள்.

அரு-வது கரவுவெளிப்படுப்பணி.

(பிஹிதாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

ஒருவன் மறைசெய்கை யோரநது கருத்தோடுதொழிலால்
விரவும்தைவெளி யாக்கல கரவுவெ ளிப்படுப்பாம்
உரியன மனைக்கு வரவும மனைவி யுறவிந்ததாள்
பரவணை யெனப் துதாரண மெட்டம் பாண்டியனே.

ஒருவனுடைய மறைவான செய்கையைத் தெரிந்து
அதைத் தானறிந்து கொண்டதாகத் தொழிலால காண
பிப்பது கரவு வெளிப்படுப்பணி. இதனை வடநூலாரா
பிஹிதாலங்கார மென்பார். இதற்கு “உரியன மனைக்கு
வரவு” மெனப்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் இரவில் மற
றொரு மாதாடன கலவி செயத்தினால் நிரம்பச் சிரமத்தை
யடைந்திருக்கிறு னென்பஸ்தப் படுகதை விரித்தலாகிய
தொழிலால் நாயகி காணபித்தாள்.

செய்யுள்.

முகத்திடைப் பெருகும் வியாவையின் னுளிச்ச

முகமதாற் கரைந்தகுங் குமமே

மிகக்கள மதனி விருப்பது நோக்கி மின்னேநே

ரிடைகொளோர பாங்கு

நகத்தன் மாதின் ஆண்மையின் போகம்

நனகுறத் துலக்குவ ளாகித்

திகழ்ச்சியா லவளகைத் தலத்துவா னுருக்கொள

சித்திர மதைத்தீட டினளே.

இங்ஙனம் வியாவையால அநுமிக்கப்பட்ட விபரீதப் புணர்ச்சியை ஆண்பாலுக்குரிததாயிருக்கின்ற கத்தியை நாயகியின் கையிலெழுதிப் பாங்கி விளக்கினாள்.

அக-வது வஞ்சநவீற்சியணி.

(வியாஜோக்தியலங்காரம்.)

செய்யுள்.

மற்றொரு வேது வதனை யுரைத்துண் மையைமறைத்தற் குற்றிடு பேரது வஞ்ச நவீற்சி யுயிர்ச்சகியே பொற்றளிராக காமலாப் பூந்தா தினுலென் புரம்புழுதி பறறுறற தென்ப திலக்கிய மெட்டம் பாண்டியனே.

எங்ஙனம் மற்றொரு ஹேதுவைக்கூறி புண்மை மறைக்கப்படுகின்றதோ அங்ஙனம் வஞ்சநவீற்சியணி. இதனை வடநூலாரா வியாஜோக்தியலங்கார மென்பர். இதற்கு “உயிர்ச்சகியே” என்பதுமுத லுதாரணமஇங்ஙனம். கரவாக்ககலவி செய சங்கேத பூமியில புரளுதலால் பற்றிய துகள்களைப் பூந்தாதுவாலென்ற வேறே ஹேதுவைக்கூறி மறைத்திருக்கின்றது.

செய்யுள்.

தேங்குமூலே யிவ்வதரத் திலவடுவுண் டாகிருக்கில் ஓங்குசினம் யாவற குறுதுமுன்யான்—ஆங்குதடை செய்யவுங்கே ளாமற செழுமபிரம ரம்பொருநதும் ஐயபங்க யத்தினைமோந தாய.

இங்ஙனம் சோர்நாயகனால் அதரம் வசெ செய்யப்பட நடாயகியின் ஸமீபத்துக்கு வருகின்ற நாயகனைப் பாராமலிருப்பவளபோலத் தோற்றப்படுத்துகின்ற பாங்கி அநநாயகியைக் குறித்து அவளுக்கு அறுகூலத் தை யுபதேசஞ் செய்வதெனுங் கைதவத்தால் அவளது குற்றத்தை நாயகனுக்குத் தெரியாமல் மறைக்கின்றாள்.

வல்லோரொழிபபணியில் ஒருவன் ஸந்தேகித்ததைத் தெரிந்து தான் சொல்லிய வசனத்தை வேறு விஷயமாகக் கூறி யுண்மையை மறைத்த லென்றும், இவ்வணியில் தன்னிட மிருக்குங் குறிகளைக்கண்டு ஸந்தேகிப்பானென நினைந்து அக்குறிகளுக்கு மறறொரு ஹேதுவைக் கற்பித்த லென்றும் வேற்றுமை காண்க.

செய்யுள்.

இரத வீதியில் வந்தபா தவனெழில் நோக்கோர்
அரிவை பாங்கிய ரவைமுனம் புளகமுற றதனால்
பெருகு தன்மயல வெளிப்படா திருக்கவப் பிரியா
கரணை வந்தனளு செய்துதங் கரவியற் றினளே.

இங்ஙனம் இராகத்தினு லுண்டாகிய மயிராக கூசசல முதலிய குறிகளை, வந்தித்துப் பகதி பென்ற ஹேதுவினு லுண்டானதாக விளக்கி யுண்மையை மறைத்து இருப்ப மையால் வஞ்ச நவிறசியணியே. யாதவன-கண்ணன்.

செய்யுள்.

சங்கேத முற்ற தலவிடய மாமுனினை
யங்கே தெரிந்தநங்கை யாள்மரக—தங்கூதட
டாரந்த்சிப்பி யோரபங்க யத்திலேமே லோதிமப்புள்
நேர்நதிடுமென் றுளசகிமுன னே

இது முதலிய இடங்களிலும் துடபவணியே. இங்ஙனம் மரகதப்பாததிரத்திலிருக்குஞ் சிப்பிபோலென்ற உவமையை யோதிமப்புளருக்குக் கூறியிருப்பமையால் அவ்விடம் ஜனககூட்ட மிலலாத தென்றும் அது தங்களுக்கு ஸங்கேதஸ்தல மென்றும் காழகனுக்குச் சூசனை செய்யப்பட்டிருப்பமையால் நமக்கு எது சங்கேதஸ்தலமென்று விரும்பிய காழகனது எண்ணத்தைத் தெரிந்த நாயகி பாங்கி யிடத்தில தனது கருதது வெளிப்படும்படி சொல

லிய வசனமாக இருப்பதைப்பற்றி யிதுவு மவவணி. இங்
கனம் ஸங்கேதஸ்தல விஷயமாயிருக்கும் வினாவின் வி
டையை நாயகன் சொல்லாற் கூறி யிருப்பமையால் துவ
னியலல. இவ்வாறே கருவுவெளிப்படுபணியிலும் உதா
ரணிகததக்கது. இவ்விஷயத்தில் “வேதஸிவலலி எவண
வதியுமவனே”யெனபது முதலிய மறைவான விடையுள்ள
துடபம் - கருவுவெளிப்படுபு - வஞ்சநவீற்சியணிகளின்
உதாரணங்களி லக்கருத்துச் சொல்லால கூறப்படாமல்
அநதநதப் பொருள்களின் மேன்மைக் குணத்தாலும் உரை
ப்போனது அறிவின விசேஷத்தாலும் தொக்கு விளங்கு
வதால் அலங்காரம் அல்ல வென்றும் துவனிகு இருப்பி
டமாக விருக்கினமதெனவுங் கொண்டு முன்னோர்கள்
சொல்லால கூறியிருக்குமிடத்துமாதிரி மலங்காரம் வரு
மென னுதாரிணித்திருப்பமையால் நாமும் அவ்வாறே.

செய்யுள்.

தடங்கொள விடலா பெங்ஙனமவே

தசியுண் டவனே கடந்திடலாம்

இடங்கொ ளிந்த நதியெளிதா

யெனறே வழிவி னாயவன் பால

திடங்கொள வேறோ தாறபரியத்

தினையே யுட்கொண டி டிவசனம்

வடங்கொள் ளிடமபோ யிடக்கிழித்து

வளரு முலையா ளுரைத்தனனே.

என்று வேறு பொருளின் கற்பித்தலாற் கருத்தை
வெளிப்படுத்தியிருக்கு மிடத்திலும் “ஸங்கேதகால மதனை
யறியவெண் விடனை முகத்திடைப் பெருகும் வியாவைத்
துளிச்சமுகமதால கரைந்த குங்குமமே” “ரதவிதியில் வந்
த யாதவனெழி” லென்ற கருத்தின வெளியிடுத லிருக்
கின்ற இவ்வுதாரணங்களிலும் அந்தந்த அணியெனறே
கூறுகின்றோம்.

அள - வது குறிப்புநவற்சியணி.

(கூடோகதியலங்காரம்.)

செய்யுள்

ஒருவற குறித்துரைக கினறதை யேமற றெருவறகுறித்
துரைசெயிற பேருங் குறிப்பு நவற்சியணி றோசெயிலவாய்
தருசொல லருந்திடு காளாய களமாகள சாரவரதை
யொருவுவை யெனப் திலக்கியந தேரெட்ட ஓரரசே.

ஒருவனைக் குறித்துச் சொல்ல வேண்டிய செய்தி
யை மறறெருவனைக் குறித்துச் சிலைஷையாகச் சொல்
வது குறிப்புநவற்சியணி. இதனை வடநூலா கூடோ
கதியலங்கார மென்பா. இதற்கு “மறறோ செயில வாய
தரு”வென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் மறறெரு
வனது களத்திரத்தை யநுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற
காமுகனைக் குறித்துச் சொல்லவேண்டியதை யொருவன்
வயலில் மேயநதுகொண்டிருக்கிற காளையை நோக்கிச்
சொல்லி யிருக்கின்றது. காரிய காரணமுதலிய ஸம்பந
தத்தின் விளக்க மிங்ஙன மில்லாமையால் இஃது புனைவில்
லிப்புக்குச்சி யல்ல. அவாணியமாக விருக்கும் பொருள்
வாணியப் பொருளில் ஸம்பந்தப்பட வேண்டு மென்ற
தோமான மிங்ஙனமில்லாமையாலும் பிறரை வஞ்சனை
செய்வதாகிய மனமகிழ்விப் பிருப்பதாலும் இஃது சி
லைஷையணியுமல்ல.

செய்யுள்

கண்வனங்கா டிபிறப்புருந்தான சக்களத்தி
கணப்பொழுதும் நினைக்கவில்லை மாமிமுனனம்
கணமுறுவோர் பூததவளையா நென்னுவீட்ட
கததட்டந்த ரணையொரு துணையாககொளவங்
கணமுடையே னிடம்பொழுது போக்கும்பேச்சுக்
காரருமின றினலுவர வேதந்தானெக

வெளிப்படைநவீற்சியணி. உரு

கணமுமக லாமலுங்கொண் டாடுமபொனனை
காவாவிங் கொருதனியே கவலகினறேனே.

இஃது பொன்னை காவாவென்ற சோரநாயகனது
வரவைகருதுகின்ற நாயகி மறறவரை வஞ்சனை செய்யும்
பொருட்டு இந்நிறை கணவனைக்குறித்துப் பிரார்த்தனை
செய்வதுபோல பிரகாசப்படுத்திக் கூறுகின்ற வசனம்.
பொன்னை எ-கு இலகூ-மிநாயக எனப்பொருள்கொள்க.

அஅ - வது வெளிப்படைநவீற்சியணி.

(விவிருதோகதியலங்காரம்)

செய்யுள்

புகலுஞ் சிலேடையி னாலே மறைதத பொருளாவலிலான
பகலுற வேவெளி செயவ துவெளிப படைநவீற்சி
தகவே பிறாசெயி னின்றகல காணையென றுன்குறிப்பி
னகமேயென றேத லுதாரண மெட்ட நகாநகரசே.

சிலேஷையாக மறைக்கப்பட டிருப்பதைக் கவிஞன்
வெளிப்படுத்திவது வெளிப்படை நவீற்சியணி. இதனை
வடநூலார விவிருதோகதி யலங்கார மென்பா. இதற்கு
“தகவே பிறா செயினின்றகல” என்பதுமுத லுதாரணம்.
இங்ஙனம் செய்யினின்றகல்ஊரை பென்று மறைவாகக்
கூறியதையென்றான எனற சொல்லால் கவி வெளிப்படுத்தி
யிருக்கின்றனா.

செய்யுள்

அருந்திருவே யணங்கிடரைச் சோவுறேனமிக
காமவேக முறுமுயிரப்பை யகற்றல செயவாய
வருந்திடுமேற பாலனடுக குருவுமவேண்டா
வானாவிப புரிதனவில கிடனீ செய்வாய்
பொருநதுபய நீக்கலெனவஞ் சனையாலவிண்ணாம்
புலததகையெல லாமசுற்றி மதனத தாறசுந

தாநதிகழபாற கடலெவறகுத திருவையீந்த
தவரடியே னுறனைததுந தவிராகக மாதோ.

இங்ஙனம் மறைவாகக கூறியிருக்கின்ற சிவபெரு
மான் முதலியவாகளின் நீக்குதலைப் பொருநது பயநீக்க
லென் வஞ்சனையா லென்றுரைத்துக் கவி வெளிப்படுத்தி
யிருக்கின்றா. இஃது பரவஞ்சனையின் பொருட்டு மறை
க்கப்பட்டதை வெளிப்படுத்தியது அணங்கிடரைச்சோ
வுறேல் என்பதற்குப் பாவதியை யிடங்கொண்ட சிவமூர
ததியைச் சேராதை எனவும், அணங்கே யிடரடையாதை
எ-ம; மிக்காம வேகம் உறு வுயிர்ப்பை யகற்றல் செய
வாய எ-கு மிகுந்த தேவகமுற்ற வாயுபகவனை நீக்கு எ-ம்,
பெருமூச்சு விடாதை எ-ம; மேற்பாலனடுக்குருவும்
வேண்டா எ-கு மேற்றிசைத் தலைவனாகிய வருண்ணையும்
நடுநிலையுள்ள குருவையும் விரும்பாதை எ-ம, அதிகமாக
நடுக்கமடையாதை எ-ம, வானாவிப்புநிதன விலகிடவே
செய்வாய எ-கு சுவாககத்தாராகு உயிரையொத்த இந
திரனை விரும்பாதை எ-ம, பெருங்கொட்டாவிவிடாதை
எ-ம பொருள் கொள்க.

செய்யுள்.

கேசவ கோப ராகமே மூடக கிளருநான விழிதெரியாம
லாகுது தடுமாற மமுமிக வுடையே னாகினன கருப்பையம் பாலே
யேசுறத் தவறும் வனமையி னவ்லாற் கிரங்குநீ யேகதி யெனவே
பேசுகோ பியராத் குறிப்பிடப் படுமநம் பிரானமைக காக்குகவினிதே.

இங்ஙனம் கண்ணனுக்கு முன்பாக மேடுபள்ளங்
ளில் தவறுதலடைந்ததைச் சொல்லுகின்றவனும் அவரி
டம்மையல கொண்டவனாக விரும்புகின்ற கோபிகையின்
சொல்லில் விளங்குகின்ற மேடுபள்ளங்களில் வீழ்ந்தவனை
ரசூதிகுகின்றவன் நீ யென்ற பொருளால் மறைக்கப்பட்டி
ருப்பதைக் கோபிபரால் குறிப்பிடப்படுமென் றுரைத்துக்
கவி வெளிப்படுத்தி யிருக்கின்றா. இஃது லஜ்ஜையி
னால் மறைக்கப்பட்டதை வெளிப்படுத்தியது.

செய்யுள்

உனதுதரி சனத்தினபோ துள்ளதுவா வன்றியுநாந்
தனியிடமா தலினுனமற றையாவேறுன னுவரகலவ
னெனவரிது றலேககுறிப்பி னிசைகோவி யருக்குமகிழ
வனபுளக முறக்கலநத ழாயனமைப புரக்குகவே.

இங்ஙனம் அகல்வெனைக கூறியதால் இதுவரை
புனனுடன் கலவிசெய்ய இவ்விடத்தில் தாமஸித்தேன.
அஃது கிடையாமல போயவிட்டதென்று தாறபரியத
தாற கிடைத்த பொருளை மூன்றாவது பாதமுதல கவியில
வெளிப்படுத்தி யிருக்கின்றா. இவை கவியால வெளி
ப்படுத்தப்பட்ட கருத்துள்ள வைகளுக்குதாரணங்கள்.

செய்யுள்.

நன்னுதனீ சினந்ததின னுருணவை வேறரிவைத ,
தன்னொடுரையாடலேச்சந தனத்தையணி யினைபுக்கைய
யினனமவெறுத தாசையுட னிறைஞ்சுமனபாற் கோபமுமேல்
தென்னருளசெய நிசமாயெத திகையுமறி கிலனமாலால.

இங்ஙனம் பொருமைபாலும் கோபத்தினாலும் வருத்
தமடைந்த நாயகியின் வருத்தத்தை நீக்குதல விளங்கு
கின்றது. இங்ஙனம் தனது அபிப்பிராயத்தை மறைவின்
றியே வெளிப்படுத்தி யிருக்கின்றது.

அக-வது உத்தியணி.

(புகதியலங்காரம்.)

செய்யுள்.

தன்னந் தரங்கந தனையே மறைக்கத் தகுதொழிலான
மன்னும பெயனாவஞ் சித்திட லுத்தி மகிபநினைக
கன்னி வனாகையில மறரோகாக கண்டுகை யின்மலர்வில
லின்னுருத் தீட்டின ளெனப திலக்கிய டுமட்டமனே.

ஒரு தொழிலால பிறரை வஞ்சித்து தன் அந்தரங்கத்
தை மறைப்பது உத்தியணி. இதனை வடநூலாரும் இவ

வாறே கூறுவா, “இதற்கு மகிபநின்கன்னிவலா” யென பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் மலாவிஸலை யெழுதுத லால மனமதனை நான யெழுதினேன் என்று பிறரை மயக கிககணவனை யெழுதிய தன அநதரங்கததை மறைத்தானே.

செய்யுள்.

இரவதனிற கணவனிட மிசைத்திடுதன
னுலாசெவிகொ ளினிய தத்தை
விரவியமா துலனமனைவி முதலியாமுன
னவவுலாகள விளமபககாலே
யரிவையதைக கேடகையிறன செவிபபதும
ராகமணி யுதனை வாங்கித
திரளகழுமுள வினாயாவஞ சித்ததனவா
யீநது மெளனஞ் செய்வித தானே.

இங்ஙனம் கிள்ளையை மெளனமடையச் செய்து அ தின் மூலமாயத் தனது இரகசியச் சொற்களைக் கேழுககின ற மாமி முதலியவர்களை வஞ்சித்தல விளங்குகின்றது. வஞ் சநவிறசியில குறிகளை மறைக்கின்றதும் இவ்வணியில அ தைத்தவிாதது மறறதை மறைக்கின்றதும் பிரிவெனரு வது அல்லது அதில சொல்லால் மறைவும இதில தொழி லால மறைவம் பிரிவெனருவ தறிக. இவ்வாறாயின “இரத வீதியில வந்தவனெழில” எனற செய்யுளிலும் யுகதி யணியே. கழுமுள - மாதூனை.

கூ0-வது உலகவழக்குநவற்சியணி.

(லோகோக்தியலங்காரம்.)

செய்யுள்.

உலக வழக்கு மொழியை யநுவதித தேயுலாககிற பலரு மூலக் வழக்கு நவற்சியென் பாராதலேவா சிலதினங் கண்களை மூடிப் பொறுத்ததுத் திரிவையெனச் சொலுவ துதாரண மெட்ட புரத்தச் சுதமன்னனே.

உலக வழக்கமான சொல்லு யதுவதித்துக் கூறு வது உலகவழக்கு நவீர்சியணி. இதனை வடநூலார லோகோகதியலங்கார மென்பா. இதற்கு “தலைவா சிலதி னம் கண்களை” யென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் கண் களைமூடி யென்பது உலகவழக்கச் சொல்.

செய்யுள்.

வரதநின்போ மாததிரநீ மாகொடைய னென்னுஞ்
சரதமதி லத்தொழிலேற ருயன்—ஹரமாகப
பறபலவா நாடுகண்ட பாரப்பானுச குபபூனா
லறபமுமே வேண்டியதன ரும்.

இங்ஙனம் பறபல நாடுகண்ட பாரப்பானுசுகென்பது முதல உலகச்சொல்.

குக-வது வல்லோர்நவீர்சியணி.

(சேகோகதியலங்காரம்.)

செய்யுள்.

கருத்தொன றினைபுல கச்சொலுட கொண்டிடக் காணுமதற்
கிருத்திய பேரது வல்லோர் நவீர்சிய யெனதுளங்கு
ரருத்திய பாம்பு களினகாலைப் பாம்புக ளேயறிதற
குறித்தென லுதாரணஞ் சொலவா ரிளசை வரோதயனே.

எங்ஙனம் உலகச்சொல் வேறு பொருளை யுட்கொ ண்டிருக்கின்றதோ அங்ஙனம் வல்லோர்நவீர்சியணி. இ தனை வடநூலார சேகோகதியலங்கார மென்பா. இத ற்கு “பாம்புகளின்கால என்பது”முத லுதாரணம். இங்ங் னம் ஒருவன் மற்றொருவனுடைய செயதியைக் கேட்டு ஸம்பத்திலுள்ள வேறொருவனிடத்தி லிவனே அவனது செயதியைத் தெரிகின்றான் என்று சொல்வதற்குப் பதி லாகப் பாம்புகளின் கால பாம்புகளே யறிதற்குறித்

தென்றவுலக வழக்கச்சொல கூறியது. இங்ஙனம் பொருளைத் தேடுதல முதலிய வுலகத்திற பிரசித்தமான தொழிலில் அவனும் இவனும் கூட்டுள்ளவாக னென்று அறிதலே யுலகச்சொல வுக்குப் பயனாக விருந்தும் அதனுடன் இரகசியமாக நடக்கின்ற விடத்தொழிலில் அவனுக்கு இவன் ஸஹாயமாக விருக்கின்றவ னென்றதும் உள்ளாக விளங்குகின்றது.

செய்யுள்

தென்றலகன்ற தலாமலிகைச செழுமபூமணக்கோ டையுநீங்கிற
றென்றுமகிழவுன றனக்குமிக வுளதேற்கரிய கொணமுவே
நனுபிரிய மகன்றிடுச ணவனையிவளோ நிறச்செயெவன
துன்றுநிரமீட டிடவலிய னவனேதோனறநு தனஞ்சயனே.

இங்ஙனம் பொருள தேடுமபொருட்டு அயலிடங் களிற சென்றிருக்கின்றவனது நாயகியினுடைய பாங்கி சொல்லிய வசனத்தில் எவன் பசுக்களின் கூட்டத்தைத் திருப்புவதில் வனமையுள்ளவனோ அவனே தனஞ்சய னென்று தெலுங்கு தேசத்தில விளங்கிய வுலகச்சொல விருக்கின்றது. இஃது அதிக ஸௌந்தரியமுள்ள இப் பெண்ணைவிட்டு அயலிடத்திற் சென்றவன் பசுக்களுக்கு ஸமானமானவனே. அவனேத திருப்புவதற்குப் பொரு ளை ஜயம் செய்கின்றவனே வனமையுள்ளான என்ற பொருளை யுட்கொண் டிருக்கின்றது.

கூஉ-வது மடங்குதனவிற்கியணி.

(வக்கிரோக்தியலங்காரம்.)

செய்யுள்.

விரிவாரு சிலேடை யினைவேற் றுமையொன்றின் வேறபொருள்
தரவேகற் பித்தல் மடங்கு தனவிற்கி தானிளசை
வரகேளிப் பெண்ணி னிடமா சினந்தி வரலவிடெனில
அரன்பா லுளதிங் கிலையெனல காட்டென றறைகுவரே.

சிலேஷையினாலாவது இசை வேற்றுமையாலாவது ஒருவன் கூறியவசனத்துக்கு வேறு பொருளாக கற்பித்தல மடங்குதனவற்சியணி. இதை வடநூலார் வககிரோகதி யலங்காரமெனபா. இதற்கு “இபபெண்ணினிட” மென் பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் பெண்ணினிடத்துச் சினமாகிய தீயினவருதலை விடென்றபொருளுள்ள, பெண் ணினிட மாசினநதிவரல விடென்ற தொடரில, பெண்ணி னிடம், மாசு இல் - குற்றமில்லாத, நநதிவரல - நந்தியின வருகையை, விடு என்றபொருள் சிலேஷையாக கற்பிக் கப்பட்டிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

இணங்கு ம்வவித நலலறி வேவனா
லணங்கு தாரத்தி னாககின தெனறிழற
குணங்கண மூன்றிம குயின்றத லாறபுத்தி
வணங்கு தாரத்து வகுத்தவா கேட்கிலேம.

இங்ஙனம் அணங்கே யெவனாவவிதமான புத்தி பய ங்கரமாக வுணடாகப்ப பட்டது. புத்தி முக்குண முடைய தன்றித் தாரத்தாற செய்யப்பட்டதாகக் கேள்விப்பட வில லை. இங்ஙனம் அவிக்கருத சிலேஷை என்ற செமமொழிச் சிலேஷையால வேறு பொருள் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின றது. தாரம்-ஒருவித வுலோஹம், பயம்.

செய்யுள்

திண்ணம பரத்து முகவாட்டொ
சேருமி ராமனி லககுவனபோக
கண்ணே சயந முறயிடுவார
கவியின குழுவாம படையனைத்து
மண்ணி னிலையா மையைஒடையு மரம்பைத்
தொடையா யெனமுடா
யெண்ணு மடிமூன் றினுமாற மெழுத்தை
யகற்றிப் படியெனுமே.

இங்ஙனம் விகிருதசிலேஷை என்ற பிரிமொழிச சிலேஷையினுன் மடங்குத னவிறசி விளங்குகின்றது. இச்செய்யுளில் முதலடியில் ரகரமு மிரண்டாவதடியில் நகரமும மூன்றாமடியில் யாவென்றதும் ஆராவதெழுத்தாம். இவற்றை நீக்கி வாசிக்க. இவைகள் சொற சிலேஷை மூலமாக விளங்கும் மடங்குதனவிறசிக குதாரணங்கள். பொருடசிலேஷை மூலமாக விளங்குவது எவ்வாறெனில்,

செய்யுள்

இரவுளோன யெவணமா வலிமகக் துளனகூத
தெவணபிருந தாவனத துளதா
லரிணமெங்ங னனஞ்சு கரத்தினைப பாராதே
னலன்கிழ வெருதுமெங்ங னனமே
சரதகோ பால னுணருவா னெனப்பூ
தலமகள் மலைமக ளிசைத்த
பரவுவி னேத வினாவிடை மொழிகள்
பாலனம் புரிசுக நமையே.

இங்ஙனம் பொருட சிலேஷை மூலமாக மடங்குத னவிறசி விளங்குகின்றது.

இன்னிசை வெணபா.

எண்ணுமற கோபித திடலுசித மின்றென்றே
யண்ணலுரைத திட்டசொலை யாங்குணாத நாயகிதான
நண்ணுசித மிலலையெனந் நாயகனை || பூவினமை
தண்ணணிகொண டோங்கியடித தாள.

இங்ஙனம் நண்ணுசிதமெனற இசைவேற்றுமையால மடங்குத னவிறசி விளங்குகின்றது.

௯௩-வது தன்மைநவீற்சியணி.

(ஸவபாவோகதியலங்காரம்.)

செய்யுள்.

சாதி முதலி யவையி னியற்கைத் தருமத்தை
யோதுதல தன்மை நவீற்சி வெருளவிழி யோடசைவில
காதுள தாகி மறிநோக்கு மென்ப துதாரணங்காண்
தாதுறு முலலை யணிதோட குமாரெட்ட தாயகனே.

அதனதன் ஜாதிகுரித்தான தருமத்தைக் கூறுவது
தன்மை நவீற்சியணி. இதனை வடதூலார ஸ்வபாவோக
தியலங்கார மென்பா. இதற்கு “வெருளவிழியோ” டென்
பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் மறிகளி ன இயலபுக்
குணமாகிய வெருளவிழியையும் நெறித்த காசையுங்
கொண்ட நோக்குதலை வருணித்திருக்கின்றது.

செய்யுள்.

புதியமண நாயகனு மிளம்பூவைத் திருவு மரமிமுன்றோ
ரெதிரிலொரு வாகொருவா முன்னியைநது வுறுமிசூதி யாமவினாவு
முதிருமத னுலவிலகி யிடுமுயற்சி தவறி யடிக்கடிதம்
வதனமொரு வகைதிருப்பி யடாவாகட கடையாற சிறிதுளவே.

இங்ஙனம் புதிதான தம்பதிகளுக்கு இயல்பாக மாமி
முதலியவாகளின் முன்பிலுண்டாகும் லஜையைக் கூறி
யிருக்கின்றது.

௯௪-வது நிகழ்வினவீற்சியணி.

(பாவிசாலங்காரம்.)

நடந்ததை யேனு நடப்பதை யேனுநதன முன்னினடங்
கிடுகின்ற தென்னல நிகழ்வி னவீற்சியிழிக் தேத்துவிண்ணோ
ருடன வுணாபுரி கின்ற ரமரினறென் றோகிறன்யான்
றடமுற வென்ன விலக்கிய மெட்ட தாராநிதியே.

முன்னடந்ததை யாவது இனிநடக்கப் போவதை யாவது இப்பொழுது முன்பாக நடக்கின்றதெனக் கூறுவது நிகழ்வின்விறசியணி. இதை வடநூலார் பாவிகாலங்கார மென்பா. இதற்கு “விண்ணோருடனவுண” லென்பது முத லுதாரணம். இங்ஙனம் அவ்விடத்தில அவ்வாறு பயந்தோன்றும் பொருட்டாக இம்முறையாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

செய்யுள்

கொங்கைத் தடத்து நினறுமுன்வீழ்
கோலக் கலையைப் பின்னுமெடுத்
தங்கட புனையத் தொடங்கரிவை
யளியேன் கண்கண் ணென்பபுகலப்
பொங்கும் வசனத் தினைக்கேட்பு
புலியச சிரித்தா ளஃதின்னுந்
தங்கு மெனது விழிகளுக்குத்
தானே யெதிராய்த் தோன்றிடுமே.

இங்ஙனம் முனையகி செயத் சிரித்தலை யிப்பொழுது தன முன்பிலிருக்கிறதாகக் கூறியிருக்கின்றது.

கூரு - வது வீறுகோளணி.

(உதாததாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

தங்கும் நிறைவின் வரலாற்றை மேற்சரி தம்புகழ்தற் கங்க முறலைச் சொல்லவீறு கோளணி யாகுமெந்தப் பொங்க ரடியில விசயனுந் தேவும் பொருத்தநதத் துங்கவெற, பீதே னிலக்கியந் தேரிள சைத்துலாயே.

நிறைவின் வரலாற்றைக் கூறுவதுமே மேனமையான சரித்திரத்தை மறொன்றுக்கு அங்கமாகக் கூறுவதுமே

வீறுகோளணி. இதனை வடநூலார உதாத்தாலங்கார
மென்பர். இவற்றுள் மேனமையான சரித்திர மறறென்
றுக்கு அங்கமாக இருப்பதற்கு “எந்தப் பொங்கரடி” யென்
பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் விஜயனுக்குஞ் சிவபெரு
மானுக்கும் நடந்த போராகிய மேனமையான சரித்திரம்
பருவத்தின் தாழ்வரையின் வாணனைக்கு அங்கமாக
விருக்கின்றது.

செய்யுள்.

மதியி னொண்சிலை கொடுபுரிந் திட்டவாய மதியின்
புதிய காந்தியிற புனப்பெருக குளவாய்ப் பொலிந்து
வதி மரங்களின் பாததியிற புனலீடா மையைச்சோந்
ததம் யந்திகாக கண்டனந் தம்பமுற றதுவே.

இங்ஙனம் நிறைவின் வரலாறு விளங்குகின்றது. மதி
யினொண்சிலை - சந்திரகாந்தக்கல. அனனம் - அனமெனத்
தொக்கு நின்றது.

செய்யுள்.

மாமணித் தூண காந்தியிலை வாயபிரதி விமபங்க
ளாமவைகுழ தென்னிலங்கை யாதிபதை—தாமதுமான்
மிகக பிரயாச மேவலுறறு மேயவையின்
முககியமா கத்தெரிந்தான் முன்.

இவ்விடத்திலு மவ்வாறே நிறைவின் வரலாறு விளங்
குகின்றது.

சுசு - வது மிகுதிநவீற்சியணி.

(அத்தியுகதியலங்காரம்.)

செய்யுள்.

அதிசயம் பொயமை புலுங்கொடை வனமை யிவைமுதலா
துதிசெய திடுதன் மிகுதி நவீற்சியித தோன்றல்கொடை
யதிலுயா வுறறதி னாவிர வோதரு வாயினரென்
பதுதா னிலக்கியந் தென்னிள சைப்பதிப் பாரத்திவனே.

எங்ஙனம் அதிசயமாகவும் பொய்மையாகவுமிருக்கின்ற கொடை வன்மை முதலியவை வருணிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அங்ஙனம் மிகுதி நவிறசியணி. இதை வடதூலா அதிபுத்தியலங்காரமெனப். இதற்கு “இததோன்றல் கொடை” யெனபதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் இரவோ தருவாயின ரென்றமையால் அரசனது கொடையின் மேனமை விளங்குகின்றது.

செய்யுள்.

மன்னுவேழ் வாரியுமுன மாபிரதா பககனலான்
முநநீ வறந்துன முரணோதம—பன்னியாகண்
ணின்னும் பெருகிவநக் நீரா னிரமபுதலை
நன்றடைந்த தாகுமிந்த நாள.

இங்ஙனம் முன, பிரதாபாககினியினால் வறறுதலையடைந்த எழுகடல் பின் சததுருமடநதையரின கண்ணீரால் பெருகுதலை யடைந்தது. என்றமையால் அரசனது வன்மையின் மேனமை கூறலாயிற்று. சிலா செலவத்தின் மேனமையைக் கூறுமிடத்து வீறுகோளணி யென்றும் வன்மையின் மேனமை கூறுமிடத்து மிகுதிநவிறசியணியென்றுங் கூறுகின்றார்கள்.

செய்யுள்.

கூர்விருத்தியுங் கொண்டினை
யாரசுவாகக மவைககுநின்
மாரபிடத்திடம வாயநதிடா
தோவிளங்குறுப பேயநதுளாய.

மீறு நின்முலைவீக்கமிவ
வாறு நேருமெனதுளாக
கூறும வேதியன் கோவைமிக்
கேறு மறப மியற்றினுன.

இது முதலிய இடங்களிலிருந்தும் உயாவுநவற்சிக்
கும் மிகுதி நவற்சிக்கும் பிரிவியாதேல அவ்வணியில
ஸம்பநதா ஸம்பநதங்களுக்கு ஸாதாரணத் தோற்றமென்
றும் இவ்வணியில அவைகளுக்கு வியப்பான விசேஷத்
தின் தோற்றமென்றும் பிரிவுகாண்க. சுவாககம் - தனம்.

கௌ-வது பிரிநிலைநவற்சியணி

(நிருகதியலங்காரம்.)

செய்யுள்.

ஒருபொருட் சொற்கொரு காரணம் பற்றிமற்றோபொருளைத்
தருமது தான்பி ரிநிலை நவற்சி சசியுணையிச
சரித மதுகொண டநத்தனென் றேதெரிந தாமெனவே
புணாசெய் திடுவ திலக்கிய மெட்டம் வுத்தமனே.

இடுகுறியாகவிருக்கின்ற வேராசொல்லுக்குக் காரண
த்தை விளக்கி வேறுபொருளாக கற்பித்தல பிரிநிலை நவற்
சியணி. இதனை வடநூலார நிருகதியலங்கார மென்பார்.
இதற்கு “சசியுணை” யென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம்
அல-இரவினை நத்தன்-வளாப்பவன் எனும் பொருளுள்ள
அநத்தனென்ற சொல்லுக்கு அநத்தன் - கெடுதியைச்
செய்பவனென்ற பொருளால் வேறுபொருள் கற்பிக்கப்
பட்டிருக்கிறது.

செய்யுள்.

முனங்கவிஞா தமையெணுங்கால முறகரிட்டை வீரலாலே
கனம்பெற்றவே யெணுங்காளி தாசனையொப பாங்கவிஞா
இனங்காண லின்மையிஞ லிரண்டந்நா மிகைவிரலதான்
றினந்தொறுமெயப் பொருணுமத் தினையடைநத் தாயினதே.

இங்ஙனம் இடுகுறிப்பெயராக விருக்கும் அநாமிகை
யென்ற சொல்லுக்கு நாமத்தைக் கொள்ளாமீ லிருக்கின்ற
தெனக் காரணப்பொருள் கற்பித்திருக்கின்றது.

கூஅ-வது விலக்கணி.

(பிரதிஷேதாலங்காரம்.)

செய்யுள்.

பிரசித்தமான மறுப்பினை யோரகருத தேயிறங்கி
வரவைத்த வின்பேர் விலக்கணி யீது வலாடலன்று
கரவுற்ற வாபகழி யாடடென் கரைத்த லுதாரணங்காண
பரவுற்ற கீர்த்தி யிளசைக குமாரொட்ட பாண்டியனே

பிரசித்தமான மறுத்தலை வேறு பொருள் துலங்க
வதுவதிபபது விலக்கணி. இதனை வடநூலார பிரதி
ஷேதாலங்கார மெனபா. இதற்கு “அதுவலாட லன்று”
எனபதுமுத லுதாரணம். இஃது போரில் எதிரியிட
மிருக்கின்ற சகுனியை நோக்கிச் சொல்லிய வசனம். இங
ஙனம் சொக்கட்டான விளையாட்டல்ல வென்று தெரிந்தி
ருந்தும் அதனை அஃதல்லவெனக் கூறுவது சொக்கட்
டான விளையாட்டிலதான் நீ ஸாமர்த்திய முள்ளவனே
யல்லது போரில் ஸாமர்த்தியமில்லாதவனென்ற கேலியை
யுட்கொண் டிருக்கின்றது. இஃதும் தூர்த்தா வென்றதி
லை வெளியிட லாசகது. கேலி - திசைச்சொல்.

மாற்றரிய கொடுமைசெறி மட்டலலார மேதினியிற்
மேற்றரிய விடத்தானுந் தெரிதருவாட படையானுஞ்
சீற்றமிகு மனலானுஞ் செம்மைபெறு கூற்றானும்
ஏறந்மெனப் படைத்திலர்க ளிவரிவராத படைப்புறறா.

இங்ஙனம் மங்கையாகளை விஷம் முதலியவைகளாற்
படைக்கவில்லை யெனபது பிரசித்தமாகவிருந்து மதையு
ரைத்தல விஷம் முதலியவைகளைப் பாக்கினும் அவா
கள் கொடியவாக னென்பதைவிளக்குகின்றது. அஃதும்
மாற்றரியகொடுமை யென்பதால் வெளியிடலாயிற்று.

சூக-வது விதியணி.

(விதியலங்காரம்.)

செய்யுள்.

சித்தித் திருக்கு மதையோ கருத்துத் திகழ்வரு
ணிததல விதியணி பஞ்சம மென்ன நிகழுகரமி
குத்திட லுக்குரித் தாமவசந் ததகிற குயிலகுயிலாந
தததைமின னென்ன லுதாரண மெட்ட தயாபரணே.

சித்தித்திருப்பதையே யோ பொருள் விளங்கும்
பொருட்டு விதிப்பது விதியணி. இதனை வடநூலாரும்
இவ்வாறே கூறுப. இதற்கு “பஞ்சம மென்னநிக”
மேனபதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் கோகிலத்தைக்
கோகிலமென்று புதிதாக விதிக்கவேண்டுமெனில், அவ
விதம் உடைத்தது ஐந்தாவது ஸ்வரத்தைக் கூவி ஜனங்க
ளின் மனதை யின்பப்படுத்துகின்றதென்பதை யுட்கொண
டிருக்கின்றது. ஆஃதும் வஸந்தருதுவில என்றமையால்
வெளியிடலாயிற்று.

செய்யுள்.

வலககரமே யிறந்திருந்த மழைக்குழவி யுயர்திடுவான
றுலக்குறுகுத் திரமுனிபாற கூர்புரிவா ளினைப்போடு
பலககும்வயாக கொடுவருததப் படுகிதை வனமடைய
விலககில்கு ராமனுப பாமுனக்கே தருளவிதமே.

இங்ஙனம் ஸ்ரீராகவன் தன் கையை யிராமனுதுப்பா
மென்று கூறவேண்டுமெனில்லாமலிருந்தும் அவ்விதங் கூறி
யது தனக்குக் கிஞ்சித்தேனுங் கீருணை யிலையென்ற கரு
ததைக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆஃது வயாககொடுவரு
ததப்பபும் ஸீதையென்றமையால் விவரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற

றது. இவ்விதி விலககணி புதாரணங்களில் வேறே பொருள தொகையாக விளங்கினுங் கவியினு லதற்குரிய சொற்களைக் கூறி வெளிப்படுத்தப்படடிருப்பமையால் துவனியென்ற எண்ணங் கொள்ளக்கூடாது. தொகையாக விளங்குந் தாதபரியத்தைக் கவி வெளிப்படுத்தி மிடத்தில அலங்கார மென்றே புனைவுள்ளிவிளைவணியில கூறியிருக்கின்றது. முன் விதி விலக்குகளுக்கூத தடையுள்ள விடத்து ஆசைப்பாலங்காரத்தின பேதமாகக் கூறியிருக்கின்ற தெனறும் இங்ஙனம் பிரசித்தமானவற்றின விதி விலக்குகள் வேறு பொருள்தோன்றக் கூறப்படுகின்றன வென்றும் பிரிவு காண்க.

௧௦௦ - வது ஹேதுவணி.

(ஹேது அலங்காரம்.)

செய்யுள்

காரண மான தொடுகா ரியத்தைக் கழறுமதின
பேரது மேது வணியாமிம மாமதி பேதையாபாற
சாருது கோப மகறநிடு வானுதித் தானெனலே
யோரு மிலக்கியந தென்னிள சைப்பதி புத்தமனே.

காரணத்தைக் காரியத்தோடு வருணிப்பது ஹேதுவணி. இதனை வடநூலாரும் இவ்வாறே கூறுகின்றார்கள். இதற்கு “இமமாமதி பேதையா பால்” எனப்பதுமுதலுதாரணம். இங்ஙனம் மதியினுதயமாகிய காரணத்தைப் பேதையா கோபமகற்றுத் லென்ற காரியத்தோடு வருணித்திருக்கின்றது.

செய்யுள்.

விததுருமச சாயையினை மேவுனிதழ் பாலையெப்போ
லித்தனாயி லேவ ரிதயமதை—நித்தமுமபா

நம்புரியு மாவ னணுகியதாயச செயயவிலலை
யம்புரிமைப பின்விழி யாய.

இங்ஙனம் வித்துருமச்சாயை யென்ற காரணம் பா
நம் புரிபுமாவலஎன்ற காரியத்தோடு வருணிக்கப்படடி
ருக்கின்றது. வித்துரு மச்சாயை யென்பதற்குப் பவழ
நிறமெனவும், துருமம்-விருகூத்தின, சாயை-நிழலை, வி-
கொள்ளாதது எனவும் பொருள் கொள்க.

செய்யுள்.

விருபபே மானம் பொறுமைசுயா
தின் மேனமை மிடீரீவைக
விருபபே புலவா விலக்கியுனை
யிசைநா னெனது அங்கிரிகள்
தரற்கே தரமில் லாதவனுந்
தனகா வினையான ரொடவேனுங்
கரபபே புரிந்து சமமதியாக
கனமா மிதனைப் பெற்றேனே.

இங்ஙனம் விருபபே பென்ற காரணம் தன்னினு
மிழிவானவனிடத்துத் தனக்கு மதிப்பினைமூயாகிய காரி
யத்தோடு வருணிக்கப்பட டிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

காரியங் காரண மென்பவைக கொற்றமுமை காட்டுதலுந்
தேரிய வில்வணி வேங்கட நாதா திருவருளே
சாரிய நாவலா சீரசசெலவ மெனப் துதாரணமாஞ்
சீரிய லெட்ட புரமவாழ குமாரெட்ட திண்புயனே.

காரியத்துக்குங் காரணத்துக்கு மொற்றமுமையைக் கூ
றுவது மிவ்வணி. “இதற்கு வேங்கடநாதா திருவருளே”
யென்பதுமுத லுதாரணம். இங்ஙனம் வேங்கடநாதன்

திருவ்ருளாகிய காரணத்திற்கும் நாவலா சீர்ச்செல்வமாகிய காரியத்திற்கு மொறறுமையை வருணித்திருக்கின்றது. இங்ஙனம் காரியத்தின முக்கியமான இருப்பும் அதின் விளைவுந் தோன்றும் பொருட்கு காரிய காரணங்களுக்கு அபேத வியவஹார மிருக்கின்றது. உருவகவணியில ஸாதிருசியத்தா லபேத வியவஹார மென்று மிதிலகாரிய காரணபாவத்தா லபேத வியவஹார மெனலும் பிரிவு காண்க.

செய்யுள்

பெருகலிங்க வேந்துகொடைத் திருவிழாவின
பேராயு ளாயுமவந்திப டினையே செய்து
வருங்கனக முடிமனாநம பிக்கை ஸூத்தி
மானாயு மடவியாகண மணபபே ரூபு
மருமபுகழி னொளியாயுங் கவிஞ ரானே
ரானந்த வடிவாயு மமாசெய் வீரம
விருமபுகிரு மாதினுயி ராயுந தனமம்
வினையுமிருப பாயுநனி விளங்கு மன்னே.

இங்ஙனம் காரணமாகிய கலிங்க வேந்தனுக்குங் காரியமாகிய கொடைத் திருவிழாவின பேராயுள் முதலியவைகளுக்கு மொறறுமை வியவஹாரம் விளங்குகின்றது.

சுவையணிமுதலியன.

செய்யுட்கள

வடிவங்கண் ணோக்கு வெறுப்புமுன் னுவை யாலுமுண்டா
யிடும் விருப்பே முதலாளு சுவையங்க மென்னவரப
படுமது வேசுவை யென்பா டு வடிவுகட பாவைமுன்ன
வுடையவை யாற்புல வீறு முதலிய வைகளுமே.

பரன்முத லோரிடம பறறலு மாகப பகாகருத்தை
விரவங்க மாககி னதுகருத தெனபா டு விருப்பமிலபான
மருவுளு சுவைகருத தங்கமென் றுவது வன்மையென்பா டு
கருதங்க மாதல கருத்தின டக்கஞ்சோக் கையென்பரே. டு

மேவுங் கருத்து தயமங்க மாக விளங்குமது
பாவகத தோட மென பா டு ரொனதுக கோன்று பக்ககொளிரண
டாவ கருத்தங்க மானது பாவகச சோககையென
வேவகுப பா டு கருத் துப்பல மெனமேல விளைவதற்கே.

பெயாபா வக்ககல வையென்பா டு கண்ணென்ப பெறறதுமுன
னயவைம புலனி னுணாவி டயத்தை நவினறிடவு
தடமு ல் கட்டிப பிரமாண மேயென்பா டு சோதிககவேண்
டி ளுபு மனைதி னேதுவை யுஞ்சொல விடிலதற்கே.

பேரது மாவப பிரமாண மேயென்ப பேசுவ டு ரொப
பாரும பொருளை யறைநதுமற றோபொரு ளைவிளக்க
நேருவ தொப்புப பிரமாண மென்பா டு நிகமமுனஞ்ச
சீரிய வேதப பிரமாணத் தாறிகுடைத திட்டதையே.

காண வெடுததிடல சொறவிர மாணமென பாக டு ளொன்றின
பூணிருப பானமற றொருபொரு ளினின்றிப புக்கிடைப்பு
பேணுவ தின்பெய ரானது தான்பொருட பேறறுப்பிர
மாணமென பாக டு ளனுபவத திறகு வராததையே.

ஈட்ட னுகாச்சியின மைப்பிர மாணமென் பா டு ரிசைவ
தூட்டல பிறப்புப பிரமாண மென்ப டு ஞலகமதிற
பூட்டு வழக்கப பழங்கா தையைச்செப் புதலெடுததிக்
காட்டுபிரமா ணமுந்தானென் பா டு தெய்வக கலவியரே.

க0க-வது சுவையணி.

(ரஸவதலங்காரம்.)

இக்கவிகளுக்குள் “வடிவங் கண்ணோக்கு” என்பது முதல “சுவை யென்பா” என்பது வரை சுவையணிக்கு இலக்கணம். இதில் முன்னுணவையால என்னுஞ்சொல்லை வடிவம் கண்ணோக்கு வெறுப்பு என்ற மூன்று இடங்க ளிலும் ஸம்பந்தப்படுத்தவேண்டும். அவற்றுள் வடிவமு னுணவையாவது வடிவம், யௌவனம், யௌவனதகி லுண்டாகிய ஆவபாவங்கள், சிலம்பு முதலிய ஆபரண மணிதல, தென்றல, சந்திரன முதலியவைகளாம். இவ் வடிவ முதலியவற்றை வடநூலா லிபாவமெனக் கூறு கின்றா. கண்ணோக்கு முன்னுணவையாவது கண்ணோக் கம், மயிலக்கூசல, புருவம் வளைததல, முதலியகாரியங் களாம். இக்கண்ணோக்கமுதலியவற்றை வடநூலா லிபாவமெனக் கூறுகின்றார்கள். வெறுப்பு முன்னு னவையாவது வெறுப்பு (க) பலக்குறைவு (உ) கெடுதியின் வரவை யூகித்தல (ங) பிறரின் மேனமையைப் பொரு டை (ச) மதுமுதலியவைகளின் உண்ணலால் உண்டா ம் மயக்கம் (ரு) கலவி முதலானவைகளா லுண்டா னு சோவு (சு) செய்யடிவண்டுந் தொழில்களின் முயற்சின்மை (எ) பலக்குறைவா லுண்டாம் வண ககம் (அ) இஷ்டங் கிடையாமையா லுண்டாங் கரு துதல (ஆ) பயமுதலியவைகளா லுண்டா மதி மயக் கம் (க0) முன்னனுபவித்ததை நினைத்தல (கக) இஷ்டங் கிடத்ததல் முதலியவைகளா லுண்டா ம்கிழ்ச்சி (கஉ) மனக்குவிவு (கங) ஆசை முதலியவைகளா லுண் டாம் நிலையின்மை (கச) நாயகன் வரவு முதலிய வைகளா லுண்டா மதிவிளக்கம் (கரு) இஷ்டம் இஷ்டக்குறை இவ்விரண்டினு லுண்டா மனதின்

பரபரப்பு (௬௬) இஷ்டம் அநிஷ்டங்களி லிவ்விதம் செய
ய வேண்டுமென்ற அறிவின்மை (௬௭) பலம் முதலிய
வைகளால் பிறரை அவமானப்படுத்தித் தான் மேனமை
யாக விருத்தல (௬௮) உபாயந தோன்றாமைபா லுண்டாம
மனமுரிவு (௬௯) காலவிளம்பத்தைப் பொருமை (௭௦)
எதுவும் தோன்றாமை (௭௧) துக்க முதலியவைகளா லு
ண்டா மாவேசம் (௭௨) அகி நித்திநா (௭௩) விழித்தல
(௭௪) குற்றமுள்ளவாகளிடுங் குஞ்சுமான் செய்கை (௭௫)
ஸநதோஷ முதலியவைகளை மறைத்தல (௭௬) குற்றத்
தைக்கண்டு மிக்ககோபித்தல (௭௭) உண்மையைத் தெரி
ந்து பொருளைத் தீர்மானித்தல (௭௮) அவமான முதலிய
வைகளாலுண்டா மனவருத்தம் (௭௯) அஃமிணையி
னும் உயாதிணையினும் ஒரேவிதமான எண்ணங்கோடல
(௮௦) உயிரா நீங்குவதற்குச் செய்யுந தொழில் (௮௧)
காரணமின்றி நேரிடுகின்ற பயத்தாலுண்டா மனக்க
லக்கம் (௮௨) ஐயத்தினுற பலவிதமுகித்தல (௮௩) என
முப்பத்து மூன்றுபிரிவினதாம். இவைகளை வடநூலாரா
வியபிசாரி பாவமென னுணைக்கின்றார்கள. இந்த வடிவ
முனனானவையாலுங் கண்ணோக்க முனனானவையாலும்
வெறுபடி முனனானவையாலும் உண்டாகின்ற விருப்ப
முதலிய மனச்செய்கை சுவையாம். இஃது அங்கமாக
விளங்குமிடம் சுவையணி. இதனை வடநூலாரா ரஸ
வதலங்கார மென்பார். விருப்பம் முதலியவாவன
ஸம்போக விஷயமான விருப்பம் (௧) விகாரவடிவத்
தைக் காண்பதுமுதலியகினை லுண்டா மன விகாரம்
(௨) இஷ்டஜனப் பிரிவாற்றாமைபா லுண்டாந் துக்கம்
(௩) சத்துருவினா செய்பபடுங் குற்றத்தினாலுண்டா
மனவெப்பம் (௪) மேன்மையான காரியங்களி லுறுதியா
னமுயற்சி (௫) குஞ்சுமானவைகளைப் பார்ப்பது மு
லியவைகளா லுண்டாந் கெடுத்தியி னாகித்தல் (௬)
குற்றமான பொருள்களின் பாரவை முதலியவைகளா

லுண்டா மனக்குவிதல (எ) முன்காணாத பொருளைக்கண் டதினா லுண்டா மனப்பெருக்கு (அ) வைராகியத்தினா சித்தம் விகாரமடையாம விருத்தல (கூ) என்ருன்பது வகைப்படும். இவை நிரலே சிருங்கார முதலிய ஒன்பது சுவைகளாகின்றன. அவையாவன : சிருங்காரம், ஹாஸ யம், கருணம், ரௌத்திரம், வீரம், பயானகம், பீபதஸம், அறபுதம், சாந்தம்.

க02-வது கருத்தணி.

(பரோயோலங்காரம்)

“வடிவுகட்பார்வை” யென்பதுமுதல “கருத” தென பதுவரை கருத்தணிக்கு இலக்கணம். முன்கூறிய வடிவ முன்னுனவையாலுங் கண்ணோக்க முன்னுனவையாலு மு ண்டாகின்ற வெறுப்பு முதலிய முபபத்துமூன்று பிரிவு களும் தெயவம் ஆசான மாணுக்கன விபபிரன் புத்திரன முதலியவாகளித முண்டாகும் பற்றுதலுங் கருத்தாம். இஃது அங்கமாக விளங்குமிடங் கருத்தணி. இதனை வட துலார பரோயோலங்கார மென்றும் பாவாலங்கார மென றுங் கூறுப. இவ்விரண்டு அணிகளுக்குள் சுவையணிக குதாரணம் எவவாறெனின்,

கெ

எவனுளங்கை யிறறெய்வத் தின்வடிவா மச்சந திவளகமடங் கண்டவனோ சீரார்—தவயோக முற்றவருக் குடசிறப்பா முத்தமவக கமபமுனி நற்றரமே மிக்கோங்கி னன்.

இங்ஙனம் கும்பமுனி விஷயமான கவியின்பறறுத லாகிய கருத்துக்கு உள்ளங்கையில் தெய்வ வடிவமாகிய ரஞ்சமுங் கமடமும் விளங்கிற்று என்றமையால விளங்கு னின்ற அறபுதரஸம் அங்கமாக விருக்கின்றது.

செய்யுள்.

ஈது மேகலா பரணமீக கின்றதா வெழுந்து
மோது கொங்கையை மாத்தன முயலவதா நிதமபஞ்
சீத நாவிக வானிவை தொடுவதா சேலை
மீது லாமுடிப பவிழப்பதா மேவுறு கரமே.

இஃது போககளததிற நெறிபட்டு வீழ்ந்திருக்கும்
நாயகனது கையை நோக்கி அவனது நாயகிகள் கூறிய
வசனம். இங்ஙனம் அவனது பிரிவாற்றாமையா லுண்டா
குஞ் சோகமாதிய கருணரஸத்துக்கு மேகலாபரண மீக
கின்றது கொங்கையை மாத்தனஞ் செய்கின்றது என
பது முதலியவைகளால் விளங்குஞ் சிருங்காரரஸம் அங்
கமாக விருக்கின்றது.

இனிக கருத்தணி யுதாரணம் எவ்வாறெனில்,

செய்யுள்.

காசியமாந திக்கராசோக கையுமுற றொருனோ வணந்தரித்து
மாசிலகக ரங்குப்பிச சிரத்து வைததே கவுரி நாயகனே
வீசனே முப்புர தகனனே முககண மூாததியே விழித்துப்
பேசும் பலநாளிமைப்பொழுதாய்ப்பேர வெநநாட் கடத்துவனே.

இங்ஙனம் வைராகியத்தினாற் சித்தம் 'விகாரமடை
யாமலிருப்பதாகிய சாந்தரஸத்திற்கு எந்நாள எனற் சொ
ல்லாற் சூசனே செயவிககப்பட்ட, இஷ்டங் கிடையா
மையாலுண்டாகுங் கருதுதல் (கூ) எனற் கருத்து அங்க
மாகவிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

மிகவுயரந்த வரைகளொடுத டங்கடற்ற
குழிடத்தும விளங்குகின்ற
தகவுறுமன னவைதரித்த மேகினியே
நீசிறிதுந தானே துன்ப

மகமடையா யெனவியபபுற றடிக்கடிபா
 ரினைப்புகழும் போதே யந்தச
 சகமதைத்தாங் குன்புயத்தை நினைந்துமெனவாய
 மௌனமடைந் ததுபூ மானே.

இங்ஙனம் அரசன் விஷயமான கவியின்பறறுதலா
 கிய கருத்துக்குப் பூமி விஷயமான அக்கவியின் பறறுதலா
 கிய கருத்து அங்கமாக விருக்கின்றது.

௧௦௩-வது வன்மையணி.

(ஊராஜஸ்வித அலங்காரம்)

“விருப்பமிலலாமல்” என்பது முதல “வன்மை” பெ
 ன்பதுவரை வன்மையணிக கிலக்கணம். விருப்பமிலலாம
 லிருக்குமிடத்தில முன்காட்டிய சுவையுங் கருத்து முண்
 டாவது வன்மையணி. இதனை வடநூலார ஊராஜஸ்வித
 அலங்கார மெனபா. இதற்குதாரணம்,

செய்யுள்.

வீரதரா தரவெருவி யோடுநின
 திகலார் மடவார தம்பாலே
 சோரமியற றிடவனத்தில வேடரதி
 வேகமொடு தொடர்வுற மேயன்
 னோரதுச லனமுறுகொங் கையினாலும்
 விழிக்கடையி னோக்கத் தாலும்
 பாரபுள காங்கிதராய்த் தனித்தயாந்தா
 ராயத தம்பம் பறறினோ.

இங்ஙனம் அரசன் விஷயமான கவியின் பறறுதலா
 கிய கருத்துக்குத் தங்களை விருமபாம விருக்கின்ற சதது
 ரு ராஜ மடந்தைகளிடம் வேடாகருக்குண்டான சிருங்
 காரரஸம் அங்கமாக விளங்குகின்றது.

செய்யுள்

மன்னரசிங் காநீபா வைக்குணாச்சி யானவுட
னென்னதுசன் மம்பயனை யேய்நததன்றே—நின்னமரா
ராங்கூட்டம போகக்களத்தி லாதரவா யென்றனக்கே
வோங்கவறி விககினற தோ.

இங்ஙனம் அரசன் விஷயமான கவியின் பற்றுதலா
கிய கருத்துக்கு அவ்வரசன் விஷயத்தில சததுரு ராஜாக
களின பற்றுதலாகிய கருத்து அங்கமாக விளங்குகின்றது.

கௌ-வது சேர்க்கையணி.

(ஸமாஹிதாலங்காரம்.)

“கருதங்கமாதல” என்றது முதல அச்சீவனா, சே
ர்க்கை யணிக கிலககணம். கருத்தினடக்கம் அங்கமாக
விளங்குமிடஞ் சோககையணி. இதனை வடநூலா ஸமா
ஹிதாலங்காரமென்பா உதாரணம்.

செய்யுள்.

நாமுரையா டாதிருப்போ மெனிலிம மாமென்
னமுபுரிவ ளறிவமென மெளனங் கொண்டுற்
றேமவளிவ் வஞ்சகனே னம்பாற் பேசு ,
விலலையெனச் சினந்தனளிவ் வண்ண மாகத்
தாமொருவாக் கொருவர்மறுத தேதி ருமபுந்
தாயினோக குளளோமா யுறுகால வஞ்ச
மேமருவி நகைபுரிந்தே னவளகண் ணீனா
மிகப்பெருக்கி னுள்வலிமை மெலியத் தானே.

இங்ஙனம் நாயக நாயகிகளுக் குண்டாகின்ற ஸம
போக விசையாகிய சிருங்கார ரஸத்திற்குத் துக்கம் முத
லியவைகளா லுண்டாகு மாவேசம் (௨௨) என்ற கருத்தி
னது அடக்க மங்கமாக விளங்குகின்றது.

க0ரு-வது பாவகத்தோற்றவணி.

(பாவோதயாலங்காரம்.)

“மேவுங்கருத்து” என்பதுமுதல் “பாவகத் தோற்றம் என்பா” என்பதுவரை, பாவகத்தோற்ற வணிக்கு இலக கணம். கருத்துதய மங்கமாக விளங்குவது பாவகத்தோ ற்வணி. இதனை வடநூலார பாவோதயாலங்காரமென பா உதாரணம்.

செய்யுள்.

தயவா கரநின் னுருவையொப்ப

தாக வெனதன னேயனைய

நயவோ திமங்கால கொடுவரைந்து

நான்பாரத் திடகாட டியதுனனை

யியலே காண்கின் றவளாகி

யமாநதித் தினத்தை யகற்றும்விருப

புயாவே னதனா லிப்போதிங்

குறவே தயவு புரிசுகவே.

இங்ஙனம் சிருங்கார ரஸத்திற்கு நாயகன் வரவு முத லியவைகளா லுண்டாகும் மதிவிளக்கம் (கரு) என்ற நளன்விஷயமான தமயநதியினது கருத்தினுதய மங்கமாக விளங்குகின்றது.

க0கூ-வது பாவகச்சேர்க்கையணி.

(பாவஸந்தியலங்காரம்.)

“ஒன்றுக் கொன்று” என்பதுமுதல் “பாவகச் சோக கையெனவே வகுப்பாரா” என்பதுவரை பாவகச் சோககை யணிக் கிலககணம். ஒன்றுக் கொன்று விரோதமாக விருக்கின்ற, விரண்டு கருத்துக்களை யங்கமாகக் கொண் டது பாவகச் சோககையணி. இதனை வடநூலார பாவ ஸந்தியலங்கார மெனபா உதாரணம்.

செய்யுள்.

ஒருகணமுண் டாம்விரகத் துயாசகியாத
தலைவியைக்கண் டோனுமேலாம
பொருதவினா டம்பரத்தைக் கேட்டோனு
மாகுநின்பாற புளகத்தாலே
தெரிகணைசோ மதன் றூணி போல
மலிந திடுநல வெற்றி
பரிவுறுமங் கலப்பாவி கைபோனமின
னிடுமொருக் போலநதானே.

இங்ஙனம் அரசன விஷயமான கவியின் பற்றுதலாகிய கருத்துக்கு அரசனது ஒன்றுக்கிகானது விரோதமாக விருக்கின்ற நாயகியின் விஷயமான பற்றுதலாகிய கருத்தும போர் விஷயமான, கால விளம்பத்தைப் பொழுமை (உ0) யாகிய கருத்தும அங்கமாக விளங்குகின்றன.

கௌ-வது பாவகக்கலவையணி.

(பாவசபளாலங்காரம்.)

“கருத்துப்பல” வென்பதுமுதல “பாவகக்கலவையென்பா” எனபதுவரை, பாவகக் கலவைக் கிலக்கணம். பல கருத்துகள் மேனமேலாக வுண்டாவது பாவகக்கலவையணி. இதனை வடநூலார் பாவசபளாலங்கார மென்பா. உதாரணம்,

செய்யுள்.

செய்ததகைமை யிலலாத வீதெங் கேசந
திரகுல மெங்கேயினுநா மிவடகாண போமோ
வயத்துமற மணுகாமைக் கலவா நூறோ
வாஞ்சினத்து மவளமுகமோ மருவு மேநன்
னயத்தினிலை மதியறத்தோர் நமையென சொலவார
நாடுமவள சொற்பனதது மயியா னேயி

தயத்துணையே தயிரியங்கொள் வாயநீ யெந்தத்
தருணனவ ளிதழ்ப்ருகச சாராகு வாணே.

இங்ஙனம் பிரிவானகாலையி லுண்டாகின்ற கலவி விஷயமான விசையாகிய சிருங்கார ரஸத்திற்கு ஐயத் தினுல பலவித மூகித்தல (௩௩), கால விளம்பத்தைப் பொழுமை (௨௦), உண்மையைத் தெரிந்து பொருளைத் தீர்மானித்தல் (௨௮), முன்னதுபவித்ததை நினைத்தல் (௧௧), கெடுதியின் வரவை யூகித்தல் (௩), பலக்குறைவாலுண்டாகும் வணக்கம் (௮), இஷ்டங் கிடைத்தல் முதலியவைகளாலுண்டாம் மகிழ்ச்சி (௧௨), இஷ்டங் கிடையாமையாலுண்டாக் கருதுதல் (௩), என்ற பல, இக்கருத்துகளின கலவை யங்கமாக விளங்குகின்றன.

௧௦௮ - வது காக்கிப்பிரமாணவணி.

(பரதியக்ஷப்ரமாணாலங்காரம்.)

“கண்ணெனப்பெற்ற” தென்பது முதல “காட்சிப் பிரமாணமே” யென்பதுவரை, காக்கிப் பிரமாண வணிககிலக்கணம். கண் முதலிய ஐம்புலன்களாலறியப்படும் விஷயங்களைக் கூறுவது காக்கிப்பிரமாணவணி. இதனை வடநூலார பிரத்தியக்ஷப்பிரமாணாலங்கார மென்பா உதாரணம்,

செய்யுள்.

இந்தியத்தின் குழுவனைத்து மேபிரதி விம்பமுறு
தந்தலைவன் முகத்ததுதே மாமரத்தின் றளிராமணத்த
துந்துருசி யதுசரும்ப ரொலிப்புளது சீதளநி
வந்ததெனக் களிமதுவால் வளரின் ப மடைந்ததுவே.

இதில கண் (௧), நாசி (௨), நாவு (௩), செவி (௪), துவக்கு (௫), என்ற ஐம்புலன்களுக்குப் பிரதியக்ஷமான ரூபம் (௧), கந்தம் (௨), சுவை (௩), ஒளி (௪), சீதளம் (௫), என்ற இவ்வைந்துவிஷயங்களையுங்கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

அருகிலிலஞ் சியிறறெரியீ தம்புயப்பூ வாவலது
தருணிமுக மாவெனவோரா கணமயிராத்து மேதவளக்
குருகுறுபங் கயத்தமையாச சிங்காரக் குறுமபுகளா
லொருகுமர னங்ஙனமே யுறுமுறுதி புரிந்தனனால.

இங்ஙனம் நய்நேந்திரியத்துக்குப் பிரத்தியக்ஷமான
ரூபத்தின் விளக்கத்தைக் கூறியிருக்கின்றது. முந்திய
வுதாரணத்திற் சுதந்தமான பிரத்தியக்ஷ மென்று மிதில்
ஐயம் நீங்கிய பின்புணடான பிரத்தியக்ஷ மென்றும் பிரிவு
காண்க.

க0க - வது அதுமானப்பிரமாணவணி.

(அதுமாநபரமானாலங்காரம்.)

“சாதிகக வேண்டியதை” யென்பதுமுதல “அதுமா
னப்பிரமாண மெனப்பேசுவா” என்பதுவரை, அதுமானப்
பிரமாண வணிககிலக்கணம். சாதிககவேண்டியதையும்
அதின் ஹேதுவையுங் கூறுமிடத்தில் அதுமானப்பிரமா
ணவணி. இதற்கு வடநூலாரு மிப்பெயரையே கூறுவர்.
உதாரணம்,

செய்யுள்.

சலிககின்ற புயற்புகைவா னிடையை யெவ்வி
தங்கரக்கு கின்றதுமின் மினிகள் தீயிற்
கலிககின்ற புலிங்கவடி வெவிதம் பூணக
களுலுகின்ற வெண்டிகையு மின்னற காந்தி
சொலிககின்ற தாறபொன்ற மெவித மினனித
தோன்றுமவ்வா றதரினிடைய செலுவோ னென்னப்
பலிககின்ற தருக்குழுவின் மார தாவம்
பறறுகின்ற தென்றுநினைக் கின்றே னம்மா.

இங்ஙனம் வழிப்போக்காளாகிய தருக்கூட்டங்களிற் சாதிககத்தக்கதான மன்தாக்கினியின பறறுதலை யச்சாதித்தலுக்கு ஹேதுக்களாக விருக்கினற புயலபுகை வியாபித்தன முதலியவைகளாற சாதித்துக் கூறியிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

புனலினிறை வனையசலிப புறுகண்மாதீர்
புருவமவியா பீத்தலகொளும் புருடன பாலே
கனமருமம் பிளந்திடுமிக கணைகள் வீழுங்
காரணத்தான் மண்டலமே யாக வாங்குந்
தனுவினிலை யமபுகளாற சலிகும பாணி
சாரந்திடுமன மநீனிந்தத தைய லார்க்கு
முனமருவி யாக்கினையின படிந டாததன
மூண்டவனா கித்திரிவான முறையிற றுனே.

இங்ஙனம் மங்கையார்களின் ஆக்கினையை வகிந்து அவர்களுக்கு முன் மதனனின் உலாவுதலை யவர்களின புருவத்தின் வியாபித்தலைக் கொண்ட புருஷனிடம் மதனன் மலாக்கணைகளைத் தாக்குகின்றா னென்ற ஹேதுவாற சாதித்திருப்பதைக் கூறி யிருக்கின்றது. முந்திய வுதாரணத்தி லுருவகங் கலந்த வதுமான மென்று மிதிலுயாவுரவிறசி கலந்த அதுமான மென்றும் பிரிவு காணக், சுத்தாநுமானம் எவ்வாறெனில்,

செய்யுள்.

கூட்டி லேதுழை புடகளி னாறகுவால
வேட்ட வாரிசத் தாலவிரி மலலிகைக்
காட்டி னாற்செங் கதிராகட் லிறகுளிப
பாட்டி னான்பரி ஷென்றறி யப்படும.

• இங்ஙனம் பற்றவைகள் கூட்டிலடைவது முதலிய ஹேதுக்களால இரவியின மறைவை சாதித்திருக்கின்றது.

செய்யுள்.

இலககுவனே கொடுங்கிரணத திரவியதி
கரிப்பனமரத தினைச்சோ வெய்யோ
னலத்துறையி ராமவிரா வரலேது
மதிமிசூதா னவிலும பாலா
புலப்படலீ தெவவிதமான றரித்தனன
ரோமிருநம போலு நாட்டங்
குலத்துமதி போனமுகஞ்சே ரெனதருமை
சாநகியெங் கோவுற றுயோ.

இங்ஙனம் இரவென்ற ஹேதுவால இரவியாக வில
லாமலிருப்பதையும் மானதரித்திருந்தனனென்ற ஹேது
வால சந்திர னென்பதையுஞ் சாதித்திருக்கின்றது.

கக0-வது ஒப்புப்பிரமாணவணி.

(உபமானபிரமாணலங்காரம்.)

“ஒப்பாரும் பொருளை” யென்பதுமுதல “ஒப்புப்பிர
மாணமென்பா” எனபது வரை யொப்புப்பிரமாண வணிக
கிலககணம். ஒப்பான பொருளைக்கூறி மற்றோ பொரு
ளை விளக்குவதொப்புப்பிரமாண வணி. இதனை வட
நூலா உபமானப்பிரமாணலங்காரமென்பா. உதாரணம்,

செய்யுள்.

மச்சவிழி யாடிடுவின் மண்டலத்தி லேதினிருப
புச்சகடா காரமெனப் போந்திருந்த தோவதையு
ரோகணிநா ளென்றவிஷயம்.

இங்ஙனம் சகடாகாரமெனப் போந்திருந்ததோ வெ
ன்ற வொப்பான வாககியப்பொருளின் விளக்கத்தால ரோ
ஹிணி நகூத்திரமாகிய பொருளின் விளக்க முண்டா
கின்றது.

செய்யுள்

லெங்கட பதியா மரசனை மார
வேடகுநே ரதிவனப புளனா
வாங்கட னிறத்தோற கொப்புறு மதிச
மாகிய வெற்றியுள ளவனா
பாங்கட ரிமவானுககுநே ரதி கப
பானமைசோ தயிரிய முளனா
லுங்கடங் காத நினைப்புறு கினறே
னுத்தம முததமி மோரே.

இங்ஙனம் மன்மதன் முதலிய வொப்புப்பொருள்க
ளோக்கறி வேங்கடபதியேனற வரசனின் விளக்கத்தை வரு
ணித்திருக்கின்றது. முங்கிய வுதாரணத்திலதை ரோஹி
ணியாக வறியெனற வொப்புப்பொருளின் விளக்கமுள்ள
வாக்கியமும் இங்ஙனம் வாக்கியப்பொருள்களாற கிடை
த்த ஒப்புள்ள பிரத்தியக்ஷரூபமான பொருளுக கழகு முத
லிய பயனுடன கூட விளக்கமு மிருக்கின்றதெனப பிரிவு
காண்க.

ககக-வது சொற்பிரமாணவணி.

(சபதபரமானுலங்காரம்.)

“நிகம முன்ன” எனப்து முதல் “சொற பிரமாண
மென்பாக்க” ளென்பது வறா சொற பிரமாண வணிக
கிலக்கணம். வேதம் ஸமிருதி முதலிய பிரமாணத்தாற
கிடைத்ததை யெடுத்ததுரைப்பது சொற பிரமாண வணி.
இதனை வடநூலா சபதபிரமா னுலங்காரமென்பா.
உதாரணம்,

செய்யுள்.

தவ்வாவிவ கரிப்பவனா சலனகரண மும்முளனா
யவனொருநீ யரனொருவ னென்றுநன்ற யுரைத்தியயன்

பவவேது வாவெவனைப் பழமறைசொற றிடுமவன்கா
ணுவதாமுற பத்தியைமன னுவனென்ப தெவ்விதமே.

இங்ஙனம் வேதப்பிரமாணத்திறை கிடைத்த நான்
முகனுடைய வுற்பத்திக்குஞ் சிவபெருமான்காரணமென்ற
சொற்பிரமாணத்தைக் கூறியிருக்கின்றது. இவ்வாறே
ஸ்மிருதி புராணம் ஆகமம் உலகவாககிய முத்திய சொற
பிரமாணங்களுமுதாரணிக்கக்கூடும். அவற்றுள்

ஸமிருதிசொற பிரமாணமாவது,

செய்யுள்.

மானிடாகாள வன்மையிற்பா வம்புரிசு வீரஃது
தானியற்ற மைபோலுங் கடகாமே—ஞானமனுச
செய்யா ததுபோலச சேருமென்றா வனமையதாச
செய்யும் பொருளான தே.

இங்ஙனம் மனு ருஷியினர் கூறப்பட்ட ஸ்மிருதியி
லுள்ள சொற்பிரமாணத்தைக் கூறியிருக்கின்றது. முன
னுதாரணத்தில வேண்டியதைச் சாதிக்க வேதப்பிரமாண
முரைத்தலும் இவ்வுதாரணத்தில வேண்டாததைத் தூஷி
க்க நாஸ்திகன தூஷணையாக ஸமிருதிப்பிரமாண முரைத்
தலும் விசேஷமெனக்காண்க. சிஷ்டாநுஷ்டானம் ஆத
ம ஸந்தோஷமெனற மீமாம்ஸகரால சொல்லப்படுந்
தாமப் பிரமாணங்களும் வேதசொறகளையே யநுமிக்கச்
செய்வதா லவைகளுஞ் சொற்பிரமாணங்களாகவே கூறப்
படுகின்றன. அவற்றுள்

சிஷ்டாநுஷ்டானப் பிரமாணமாவது

செய்யுள்.

ஆன்றோ தத்த நாமமுரை யாக வீது பெரியோருக
கேன்ற பரமப ஞாயினவழக்க மீத லாலே பெயரிசைக்க
ஆனதும் விருப்புற் றேநிலைநல லொழுகக் கடைநீங் குறவனைத்
தோன்ற லுறுமா னிடா கள்தினந் தோறு நிரந்தித் திடுவாரே.

இங்ஙனம் வேதப்பொருளைத் தெரிந்த பெரியோராக
எழுந்தித்துவந்த தனபெயரைத் தானாகக்கூடா
தென்ற முறையைக் கூறியிருக்கின்றது.

ஆதமஸந்தோ ஷப்பிரமாணமாவது,

செய்யுள்.

மேலா மெனது நெஞ்சமே
மிவிரு மிந்தச சகுந்தலைபான
மா லா வுறுகின றமையாலிவ
வஞஞ்சத திரியன கொளற்குரிமைப
பாலாரந தவளான றவாககையப
பாடாம பொருளி லந்தரங்கத
தாலாஞ செலகை யானதுவே
யறியும் பிரமா ணந்தானே.

இங்ஙனம் மேனமையான மனம் ஐயப்படக்கூடிய
பொருள்களைக் கருதமாட்டாதென்ற ஆதம ஸந்தோஷம்
பிரமாணத்தினால் சகுந்தலையைக்கொள்வது வேதப்பொ
ருளாற் சித்தித்த தருமமெனத் தீர்மானித்துக் கொள்ள
லாயிற்று. இவ்விதமே மீர்மாயையிற் சொல்லப்படுஞ்
சுருதிலிங்கமென்ற பிரமாணங்களை யு மிச்சொற்பிரமாண
மாகவே கூறவேண்டும்.

அவற்றுட் சுருதிப்பிரமாணமாவது,

செய்யுள்.

பெயரின மாத்மிரம பேசும வரதரா
வியலு வீரத தொழிவிசைந தீரிலே
புயரு மோசுரி யுங்கரு தார்களா
தியம் றைப்பிர சித்தப் பொருளிலே.

இங்ஙனம் வரங்களைக் கொடுக்கின்றவரென்ற பிர
சித்தமான பொருளுள்ள வரதரென்ற பெயரை மட்டி
லும் வகிக்கின்றீரெனச் சுருதிப்பிரமாணங் கூறவாயிற்று.
சுருதியென்பது சொல்.

விங்கமென்ற குறிப பெவவாறெனில,

செய்யுள்.

சாற்றுபிர விராத்தியொன்றுன றனவிடய மின்றுனககென்
றேற்றநினனெண் மூாததிகளா லேயறிந்தேன—நாற்றிசையுங்
காணற கரிதாமே கா.

இங்ஙனம் சிவபெருமானெவ்வுலகத்துக்கும் உபகா
ரப்படும பொருட்டு வேதப்பிரசித்தமான பூமி முதலிய
அஷ்டமூாததங்களைக் கொண்டிருக்குங் குறிப்பாலவரது
முயற்சி முழுமையும் உலகத்துக்களுக்கூலமாக விருக்கின
றதென வறியலாயிற்று. இக்குறிப்பினால் வேதத்தினனு
மானது றிடைத்தமையா விஃதுஞ் , சொற்பிரமாணத்துக்
குளளாயிற்று. இவ்வாறே வுலகத்தில விளங்குங் குறிப்பு
களாலு முலகச்சொற்கள விளங்குமாதலா லஃது பிவ்வ
ணிககுள ளடங்கும் அஃதாவது,

செய்யுள்.

மற்றொருத்தி பாவிருந்து வருவா யென்று ,

மடநதைசலித் திடுதுதலாற றேற்றவனபன்

சறறுமிலை யென்றிடக்க மாட்டி னுனத

தையலகுறிப் பாககையிலவ் வண்ணறொழா

துறறுமறைந தானவளிச சினஞ்சேப்பாங்க

போலமுறு கையிலவிழிநோக காற்றாள் ஷீழ்ந்தான்

முறறுவித மிவாமாமி முன்னோ முன்கா

லககுசித மாஞ்செயகை விடவு மின்றே.

இங்ஙனம் புருவத்தினசைதன் முதலிய வுலகவழக்கக்
குறிப்பு விளங்குகின்றது. இதுமுதலியவைகளைத் தொ
ழில ரூபமான வேறே பிரமாணமென்று நினைக்கலாகாது.
சிலவிடத்திலுபாப்போனது குறிப்பினுண்டாகுஞ்சொ
ற பிரமாணத்தாலும் மனமகிழ்ச்சி யுண்டாம் அஃதாவது,
(க மாட்டி னுன - எனபதைக் கம் ஆட்டி னுன - எனப்பிரித
து தலையசைத்தலா வில்லை யென்றனன். எனப்பொருள்
கொள்க)

செய்யுள்.

அரிய கனமு டாமதியே யாவி யகன்று தமயந்தி
பெரிய மனநம மிடத்துவரப் பெறுமென நிருப்பா யோழரணத்
துரிய மனஞ்சந் திரனிடத்தி லுறுமென் மறையை நளமுகசந
திரனுக காககி மதப்புலவன தெளிவா யெனக்குத தெரிக்கின்றன்.

இங்ஙனம் மரணத்தை யடைகின்றவர்களது மனம்
சந்திரனிடஞ் செலலுமென்ற வேதப் பிரசித்தமான வி
ஷயத்தைக் கவி நளமுகசந்திரன் விஷயமாகக் கற்பித்து அ
தற்குமதப் புலவன சொல்லைப்பிரமாணமாகவுங் கூறியிரு
க்கின்றார்.

கக௨-வது பொருட்பேற்றுப்பிரமாணவணி.

(அாததாபத்தியலங்காரம்.)

“ஒன்றின் பூணிருப்பால்” என்பதுமுதல “பொருட
பேற்றுப்பிரமாணமெனப்பாக்கள்” என்பது வரை பொருட
பேற்றுப்பிரமாண வணிக கிலக்கணம். ஒரு பொருளி
னிருப்பினான மறறொரு பொருளினிருப்புக கிடைக்கு
மிடம் பொருட பேற்றுப்பிரமாண வணி. இதனை வட
நூலா அாததாபத்தியலங்காரமெனப்பா, உதாரணம்,

செய்யுள்.

கனத்திடுச கனமுடையாய்*கமமுனிடை யிருக்குமென
மனததுறுதி படுததுவது மன்னுசித மேயவிதம்
வனத்தொடிலா விடினகில மாபாரத தினதிருப்பெத
தினத்திலுமெவ் விதமேலாத் திகழந்திருக்கப் பெற்றறிடுமே.

இங்ஙனம் பெரிதான கொங்கையினது இருப்பினு
விடையின திருப்பினு சித்திக்கின்றது.

செய்யுள்.

ஆய்ந்து தேரி லக்கங்கை யதன்செல கையினு லம்புதியை
பேயந்த பூரிப் புறச்செயவே யின்றா மவ்வா நிலையெனில்

வாய்ந்த கங்கை யின்பெருநகரால் வாரிப் புனல்வே ருகியரன்
வேயநத களத்துக் கொதவணம் விளங்கு வதுமெவ் விதநதானே.

இங்ஙனம் சமுத்திரத்தண்ணீரிற் கருமை நிறத்தி
னிருப்பினால் அதிற் கங்கா நதியின் ஸம்பந்த மிலலாமை
சித்திக்கின்றது.

ககந-வது நுகர்ச்சியின் மையணி.

(அநுபலபதியலங்காரம்.)

“அநுபவத்திற்கு எனபது முதல்” “நுகாச்சியின்மை
ப்பிரமாண மென்பா” என்பது வரை நுகாச்சியின்மைப்
பிரமாண வணிக கிலக்கணம். ஒரு பொருளின் அநுப
வத்துக்கு வராமையை அதனின்மைக்கு ஆதாரமாகக்
கூறுவது நுகாச்சியின்மையணி. இதனை வடதூலரா
அநுபலபதியலங்கார மென்பா. உதாரணம்,

செய்யுள்.

மதியூ கிகளா யிருப்பருமுன் மருங்கைப் பாரா திலையென்றே
யதிக பலமாப்த தீரமானித தாரேன் முலையி னிருவகைகள்
பதியா தார மினறியிருப் பமையா லிதும் கரத்துவசன்
விதியிற் திரசா லத்தொழிலா மிகரிச சயிக்கின் றுமமமா.

இங்ஙனம் துண்ணிய விடை மஹாயூகிகளாக விருக்
கின்றவாக்குக்கும் அநுபவத்துக்கு வராமலிருக்கின்றது.
என்பது இடையிலலாமைக்கு ஆதாரமாகக் கூறப்படடி
ருக்கிறது.

ககச-வது பிறப்புப்பிரமாணவணி.

(ஸம்பவாலங்காரம்.)

“இசைவ தூட்டல பிறப்புப்பிரமாண மென்பா” என்
பது பிறப்புப்பிரமாண வணிக கிலக்கணம். நேரக்கூடி

யதைச்சொல்வது பிறப்புப்பிரமாணவணி. இதனை வட
நூலார் ஸம்பவாலங்காரமென்பா. உதாரணம்,

செய்யுள்.

பரணே பதகற் கிதுவனாயுண்
டாகாத துயர மினியெனனே
வரநோந திடுவ தத்தனையும்
பொறுத்தேன மாறாத துயரெனுட
னுரமா யுதித்த தானாலு
முனபாற சரண மடைந்தவற்குத்
திரமா மிழிவு வந்துபொருந்
திடுத னினககுப பெருமையன்றே.

இங்ஙனம் இதுபாரா புண்டாகாத்துயர மினியென
னேவெனறதனால் தனக்குத் துயரமுண்டாவது ஸஹஜ
மென்றதாக நேரக்கூடிய பொருளை விளக்கியிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

எவாநமையிக கவியாலே யிகழந்திடுவ ரவரிறையோந
தவரவாக ளின்னபொருட்டன் றுமிந்த முயற்சியெனபோற்
கவிசெய்தர மோடெவனா யினுமொருவன் கலந்துதிப்பன்
புவிவிரிவாக் காலமள விலவாகப் புரிந்திடுமே.

இங்ஙனம் இப்பிரபந்தத்தைச் செய்த கவிஞனுக்
கொப்பான கவிஞனது உற்பத்தி நேரக்கூடுமென்பதைப்
புவிவிரிவாக்காலமளவிலவாகப் புரிந்திடு மென்பதனால்
விளக்கி யிருக்கின்றது. இறை-சிறிது

செய்யுள்.

அதரிடைசெல லண்ணாநீ யெவனுற மேயிங்
கணுகுதலபட டணத்திருந்தானு செய்தியுண்டா
புதுமையதா வுண்டுசொலி யிடுவாய தக்க
புருட்டுரு தருணியைக்கார காலநீங்கி
நிதமுயிரி னொடுமிருக்கின் றுனிருக்கின் றுனென்னன்
நிசமா சொல நிசமென்றா கேளவியுற்றே
னெதுவெதுநே ராதுபுவி யகல மாகி
யெண்ணருமா னிடாபலவா றிருக்குங்காலே.

எடுத்துக்காட்டுப்பிரமாணவணி. உளந்.

இங்ஙனம் மேதினிவிரிவாகவும் ஜனங்கள் பலவிதமாகவு மிருப்பமையா னேரக்கூடுமென்பதைக் கூறியிருக்கின்றது.

இவற்றுள் முதலாவ துதாரணத்தி னேரக்கூடிய தென்பது “இதுவரை யுண்டாகாத துயர மினியென்றே” வென்றமையால் கிடைத்திருக்கின்றது. இரண்டாவதுதாரணத்திற் “புவிவிரிவா காலமளவிலவாகப் புரிந்திடுமென்” றுரைத்தமையால் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மூன்றாவ துதாரணத்தில “எதுவெது நேரா”தென்று சொல்லாலேயே கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ககடு-வது எடுத்துக்காட்டுப்பிரமாணவணி.

(ஐதிஹ்யாலங்காரம்.)

“உலகமதிற்பூட்டு” எனபதுமுதல் அச்செய்யுண் முடிவுவரை யெடுத்ததுகாட்டுப பிரமாணவணிக் கிலக்கணம். மூலபுருஷன் குறிப்பினறி யுலகவழக்கமான புராதனகதையைக் கூறுவது எடுத்துக்காட்டுப பிரமாணவணி. இதனை வடநூலா ஐதிஹ்யாலங்காரமென்பா. உதாரணம்.

செய்யுள்.

சாகா திருக்கு மனிதனிடந் தனிலே பலவாண் டகன்றேனும்
வாகா மகிழ்ச்சி யானதுவந் தடையு மெனவே மாநிலத்தி
லேகா ணிந்தக் காதைமிக மேன்மை மிசைந்த தாகவுமே
யாகா யமதிற் றெரிந்திடுகல் லகம்போ லறிய வருமெனக்கே.

இங்ஙனம் சாகாதிருக்கும் விஷயத்திற் பலவாண் டகன்றேனும் மகிழ்ச்சி யுண்டாகுமென்ற வுலகவழக்கமான இப்புராதனகதையை யுரைக்கப்பட டிருக்கின்றது.

ககசு-வது சேர்வையணி.

(ஸம்ஸ்ருஷ்டியலங்காரம்.)

உலகத்திற றனிததனியாக வொவ்வொரு ஆபரணத்
தை யணிவதைப்பாக்கினு மொரோவேளையிற பல ஆபர
ணங்களை யணிவதி லதிக அழகுண்டாவதுபோற் றனித
தனியாக வொவ்வொரணியிருக்குமிட முண்டாகின்ற
மனமகிழ்ச்சியைப் பாராக்கினும் பல வணிகளோ
ரிடத்திற கூடுமாகி லதிக மனமகிழ்ச்சி யுண்டாகு
மாதலாலவ்வணிகளின் கூடுதலை நரசிங்க நியாயமாக வே
றே யணியென்று கூறவேண்டுமென நினைத்து இஙஙன
மதின் தீரமானஞ் செய்பபடுகின்றது. அதாவது எள
ஞ் மரிசியுங் கலந்தாற்போற் பலவணிகள் பேதம
புலப்பட்டக் கூடி விளங்குமிடத்திற சோவையணி யென
றுந் தண்ணீரும் பாலுங் கூடினாற்போற் கூடியும் பிரிவு
தெரியாமலும் விளங்குமிடத்திற கலவையணி யெனறுங்
கூறப்படுகின்றது. இவைகளைவடநூலார நிரலே ஸம்
ஸ்ருஷ்டி யெனறும ஸங்கரமென்றுங் கூறுகின்றார்கள்.
அவற்று ளேதேனு மிரண்டணிகளிலொன்று அங்கமாகவு
மற்றொன்று அங்கியாகவு மிருப்பதினானும், இரண்டுமுககி
மாக விருப்பதினானும், ஐயத்தினானும், இரண்டும ஒரோ
சொல்லே யணுகி விளங்குவுதானும், கலவையணி நான்கு
வகைப்படும். இவைகளை வடநூலார வரிசையாக அங்கா
ங்கி பாவஸங்கரமென்றும, ஸம்பபிராதான்ய ஸங்கரமென்
றும, ஸந்தேஹஸங்கரமென்றும, ஏகவாசகாநுப பிரவேச
ஸங்கர மென்றும, கூறுகின்றனா. இவ்வண்ணம் நரசிங்க
வடிவமபோற் பலவணிகளின் சோககை ஐவகைப்பட்டு
விளங்குகின்றது. அவற்றுட் சோவையணியாவது.

செய்யுள்.

*வத்திரவா சததுவிருப பததுறுதேன் கத்து சம்பர
மத்தி னானமே

வத்திரமா னத்தொளியு திததவளச ரிததவள்தா
மத்தைம பால்வீழ
வத்திரநாட டத்தினளா மததகதத னத்தியினி
மைத்தொ னிப்பார
வத்திரகாளு சித்தலத்து றசசலச லத்தொனிமே
வத்தந் தாளே.

இங்ஙனம் சொல்லணிகளாக விளங்குகின்ற பிராசத்
துககும் யமகத்துககுளு சேர்வை யிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

இருளங்கத் தைப்பூசு கின்றதுபோ லேவிண்
பெருமையைப் பெய்கின றதேபோன—மருவுறுங்கண்
சாதுவிலா ரின்சேவித் தலபோற பயன்பெறுத
லேதுமின்றி வாய்கின்ற தே.

இங்ஙனம் பொருளணிகளாகிய “இருளங்கத்தைப்
பூசுகின்றதுபோல்” “விண்பெருமையைப் பெய்கின்றதே
போ”லென்ற விடங்களி லிருக்கின்ற தற்குறிப்பணிகளுக்
கும் “மருவுறுங்கண் சாதுவிலாரின” என்றவிடத்திலிருக்
கின்ற வுவமையணிககுளு சேர்வை யிருக்கின்றது.

செய்யுள்

பெருமித மூண்டு பெருகுமன பீண்டு
பெருமையா கண்டலன காண்டு
தருபணி பூண்டு வலமுற நீண்டு
தகுமகி டன்முடி யாண்டு
வருபொனா புரமே தொனியொளி திரமே
வாயதலான மிகுந்தசுந் தரமே
மருவுமை வரமே வலரடி தரமே
வரததரு மங்களா கரமே.

இங்ஙனம் அதுபபிராஸழாகிய சொல்லணிக்கும்
அலரடி யென்னுமிடத்தி லிருக்கின்ற அவமையாகிய பொ
ருளணிககுளு சேர்வை யிருக்கின்றது.

ககௌ-வது உறுப்புறுப்பிக்கலவையணி.

(அங்காங்கிபாவஸங்கராலங்காரம்.)

ஒன்று அங்கமாகவும் ஒன்று அங்கியாகவும் விளங்கு
கின்ற கலவையணிக குதாரணமெவ்வாறெனில்,

செய்யுள்.

காற்றி னுலசை தருககளின் சாயைதண் மதிய
வேறறு மாபுலி யாறறுணித திடுதலை யேறறுத
தோறறு வலலிருள யானையி னுடறறுணி போறபார்
மேற்று லங்குற வசைவுறு மின்னிடைத திருவே.

இங்ஙனம் “தண்மதிய வேறறுமாபுலி” “வலலிருள யானை” பென்னுமிடங்களில் விளங்குகின்ற வருவகவணிகள தற்குறிப்பணிக்கங்கமாக விருக்கின்றன. ஆனால் தண்மதியே யேறறுமாபுலி, வல்லிருளே யானை, யென்றுருவகவணியாகக் கொள்வதுபோலேறறுமாபுலி போன்ற தண்மதி யென்றும், யானை போன்ற வலலிருளென்றும், கொண்டு உவமையணியாகவே கூறுவாறெனின் அவ்வாறுவமையணியாகக் கூறும் விஷயத்தில் யானையும் மாபுலியும் முக்கியமாகாமல் சந்திரனும் இருளும் முக்கியமாக விருக்குமாதலுற் றுணித்திடுதலை யேற்றலாகிய அடைமொழி, “அடைமொழி அடைமொழியோடு ஸம்பந்தப்படமாட்டாது முக்கியத்தோடு ஸம்பந்தப்படு” மென்ற நியாயத்தைப்பற்றி யானை யென்ற அடைமொழியோடு ஸம்பந்தப்படமாட்டாது. உருவகமாகச் சொல்லும் விஷயத்தில் மாபுலியும் யானையும் முக்கியமாக விருக்குமாதலால் யானையாகிய முக்கியப் பொருளோடு ஸம்பந்தப்படும். ஆதலாலுருவகமே தற்குறிப்பணிககு அங்கமாக விருக்கின்றது. இவ்வாறிலலாவிடின அசைவுறுதலாகிய வெறறுமையாற றருவின் சாயைகள் துணி

ககப்பட்ட தேஹங்கள்போற் றுடித்தனவென் றுவமை யணியே யேற்படும். அசைவு முதலிய தர்ம வொற்று மையால சாயையைத் துணிபட்ட சரீரத் துண்டுகளாக லு கித்தலாகிய தற்குறிப்பு ஆகமாட்டாது. ஆனால் சந்திர னையு மிருளையும் முக்கியமாகக் கூறுகின்றபகூத்திலு மபேதமர்க ளுகிப்பதற் குபயோகமாகத் “துணித்திடு தலையேற்று”, என்ற அடைகொடித்திருப்பமையாற் றருக களின் சாயையைச் சந்திரனால் றுணிக்கப்படுமிருளின து ண்டங்களென்று ஸ்வரூபோதபிரோகூத்யாகவே கூறலா மென்றாலோ வவ்வாறு கூறுமவிஷயத்திற் சந்திரனிடத் திலு மிருளினிடத்திலு முயாதிணைக்குரித்தான துணிக கின்றவன தன்மையும் துணிக்கப்படுகிறவன தன்மைபு மாகியவொற்றுமை வியவஹாரத்தின தாரோபாபேகூத இருப்பதாற் சுருங்கச்சொல்லலணியு மிருக்கிறதெனக் கூறக்கூடும். ஆதலாலிவ்வனந் தண்மதியவேற்றுமாபுலி யென்னு மிடத்திலும வலலிருளயானே யென்னுமிடத் திலும உவமையணியாக வொப்புக்கொள்ளும் விஷயத் திற் சந்திரனு மிருளும் முக்கியமாக விருப்பதாலும அ வைகளிலுயாதிணை வியவஹாரத்தையாரோபிக்கவேண்டி யதிருப்பதா லுஞ் சுருங்கச்சொல்லலணியுந் தற்குறிப்பணி யுமுவமையணியும் உறுப்புறுப்பித்தன்மைஷய யடைந்தி ருக்கின்றனவென்று மவைகளை யுருவகமாக வங்கீகரிக்கும் விஷயத்தில யானையும் மாபுலியும் முக்கியமாக விருப்ப மையாலுமுயாதிணை வியவஹாரத்தி னாரோபிததலைக் கரு தாமையாலுந் தற்குறிப்பணியு முருவகவணியுமுயாவுநவி றசியணியும் உறுப்புறுப்பித்தன்மையாக விருக்கின்றன வென்றும் பிரிவுகாண்க.

ககஅ-வது இரண்டு முக்கியமாகவிளங்கும் கலவையணி.

(ஸம்பராதாநயஸங்கராலங்காரம்.)

இரண்டு முக்கியமாக விளங்குகின்ற கலவையணிக்
குதாரண மெவ்வாறெனில்,

செய்யுள்.

உயாந்தபயோ தரங்கனிலே யுற்றுநடு வினிலமைதத
வியங்கருண நாயகமுள ளதுமாயவின் ணிலககுமியின்
வயங்குமர கதப்பணிபோ விலங்குகின்ற மாததாண்ட
னயங்கொளபரி களின்பநதி நமையின்து காக்குகவே.

இங்ஙனம் உறுப்பாகவும் பபோதரமுதலிய சொற்
சிலேஷை மூலமாகவு மிருக்கின்ற வ்யாவுநவீற்சியால
விளக்கப்பட்ட மாதத்தாண்டபரிகளின் பநதி விண்ணிலக
குமியின் வயங்கு மரகதம்போலென்ற தற்குறிப்பணியா
னது விண்ணிலககுமியிடத் தொரு நாயகியினது விய
வஹாரத்தினரோப ரூபமாயிருக்கின்ற சுருங்கச்சொல்ல
லணியை யுட்கொண்டதாகவே விளங்குகின்றது. பபோதர
முதலிய சொற் சிலேஷையானது சுருங்கச்சொல்லணிக்
குந் தற்குறிப்பணிககு முதலியாக விருப்பமையா லவ
விரண்டிககு மொரே வேளையில விளக்கமும் ஒன்றுகொ
றுதலியாக விருப்பமையா விரண்டிககும் முக்கியத்தன்
மையு மிருக்கின்றதெனக்காண்க.

செய்யுள்.

விரலி னாற்குழற் கற்றையு மேபிடித் தாறபோற
கரங்க ளானிசி யினை யிம கரன்பிடித் தடக்கித்
திரமு நககுவிந திடுசெழும் பங்கயத் திருட்டி
மருவு மாலையின் முகத்தினை மே ித்திடு வாஹம்.

இரண்டு முக்கியமாகவிளங்குங் உள்கு கலவையணி.

இங்ஙனம் அங்கமாகவிளங்கும் “விரலினுற் குழற்
கற்றை” யென்ற தொடரினற் கூறப்பட்ட வுவமையா
யாலும் பங்கயதிருஷ்டி யென்னுமிடத்திலிருக்கு முவ
மையாலும் விளக்கப்பட்ட விமகரன்மாலையின முகத்
தினை மோந்திடுவானென்ற தற்குறிப்பணி சந்திரன் மாலே
யிவைகளில் நாயக நாயகி வியவஹாரத்தி னரோபிததல்
ருபமாகிய சுருங்கச்சொல்லலணியை யுட்கொண்டதாக
வே விளங்குகின்றது. இரண்டுவமையணியுந், தற்குறி
ப்பணிகளுஞ் சுருங்கச்சொல்லலணிக்கு முதலியாக விரு
டபமையாலுஞ் சுருங்கச்சொல்லலை யுட்கொள்ளாவிடின்
முகம் முகருதலை யுத்பிரேக்ஷிப்பதற்கு முக்கியவாதார மில
லாமையாலு மெனக். ஆகையா லொரேகாலத்தில் விளக்
கமுள்ள தற்குறிப்புச் சுருங்கச்சொல்லணிகளுக்கு முக்கி
யத்தன்மை யிருக்கின்றது. ஆனால் தற்குறிப்பணியில்
வருணியாவருணியங்களுக்குப் பொதுவாகிய குணந் தொ
ழிலாகிய ஹேதுக்களின் னபேக்ஷித்த விருப்பதாலுஞ்
சுருங்கச்சொல்லலணியி லடைசொல்லின் தொற்றுமை
யின கருதுத லிருப்பதாலு மவ்விரண் டணிகளிலும்
பொதுத்தன்மையின் கருதுத லவசியமாக விருக்கின்றது.
இவ்விடத்தி லங்கமாக விளங்குகின்ற விரண் டுவமையணி
களுமோ சந்திரன்மாலே யிவைகளின் தருமத்தகதமட்டிலும்
விளக்குகின்றதே யல்லது சந்திரனுக்கும் நாயகனுக்கும்,
மாலேக்கும் நாயகிக்கு மிருக்கின்ற பொதுத்தன்மையை
விளக்கவிலையே, யென்றாலோ விரலினுலென்று தொ
டங்கிய வாககியத்தினுற, றேன்றுகின்ற வுவமையிற் கரங்
களை யுவமானமாகவும் விரல்களை யுவமேயமாகவும் பங்கய
திருஷ்டியென்னுஞ் சொல்லுவமையிற் பங்கயத்தை யுவ
மானமாகவுந் திருஷ்டியை யுவமேயமாகவுந் கொண்டு வரு
ணியாவருணி யங்களுக்குப் பொதுத்தன்மையை யந்தந்த
விஷயமான விரண்டு பொருள்களாற் றீர்மானித்து அவ்வி
ரண்டுவமைகளுஞ் சுருங்கச்சொல்லலணிக்குந் தற்குறிப்

பணிக்கும் அங்கங்களாகவே யிருக்கின்றன வெனக்காண்க. இவ்வண்ணம் சொல்லுவமையில திருஷ்டியையும் வாககிய வுவமையில் விரலகையு முவமேயமாகக் கொண்டு அவ்விரண் டுவமையணிகளுஞ் சுருங்கச்சொல்லலணிக்குந் தற்குறிப்பணிக்கு மங்கங்களாக விருக்கின்றன வெனக் கூறுவிட்டாலும் அவருணியமாக விருக்கும் விரல, குழறகறறை, திருஷ்டி, யிவைகளும், வருணியமாக விருக்குங் கிரணங்கள், இருள், தாமரை, யிவைகளுந் தனித்தனியே வெவ்வேறுக விருக்கினும் விரலகளுக்கருங் கிரணங்களுக்கு மிருக்கும் மெலிதாகவும் நிகளமாகவு மிருக்குந் தன்மைகளாலும் இருளுக்குங் குழறகறறை க்குமிருக்கும் வியாபீத்தல கருமையென்ற தன்மைகளாலுந் தாமரைகளுக்கும் நயனங்களுக்கு மிருக்கும் காந்தி முதலிய தன்மைகளாலும் அபேதமாகக் கொள்வதினாலும் பேதம் அபேதம் இருமை யென்ற மூன்றினையும் முக்கிய மாயுடையது உவமையணி யென்ற அலங்கார நூலாரின சித்தாந்தத்தினாலு மிங்ஙனம் மேற்சொல்லியபடி யபேதமாக விருப்பதைக்கொண் டொப்புமையிருப்பதாகத் தீர்மானித்து முக்கியமாக விருங்குந் தற்குறிப்புச் சுருங்கச் சொல்லலணிகளுக் கவ்விரண் டுவமையணிகளு மங்கங்களாகவே யிருக்கின்றன வெனக்காண்க. பேதம் அபேத மென்ற விரண்டு பிரிவுகளுக்குட் பேதமாகிய பிரிவையுபயோகப் படுத்தாமையாற் தற்குறிப்பணி முதலியவற்றுக் குபயோகமாகுமபடி யுவமையின அபேதாமசத்தை மாத்திர மெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். பிரகாசம் குளிர்ச்சியைப் போக்குதலென்ற விரண்டு தன்மையுள்ள விரவியின் தேஜஸு குளிர்ச்சி நீக்குதனமாததிரத்திற்றை குளிர்ச்சி கொண்டவாகளுக் குபயோகப்படா தென்பதில்லையல்லவா? இவ்வண்ணம் தனித்தனியே பேதமாக விருக்கினும் மொப்பானபொதுத் தன்மையா லபேதமாகக் கொள்ளப்படலா மிவவாறு கொள்ளாவிடில்

இரண்டு முக்கியமாகவிளங்கும் உஅக கலவையணி.

செய்யுள்.

திண்புயத்திற் றுழந்திலங்கு திருத்தரள வுடமுளன்கா
னண்புறுசெஞ் சாந்தணிதென னுடடரச மைவழுதி
யெண்சிறிய வருவிநிறை வுறவிரவி யொளியாறசேப
பண்புறுதாள் கொஞ்முமய பருப்பதம்போ லிலங்குவனே.

இங்ஙனம் உபமானமாகிய விமயகிரிகு அருவிநி
றை இரவியொளி யெனனும், உபமேயமாகிய அரசனுக்கு,
முத்தாரமுஞ் செஞ்சாந்து மணிதலெனந் தாமங்களின
பேதமிருப்பதா லுவமான வுவமேயங்களுக்குப் பொது
வாகிய தருமங் கூறப்படவில்லை யெனது உவமையணி
யையுங்கூறுதற் கிடமில்லாமற் போயவிடும். ஆதலா
லொப்பான இரவியொளி அருவிநிறைகளுக்குஞ் செஞ்
சாந்து முத்தாரங்களுக்கு மபேதமாகிய தனமையைக்
கொண்டே யுவமையணியை ஸாதிக்கவேண்டு மெனக்
கூண்ட.

செய்யுள்.

வாரி வெண்டினர முகங்களால வருநுரை யென்னும்
வாரி யைந்தச்சு துரைத்திடு வளமையே போலும்
வாரி யங்கதைத் திசைகளா மாதரைக் கரத்தால்
வாரி சத்தினை வாட்டுவோன் வளைவதே மானும்.

இங்ஙன மிரண்டு தற்குறிப்புகளுக்கும் காலபேத
மிருக்கினு முக்கியத்தன்மை யிருக்கின்றது. ஒன்றுக்கொ
ன்று கருதுதலில்லாமலிருக்கு மிருவாகியவர்களால் வி
ளக்கப்படுவதாலும் அதை யென்ற சொல்லா னுரை
ச்சுந்தனமென்ற வருவகத்தைமட்டிலுங் கருதி மூந்
திய தற்குறிப்பைக் கருதாமையாலு மெனக்கூண்க. இரு
ளங்கத்தைப் பூசுகின்றதுபோலே யென்னு மிடத்தி லி
ரண்டு தற்குறிப்பணிகள் சோவையாக விருப்பதுபோல

இங்ஙனமும் அவ்வாறிருக்கின்றன வெனநினைத்துச் சோவையணி யெனக்கூறலாகாது. அனாததல பூசுதல இவைகளின் முன்பினனாக வரு முலகவழக்கமான முறையை யதுஸரித்து இங்ஙனமு மமுமுறையாக விளங்குதலாகிய மன்மகிழ்ச்சி யிருப்பதைப்பற்றிச் சோவையணியைப் பாரககினும் பேதமிருப்பதாலெனக்காண்க. அமாவாசையிலும பௌர்ணமையிலுஞ் செயப்படுகின்ற யாகங்களுக்காக காலபேதமிருக்கினுஞ் சுவாககத்தைக் கொடுத்தலாகிய பயனிநொறுமையிருப்பதுபோ லிங்ஙனங் காலபேதமுள்ள தற்குறிப்பணிகளுக்கு முக்கியமாக விளங்குதலுமன்மகிழ்ச்சியி நொறுமையு மிருக்கின்றது.

ககக-வது ஐயக்கலவையணி.

(ஸந்தேஹஸங்கராலங்காரம்.)

ஐயத்தினால் விளங்குங் கலவையணிக் குதாரணமெவ்வாறெனின்,

செய்யுள்.

இந்துமதி யெனுழிவண்மே கத்தினின்று

மிகுமதியை யடைந்தநில வமைதி யான

சிந்துவினைச் சோந்திருக்குங் கங்கையெனறு

சீருறுமொறு மூமைபாண குணமுள ளோரின்

வந்திடுசம பந்தமதாற பீரியமான

மாநகரத் தாரமுழுது மகிமை வேந்த

ரந்தமுறு செவிகளுக்கு வன்மைவாககி

பத்தைவிளங் குறவிரித்துச் சொனனா மன்னே.

இங்ஙனம் இந்துமதியாகிய விவ்ளென்ற சொல்லால அஜமஹாராஜனை மணம்புரிந்த இந்துமதியென்றபெண்மேகத்தினின்றும நீங்கிய மதியையடைந்த நிலவு, அமைதியான சிந்துவினைச்சோந்திருக்குங் கங்கையெனக் கொள

ளபபடுமாகில விம்பப்பிரதிவிமப்பாவததையடைந்த தர்ம
முள்ள விருவாகியங்களுக் கொற்றுமையாரோபித்தவிரு
பபதைப்பற்றிக காசூதியணியாகக கூறலாமா. அல்லது அ
ஜமஹாராஜனை மணம்புரிந்த இநதுமதியென்பது வரை
யாததங் கொள்ளாமற் சொல்லால விளங்கு மிந்துமதியெ
ன்பதைமட்டிலுங் கொண்டு அவளது தர்மம் “சீருறு
மொற்றுமையான குணமுள்ளோரின வந்திடு சம்பந்தம
தாற பிரியமான மாநகரத்தாரா முழுது” மென்றமையான
விளங்குகின்ற தெனவுங் கொண்டு வருணியமரகிய தருமி
சொல்லாற கூறப்பட்டு அததாமியின வாணிய வியவஹா
ரததைக் கூறுது அதற்குப் பிரதிவிமமான அவாணிய
வியவஹாரததைக் கூறி வாணியத்தி லாரோபித்திருப்ப
மையால வன்புநிலையணியாகக கூறலாமா வென்ற வைய
மிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

மதியொரு வாறு கெடுதியுற றழுத

வாவிடா யதிலுள களங்கம

பொதிவுறு தலருங் சூவனையீட டமதாய்ப

பொலியுமே லதின்னிடே மூழ்கி

யுதிவின யாட்டால வினாகுளிர வாரூ

முறுப்புக் ளுடையவ னாகிக

கொதிமத வேட னெரிதுய ரதனைக்

கூர்ந்தொருக காலகற் றுவனே.

இங்ஙனம் இவ்விதமான ஸஹாயம் நேருமாகிற ரு
பம் நீங்குமென்ற கருத்தைக்கொண்டு கவிசொல்லியிருப
பாராகில இவ்விதமாகுமென்ற வூகமிருப்பதினாற பேருய
த்துணாவணி பென்றும் இவ்விதம் ஸஹாயம் நேரவுமா
ட்டாது தாபத்தின நீங்குதலும் விண்மலாபோலவே
யென்ற கருத்தைக்கொண்டு கவி சொல்லியிருப்பாராகில
ஒரு பொய சித்திக்குமபொருட்டு மறறொரு பொயயைச்

சொல்லுதலாகிய பொயததற்குறிப்பணியென்றும் சொல்லக்கூடுமாதலால் ஐயமுண்டாகின்றது.

செய்யுள்

படிகக குமப மதனிலிருப
பதினில வெணமை நிறங்கொண்ட
வடிவப புனலபாயந திடலாலே
வயங்கு தரள மானகிலோர
கொடியுற நெழுநது வளருமென்ற
கூறு மதனின பூவோடு
நெடிதுற நெழுநின புகழுறழ்ச்சி
நேரு மகுடம் புனைவோதே.

இங்ஙனம் படிகக்குமப நீரீன்பாயதலான முத்தி
னின்றங் கொடிவீசி அஃது புஷ்பிகுமாகி லுனது புக
ழுக கொபடாமென்ற கருத்தைக்கொண்டு கவி சொல்லி
யிருப்பாராகிப் பேருயததுணாவணி. எனது மிவவித்
புஷ்பமுமுண்டாகமாட்டாது. உனது புகழுகு ஒப்பு
பொருளுங் கிடைக்கமாட்டாது என்ற கருத்துக்கொண்டு
சொல்லியிருப்பாராகிற பொயததற்குறிப்பணி யென்றும்
சொல்லலாமென்ற ஐயமிருக்கின்றது.

செய்யுள்.

விடத்தை முடித்தின்று 'மேவாககான நேதா
ளிடத்திலர வுறறிருக்கு மெனனி—லடாசசியுறு
திங்கனியி' னுறபெருமை சேருந் தருவாலே
யாங்குபய னெனனாகு மால்.

இங்ஙனம் 'அரவினது விவகாரத்தை வாணியமாக
வைத்து அதனு லரசனது ஸம்பத்திலிருக்கு மோ துற
ஜநனுடைய வவாணியவிவகாரந தோனுகின்றது என.
ந் விஷயத்திற் சுருங்கச்சொல்லலணி யென்றும் வருணிய
மாகிய துறஜவிவகாரந தோனும்பொருட்டு அவாணி

ஒரோசொல்லையணுகிவிளங்குங் உஅரு கலவையணி.

யமான வரவின விவகாரங் கூறப்படடிருக்கின்ற தெனச
சொல்லும விஷயத்திற் புனைவிலவிட புகழ்ச்சியணி யெ
ன்றும் வருணியமான வரவின விவகாரத்தால ஸம்பத்தி
விருக்கு மோர துறஜநனுடைய வருணிய விவகாரமே
தோன்றுகின்றதெனக் கூறுமவிஷயத்திற் புனைவுளளிவினே
வணி யென்றும் ஐயமிருக்கின்றது.

கஉ௦-வது ஒரோசொல்லையணுகிவிளங்குங் கலவையணி.

(எகவாசகாநுபரவேசஸங்குராலங்காரம்)

ஒரோ சொல்லையணுகி விளங்குங் கலவையணிகு
தாரண மெவவாறெனின்,

செய்யுள்.

நன்று விளங்கு கின்றகதி
ஒன்ற தாத் னந்தமுறு
மென்று வடிவா கின்றபொகுட
டொன்றி நெருங்கு மெண்டிகையின்
மன்ற வருமல வண்டினவை
யுண்டா வதுமாத் துனறியிடு
மின்று பகலா நினறம்ரை
யிங்குற றதுவே சங்கோசம்.

இஃது, ஒரோ சொல்லையணுகிவிளங்குங் கலவை
சொறப்பொரு ளணிகளுக்கே யென்று தாரணிககுந் கா
வியப்பிரகாச காரருடைய கருத்தை யநுஸரித்தவுதார
ணம். இங்ஙனம் பிராஸமாகிய சொல்லணியு முருவக
மாகிய பொருளணியுங் “கதிரொன்றதாதினநதம்” எனபது
முதலிய ஒரோ சொல்லையணுகி விளங்குகின்றன. 'ஒரோ
செய்யுளில் வெவ்வேறு சொற்களிற சொல்லணியும்

பொருளணியும் விளங்கிற்றே சேர்வையணி யென்று மொ
ரோ சொல்லி லவை விளங்கிற்றே கலவையணி யென்
றும் அவருடைய கருத்து. “அலங்கார ஸாவஸ்வகாரா
ஓரோ சொலஸி விரண்டு பொருளணி விளங்குமிடத்திலு
மொரோ சொல்லையணுகிவிளங்குங் கலவையணி யென்றா
உதாரணம்,

செய்யுள்.

நிதமுமங்கா வியமலாவாய நீடரங்கத் தலமுளதா
யதிசுமுழக குறுமிருதங் கத்தொனிய தாயமையுஞ்
சதிநடன சாலையிறகாத் தடநீரி லாடலபுரி
வதுபோல மான்விழியா மகிழநதாட வியற்றினரால்.

இங்ஙனம் நடனசாலை, வாவியின் தண்ணீர் இவை
களுக்கி ருக்கும் “நிதமுமங்காவிய மலாவாய நீளரங்கத்
தலமுளதா” யென்ற அடை சொல்லொற்றுமை
யிற்றே சிலேஷையும் “அதிக முழக்குறு மிருதங்கத்
தொனியதாயமையு” மென்ற வடைசொல்லிற் பொரு
ளொற்றுமையிற் லுவமையணியு மிருக்கின்றன. அவ்
விரண்டுமே போல வென்ற சொல்லையணுகி யிருக்கின்றதெ
னக் கூறுகிறா. இதுவு முசிதமல்ல நிதமுமங்காவியம
லர் என்ற அடைசொல்லின் சிலேஷமூலமாக யிருக்
கு முயாவுநவிறசியாற் கிடைத்த தாமத்தி னொற்றுமை
யையே, போலென்ற சொல்விளங்குகிறதே யல்லது சொ
ல்லொற்றுமையை விளக்கவில்லை யெனக்காண்க. இவ்வ
ண்ணொ சிலேஷ மூலமாக வபேதத்தை யாரோபித்ததா
லுண்டாகுந் தாமத்திநொற்றுமையை யங்கீகாரஞ் செய்
யாவிடில்.

நிதமுமங் காவியமலாவாய நீடரங்கத் தலமுளதா
யென்பது சிலேஷை. இது வாவியை நோக்குமிடத்து நித
மும அங்காவியமலாவாய நாடோறுங்குவோபபுட்பங்கள்
நீரில் மலாதலை யுடையதாய், நீள்தரங்கத்தலம் உளதாய் -

ஓசொல்லையணுகிவிளங்குங் உஞ்ள கலவையணி.

நீண்ட அலைகளைத் தன்னிடத்திற் பெற்றுளதாய் எனவும், இதனைத் திருவரங்கத்திற்குக் கூறுமிடத்து, நிதமும் அமர் காவியம் அலாவிய-நாடோறும் நடந்ததுகூறிய காவியங்களைத் தபெற்றதாய், நீடு அரங்கத்தலம் உளதாய்-ஊழி காலத்து மழியாத திருவரங்கமென்னுந் திருநாமத்தைப் பெற்றதாய் எனவுங் கொள்க.

குறள வெண்பா.

மரலையிரா கம்முடைய தாததானே யமபரத்தைச்
சாலவிடு கினறதுவே தான

எனபது முதலிய சிலைஷையான அடைசொல்லுள்ள சுருங்கச் சொல்லலணி யுத்தாரணங்களி லடை சொல்லி நெற்றுமையிலலாமையாற் சுருங்கச் சொல்லணி யென்று கூறுவதற் கிடமிலலாமற் போய்விடும். அலலாமலும் போலென்றசொல் சொல்லொற்றுமையை விளக்குகின்ற தென்றலு மொப்புமையையே விளக்குமே யல்லது சிலைஷையை விளக்குகின்றதாகமாட்டாதென்றுஞ் சொல்லொற்றுமை பொருளொற்றுமையென்ற வெவ்விஷயத்திலு முவமை யணியாகவே யர்கிவிடுமென்றுங் காண்க. இவ்வாறிலலாவிடில்,

செய்யுள்.

உலகத்தை மாமகிழ்ச்சி யீறுத்துவதாற் சந்திரனு
மிலகுபிர தாபமதாற் றபன்னும்போ லேயிந்த
நலமுறவி ராசனுஞ்சு எதையிரஞ் சனைசெயலாற்
பலருமறி காரணப்போ பரித்திருக்கின் றுனமமா.

என்ற விடத்தி லுவமையணி வரமாட்டாது. இங்ஙனங் காரணப்பெயராகிய சொல்லொற்றுமையினறி வே றெருபொருளையுங் கவி கருதவில்லை யல்லவா? ஆகலா லெங்ஙன மோர பொருளின் விளக்கமுண்டானவுட னிரண்

டணிகளி னிலககணச சோககையா விரண்டணிகள் விள
குகுதின்றனவோ அங்ஙன மவ்விரண்டணிகளுக்கு மொ
ரோ சொல்லையனுதி விளங்குங் கலவையாகக் கூறவேண
டம்.

செய்யுள்.

மதியி னெண்சிலை கொடுபுரிந் திட்டவாய மதியின்
புதிய காதியிற புனற்பெருந் குள்ளவாயப் பொலிந்து
வதிம ரங்கலின் பாததியிற புனலிடா மையைச்சோந்
ததம யந்திகாக கண்டனந் தம்பமுற றதுவே.

இங்ஙனம் விளக்கப்படுமபொருள் “தங்கு நிறைவின்
வரலாற்றை” யென்ற ஸ்ஷணப்படி வீறுகோளணியாகவும்
பொருத்த மிலலாமையைப் பொருத்திச் சொல்லுத
லாகிய வுயாவு நவீற்சியணியாகவு மிருக்கின்றது. ஆ
யினு மெவ்விடத்தினும் வீறுகோளணி பொருத்தமில
லாமையைப் பொருத்திச் சொல்கின்றதாகவே யிருப்ப
மையால் வெவ்வேறாக விருக்கின்ற விரண்டணிகளி
னிலககணச சோககையிலை யெனக்கூறலாகாது. பொன்
னுல்கத்தின் செலவப்பெருகைக் கூறுவது முதலியவை
களிலுயாவு நவீற்சியணியின் ஸம்பநத் மிலலாமலிருக்
கும் வீறுகோளணியும் வனமை புனமை முதலியவைகளி
னதிகமான வாண்னையில் வீறுகோளணியினது ஸம்பந
தமிலலாமலிருக்கு முயாவுநவீற்சியணியுந் தனித்தனி
யாக விளங்கிப் பயன்பெற்றிருப்பமையா லெனக்காண்க.
இக்கலவை பொருளாற் கிடைத்த சோககையுள்ள வுயாவு
நவீற்சியணிகளும் வீறுகோளணிகளு மொன்றங்கமாகவு
மொன் றங்கியாகவு மிருக்கின்ற கலவையல்ல. ஒன்
றினொன்றுக்கு விளக்கமிலலாமலும் இஃது ஸ்வாதீன
மாகவும் இஃது ஸ்வாதீனத்தவருகவுமிருக்கின்றதென்ற
பிரிவைக் காணக்கூடாமலு மிருப்பதாலெனக் காண்க.
இரண்டு முக்கியமாகவிளங்குங் கலவையுமல்ல. எச

சொற்களால ஸம்பந்தமான பொருள் விளங்குகின்றதோ வசசொற்களாலேயே பொருத்தமில்லாதவப் பொருளுக் குப்பொருத்தம் விளக்கப்படுவதால் வேறுபொருளை விளக்குகின்ற சொல்லினுற நீர்மானிக்கப்படுந் தாற்பரியத்தின் வேறுபாடில்லாமையாலெனக்காண்க. ஐயக்கலவையுமல்ல வொரு வணியைக் கூறின மறறொரு வணியின முறைக்கு விரோத மில்லாமையா லெனக்காண்க. ஆதலா லிங்ஙனம் வீறுகோளணிபு முயாவு நவிறசியணிபு மொரோ சொல்லையணுகி விளங்குங் கலவையாக விருக்கின்றனவென்றறிநது கொள்க.

சில விடத்திற் கலவைக்குங் கலவை விளங்குகின்றது. அஃதெவ்வாறெனின,

செய்யுள்

எப்போச வரசனது வினபுலவோ ரிடங்கடெ"று
மிளமடவா விளையாடடி னீராதத முதத
மொப்போத லரியசூத திரநின்று ஸ்வேமுசியுநல
லுயாதுடைப்பத தாலொதுக்கப் படடுக காலேச
செப்பேறு புயச்சிறியா சேறடிச்செம் பஞ்சதனற
செமமையுறு சிறுமுத்தைச செங்காற கிளரோ
துப்பேறு மாதுளையின் றூவிதையென் னையுறறுத
தூரத்தி லோப்பதுவே தொடலையீகை

இங்ஙனம் புலவோசெலவ நிறைவின வருணித்த ஸில வீறுகோளணி யிருக்கின்றது. “சிறியா சேறடிச் செம் பஞ்சதனற செமமையுறு” மென்றதில அச்செலவ மூல மாயச்சித்தத்த¹பிறிதின குணமபெற்றலணியும் அதிலேயே மேலே கூறப்படும் மயக்கத்தைச் சாதிக்கின்றதாக விருக் கும் பதப்பொருட் டொடாநிலைச்செய்யுட் குறிப்பணிபு மிருப்பதா லவ்விரண்டணிகளுக்கு மொரோ சொல்லைய ணுகி விளங்குங் கலவையணி யிருக்கின்றது. “ஐயமுற” வென்ற விடத்தில அதின மூலமாய விளங்கும் மயக்க

வுணி. இககலவை மயகக வணிகளான் முன்னாக்கூறிய வீறுகோளணி சிறப்புறுவதுபற்றி யிவவிரண்மெங்கமென தும் வீறுகோளணி யங்கியென்றுங்கொண்டு ஒன்று அங்கமாகவு மொன்று அங்கியாகவுமிருக்கு முறுப்புறுப்பிக கலவையணி.

இவ்வாறு புலவாகளின் செல்வநிறைவாகிய காரியத் திறகு மரசனி வீகையாகிய காரணத்திறகு மபேதங் கூறுவதுபற்றி ஹேதுவணி. அஃது மரசனுடைய வீகையின் மேனமையை விளங்கச்செய்கின்றது. இம்மட்டிற் கவிஞனின் கருத்தான முற்கூறிய வீறுகோளணியை விளக்குகின்ற ஹேதுவணியே. புகழ்க்கூடிய வரசனது செலவமெவவிதமென்ற வினவுதலுக்கு விடையாக வதிக்ச செலவத்தின் கொடுத்தலான புனைவிலையாக விருக்குங் காரியமுகமா யவ்வரசனது செலவச்செருக்கின வாண்ணையிற் கவியின் கருத்தான காரிய நிபந்தனையான புனைவிலைப் புகழ்ச்சியே காரியமும் வருணிக்கத் தக்க தாயபரஸ்துதமாகக் கருதப்பட்டிருந்தால புனைவுள்ளி விளைவணியே. இவ்விடத்திற் புனைவிலைப் புகழ்ச்சியணி. அல்லது, புனைவுள்ளிவிளைவணியென்ற தீர்மானமில்லாத தா லையககலவையணி.

அன்றியும் புலவாகளின் செலவத்தை வாணித்தலாகிய இயைபிலலதை யியைப்புப்படுத்திக் கூறுந் தொடர்பு நவீரசியணிகளும் முன்கூறிய வீறுகோளணிக்குமொரே சொல்லையணுகி விளங்குங் கலவையணி.

அதிக ராகையின் மேனமையைக் கூறுவதில முக்கிய வப்பிராயத்தைக் கொண்ட ஹேதுவணிகளும் அதிசயமாகவும பொய்யாகவு மிருக்கின்ற கொடையை வாணித்தலாகிய மிகுதிநவீரசியணிகளு மொரே சொல்லையணுகி விளங்குங் கலவையணி.

அமமூலமாக விளங்கும் புனைவிலலிப் புகழ்ச்சியணி க்குமலலது புனைவுள்ளிவினாவணிக்கும் அரசனது செ லவ நிறைவின வாணனையாகிய முறகூறிய வீலுகோ ளணிக்கு மொரோ சொல்லை யனுசி விளங்குங் கலவை யணி.

இமமூன்று ஒரே சொல்லை யனுசி விளங்குங் கல வையணிக்கும் பிரதானங்களாக விளங்குவதா லிரண் மம முக்கியமாக விளங்குங் கலவையணி.

ஹேதுவணி முதலியவற்றை விளங்கச்செய்யும் வீலு கோளணி முதலியவை புயாவுறவிறசிகலவைக ளாக மாகக்கருதாமையான முறகூறிய கலவைகளொன்றுசகோ னு வேறிடத்தி லங்கமாகவிலலை. இவ்வாறு இய செய யுளினான்கு கலவைகளுந் தக்கபடியாக விளங்குநி னறன. இவ்வாறு மற்ற விடங்களிலு முத்தரணங்க ளுந் தா ளு.

கு வ ல ய ா ந ந் த ம

முற்றுப்பெற்றது.

சுபமஸது.

பிழைதிருத்தம்.

பககம	வரி	பிழை	திருத்தம்.
௧௫	௧௦	சோந்துசிவன	சேர்ந்திவரன
௧௬	௧௧	சோந்திசசிவன	சோந்திவரன
௨௨	௨௭	சிலுவட்ட	சிலிவட்ட
௨௫	௩௦	கைமலை	கைமமலை
௨௬	௩௧	நீண்டுறுமெல்லி	நீண்டுறுமெலச
”	௩௨	செவநது	சிவநது
”	௩௩	சிலேவை	சிலேவை
௩௨	௩௪	பணிப்போடு	பணிப்போடு
௩௬	௩௫	எதுறவெனன	எயதுறவெனன
௩௭	௩௬	செவநத	சிவநத
௩௮	௩௭	செவநத	சிவநத
”	௩௮	செவபபு	சிவபபு
௪௦	௩௯	செவநத	சிவநத
௪௧	௪௦	செவபபு	சிவபபு
”	௪௧	செவபபு	சிவபபு
௪௪	௪௨	தேரிளையை	தேரிளையை
௪௭	௪௩	பிராந்தி	பிராந்தி
௪௮	௪௪	செவப்பா	சிவப்பா
”	௪௫	செவப்பா	சிவப்பா
௪௯	௪௬	யெட்டயயவவன	யெட்டயயவவன
௫௧	௪௭	வறுறுமன	வறுறும்பாநதிமன
௫௪	௪௮	வளைநத	வளைநத
”	௪௯	செவநத	சிவநத
௫௫	௫௦	தெரித்த	தெறித்த
௫௬	௫௧	செய	செய
௫௭	௫௨	செவப்	சிவப்
௫௮	௫௩	வணமுறசெய	வணமுறசெய
௬௨	௫௪	நிறை	நிறை
”	௫௫	நிறை	நிறை
௬௩	௫௬	பிரையாண	பிரயாண
௬௫	௫௭	மிருகக	மிருகக
”	௫௮	சிரமம்	சிரமம்
௬௭	௫௯	முறலேயெடுத்துக்	முறலெடுத்துக்
”	௬௦	டாந்தால	டாந்தால
”	௬௧	மந்திர	மந்திர
௬௮	௬௨	மந்திர	மந்திர
”	௬௩	மனனி	மனனி

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
௬௬	அ	கிய	கியப்
”	உஉ	யாரோப்பிக்க	யாரோபிக்க
”	உரு	பதாதத	பதார்த்த
௭௦	அ	ரோப்பிகக	ரோபிகக
௭௪	௬௯	நாடா	நடா
௭௬	௬௯	புத்தி	புத்தி
”	௬௬	சிரத்தினுற	சிரத்தினுற்
௭௭	௬௨	கன்னனி	கன்னநி
”	௬௭	மேனமை	மெனமை
”	௬௮	தொக்கிரு	தொக்கிருக
”	௨௬	சிலி	சிலீ
”	உரு	சமமா	சமமா
௭௮	௨௬	என்பர்	என்பா
௮௬	உரு	வகணி	வகவணி
”	௬௬	பயமோ	பயமொ
௮௪	௬௬	ளில்வருணி	ளில்அவருணி
”	௬௬	தில்வருணி	தில்அவருணி
”	௨௬	யுளில்வருணி	யுளில்அவருணி
௮௬	௨௭	புனைவழி	புனைவுளி
”	”	அடைச்சொல்	அடைசொல்
”	”	பிற்	யிற்
௮௬	௬௬	அக்காமுகன	அக்காமுகன்
”	௨௮	குதலை	குதலைக
”	௬௦	தோனகி	தோனறுகி
௮௭	௬, ௭,	துடையணி	துடையடையணி
”	௬௬	னமும்	னமம்
”	௬௬	துடையணி	துடையடையணி
௮௯	௬	துடையணி	துடையடையணி
”	௬ரு	என்ன	என்ன
”	௬௭	திரண	திருண
௯௬	௬	டுறிலது	டுறுதல
”	அ	விலக்கிய	விலக்கிய
௯௮	௬௬	மாகதோ	மாகத்தோ
௯௦௦	௬	தாலு	தாலும்
௯௦௬	௬	சந்திரன	சந்திரா
௯௦௬	௨௭	மேனமை	மென்மை

பிழைதிருத்தம்

௩

பகம	வரி	பிழை	திருத்தம்.
சு0ச	அ	நோசுதலா லுண்டாகும்	நோசுதலா லுண்டாகும்
”	உக	செண்ட	சண்ட
”	உசு	செண்டு	சண்டு
சு0ரு	சு0	நருமதையுநான	யானருமதை
”	உ0	மே	மேற
கசு0	சு	வுதபிரேகித்து	வுதபிரேகித்து
”	கஉ	சுவாச	சுவாச
”	கசு	பொரு	பொற
”	சரு	வணி	வணு
”	”	திடு	திஸ்டி
கஉஉ	உக	நேவவா	நேலவா
”	உஉ	ரெடிக	ரெடிக
கஉரு	சஅ	வினினள	விநநள
சஉசு	கஎ	செவந்த	சிவந்த
”	உஉ	செவப	சிவப்
சஉஎ	உஎ	தனகூர்மை	மதனகூர்மை
சஉஅ	உசு	பணியோனா	பணியாநா
சரு0	உஉ	தக்கச்சுருதி	தக்கச்சுருதி
சசு0	ருசு	னவனுந	னவற்குன
சசுரு	சு0	திருமலி	திருமல
சசுசு	சு	சித்தி	சிறதி
சசுசு	உசு	சொல்வது	செல்வது
சசுஅ	சுரு	கெதிருற	கெதிருறப்
சருசு	கசு	முற்றக	முற்றக
”	”	சேயவேல	சேயவெல்
சருரு	சஎ	விளங்குகிறன	விளங்குகின்றன
”	உ0	பலவிட	பலவிட
சருசு	சு	யேயனு	நோயது
சருசு	எ, சஅ	பொறும்	பொனும்
சசு0	அ	ஆடியவ்வாறெனலே	ஆங்கதுவாடிபெனே
சசுசு	ரு	யேளன்னம	யெளவனம
சஎரு	உசு	உலா	உலா
சஎரு	உசு	தவனென்	தவனென்
”	உசு	பொருட்	பொருள்
சஅசு	உக	தளரிசசி	தளரிசசி
சசு0	சஎ	ஸமர்ததினற	ஸமர்ததிகின்ற
சசுசு	க, எ,	பெருயத்து	உய்த்து

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
ககந	கக	பேருயத்து	உயத்து
சகசு	கக	கவிளி	களிலி
உ00	சஎ	மாது	மாதும
உ0க	கந	தலை	திவலை
„	கஅ	பொருட்செய	பொருட்குச்செய
„	„	யிறகட்பொருளதுவே	ககணப்பொருளே
உ0ரு	உந	பிரதேசம்	பிரதேசம்
„	கக	தனை	யுனை
„	உஉ	யெறிந்த	யெறிந்த
உ0அ	உச	மாதவன	வாசவன
உ0க	க	தப்	தம்
„	கச	இருககும்புத்திரனை	இருககஅப்புத்திரனை
உச0	கஎ	ரினும	ரினிற்
உகரு	க	தர	ரத
„	கச	குறி	குறு
உகஎ	கக	வந்தப	வந்தப்ப
உசஅ	கஉ	செவ	சிவ
உஉ0	ரு	செகீ	சிவ
உஉஉ	சஎ	செவ	சிவ
„	உந	செவ	சிவ
உஉந	சந	விழிககப	காணப்
உஉச	எ, அ	செவ	சிவ
„	உஎ	முனறி	மனறித
உஉரு	ச0	மீல்தம்	மீல்தம்
„	உஎ	வேற்றுமைப்பு	வேற்றுமைபு
உஉசு	சந	நண்ணில	நண்ணில
„	உஉ	தத்தன	தத்தன
உஉஎ	உந	விருத்திய	விருத்திய
„	„	குற்ற	முற்ற
உஉக	உஎ	காலம்	காலந்
உநக	சரு	தாரிணி	தாரணி
உநசு	உச	பியரால்	பிகையால்
உநஎ	ரு	வறிது	வறிது
„	„	கோபியரு	கோபிகை
உநஅ	உ	நினகல்	நினைக்கன
„	உஅ	தலைவா	சகியே
உநக	சு	தலைவா	சகியே

பககம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
உருக	அ	திரநீ	திரமே
உசுஉ	உஉ	லரிண	மிருக
உசுரு	கக	புணப்	புணற் !
உசுஎ	உஉ	டந்ததன	டனத்தன
உசுஅ	கக	அந்ததன	அனத்தன
உசுஅ	கஅ	தூரத்தா	கரவா.
உரு0	கக	மானதொடு	மானதைத்
உசுஅ	உஉ	தைக	தோடு
உசுஅ	கக	மனதா	மனமதா
உசுஅ	உஉ	வைசா	வைச்சா
உசுஅ	உஅ	தவரை	தவறை
உசுஅ	கக	ஸாதோஷம்பிர	ஸாதோஷப்பிர
உசுஅ	உஉ	வுல	யுல
உஎசு	கக	கனில	கனில
உஎஅ	உ0	முுகி	முகிய
உஎஅ	அ	கொடி	கொடு
உஅக	உஎ	ஹேபேரு	ஹைஉ
உஅசு	கக	பேருயத்து	உயத்து
உஅரு	உஎ	தினந்தம	தனந்தம
உஅக	உரு	எப்பா	இப்போ

ஒழிப்பணியினுட பிரிவுகளில் கஉ-வது, கங-வது, கசு-வது, என எண்கொடுத்ததும், வஞ்சப்புகழ்ச்சி, வஞ்ச பபழிப்பு அணிகளில் முறையே ங0-வது, ஙக-வது, என எண்கொடாமைபும், அலங்காரப் பெயர்க்குறிப்பில், உய ததுணாவணி யென்பதற்குப் பேருயத்துணாவணி யென றதும், கருத்துடையடையணி யென்பதற்குக் கருத்துடையணி யென்றதும் தவறும்.